

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor,
Hegedűs Lorántné, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	15139
Megemlékezés a kuláküldözések idején tönkretett magyar gazdákról	15139
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	15140
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP)	15142
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	15143
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik).....	15143
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP)	15144
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz).....	15145
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	15146
<i>Tasó László</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	15148
<i>Tóbiás József</i> (MSZP)	15148
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	15150
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP).....	15152
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	15154
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik)	15156
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	15158
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	15159
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	15162
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Gelencsér Attila</i> jegyző.....	15163
Bejelentés rendkívüli ülés összehívásának kezdeményezéséről.....	15164
Döntés Hárszabálytól való eltérések tárgyában	15164
Döntés önálló indítvány kivételes eljárásban történő tárgyalásáról	15165
Az ülés napirendjének elfogadása	15166
Bizottság felkérése beszámoló tárgyalására és döntésre.....	15166
Határozathozatal	15166
Bejelentés kérdések visszautasításáról	15166

Interpellációk

<i>Lukács Zoltán</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért áll üresen a tatabányai Szent Borbála Kórház hónapok óta megépített új pavilonja?” címmel	15167
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15168
Viszontválasz:	
<i>Lukács Zoltán</i> (MSZP)	15169
Határozathozatal	15170
<i>Novák Előd</i> (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Egyetért-e azzal, hogy egy alapszintű internetszolgáltatás térítésmentesen illesse meg minden magyar állampolgárt?” címmel.....	15170
<i>Kara Ákos</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	15171
Viszontválasz:	
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	15173
Határozathozatal	15173

Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Éhes oligarcha vb-vel és olimpiával álmodik” címmel	15174
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	15175
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	15176
Határozathozatal	15176
Bánki Erik (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Magyarország a politikai menekültekkel mindig is méltányos volt, de a gazdasági bevándorlókat nem áll módjában befogadni” címmel.....	15177
Szjjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	15178
Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz).....	15180
Gógös Zoltán (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Van-e legalább lelkiismeret-furdalásuk a tönkretett életek, a vágóhídra küldött értékes tenyészállatok miatt?” címmel	15180
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	15181
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP)	15183
Határozathozatal	15183
Kepli Lajos (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Minden eddiginél rosszabb kilátások Magyarország energiaellátásában” címmel.....	15184
Szjjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	15185
Viszonzválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik)	15187
Határozathozatal	15187
Móring József Attila (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A családok otthonteremtési kedvezményéről” címmel.....	15188
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15188
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	15190

Azonnali kérdések és válaszok órája

Burány Sándor (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Vannak-e tudatmódosító jövedelmek?” címmel	15190
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza.....	15191
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (MSZP)	15192
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	15192
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	15192
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Szegénységi bizonyítvány” címmel.....	15193
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15194
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	15195
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15196
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ez már rekord?” címmel.....	15196
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15197
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	15198
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15199

Manninger Jenő (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Minden eddiginél több európai uniós forrást hívtunk le a 2014. évben. Mi áll ennek háttérében, minek köszönhetjük a sikert?” címmel.....	15199
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15200
Viszonzás:	
Manninger Jenő (Fidesz).....	15201
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15201
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Kik azok a gazemberek?” címmel	15201
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15202
Viszonzás:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	15203
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15203
Apáti István (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Miért vannak szabadlábon a tiszabezdédi gyilkosok?” címmel.....	15204
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	15205
Viszonzás:	
Apáti István (Jobbik).....	15206
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	15206
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan segíti intézményeiben a kormányzat a szoptató kismamákat?” címmel	15207
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15208
Viszonzás:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	15209
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	15209
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ön szerint van okuk ünnepelésre a köztisztviselőknek július 1-jén?” címmel.....	15210
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15211
Viszonzás:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	15212
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	15212
Szabó Sándor (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „Újabb pofon az információszabadságnak” címmel	15213
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	15214
Viszonzás:	
Szabó Sándor (MSZP)	15214
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	15214

Kérdések

Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „Vállalja a felelősséget a légierőt ért hatalmas veszteségeikért?” címmel.....	15215
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	15216
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Közel 9 milliárd forintnyi közpénzt nyelt el a trükkös szolnoki papírgyár?” címmel	15216
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15217
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Van-e esélye a természetvédelemnek Győrben?” címmel	15218
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	15219

Cseresnyés Péter (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan segíti Nagykánizsa és térsége fejlődését a 'Modern városok' program?” címmel	15220
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15221
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki mit fejleszt?” címmel	15222
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	15223
Kulesár Gergely (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „A déli határozáron túl” címmel.....	15224
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	15225
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért gyorsítja az elvándorlást az egészségügyben a kormány?” címmel	15226
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15226
A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15227
Felszólalók:	
Dr. Mengyi Roland , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15227
Dr. Szakács László (MSZP).....	15228
Gúr Nándor (MSZP).....	15230
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza.....	15231
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény, és ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	15234
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója	15234
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	15236
Dr. Schiffer András (LMP).....	15238
Dr. Rubovszky György (KDNP)	15240
Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	15241
A bűjtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szóló országgyűlési határozati javaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	15243
Felszólalók:	
Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	15243
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	15244
Dr. Schiffer András (LMP).....	15244
Novák Előd (Jobbik).....	15246
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza.....	15250
Felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik).....	15253
Kósa Lajos (Fidesz)	15254
Dr. Schiffer András (LMP).....	15255
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15256
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15256
Kiss László , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	15257
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	15258
Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár	15258

Korózs Lajos (MSZP)	15261
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	15263
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15264
Kósa Lajos (Fidesz)	15267
Schmuck Erzsébet (LMP)	15271
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15272
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	15274

A Nemzeti Közszerológati Egyetemról, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15276
--	-------

Felszóalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	15276
Kiss László , a kisebbségi vélemény ismertetője	15277
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	15279
Dúró Dóra (Jobbik)	15280
Kiss László (MSZP)	15283
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	15284

A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15284
--	-------

Felszóalók:

Dr. Mengyi Roland , a Törvényalkotási bizottság előadója	15285
Kiss László (MSZP)	15286
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	15288

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	15289
---	-------

Felszóalók:

Dr. Simon Miklós , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója	15289
B. Nagy László (Fidesz)	15290
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15293
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15296
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza	15296

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a közfoglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15299
---	-------

Felszóalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	15300
Kiss László , a kisebbségi vélemény ismertetője	15300
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	15302
Gúr Nándor (MSZP)	15304
Kósa Lajos (Fidesz)	15307
Koranisz Laokratizs nemzetiségi szószóló	15310
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	15312

Egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15313
---	-------

Felszóalók:

Horváth László , a Törvényalkotási bizottság előadója	15313
Heringes Anita , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	15314

<i>Herínges Anita</i> (MSZP).....	15315
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	15317
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	15318

A közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15319
---	-------

Felszólalók:

<i>Horváth László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15319
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	15320
<i>Révész Máriusz</i> (Fidesz)	15323
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik)	15324
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	15327
<i>Horváth László</i> (Fidesz).....	15330
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	15331

A víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15332
---	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15332
<i>Herínges Anita</i> , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője.....	15333
<i>Herínges Anita</i> (MSZP).....	15334
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	15336
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	15337

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvénynek az állami vagy önkormányzati vagyon gyarapításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája.....	15338
--	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	15339
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	15339
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	15340
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	15342
Dr. Völner Pál (Fidesz) előterjesztői válasza	15343

Az egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről, valamint ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15344
---	-------

Felszólalók:

<i>Révész Máriusz</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	15345
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	15346

A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró, Múúszó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15346
---	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Salacz László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	15346
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	15347
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	15347
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz) előterjesztői válasza.....	15351

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Ander Balázs</i> (Jobbik)	15354
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	15356
<i>Witzmann Mihály</i> (Fidesz)	15358

Az ülésnap bezárása	15360
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT és DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkárok, DR. BITAY MÁRTON ÖRS és DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS, SZABÓ ZSOLT, TASÓ LÁSZLÓ és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE és VERESNÉ NOVÁK KATALIN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés nyári harmadik
rendkívüli ülésének
1. ülésnapja
2015. június 29-én, hétfőn
(13.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Hegedűs Lorántné és
Gelencsér Attila)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállva köszöntik az állampolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári harmadik rendkívüli ülésének 1. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2012-ben a **kuláküldözés idején tönkretett gazdák emléknapjává** nyilvánította június 29-ét, Péter-Pál napját, amely régi hagyomány szerint egyben a betakarítás kezdete és a parasztság ünnepe. Határozatában a parlament elítélte a kommunista diktatúra idején a magyar középparasztsággal szemben tanúsított kegyetlen üldöztetést és megkülönböztetést.

A méltóságukban és emberségükben tönkretett gazdák és leszármazottaik iránti jelképes gesztus mellett az emléknap fontos célja, hogy a soron következő nemzedékek is megismerjék, kik voltak pontosan, s milyen megpróbáltatásokon mentek át a kuláknak bélyegzett gazdák. Nem merülhetnek feledésbe a büntetlenül megalázott, nincstelenné tett emberek szenvedései.

A kuláküldözés olyan félelemmel itatta át az érintettek lelkét, hogy sokan a saját családjuknak, gyermekeiknek sem merték elmondani történetüket, és máig nem mernek róla beszélni. A fiatalok ugyanakkor tudni akarják, mi történt a nagyszüleikkel, dédszüleikkel. Vannak az egykor tönkretett gazdák között olyanok is, akik számára már ez az egyetlen elégtétel, hogy megemlékezünk a megpróbáltatásaikról.

A kuláküldözés az 1948-as kommunista hatalomátvétellel vette kezdetét, amikor a sztálinista Rákosi-rezsim kíméletlen harcot indított a magyar agrártársadalom ellen, minden eszközzel arra törekedtek, hogy lerombolják a hagyományos paraszti életformát. A támadások keresztüzébe - a szovjet mintának megfelelően - a kuláknak bélyegzett, módosabb parasztok kerültek, akik nagyobb területeken és az átlagosnál eredményesebben gazdálkodtak; de mondva csinált ürüggyel bárkiből kulák lehetett az 1950-es évek elején, ha nemkívánatossá vált a kommunisták számára vagy meg akarták szerezni vagyonát.

A kulákot a dolgozó nép ellenségének, a kapitalista rendszer utolsó maradványának kiáltották ki, és megindult módszeres üldöztetésük. Az ellenük folytatott útszéli propaganda-hadjárat végső céljaként felszámolásukat tűzték ki. Az erre irányuló hatósági

intézkedések brutálisak és embertelenek voltak. Bármit megtehettek velük: kényszermunkatáborokba küldhették, pénzbírsággal sújthatták őket, lesöpörhették padlásukat, és a legkülönfélébb megaláztatásokat követhették el ellenük. Több mint 400 ezer gazdát ítéltek el ebben az időszakban a bíróságok.

A beszolgáltatás, az irreálisan megszabott teher pedig közben anyagilag lehetetlenné tette a középparaszti réteget. A gazdák tömegével menekültek földjeikről, volt, akit otthonában vertek agyon, mások a börtönben elszenvedett fizikai bántalmazások következtében veszítették életüket. A kulák szitokszónak számított, miközben ezek az emberek településük meghatározó személyiségei voltak, akik értették szakmájukat, és jó gazdaként példaértékű gazdaságot építettek fel.

A kuláküldözés a magyar történelem egyik legalattomosabb gaztette. Elkövetői ártatlan embereket démonizáltak hamis, hazug módon, a magyar társadalom alapját roppantották meg. Becsületes, tisztességesen dolgozó embereket és ezzel családokat, generációkat tettek tönkre, ejtettek rajtuk gyógyíthatatlan sebeket.

A kor állapotát leghűbben a költő, Székely János Semmi soha című verse tárja elénk: „Emlékszem szólamokra / és kulák-perekre. / Táborokra, felbontott levelekre, / és lehallgatott telefonokra. / Népre, melyet a félelem / rábírt, hogy gyilkosát imádjá. / Emlékszem életemre, és / emlékszem rabruhás apámra.”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a **kormány nevében** Sziijártó Péter külügyminiszter úr jelentkezett felszólalásra: „Európa előtt álló egyik legsúlyosabb kihívás” címmel. Megadom a szót, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nem túlzás azt mondani, hogy Európának a második világháború vége óta egyszerre ilyen sok, rendkívüli súlyú kihívással nem kellett szembenéznie, mint most, hiszen a kontinensünkön háború zajlik, a kontinensünk szomszédságában befagyott területi konfliktusok okoznak súlyos problémákat, az elmúlt évtizedekben soha ilyen magas fokú nem volt a terrorfenyegetettség, továbbra is gazdasági kihívásokkal néz szembe a kontinens, és emellett itt van minden idők egyik legnagyobb illegális bevándorlási nyomása. Ez utóbbi volt a témája az Európai Tanács, valamint a Külügyek Tanácsának múlt heti üléseinek, ezért kértem szót ma itt az Országgyűlés plenáris ülésén.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy az Európai Tanács által elmúlt héten csütörtökön, illetve pénteken hozott döntések megfelelnek Magyarországnak és a magyar emberek érdekeinek. Tudnunk kell, hogy egy népvándorlási jelenséggel állunk szemben, amellyel hosszabb távon is számolnunk kell európai és magyar szinten egyaránt, és azt gondolom, hogy

az eddigi események aláhúzzák annak az álláspontnak a helyességét, hogy ennek a kihívásnak a megoldása semmiképpen sem az Európai Unió területén belül, hanem az Európai Unió területén kívül keresendő.

Mi az a négy pont, amelyben már sikerült megállapodásra jutni, illetőleg még fennmaradt mint egy döntési pont? Először is: döntés született arról, hogy valóban el kell választani a menekültek kérdését a gazdasági bevándorlás kérdésétől, és a gazdasági bevándorlásnak még az Európai Unió területén kívül vagy legkésőbb az úgynevezett frontországokban, Olaszországban, illetve Görögországban gátat kell szabni, és ott végleges döntést kell hozni arról, hogy ki menekült, illetve ki a gazdasági bevándorló. Azért van jelentősége annak, hogy Magyarország nem került egy kosárba Olaszországgal és Görögországgal, merthogy az első európai uniós ország, ahol a gazdasági bevándorlók vagy a bevándorlók összességében belépnek az Európai Unió területére, később oda kell visszaküldeni ezeket a bevándorlókat, és világosan látszik, hogy akik Magyarországra érkeznek illegális bevándorlók, már legalább egy európai uniós tagország területén keresztülhaladtak, legyen az Görögország vagy Bulgária.

(13.10)

A második fontos megállapítás az, hogy az Európai Unió külső határait védeni kell. Magyarország mindent megtesz azért, hogy megvédje Magyarországot és megvédje a magyar embereket az illegális bevándorlási nyomástól. Természetesen nem jókedvünkben építünk kerítést Magyarország és Szerbia határára, ez nem Szerbiáról szól, nem a kétoldalú ügyeinkről szól, de a mai nappal 66 474-re emelkedett azoknak a száma, akik az idej esztendőben tiltott módon átlépték Magyarország határát, és közülük 65 934-en a szerb-magyar határon keresztül érkeztek Magyarországra. Márpedig ennek az illegális bevándorlási nyomásnak gátat kell szabni, és jelenleg úgy tűnik, hogy egy fizikai akadály jelenti az egyik legjobb megoldást erre nézvést.

Harmadrészt végre polgárjogot nyert az Európai Tanácson az a gondolat, hogy földrajzilag kiegyensúlyozott megoldást kell választani. Eddig mindenki, mindenki a Földközi-tengeren keresztül érkező bevándorlási nyomásról beszélt, és nem volt senki sem hajlandó érdemben figyelembe venni azt, hogy a balkáni, szárazföldi bevándorlási útvonalon keresztül ma már legalább annyian érkeznek a térségünkbe, mint amennyien a Földközi-tengeren keresztül. Ezért is fontos az a kezdeményezésünk, hogy a Valletta-konferenciához hasonlóan egy Budapest-konferenciára is kerüljön sor, ahol az európai uniós, a balkáni, a kelet-mediterráni és a közel-keleti országok vezetői össze tudnak ülni, és meg tudják vitatni ezt a kérdést.

Tájékoztatnom önöket arról, tisztelt képviselőtársaim, hogy a menekültkvóták kérdését nem sikerült még véglegesen rendezni, bár Görögország és Olaszország az uniós döntés értelmében segítséget kap, 40 ezer menedékkérőt fogadnak be onnan önkéntesen a tagállamok, de Bulgária és Magyarország különleges megítélés alá esik. Annak az elismertetéséért vagy elismeréséért is természetesen meg kellett küzdünk, hogy az mégiscsak egy képtelen helyzet lenne, ha Magyarországra hoznának bevándorlókat olyan országokból, ahová kevesebb bevándorló érkezett korábban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy az Európai Tanács legutóbbi, tavaszi ülésén döntés arról született, hogy a befogadás, a kvóták önkéntes alapon működnek, és Magyarországnak az az érdeke, hogy ehhez az európai tanácsi eredeti döntéshez tartsa magát.

Tisztelettel kérem a parlamenti pártok képviselőit, hogy a tájékoztatást egyrészt tudomásul venni szíveskedjenek, másrészt pedig, hogy az elkövetkezendő időszakban is konstruktív vitát tudjunk folytatni erről a kérdéstről, amely kétségtelenül Magyarország és az Európai Unió előtt álló egyik legsúlyosabb kihívás lesz az elkövetkezendő esztendőkből. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselőcsoportok részéről most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy hallhatták, több mint 60 ezer menedékkérő lépett be a magyar határon. Szeretném jelezni, az is egy fontos adat, hogy ennek közel 90 százaléka már nem tartózkodik Magyarország területén. Éppen ezért látható, hogy létrejött egy egyezség a magyar kormány és az Európai Tanács más részvevői között, hogy várhatóan nem küldenek vissza menedékkérőket Magyarországra, de ennek az az ára, hogy Magyarország pedig itt tartja, elfogja és regisztrálja azokat a menedékkérőket, akik átlépik a határt. Azt gondolom, hogy ez egy fontos eljárás, amelynek viszont meg kell vizsgálni, hogy a tárgyi feltételei, személyi feltételei adottak-e.

Az elmúlt napok eseményei is azt mutatják, több ezer menedékkérőt fogott el a magyar hatóság, akik most várják ügyüknek az elbírálását. Azt gondoljuk, hogy erre nem a gyűlöletkeltés a válasz. Azt gondoljuk, hogy ennek a problémának a megoldásában a kerítés nem fog megoldást adni, hanem fokozza az emberekben a félelmet, mégpedig az a kijelentés is, amit a belügyminiszter itt a hétvégén kiadott, hogy ezek az emberek menedékkérők, fertőzőek, ne közelítsünk hozzájuk, ne érzünk a ruhájukhoz, miközben ezekkel az emberekkel foglalkozni kell.

Éppen ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy fogadják be, tárgyaljuk meg és fogadjuk el azt a javaslatcsomagot, amelyet a Magyar Szocialista Párt benyújtott az Országgyűlés elé, amely arról szól, hogy 22 milliárd forintból erősítsük meg a Bevándorlási Hivatalt, erősítsük meg az ellátó szervezetet, erősítsük meg a határrendészetet. Hiszen ha ez az alku létrejött, akkor ezekről az emberekről, akik itt vannak, gondoskodni kell, a magyarok közbiztonsága és az ő egészségi állapotuk, azoknak a gyermekeknek, szülőknek az egészségi állapota és méltó elbánása érdekében, akik Magyarországon most itt tartózkodnak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoporthoz.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter Úr! A KDNP támogatja a kormány migrációs külpolitikáját is. Magyarország jelentős külpolitikai sikere az, hogy az oktrojált menekültügyi kvóta magyar ellenzése európai szintű támogatásra talált.

A menekülteket a kereszténydemokrata alapelvek jegyében támogatni kell, de akik a gazdasági megélhetés és jobb élet reményében jönnek, azoktól meg kell védeni Magyarországot és a magyar embereket. A mostani migráció egy népvándorlási folyamat, mellyel hosszabb távon foglalkozni kell. Egyetlen megoldásnak tűnik az, hogy meg kell védeni a határainkat, különben nem lehet feltartóztatni azt a népvándorló tömeget, azt a többmillió népvándorló tömeget, ami hazánk felé tart. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz. Kétperces időkeretben öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A menekültügy vitájában a szocialisták és a liberálisok Magyarországon újra bebizonyították, hogy a multikulti dicsőítésén és a liberális toposzok puffogatásán kívül igazából semmilyen valós érdemi válaszuk nincs a társadalmat valóban érintő és érdeklő kérdésekre.

A menekültügy kapcsán azért, amit a kormány tanúsított az elmúlt években vagy az elmúlt napokban és elmúlt hetekben, akár meg is lehetne őket dicsérni, hiszen bebizonyították azt, hogy Magyarország Bulgáriával együtt speciális eljárás alá kerülhet; lám-lám, a magyar kormány, ha végveszélyben érzi a népszerűségét, akkor akár küzdeni is tud a magyar nemzeti érdekekért, különleges elbánást képes kiharcolni. Ezek szerint Magyarországnak más kérdésekben is lehetősége lett volna speciális, különleges

elbánást kivívnia az Európai Uniótól, mint a 25 éve folytatott, gátlástalan liberalizáció, privatizáció esetében vagy a nemzeti jogköröknek az átutalásában és Magyarország kiszolgáltatásában a vízfejű és kontra-szelektált európai uniós bürokrácia irányában. Természetesen ez történt akkor is, amikor Magyarországon évekkal ezelőtt a magyar kormány felszámolta a határőrséget, azoknak a feladatait a rendőrségnek utalta át, ezeket a feladatokat a rendőrség nyilvánvalóan nem tudja hiánytalanul ellátni a jelenlegi feltételek mellett, és természetesen a menekültek és a bevándorlók közötti különbségtételt is, ami gyakorlatként működött Magyarországon, a kormány számolta föl. Nagyon örülök, hogy végre belátták azt, hogy ez a fajta hozzáállás, ez, amit a Jobbik ennek kapcsán is javasolt, igenis méltányolandó.

Ideje lenne annak, hogy a magyar külpolitika és a magyar diplomácia elgondolkodjon ennek a jelenlegi migrációs problémának a valós okain, azon, hogy Magyarország milyen szerepet játszott nyugati szövetségeseivel együtt abban, hogy Észak-Afrikában és a Közel-Keleten kirobbanjanak azok a válság-sorozatok, aminek a migráció egyfajta következménye. Itt az ideje, hogy újragondoljuk a magyar diplomáciát! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoporthoz.

(13.20)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Azzal a címmel szólalt fel, hogy „Az Európai Uniót érintő legsúlyosabb kihívások”. Szerintem itt az ideje annak, hogy szembenézzünk azzal, hogy az elmúlt 15-20 év globális politikája mennyiben van összefüggésben ezzel a bevándorlási hullámmal. Nem lehet megkerülni azt a kérdést, hogy az, ami az elmúlt években zajlott a Közel- és Közép-Keleten, illetve Észak-Afrikában, az bizony súlyos összefüggésben van azokkal a gondokkal, amikkel Magyarországnak - illetve más uniós országoknak is - szembe kell néznie. Meg kell látni, hogy nem lehet úgy beavatkozni egyes régiók életébe, hogy közben pedig az úgynevezett felvilágosult Nyugatnak nincs terve arról, hogy hogyan megy tovább az élet ezekben az országokban. Itt az idő, hogy szembenézzünk azzal, hogy a háborús politikának bizony vannak ilyen következményei egyébként békében élő országok számára is.

Külügyminiszter úr, én tökéletesen egyetértek azzal, amit a magyar miniszterelnök akkor még ellenzéki pártelnökként 2007-ben mondott. Azt mondta Orbán Viktor, hogy a bevándorláspolitikában nem létezik önálló nemzetállami út. Továbbra is azt tudom mondani, hogy Magyarországnak méreténél és elhelyezkedésénél fogva létérdeke az, hogy az Euró-

pai Unión belül legyen egy mély és egyben működőképes bevándorláspolitikai. Éppen ezért azt természetesen üdvözölni tudjuk, amit most bejelentett, hogy Budapest rendezzen egy konferenciát a migrációs kérdés rendezésével kapcsolatban.

Viszont miután egy globális krízisről van szó, ahol Magyarországnak is figyelmeztetni kéne arra, hogy nem a tünetet, hanem az okokat kéne kezelni, ezért elfogadhatatlan az, hogy a magyar büdzsé 2016-ban gyakorlatilag már semmit nem tartalmaz nemzetközi fejlesztési programokra.

És még valami: nagyon világosan különbséget kell tenni a menekültek és a bevándorlók között. Azok a törvények, amiket most előterjesztenek, illetve amelyek elfogadásra várnak, viszont azt jelentik, hogy Magyarország megtagadja a segítő kezet azoktól is, akik valóban a halál torkából menekülnek Magyarországra irányába. Ezt nem lehet megtenni! Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rogán Antal frakcióvezető úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány hónappal ezelőtt, amikor februárban először határozottan megszólaltunk a Magyarországra nehezedő és egyébként Európát is érintő fokozódó migrációs nyomás ügyében, akkor - jól emlékszem - ellenzéki képviselőtársaim ezt az ügyet olyannak tartották, amiről nem is érdemes beszélni.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, talán észrevehették, hogy azóta már egész Európa erről beszél, és a magyar kormány időben észrevette ezt a veszélyt. És talán azt is észrevehették, hogy ezt a magyar polgárok is fontosnak tartják, tisztelt képviselőtársaim. Szeretném bejelenteni a tisztelt Háznak, hogy a kormány által kezdeményezett nemzeti konzultációban a hétvégéig beérkezett levelekkel, illetve interneten kitöltött kérdőívekkel együtt már több mint egymillió ember vett részt. Tehát több mint egymillióan tartották fontosnak azt, hogy elmondják a véleményüket a migrációs helyzettel és az illegális bevándorlókkal kapcsolatban. És az eddigi feldolgozások alapján a válaszolók több mint 80 százaléka lényegesen szigorúbb intézkedéseket kért, illetve követelt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt van továbbra is a nagy különbség a baloldali képviselőtársaink és közöttünk. Ugyanis mi nem befogadni szeretnénk a bevándorlókat, nem a migrációs táborokra akarunk pénzt költeni, hanem le akarjuk zárni a határt. Le akarjuk zárni a magyar határt, és egyben az európai uniós külső határt is a népvándorlás előtt, tisztelt képviselőtársaim. Mert jelenleg erről van szó. Azt gondolom, hogy éppen ezért nem azokat a javaslatokat kell támogatni, amiket a szocialisták megtettek, amelyek egész egyszerűen bevándorláspárti javaslatok, amelyek arról szólnak, hogy hogyan kell itt még

nagyobb táborokat építeni, hogy kell még több embert befogadni, hanem a műszaki határra kell pénzt költeni, és le kell zárni a magyar határt a bevándorlók, illetve az elindult népvándorlás előtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi ezeket a javaslatokat, a kormánynak ezeket a javaslatait fogjuk támogatni itt az Országgyűlés előtt. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további **napirend előtti felszólalásokra** kerül sor. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoport: „Offshore-lovagokból épül a nemzeti burzsoázia” címmel.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt hétnek két nyertese kétségtelenül van, az egyik Garancsi István, a másik pedig Andy Vajna. A múlt héten az Országgyűlés elfogadott egy közlekedési törvénycsomagba ágyazott módosítót, amely a lámpaoszlopokra szerelhető reklámokat újra engedélyezi. Hol vannak azok a régi szép idők, amikor Manninger Jenő és mások azon méltatlankodtak, hogy a táblaerdő mennyire csúfít, és hogy milyen közlekedésbiztonsági kockázatai vannak a lámpaoszlopokra helyezett reklámoknak. Most ennek a világnak vége, a bandaháború újabb állomásaként egy piacon Simicska Lajos helyére új szereplő kerül. Az online kaszinókra pedig egy olyan törvényjavaslatot nyújtott be Bánki Erik képviselőtársunk, amelynek két nyertese lehet, abból az egyik természetesen Andy Vajna.

Tisztelt Országgyűlés! A helyzet az, hogy az a politika, amit folytatnak immáron öt éve, hogy kormányzati eszközökkel kinevezik úgymond a nemzeti burzsoáziát, több súlyos, messze ható hibában szenved. Az egyik az, hogy azok, akikről önök beszélnek, nem fognak befektetni kutatás-fejlesztésbe vagy a megújuló energiaforrásokba, nem járulnak hozzá a fejlődéshez, nem járulnak hozzá ezek az emberek a belföldi tőkeképző képesség megerősítéséhez. Ellenben olyan emberekről beszélünk, akiknek a hátterében ott figyelnek a különböző offshore-szálak.

Ha a Garancsi-féle MET üzleti hálóját megnézzük, a tulajdonosi szálak a Kajmán-szigetekre, a Brit Virgin-szigetekre, Ciprusra nyúlnak el. Andy Vajna céghálójában ott figyelnek a különböző nevadai, delaware-i, illetve curaçaói offshore-szálak. Az Andy Vajna-féle cégekben az offshore-tulajdonosok négy év alatt 3,5 milliárd forintot rántottak ki osztalékként. Arról van szó, hogy az elmúlt 25 évben a magyar államadósság két és félszerese ment ki ebből az országból különböző offshore-paradicsomokba. Arról van szó, hogy világosan meg kell különböztetni a gazdasági offshore-t, tehát azokat, amelyek közismert adóparadicsomokban rejtegetnek tulajdonosi szálakat, illetve a jogi offshore-t, aminek a tulajdonosi szerkezete nem átlátható.

Az LMP az elmúlt években világos javaslatokat tett le a parlament asztalára, hogy Magyarországról számúzzuk mind a gazdasági, mind a jogi offshore-t. Világos követeléseket támasztottunk, hogy az államélet, a közpénzek, a közvagyon környékéről takarítsuk el az offshore-lovagokat. Önök ezt természetesen nem támogatták. De miért is tették volna, hiszen a bevándorlókkal kapcsolatban is kettős mércét alkalmaznak. A bevándorláspolitikában is él a lázári törvény: akinek nincs semmije, annyit is ér. Annál többet érnek viszont azok, amiknek van offshore-cége. Ezért van az, hogy a letelepedési kötvénybizniszből például kajmán-szigeteki közvetítő cégek hasítanak évente 50-60 milliárd forintot.

Az elmúlt héten került napvilágra az a hír, hogy önök már létminimumot sem kívánnak számítani. Ugyanakkor, miközben már azt sem lehet tudni, azt sem akarják megmutatni az embereknek, hogy mennyi valójában a létminimum, pontosan tudjuk azt, hogy a Garancsi-féle MET az olcsó gázüzlettel a tulajdonosoknak 50 milliárd forintot tejel évente. Tudjuk azt, hogy az adóbevétel-kiesés Andy Vajna zsebében körülbelül 10 milliárd forint pluszt jelent.

Arról van szó, hölgyeim és uraim, hogy a bandaháború tétje nem egyéb, mint az, hogy kijelöljék a nemzeti burzsoázia igazi nyerteseit. Ezzel két bűnt követnek el egyszerre. Egyrészt továbbra sem arról szól a magyar társadalmi-gazdasági fejlődés, hogy a teljesítményelv érvényesül, nem a hazai kis- és középvállalkozókat kedvezményezik, azokat, akik baráti kormányzati segítség nélkül is felépítenek, kitalálnak valamit, adott esetben világhírt szereznek az országnak, hanem a központi erőteréből szervezett osztogatás zajlik. És nincs mit csodálkozni azon, hogy gátálatlan módon beterjesztenek egy olyan információszabadság-törvényi módosítást, hogy a központi erőteréből irányított osztogatást elfüggönyözzék. Csak jól vigyázzanak: 2018 után a függönyök helyére ne-hogy rács kerüljön! (*Taps az LMP és az MSZP soraiban.*)

A másik probléma pedig az, hogy itt szó sincs nemzeti burzsoáziáról. Hát milyen nemzeti burzsoáziáról beszélnek?! Nemzeti burzsoá az, akinek a Kajmán-szigeteken van egy postafiókja? Kajmán-szigeteki nemzeti burzsoáziáról beszélnek? Továbbra is arról van szó, hogy olyan vállalkozókat támogat a mindenkor kormányzat Magyarországon, akik elszívják innen az életerőt, csak növelik a kiszivattyúzott jövedelem nagyságát.

Magyarországnak offshore-kormányja van, és ez az offshore-kormány kockára teszi a magyar nemzetgazdaság értékteremtő képességét. Erről szól ez a két múlt heti törvényjavaslat is.

Köszönöm szépen. (*Taps az LMP és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Elég sok dolgról beszélt sokféleképpen, mindenre nem tudok válaszolni. Lehet, hogy egy másik körben, másik alkalommal tudnék sokkal többre is, de nekem most csak egy dolgom van, az ön által említett törvényjavaslattal kapcsolatban válaszolni, és ezt is próbálom megtenni.

A közúti közlekedésről szóló törvény 12. §-át érintő módosításokkal kapcsolatban mindenképpen fontos lenne, hogy a frakcióvezető úr elolvassa végig az összes rendelkezést.

(13.30)

Mert ma sem lehetséges olyan jel, jelzés, egyéb tárgy és berendezés elhelyezése, amely alkalmas arra, hogy a közlekedők figyelmét elterelje vagy a közlekedés biztonságát más módon veszélyeztesse.

A törvényben a közvilágítási villany- és telefonpóznákon történő reklámeszköz-elhelyezés tilalmát az Országgyűlés Gazdasági bizottságának javaslatára tettük be javaslatként, a szabályozás a törvényi rendszerbe szervesen illeszthető bele. A jogszabálymódosítás a törvény általános szabályainak sérelme nélkül, továbbá a reklámtáblák elhelyezésére vonatkozó általános tilalmat fenntartva rendezzi a terület újraszabályozását.

Az alapelvei szintű rendelkezésekkel való összhangot a jogszabály-módosítás egyáltalán nem sérti, továbbá az elmúlt évek gyakorlatát figyelembe véve nem merült fel olyan körülmény, amely alapján a közlekedésbiztonsági szempontokat más módon kellene változtatnunk. Közlekedéspolitikai oldalról tekintve, azt hiszem, nem szükséges erről sokkal többet beszélni. Tehát: ma is és a jövőben is tilos lesz olyan táblákat elhelyezni, amelyek bármilyen veszélyt jelentenek a közutakon közlekedő állampolgárookra nézve.

A hozzászólásában említett, ön által megfogalmazott egyéb dolgokra nem tudok válaszolni (*Gógös Zoltán: Ajaj!*), de higgye el nekem, a legfontosabb az volt, hogy a módosítás, amelyet elfogadtunk, mindenképpen javítja továbbra is a közbiztonságot. Köszönöm szépen a figyelmét. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóbiás József frakcióvezető úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Megadom a szót a frakcióvezető úrnak.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyszerűen meg vagyok döbbenne azon, amit az államtitkár úr most itt előadott. Tényleg más témát szerettem volna szöbáhozni, de egyszerűen nem bírom megállni. Egy nyilvános gazdasági jogszabályalkotással elvesznek

egy cégtől egy tulajdont, egy törvény által, majd utána tulajdonosváltás van, és ő pedig megkapja ugyanazt a jogosítványt, amit valakitől elvettek - és ön ezek után felolvas egy indoklást? Egyszerűen megáll az ész! De már nem lepődöm meg, mert önök ezt csinálták az elmúlt öt évben: saját oligarcháiknak igyekeznek személyre szabott törvényi szabályozással tulajdonjogot adni vagy pedig pozíciót és pénzt. Valljuk be őszintén, ma ezen a listán, ami Európát érinti, ez a legkisebbik probléma! Nevezetesen: ha van nemzeti probléma, akkor az ez, amit önök művelnek.

Van egy másik, valódi kihívás is, amiről érdemes beszélni, nevezetesen, hogy egy létező, Európát érintő kihívásra milyen nemzeti válaszokat adtak önök az elmúlt hónapokban. Szeretném emlékeztetni Rogán frakcióvezető urat, aki azt mondja, hogy itt két világ áll szemben egymással: van, aki itt meg akarja védeni az országot, és van, aki meg a csúnya bevándorlókat akarja megvédeni. Szeretném mondani, hogy jó lenne, ha eljönne a józan ész kora, ami arról szól, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha ilyen egyszerűen meg lehet válaszolni egy nagyon bonyolult problémát, akkor önök nem tesznek mást jelen pillanatban, mint hogy versengenek a szélsőjobbal, hogy ki tud nagyon primitívebb, butább választ adni egy hosszú távú problémára, ami egész Európát érinti. Ebbe a versenybe nem azért nem szabad bemenni, mert hogy nem lehet benne elfoglalni egy másik sarkot, hanem azért nem, mert Európa jövőjét érinti ez a kérdés, és talán egy felelős kormányának felelősen kellene cselekednie. Ha megnézik az elmúlt másfél hónapot, a nemzeti konzultációt, magát a gyűléskampányt és a kerítés kérdését, akkor mindent elmondtak erről, hogy nem felelősen viselkednek ebben a kérdésben.

A tisztelt frakcióvezető úr azt mondja, hogy mi csak értékekről beszélünk. Egyrészt nagyon fontos az értékekről beszélni, mert ha a szabadság azt jelenti, hogy felhúzzunk egy kerítést, és elzártan leszünk szabadok, szeretném önöknek mondani, akkor saját magunkat zárjuk be. Az a kerítés, amely ma semmit nem jelent még, és a következő másfél évre se jelent semmit - hacsak valaki meg nem építi az önök kapcsolatrendszerén keresztül, ahogy halljuk -, akkor szeretném mondani, hogy miért nem veszi tárgy-sorozatba az Országgyűlés azt a költségvetési módosítást, amely konkrétan 22 milliárd forintot biztosít a határrendészeti szerveknek most, biztosítja az eszközöket, biztosítja az emberi erőforrást azokon a területeken, ahol garantálni lehet minden magyar állampolgár biztonságát. De teszem hozzá, önöknek van egy másik felelősségük is, és erről elfeledkeznek beszélni: Európában a szabad áramlás lehetőségét is garantálnia kell a magyar kormánynak, és erről nem esik szó. (*Dr. Rétvári Bence: Visszaáramoltassuk őket?*)

Önök folyamatosan beszélnek egy bezárkózásról; önök eddig nem kértek segítséget, majd most Trócsányi miniszter úr segítséget kér Európától. Mindenki látja, hogy küzdeni kell ma az európai

értékekért, önöknek is kellene. Nem a Jobbikkal kellene versenyezniük, nem a szavazatokról szól, hogy ma meg lehet-e szerezni néhány százezer szavazatot olyan gyűléskampánnyal, amit önök művelnek! A jövőről beszéljenek! Milyen jövőt szánnak Magyarországnak? Azt a jövőt, amelyben leszakad végérvényesen Európa centrumországaitól és perifériává válik, vagy olyan ország lesz, amely tudja, hogy csak közös európai megoldással tud úrrá lenni ezen a helyzeten, és csak ezen keresztül tudja a jövőjét a világban biztosítani mint Magyarországot?

Erre a kérdésre, ha ma kell válaszolni, akkor ma az a válasz, hogy nincs kerítés, külügyminiszter úr, mert senki nem fogja elhinni önöknek, hogy ma egy, a társadalmat megfélemlítő kerítés léte biztonságérzetet ad, és oda fogja hajtani a kormány egésze alá az állampolgárokat, hogy majd ők megvédik. Konkrét operatív segítségre van szükség, és erről önök nem beszélnek. Önök hivatkoznak közvélemény-kutatásokra, önök hivatkoznak a nemzeti konzultációjukra, de önök nem beszélnek arról, hogy tíz év, tudják mit, nem is tíz év múlva, két év múlva milyen kihívás előtt fog állni Európa (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) és vele együtt Magyarország.

Felelőtlenek, ha nem a cselekvést választják (*Az elnök ismét csenget.*), ha kevesebb demagógiát alkalmaznak és több szakmai megoldáson törik a fejüket. (*Sic!*) Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padso-raiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalásra Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válaszol. Megadom a szót, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Együttal - dacára annak, hogy sok mindenben, sőt a legtöbb dologban talán nem értünk egyet - köszönöm önnek, hogy ismételten felvetette ezt a kérdést a parlament plenáris ülésén, hiszen abban mindenképpen egyetértünk, hogy az Európai Unió és ezen belül Magyarország jövője szempontjából is az egyik legsúlyosabb kihívással állunk szemben, ezért minden egyes párbeszéd, illetve lehetőség, hogy erről beszéljünk, szerintem üdvözlendő, dacára annak, ha messziről is indulnak az álláspontok egymáshoz képest.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Engedje meg, hogy néhány alapkérdésben elmondjam a kormány álláspontját. Ön arról beszél, hogy az Európai Unió egyik kétségtelenül legfontosabb értéke a szabad áramlás (*Dr. Rétvári Bence: Vissza!*), többek között az ember szabad áramlása, de szeretném a frakcióvezető úr figyelmét felhívni nagy tisztelettel arra, hogy ez a szabad áramlás nem a határsértés szabadságára vonatkozik. (*Tóbiás József: Ezt senki nem mondta!*)

Tehát egy kerítés, egy ideiglenes biztonsági határzár, amit felépítünk Magyarország és Szerbia határán (*Tóbiás József: Mikor lesz?*), a határsértéseket

fogja megakadályozni, tehát a törvénysértéseket. (*Kunhalmi Ágnes: Nem fogja! Nem tudja!*) Ugyanis az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy az a 65 934 illegális bevándorló, aki az ideai esztendőben, vasárnap estig érkezett Magyarországra, nem azt csinálta, hogy odament egy nyitva lévő határátkelőhelyhez, átadta az útlevelét, a határőr azt kezelte, majd ő ájtött; ez a legális, törvénytisztelő módja a határok átlépésének, amiről egyébként az Európai Unió is beszél, a személyek szabad áramlása. De itt a kerítés, az ideiglenes határzár a törvénysértő határátlépések, a határsértések megakadályozására vonatkozik. És lehet abban vitánk egymás között - és legyen is, önök ellenzékben vannak, mi kormányon -, lehet arról vitánk, hogy vajon ez-e a jó megoldás, de 65 ezernél több illegális bevándorló fél év alatt, azt gondolom, indokolja azt, hogy fizikai akadályt állítsunk fel ennek visszaszorítására.

És nem példa nélküli az, amit teszünk Európában, tisztelt frakcióvezető úr, mert Bulgária épített kerítést, és a külügyminisztertől származó információ alapján folytatja is ennek a kerítésnek az építését. Görögország és Törökország határán is van kerítés. (*Gógös Zoltán: Hát ott jönnek!*) Spanyolország elképesztő műszaki megoldásokkal védi a Marokkó területén lévő városait. És ha mondjuk, távolabbra tekintünk, tehát az óceánon túlra, akkor látjuk, hogy az Egyesült Államok ennél egy határozottabb - vagy durvább? - megoldást alkalmaz akkor, amikor az Egyesült Államok és Mexikó határáról beszélünk. (*Gógös Zoltán: És a marihuána 80 százaléka ott megy keresztül.*)

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Szeretném önnek elmondani azt is, hogy mi nagyon fontos hangsúlyt helyezünk a politikai menekültek és az illegális bevándorlók közötti különbségtételre.

(13.40)

Azt gondolom, hogy ebben egyetértés is van közöttünk, és helyes is (*Kunhalmi Ágnes: A magyar fiatalok elvándorlásáról beszélj!*), hogyha ebben az ügyben egyetértés van, mert azt látjuk, hogy minden száz bevándorlóból, aki megérkezik Magyarországra, 8-9 esetben áll elő az a helyzet, hogy valóban indokolt a menedékjog-kérelme, és valóban azért érkezik, mert az ő élete vagy a családja élete veszélyben van. És ebből a szempontból szerintem közösen kell kikérni magunknak, magyaroknak, hogy bárki politikai vagy erkölcsi szempontból kioktasson minket, mert amikor arról volt szó, hogy a határainknál százával, ezrével érkeztek azok, akik tényleg az életükért futottak, a délszláv háború idején, Magyarország befogadta őket, legyen szó horvátokról, szerbokról, szlovénokról vagy bosnyákokról. Tehát amikor politikai menekültekről van szó, akkor, ha Magyarország történelmét áttanulmányozzuk, azt látjuk (*Kunhalmi Ágnes: Ti húztok most falat!*), hogy Magyarország igenis mindig menedéket adott a politikai okokból menekülőknél.

És még egy fontos kérdésre szeretném felhívni, tisztelt frakcióvezető úr, a figyelmét. Nem tudom, abban egyetértés van-e közöttünk, hogy ezt a kérdést alapvetően az Európai Unió területén kívül kell kezelni. (*Gógös Zoltán: Belül lesz a kerítés!*) Éppen ezért szerintem nagyon fontos, hogy amikor az Európai Unió fejlesztési programokat hajt végre azokkal az országokkal, ahonnan egyébként ezek a bevándorlók nagymértékben útnak indulnak, akkor az Európai Unió az európai adófizetők ezen eurómilliárdjainak az elköltését kondicionalitáshoz kösse. Magyarul: ezeket a forrásokat úgy kelljen felhasználni a tőlünk távol lévő országokban, hogy ott olyan változások történjenek, amelyek miatt sem politikai, sem gazdasági okokból nem indulnak majd meg a bevándorlók Európa és azon belül Magyarországra irányába.

És tisztelettel tájékoztatom önt arról is, tisztelt frakcióvezető úr, hogy igenis fontos az, hogy egész Európa és természetesen a magyar emberek is tisztában legyünk, legyenek azzal, hogy a földközi-tengeri útvonalon történő bevándorlási nyomásnál ma már nagyobb a balkáni útvonalon keresztül érkező bevándorlási nyomás. És mi azt gondoljuk - és ez a vita fenn fog maradni természetesen, de ez megint nem tragikus, hanem az élet természetes rendje -, hogy szerintünk egy ideiglenes műszaki határzár, egy kerítés építése igenis segíteni fog ennek a kihívásnak a kezelésében. Köszönöm megtisztelő figyelmét. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport: „Mégmértetés - 80 ezer fő lépett a felnőttek világába” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Igen súlyos témák terhelték ez ideig a tisztelt Háznak és ennek a teremnek a légkörét. Házelnök úr az első felszólalásban a kulákküldözésről beszélt, ami egy tragédia volt. Ezt követően modern idők új népvándorlásáról hallhattunk többféle megközelítésben felszólalást; mindannyian tudjuk, hogy az újkor kezdetén vagy a középkor kezdetén az akkori népvándorlás elsodorta az akkori idők modern civilizációját, amely szintén egy tragédia volt, és ugyancsak tragédia mindaz, ami ma történik. És ha már tragédiákról szólnak, idehozhatnám mindazt, ami a hétfői hírekben, gondolom, mindannyiunkat sokkolt - itt nem esett róla szó -, annak a több tucat embernek a váratlan tragikus halála, amit a modern hadviselés idézett elő Franciaországban, Tunéziában vagy máshol. Az ő emlékükre is fejet hajthatnánk.

Amiről én szólni akarok, az ennél sokkal derűsebb téma. Lehet, hogy nem üti meg sokak ingerküszöbét, de higgyék el, kedves képviselőtársaim, az élet másról is szól, mint ezekről a súlyos témákról;

szól a családoknak és a fiataloknak az életében bekövetkezett fontos eseményről, amelynek során arról tehetnek tanúbizonyságot, hogy 18 éves korukra elérték azt a tudást, elérték azt a szintet, megmérettettek és erősnek találtattak. Az érettségi vizsgát az a beavató jellegű megmérettetés, amely körülbelül 160 éve a magyar neveléstörténetben megméri a fiatalokat, és megnyitja számukra a továbbtanulás, a magasabb pályák betöltése előtti utat.

Nos, a hírek arról is szóltak a hétvégén - csak sokkal csendesebben -, hogy június 26-ával, péntekkel befejeződtek az érettségi vizsgálatok a középiskolákban, közel 80 ezer diák, 79 ezer és néhány tett érettségi vizsgát, nem szólva arról a több tízezerről, akik egy-egy tárgyból különböző szintemelő vagy egyéb vizsgát tettek. Ezek a vizsgák sikeresek voltak, és örömteli eseményt jelentettek mind a fiatalok, mind az iskolák, mind a tanáraik életében.

Mondják, hogy a mai fiatalok tanulás iránti motiváltsága már korántsem olyan jó, mint volt egy-egy emberöltővel ezelőtt. Én nem osztom ezt a véleményét. Elég sok fiatallal vagyok levelező vagy személyes kapcsolatban, az elmúlt két hétben mindegyik arról szólt, hogy mennyire izgul (*Zaj. - Az elnök csenget.*), mennyire készült, hogy zajlik az érettségi vizsga, érezni lehetett a megkereséseikből, hogy komoly megpróbáltatás, tét és valóban megmérettetés számukra ez. Ugyanez volt a szüleik számára, akik örömmel újságolták, amikor a fiuk vagy a lányuk sikeres vizsgát tett.

És beszámolhatok arról is, hogy az sem igaz, hogy nem tisztelik eléggé a tudást, a tanulást, az érettségit és a hozzá vezető utat ezek a fiatalok. Nem egy olyan bejegyzéssel talákoztam közösségi oldalakon, ahol egy frissen érettségizett fiatal nem szégyellte azt, hogy név szerint egyenként köszönetet mondott tanárainak, szüleinek azért, hogy hozzásegítették őt ahhoz, hogy ezt a sikert elérje, és haladhasson tovább az élete útján.

Kedves Képviselőtársaim! Mi itt mindig nagy, súlyos dolgokról beszélünk, és hajlamosak vagyunk néha megfélemleni arról, hogy az emberi élet ilyen apró örömeikön keresztül zajlik, és ez az, ami reményt ad arra, hogy érdemes folytatni, hogy érdemes küzdeni. Ezért ünnepeljük azokat a diákokat, ezt a közel 80 ezret, akik a múlt héten befejezték a sikeres érettségi vizsgájukat; ünnepeljük és gratuláljunk tanáraiknak, akik hozzásegítették őket, a szüleiknek, akik 18 vagy több éven keresztül elvezették őket idáig ezen az úton. És még megemlékezhetünk azokról a segítőtársakról is, lévén, hogy 1700 vizsgaszínhelyen folyt a vizsga, akik lehetővé tették, hogy gond nélkül, problémamentesen, mindenféle botrány nélkül megtörténjenek ezek a vizsgák, így az érettségi elnökökről és az egyéb személyekről.

Elmondhatjuk ismét, hogy vivant professores!, éljenek a diákok, és nagyon jó pihenést kívánunk nekik meg tanáraiknak meg szüleiknek és azt, hogy készüljenek fel arra, hogy szeptembertől sokan felsőoktatásban folytatják a tanulmányaikat, hogy ezt

eredményesen, sikeresen tegyék, mert minden egyes diák majdani sikere az országunk sikerét fogja építeni. Köszönjük nekik. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő... (*Jelzésre:*) Bocsánat! Tisztelt Országgyűlés! Elnézésüket kérem, úgy látszik, az ülést vezető elnök nagyon begyorsította az ülésvezetést.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Cserébe igyekszem majd rövid és lényegre törő lenni, hiszen sok diák életében, mindannyiunk életében egy óriási nagy kihívás, egy óriási nagy feladat az érettségi, mindenki nagyon régóta készül rá, az egész családban fokozott a hangulat. És akkor, amikor valaki számára ez ekkora próbatételt, ennyi erőfeszítést jelent, akkor az államnak, a köznevelés rendszerének az a feladata, hogy minél inkább a szervezést gördülékennyé tegye, minél inkább jól működjön az az államapparátus, az a gépezet, amelyik az érettségihez biztosítja a feltételeket. Azt kell mondjuk, hogy az újjászervezett magyar közigazgatás minden éles helyzetben jól vizsgázik, legyen szó akár az évszázad árvizéről vagy legyen szó az évente rendszeresen jelentkező érettségi vizsgákról, akár többszintű érettségi vizsgákról, hiszen ez az érettségi is teljes mértékben gördülékenyen zajlott le, semmi fajta nagyobb problémáról, késlekedésről vagy egyébről nem esett hír, márpedig itt a tételek megfogalmazásánál, a logisztikánál nagyon sok feladat hárul a köznevelés rendszerében dolgozókra, úgyhogy én nekik is megköszönöm - elsőként - itt azt a munkát, amit elvégeztek. Emlékszünk még korábbi időszakokra, amikor egyes tárgyakból meg kellett ismételni az érettségit, vagy különböző problémák merültek fel. Ez nem történt meg ebben az időszakban, hiszen 2015. június 26-án, pénteken - ahogy képviselő asszony is mondta - véget ért az érettségi időszak.

Összesen 1172 vizsgahelyszínen, összesen 3327 vizsgabizottság közreműködésével zajlott le az idei érettségi vizsga. 79 ezer végzős középiskolás indult ennek a megmérettetésnek, illetőleg 36 300 fő legalább egy vizsgatárgyból tett érettségi vizsgát. Azt jelenti, hogy ők már idősebbek a mostani 18 éveseknél valószínűleg, korábban már éltek akár az érettségi lehetőségével, de most mégis tettek további vizsgát.

(13.50)

Tehát így összesen, ha megnézzük, hogy a 18 évesek és az idősebbek összesen hányan voltak,

115 300 fő érettségizett ebben az érettségivizsgaidőszakban. Ha a vizsgák számát adjuk össze, akkor az 425 700, tehát közel félmillió vizsgát tettek le az érettségizők, ebből 42 400 emelt szintű, 383 300 pedig középszintű vizsga volt. Az emelt szintű érettségi vizsgáknak a száma a korábbi évekhez hasonlóan idén is növekedett, mint az előtte lévő két esztendőben is, 1200-zal több diák jelentkezett emelt szintű érettségire. Ez azt jelenti, hogy 3 százalékos a növekedés az emelt szintű érettségi vizsgáknál. Nyilván az egyetemek elvárásaihoz való alkalmazkodás miatt választották a fiatalok az emelt szintű érettségit. Jól láttatja, jól mutatja az emelt szintű érettségizők száma, hogy mindazok az ellenzéki kritikák, amelyek arról szólnak, hogy ez a kormányzat a továbbtanulástól elvonná a jó képességű fiataloknak a kedvét, azt a számok cáfolják, hiszen egyre többen éltek az emelt szintű érettségi vizsga lehetőségével, és az egyetemi jelentkezések is a tavalyihoz hasonló mértékűek voltak, amelyek a tavalyelőttihez képest némi emelkedést is mutatnak. Tehát az a fajta igény a fiatalokban, hogy magas képzettséget szerezzenek, emelt szintű érettségit és felsőfokú képzettséget, továbbra is megvan, csak egyes esetekben akár ez kisebb állami szervállalás mellett is megtörténik.

157 tantárgyból volt lehetőség középszintű, 77 tantárgyból pedig emelt szintű érettségi vizsga megtételére. Az írásbeli vizsga május 26-án volt, június 11-éig tartottak a szóbelik, a középszintű szóbelik június 15-26. között, az emelt szintű szóbeli érettségi vizsgák pedig június 4-11. között zajlottak le. Részletesebb adatokat mindenki megtalálhat majd a következő napokban az Oktatási Hivatal honlapján is.

Összesen 21 900 fő végzett előrehozott vizsgát, ez 5 százaléka a fiataloknak. Ez azt jelenti, hogy közel 22 ezren, bár még nem 18 évesek, bár még nincsenek ott, hogy érettségit kellene tenniük, egyik vagy másik tárgyból, nyelvi tárgyakból vagy más tárgyakból már korábban leteszik az érettségit, és ezáltal 18 éves korukban már kevesebb az, ami feladatként, kötelezettségként és súlyként rájuk hárul. Volt 13 700 olyan, aki ismétlő vagy kiegészítő érettségi vizsgát tett. Itt akár arról is van szó, hogy korábban valaki leérettségizett, és most az egyik középszintű tárgyat emelt szintű tárggyal váltotta ki, vagy azt a szintjét ilyenre emelte a továbbtanulása érdekében.

Ezeknek a száma 8500 fő volt, akik szintemelő vizsgát tettek.

Tehát nagyon sokféle típusú vizsga zajlott le, de szeretnék ezúton is én is mindenkinek gratulálni, aki sikeresen letette a vizsgáit, hogy az előtte lévő 12 évnyi készülődés meghozta az eredményét, és sikeresen le tudott érettségizni - ez egy nagyon nagy fegyvertény. Nyilván a nyári szünetben lesz idejük ezt kipihenni. *(Folyamatos zaj.)* És szeretném megköszönni a fővárosi és megyei kormányhivatalok dolgozóinak, a járási kormányhivatalok dolgozóinak, a KLIK dolgozóinak, a pedagógusoknak is, hogy ezt az érettségi vizsgát közösen, jól működve, olajozottan sikerült lebonyolítani, és sok-sok fiatalnak a tovább-

tanulás lehetőségét is megnyitni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt tovább folytatnánk a munkánkat, megkérem a képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyet foglalni. Nagyon nagy az alapzaj a teremben, alig lehet a felszólalót vagy a válaszadót hallani. Köszönöm a megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Mi lesz az atomerómű sorsa, meddig bünteti még a paksiakat a kormány?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, abban egyetérthetünk, hogy a Paksi Atomerómű ma Magyarország egyik legfontosabb létesítménye.

Az atomerómű helyzete azonban ezekben a hónapokban meglehetősen bizonytalanná vált. Ennek a bizonytalanságnak az okozója maga a kormány, illetve azon belül is Lázár János miniszter úr. Ő volt az, aki tavaly decemberben bedobta a köztudatba, hogy a jelenlegi menedzsment helyére nyugati vezetőséget kívánnak ültetni. Az akkori indoklás szerint nincs meg a kellő bizalom a jelenlegi vezetés iránt, illetve a hatékonysági mutatók nem elég magasak. Ezzel szemben az igazság az, hogy az öt legmagasabb rendelkezésre állási mutatóval rendelkező európai atomeróművi blokk közül három Pakson üzemel. A negyedik blokk is csupán a 2003-as üzemzavar miatt nem került be a legjobb öt közé. Tudja-e a miniszter úr vajon, hogy mi vezetett ahhoz az üzemzavarhoz? Az akkori felelőtlen tulajdonosi hozzáállás, a pusztán gazdasági szemlélet, a biztonsági szempontok háttérbe szorítása, nem utolsósorban pedig egy német vállalat ténykedése. Ugye, milyen kísértetiesen hasonlít a mai helyzethez?

Szintén a Miniszterelnökségtől szivárgott ki a 800 ember elbocsátásáról szóló rémhír. Nevezzük nyugodtan annak, hiszen kijelenthető, hogy minden egyes ember szükséges és hasznos munkát végez a Paksi Atomeróműben. Egy ilyen tömeges elbocsátásnak pedig katasztrofális következményei lennének mind szociális, mind pedig erőmű-biztonsági szempontból. Mindeközben a Magyar Villamos Művek felfüggesztette az erőmű 2500 dolgozója felé a kollektív szerződés alapján járó béren kívüli juttatások kifizetését. Megtiltották, hogy az erőmű Paks város részére oktatási, sport- vagy egyéb célú támogatást folyósítson. Így mind a város lakossága, mind pedig az erőmű dolgozói egy rendkívül bizonytalan légkörben élnek a mindennapjaikat. Miközben önök a megélhetésükkel, kenyérükkel játszadoznak, nekik atomeróművi blokkok főjavítását kell százszázalékos odafigyeléssel végezni. Az önök kormányzásával ellentétben ez egy valóban felelősségteljes feladat, ahol minden hiba biztonsági kockázatot jelent; ahol

minden egyes nap csúszás százmillió kárt okoz az államnak.

Ebbe a rendkívül precíz módon üzemelő rendszerbe csörtettek bele önök, mint elefánt a porcelánboltba, ehhez pedig a rendkívül buta módon végrehajtott, ingatag rezsicsökkentést használják politikai bunkósbotként. Jelen pillanatban a mindennapi kenyérért való aggódással végzik a szakemberek a munkájukat, ezt a létbizonytalanságot pedig önök okozták.

Önök nem bírták megemészteni az őszi polgármester-választáson Pakson elszenvedett négyötödös vereségüket, és folyamatosan büntetik a várost azóta is. Nyilvánvalóvá vált, hogy Süli János, az atomerómű egykori vezérigazgatója mind az erőmű dolgozói, mind a város lakossága részéről egyöntetű támogatást élvez, polgármesterré választásáért a paksiakat büntetni azonban enyhén szólva sem vall korrekt viselkedésre, úgy is mondhatnám: alávalóság. Amit tesznek, az nem más, mint az atomerómű biztonságának veszélyeztetése. Egyszerű kifizetőhelyként kezelik a Paksi Atomeróművet. Nem törődnek azzal, hogy családok ezreinek megélhetését és az erőmű biztonságos működését kockáztatják. Mit gondol vajon Lázár miniszter úr: ha a saját tárcája fennhatósága alá gyűri a Paks I.-et is, ha utcára tesz közel ezer embert, ha brüsszeli nyomásnak engedve az erőművet nem ismerő külföldi vezetőt ültet az elbizonytalanított dolgozók élére, azzal mit fog elérni? Itt emberekről van szó, nem csupán könyvelési tételekről! A magam részéről maximálisan bízom a paksi szakemberekben, de egy ilyen jellegű veszélyes üzemet csak stabil háttér mellett lehet biztonságosan üzemeltetni.

Vajon tudja-e Lázár miniszter úr, hogy mit kell tenni olyankor, ha valamilyen ügyben első kézből szeretne tájékozódni? Én magam azt szoktam csinálni, hogy elmegyek, és a saját szememmel és fülemmel győződök meg róla, ahogy tettem ezt a Paksi Atomerómű esetében is az elmúlt években - ha szükséges volt, évente akár többször is. Mert én nem félek a Paksi Atomeróműtől, és nem félek a paksiaktól. Ezzel szemben mit tett Lázár miniszter úr? Hónapokig úgy beszélt az erőmű dolgairól, hogy senkit a cég részéről meg nem kérdezett, az ő álláspontjuk egyszerűen nem érdekelt, majd végre az elmúlt héten egyeztetésre érkezett a városba, de az erőműbe most sem tette be a lábát. A város egyik szállodájában közölte a közlendőket az erőmű menedzsmentjével és a szakszervezet vezetőjével. Miért fél a kormány belépni a Paksi Atomerómű területére?

Önök két új atomeróműi blokk építésére kötöttek szerződést úgy, hogy jelen pillanatban a már most működő erőmű tulajdonosi jogainak gyakorlása is láthatóan problémát okoz a kormánynak. Külön felszólalást megérne, hogy mennyire nincsenek felkészülve Paks II. megépítésére, de ennek a felszólalásnak most nem ez a témája. Hagyjanak fel a felelőtlen politizálással, és kérem, válaszoljanak a következőkre: hajlandóak-e a múlt heti paksi ígéreteiknek

alátámasztására tényleges lépéseket is tenni a helyzet megnyugtató rendezésére? Kifizetik-e a dolgozók elmaradt jogos juttatásait? Felhagynak-e végre a külföldi menedzsment világszerte példátlan eszeement ötletével?

A Jobbik a paksiak mellett áll, a békés hétköznapok, a nyugodt, biztonságos fejlődés pártján. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Azt szeretnénk, ha a politika kivonulna végre az atomeróműből, és visszaadná a teret ennek a rendkívül felelősségteljes *(Az elnök ismét csenget.)* és komoly szakmának, mert ezzel mindenki jól járna, de ez így semmi jóra nem vezet. Várom az érdemi válaszukat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Aradszki András úr, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdése az volt, hogy mi lesz az atomerómű sorsa, meddig bünteti a paksiakat a kormány. Ez volt a napirend előtti felszólalásának a tartalma, amit hozzánk benyújtott.

Meg kell jegyeznem, hogy az atomerómű sorsa világos és egyértelmű: a Paks I. négy blokkjának az üzemidejét a hatóság meghosszabbította, így nyilvánvaló, hogy ahelyett, hogy legkésőbb 2020 körül bezárnánk az atomeróművet, további húsz évig fog üzemelni.

(14.00)

A másik része a dolognak, hogy a paksiak miből fognak élni, milyen módon fognak megélni településükön akkor, hogyha a jelenlegi blokkok üzemideje kitelik. Erről is döntött a magyar parlament, illetve a magyar kormány előterjesztése alapján a magyar parlament, a 2014. évi II. törvény elfogadásával döntöttünk arról, hogy a Paks II. beruházással meghosszabbítjuk, fenntartjuk a Paksi Atomerómű kapacitását. Ezek a döntések mindenesetre azt biztosítják a paksiak számára, hogy hosszú távon lesz munkahelyük, hosszú távon tudnak a magyar áramtermelésben aktívan és hozzáadott értéket is produkálva részt venni.

A Paksi Atomerómű több mint 30 éve üzemel, jelen van a Paks-Kalocsa és Szekszárd térségben, hatalmas társadalmi értéket termelt, és a munkája során mindig kiemelt támogatást biztosított a környező településeknek. Évtizedek óta folytat egyre szélesebb körű környezeti támogató tevékenységet, mindezt úgy, hogy az kiterjed az önkormányzati, településfejlesztési területre, különböző informális vagy többcélú önkormányzati társulások, civil szer-

vezetek munkájának a segítésére, továbbá egészségügyi, oktatási, kulturális, egyházi és sporttámogatásokra. Megtartva az elmúlt évek eredményes megoldásait az erőmű 2011-ben új közhasznú alapítvány létrehozásáról döntött, amely egy koncentráltabb, még jobban átlátható, kézben tartható támogatási rendszert kíván elindítani. A létrehozott Jövőnk Energiája Térségfejlesztési Alapítvány célja a kedvezményezett területeken megvalósuló térségfejlesztés, az életminőség javítása és munkahelyteremtés. Az alapítói célok megvalósítása érdekében az MVM Paksi Atomerőmű Zrt. 2014-ig több milliárd forint támogatást bocsátott az alapítvány rendelkezésére.

Annak érdekében, hogy a térség felkészüljön az új atomerőművi blokkok létesítésére, 2015. június 16-án megalakult a Paksi Társadalmi Tanács, amelynek célja az új atomerőmű körüli 41 település lakosságának tájékoztatása és a települések támogatása. A társadalmi tanácsot a paksi–kalocsai kistérség, valamint a szekszárdi kistérség északi részén fekvő települések polgármesterei, köztük Paks polgármestere alkotják, kiegészülve a térség egyéni választókerületi és listás parlamenti képviselőivel. Az alakuló ülésen a 41 polgármester mellett részt vett Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter, aki Süli János, Paks polgármestere mellett a testület elnöke lesz. A társadalmi tanács célja, hogy nyomon kövesse a Paks II. beruházás előkészítését, megvalósítását, közvetlen kapcsolatot biztosítva a kormány és a Paks környéki települések között. A térségben élők érdekét képviselő polgármesterek egyöntetűen támogatják az új blokkok megépítését és ezzel a térség gazdaságának jövőjét. A települések terveinek és javaslatainak megvalósítására a kormány 2015-re 1 milliárd forintot különített el, emellett döntés született a legutóbbi kormányülésen arról is, hogy Kalocsa térségében új Duna-híd épül, amelynek előkészítése megkezdődött.

Mindezek a tények azt mutatják, hogy Paks és a környező térség jövője biztató, a paksi munkahelyek hosszú távon fenntarthatók, a paksi munkahelyek hosszú távon biztosítják az ott élő polgárok megélhetését, biztos és kiszámítható megélhetését. Ez lesz Paks jövője, ez lesz Paks biztató jövője. Köszönöm figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Az előttünk álló legfontosabb feladatokról” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy mind Magyarország, mind az Európai Unió előtt álló, talán két legfontosabb kihívás, ami tükröződött a legutóbbi európai uniós csúcson is, az egyik az illegális bevándorlók, a gazdasági bevándorlók kérdése, az Európa felé tartó népvándor-

lás, a másik pedig a görögországi helyzet, illetve a görögországi helyzethez vezető út, az, hogy milyen megoldási javaslatokat javasoltak eddig az Európai Unió és annak intézményei vagy éppen az IMF a görögországihoz hasonló helyzet kezelésére. Azt gondolom, hogy itt Szijjártó Péter külügyminiszter úr napirend előttijét követően a migrációs helyzettel kapcsolatos kérdésekben az álláspontok különbözősége elég egyértelművé vált. Én továbbra is szeretném azt hangsúlyozni, hogy szemben a baloldallal, akik migrációs táborokra költenének többet, mi azt gondoljuk, hogy mind Európának, mind Magyarországnak a népvándorlás előtt le kell zárnia a határait. Ez a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportjának az álláspontja is, és azt látom, hogy az a több mint 1 millió ember, aki a nemzeti konzultációval kapcsolatos kérdőívet akár írásos formában kitöltve levélben visszaküldte vagy interneten megtette, ők is ugyanezt az álláspontot vallják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a másik kérdéssel is kell azonban itt beszélnünk a tisztelt Házban, főleg azért, mert egy fontos egyezőség van: ha a magyar kormány már február óta azt az álláspontot követné, amit migrációs helyzetben a baloldali ellenzék, illetve az Európai Unió mond, akkor, tisztelt képviselőtársaim, még ma sem tartanánk sehol *(Gógös Zoltán: Miért, most hol tartunk?!)*, hanem még ma is azon vitatkoznánk, hogy egyébként mekkora legyen a magyar kvóta, miközben tízezrek lépik át a határainkat, kell-e még Európából is visszafogadnunk egyébként újabb és újabb bevándorlókat. Nos, tisztelt képviselőtársaim, szerencsére Magyarország itt a saját útját járta, és azt gondolom, hogy ezzel sikert is értünk el, és természetesen ezen az úton kell továbbhaladnunk. De ugyanúgy lássuk be, tisztelt képviselőtársaim, hogy a gazdasági problémák kezelésében az elmúlt években követett magyar álláspontot semmi nem igazolja vissza világosabban, mint a jelenlegi görögországi helyzet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A különféle görög kormányok, amelyek egyébként 2010-ben még egy hasonló helyzetben lévő országot vettek át, mint amilyen 2010-ben Magyarország volt *(Gógös Zoltán: Ne mondjal ilyen hülyeségeket, te!)*, ne felejtsek el, 2010-ben Magyarországot és Görögországot együtt emlegették az Európai Unió úgymond két beteg országaként *(Lukács Zoltán: Ki? Ti! - Gógös Zoltán: Kósa Lajos! - Közbeszólások az MSZP soraiban.)*, többek között, Gógös képviselő úr, az önök által támogatott kormánynak köszönhetően *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, mert a Bajnai-kormány és a Gyurcsány-kormány hozta ebbe a helyzetbe Magyarországot. *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Úgy van! - Lukács Zoltán: Most akkor beszéljünk egy kicsit a hutukról meg a tuszokról! - Gógös Zoltán: Tényleg, a hutuk! - Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Ehhez képest 2010 óta a görög kormányok egymást követően sorra elfogadták az IMF és az Eu-

rópai Unió útmutatásait, egyre mélyebb lett a válság, egyre nagyobb a munkanélküliség, és egyre nagyobb a probléma.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország kormánya 2010-től kezdve más utat követett, mi nem a megszorítások útját jártuk, nem fogadtuk el az Európai Unió és az IMF véleményét. Magyarország a saját útját járta, és inkább a bankokat adóztattuk meg (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Úgy van!*), a multinacionális vállalatokat adóztattuk meg, a személyi jövedelemadót csökkentettük, tisztelt képviselőtársaim (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Úgy van!*), és családi adókedvezményt vezetünk be, és ennek köszönhetően Magyarországnak sikerült komoly gazdasági eredményeket elérni. És erről azért kell most beszélnünk, mert ahogy a baloldali különféle komoly és felelős kutatóintézetek éveken keresztül sajkózták az Európai Unió véleményét - idézzük csak fel azt, amit Révész Máriusz képviselőtársam itt már egyszer elmondott az Országgyűlésben, hogy ezek az önök által oly nagyra tartott különféle baloldali kutatóintézetek éveken keresztül mondták azt, hogy itt nem lesz növekedés, a költségvetési hiány sokkal nagyobb lesz, és minden alkalommal pont az ellenkezője igazolódott be -, érdekes módon mindig pont ugyanazt mondták, amit Brüsszel (*Kunhalmi Ágnes: A KSH-ban már nincs szegénységi adat! Megszüntették!*) és az Európai Unió.

Tisztelt Képviselőtársaim! (*Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) Ennek köszönhető (*Közbeszólások és derűtség az MSZP soraiban.*), hogy ha mi azt a véleményt komolyan vettük volna... (*Folyamatos közbeszólások és zaj az MSZP soraiban.*) Nagyobb nyugalmat szeretnék kérni baloldali képviselőtársaimtól! (*Az elnök csenget. - Közbeszólások és taps a kormánypártok soraiban.*) Ha mi komolyan vettük volna, tisztelt képviselőtársaim, azt, amit az Európai Unió kér, akkor Magyarországnak megszorításokat kellett volna alkalmaznia. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Szerencsére nem vettük komolyan, hanem jártuk a saját utunkat, inkább bankokat adóztattunk, és Magyarországon személyi jövedelemadót csökkentettünk, és rezsi-csökkentést valósítottunk meg. Tisztelt képviselőtársaim, és erről ma azért kell beszélnünk, mert a görögországi válsághelyzet mellett az újabb uniós országspecifikus jelentésben az Európai Unió ismét megszorításokat kérne Magyarországtól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én csak egyetlenegy valamit szeretnék kérni itt a tisztelt Házban minden képviselőtől: legalább háromszor sülték fel a baloldali intézetek és az Európai Unió is az elmúlt években a Magyarországra vonatkozó gazdasági előrejelzésekkel, most se higgyünk nekik, és a kormányt is erre szeretném kérni, hogy mindenképpen a saját utunkat járjuk, és az Európai Uniónak ezt a véleményét ne fogadjuk el.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr kíván válaszolni. Megadom a szót, miniszter úr.

(14.10)

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Tanács múlt csütörtöki és pénteki ülésének napirendjén szerepeltek az országspecifikus ajánlások, amelyeket az Európai Bizottság fogalmaz meg a tagországok gazdaságpolitikáinak jövőbeni irányvonaláival kapcsolatban.

Talán érdemes ilyenkor elidőzni egy pár mondat erejéig ott, hogy a magyar gazdaság jelenlegi számai mit is mutatnak valójában. Azt gondolom, ha végignézzük érzelemmentesen, korrekten és higgadtan ezeket a számokat, tárgyilagosan, akkor bizony azt látjuk, hogy Magyarország visszakerült az Európai Unió élvonalába, dacára annak, hogy néhány esztendővel ezelőtt még elég erőteljesen a sereghajtók között szerepeltünk. A tavalyi esztendőben ugyanis 3,6 százalékos növekedést tudott felmutatni a magyar gazdaság, amely a második legmagasabb növekedési ütem volt az európai uniós tagországok között. A tavalyi esztendőben a Magyarországon működő magyar és nemzetközi vállalatok összességében 5216 milliárd - tehát 5216 milliárd - forintot költöttek beruházásokra, ez 14 százalékos növekedés volt egy esztendő alatt, amire 17 esztendő óta Magyarországon nem volt példa. 17 éve nem volt olyan magas a beruházások emelkedése egy esztendő alatt, mint volt az 2014-ben. A befektetési ügynökségünk tavaly 60 olyan beruházási ajánlatot, illetve projektet tárgyalt végig, amelynek nyomán 60 nagyberuházás érkezett Magyarországra és az idei esztendőben már 27 ezek száma, amely egy jelentős növekedés a tavalyi esztendőhöz képest, tekintettel arra, hogy ez egy májusi adat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma Magyarországon 16 hónapja mondhatjuk el, hogy 4 milliónál is többen dolgoznak és fizetnek egyúttal adót Magyarországon. Ma majdnem 4,2 millió dolgozó és adót fizető ember van hazánkban. Természetesen, tisztelt frakcióvezető úr, tisztelt képviselőtársaim, ez nem elegendő ok arra, hogy meg legyünk elégedve vagy hátradőljünk, a cél az, hogy elérjük a cseh gazdaság állapotát, vagyis hogy Magyarországon is 5 millió ember dolgozzon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A magyar gazdaság egy nyitott gazdaság, ezért a külgazdasági teljesítmény nagymértékben befolyásolja a nemzetgazdasági teljesítményt. Ebből a szempontból jó hír, hogy dacára a nehézségeknek, az Ukrajnában zajló háborúnak, az Oroszországgal szemben alkalmazott európai uniós korlátozó intézkedéseknek és a viszontintézkedéseknek, a magyar

export az első négy hónapban 8 százalékkal tudott növekedni, munkanélküliségünk pedig, amely most már 7,1 százalék, az Európai Unióban a leggyorsabb ütemben csökkent.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ön felhívta a figyelmet arra, hogy az Európai Bizottság évről évre fogalmaz meg ajánlásokat a magyar gazdasággal kapcsolatban és a magyar gazdaságpolitikával kapcsolatban. Azonban, ha végigtekintünk az elmúlt esztendőkn, azt látjuk, hogy ezeket az ajánlásokat rendre hibás előrejelzések alapján fogalmazták meg. Például jóval lassabb növekedést prognosztizáltak Magyarországnak, mint amilyen lett, jóval alacsonyabb növekedési rátát jeleztek nekünk előre. Ehhez képest a magyar gazdaság jóval gyorsabban növekszik, jóval gyorsabban növekednek a beruházások, és jóval gyorsabban csökken a munkanélküliség is. Kérdés az, tisztelt frakcióvezető úr, szerintem jogos, ha feltesszük, mi lett volna akkor, ha Magyarország, Magyarország kormánya az elmúlt esztendőben ezen hibás előrejelzések alapján hozta volna meg a gazdaságpolitikai intézkedéseit. Egészen biztosak lehetünk abban, hogy hibás előrejelzések alapján hozott gazdaságpolitikai döntések csak hibás döntések lehettek volna, s egészen biztosan nem röpítették volna Magyarországot az Európai Unió élmezőnyébe.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Az Európai Tanács csak általánosságban fogadta el az országspecifikus ajánlásokat, részleteiben tehát nem, és Magyarország Kormánya két országspecifikus ajánlást egészen biztosan nem fog elfogadni. Nem fogjuk elfogadni azt, hogy a közmunka helyett segélyt adjunk, mi azt gondoljuk, hogy a közmunkaprogram helyes és egy család szempontjából sokkal helyesebb, hogyha a szülők munkát kapnak segély helyett. Másrészt pedig nem fogjuk elfogadni az országspecifikus ajánlásoknak azokat a részeit sem, amelyek újabb megszorításokat akarnak Magyarországra erőltetni.

Magyarország kormánya nem hisz a megszorításokban, az elmúlt esztendőben, 2010 előtt világossá vált, hogy a megszorítások csak zsákutcába vezetnek, mi pedig ezekben a zsákutcákba, még egyszer nem kívánunk belemenni. Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a témát. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ander Balázs, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Witzmann Mihály, Fidesz.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Sallai R. Benedek,

LMP; Tukacs István, MSZP; Szászfalvi László, KDNP; Vona Gábor, Jobbik; Jakab István, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Schmuck Erzsébet, LMP; Szél Bernadett, LMP; Novák Előd, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Tóbiás József és további 39 képviselő az Országgyűlés **rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte** június 29-re a T/5324. és a T/5325. számú előterjesztések megtárgyalása érdekében. A rendkívüli ülés összehívására a Házbizottság következő ülését követően kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő harmadik rendkívüli ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Bejelentem, hogy a kormány az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte 30 előterjesztés megtárgyalása érdekében. A Fidesz-frakció a szükséges aláírások csatolásával további két előterjesztés tárgyalására tett javaslatot. Ezeket az előterjesztéseket a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Ma az ülést megelőzően a Házbizottság ülést tartott. Ennek megfelelően két előterjesztés házszabálytól való eltéréssel történő tárgyalásáról határozunk, egy törvényjavaslat kivétel nélküli eljárásáról döntünk, egy előterjesztésről a szükséges támogatottság hiányában az elnök nem terjeszt elő javaslatot.

A Házbizottság a **házszabálytól való eltérésben** azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a XXXIII. olimpiai játékok és a XVII. paralimpiai játékok 2024-es budapesti megrendezésére vonatkozó pályázati szándék támogatásáról szóló H/5422. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy az összevont vitára a holnapi napon, a határozathozatalokra pedig július 6-án kerülhessen sor. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a Házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 155 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a H/5422. számú előterjesztés összevont vitájára a holnapi napon, a határozathozatalokat követően, első napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló T/5419. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy az összevont vitára a holnapi napon, a határozathozatalokra pedig július 6-án kerülhessen sor. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot a holnapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 153 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.20)

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a T/5419. számú előterjesztés összevont vitájára a holnapi napon, a határozathozatalokat követően második napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A T/5416. számú törvényjavaslat házszabálytól való eltéréssel történő tárgyalására az Országgyűlés elnöke nem terjesztett elő javaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban** tárgyalja meg az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, továbbá egyes más törvények módosításáról szóló T/5404. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást követő döntés meghozatalát követő három órában legyen lehetőség. Az összevont vitára a holnapi napon, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra július 6-án kerüljön sor.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz száz képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/5404. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 115 igen, 47 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytatja le. Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 17 óra 22 percig van lehetőség, a törvényjavaslat összevont vitájára a holnapi napon, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a július 6-ai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házszabály 85. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy az Országgyűlés felkérje a **határozathozatalra a beszámolót tárgyaló bizottságokat**. Házbizottsági konszenzus hiányában ennek előterjesztése elnöki jogkörben történik. Erről az Országgyűlés vita nélkül külön határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottságát a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló 1995. évi XCIII. törvény végrehajtásáról szóló B/5328. számú előterjesztés határozathozatalára.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 112 igen, 42 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre mai ülésünkön nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 24 perckor áttérünk az interpellációk, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével elve a következő **kérdéseket visszautasította**, mivel azok nem tartoznak a címzettek feladatkörébe: Magyar Zoltán, Jobbik-képviselőcsoport képviselője K/5173. számon a földművelésügyi miniszterhez, illetve K/5174. számon a nemzetgazdasági miniszterhez címzett írásbeli kérdéseit; Tóth Bertalan, MSZP-képviselőcsoport képviselője K/5163. számon a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez, illetve K/5164. számon a nemzetgazdasági miniszterhez címzett írásbeli kérdéseit; Burány Sándor, MSZP-képviselő-

csoport képviselője K/5275. számon a nemzetgazdasági miniszterhez címzett szóbeli kérdését.

Tisztelt Országgyűlés! Most interpellációkkal folytatjuk munkánkat.

Lukács Zoltán, az MSZP képviselője **interpellációt** nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért áll üresen a tatabányai Szent Borbála Kórház hónapok óta megépített új pavilonja?**” címmel. Lukács Zoltán képviselő urat illeti a szó.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Államtitkár Úr! A szocialista kormány 2010 tavaszán hozott döntést arról, hogy Tatabányán a Szent Borbála Kórház területén új belgyógyászati tömb épül. Aztán a kormányváltás után ebből összesen annyit tudtak jó ideig megvalósítani, hogy kiírták a buszok oldalára, hogy új pavilont építenek. Ez nem volt nagy ígéret, mert már volt róla kormánydöntés, valamint letettek egy alapkövet, amikor igen sok pezsgőt elfogyasztottak a fideszes potentátok, és másfél óráig hallgathatták a betegek a fúvószekert a kórház udvarán. Utána elég sokáig nem történt semmi.

Utána nagy nehezen, sok év alatt végre felépült a kórházi pavilon. Ennek a kórházi pavilonnak a műszaki átadása idestova nyolc hónapja megtörtént. Nyolc hónapja ott áll készen ez az új kórházi pavilon, és azóta nem folyik benne semmilyen gyógyító munka, nem költözhetek bele a gyógyítók, nem költözhetek be a betegek, áll üresen a kórházi pavilon. Azt is lehet hallani, hogy azért áll üresen a kórházi pavilon, mert képtelenek voltak normálisan lebonyolítani azt a közbeszerzést vagy azokat a közbeszerzéseket, amelyek ahhoz kellettek volna, hogy ebbe a kórházi pavilonba műszerek, berendezések is kerüljenek. Aztán az új információk alapján arról van szó, hogy nem voltak képesek lebonyolítani a közbeszerzést, hanem volt ugyan közbeszerzés, de aztán visszalótték az egészet, mert állítólag az a közbeszerzés úgy nem lett volna alkalmas arra, hogy pont azok nyerhessék el ezzel a közbeszerzéssel a pénzeket és a beruházások elvégzését, akik a Fidesz szívének nagyon kedvesek.

Ezért aztán most ott tartunk, hogy a fideszes potentátok, a Fideszhez közel álló hiénák megint szeretnének pénzhez jutni a betegek kárára, és ezért nyolc hónapja ott áll egy felépített kórházi pavilon Tatabányán a Szent Borbála Kórházban, és nem lehet benne gyógyítani. Államtitkár úr, az a helyzet Tatabányán, hogy egy kamion-utánfutó van elhelyezve a kórház udvarán, abban van benne a CT-berendezés, és a kamionba húzgálják be a betegeket, ott végzik el a CT-vizsgálatokat. Idős, sérült embereket vaslépcsőkön húzgálnak fel, beviszik a kamion hátuljába, ott végzik el a CT-vizsgálatokat, és aztán valahogy visszaviszik őket, csak azért, mert a fideszes hölgyek és urak képtelenek úgy lebonyolítani egy közbeszerzést, hogy egy újonnan megépített kórházi pavilonban berendezés, műszerek és gyógyítás is lehetséges legyen.

Azt kérdezem önöktől, hogy rendben találják-e ezt így, azt kérdezem önöktől, hogy megvannak-e már a felelősök, hogy kik voltak azok, akik itt hibát követtek el, hogy egy újonnan felépült kórházban most már lassan egy éve nem tud gyógyító munka folyni. Azt kérdezem önöktől, hogy mikor lesz végre az új Szent Borbála Kórház új pavilonjában gyógyítás. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A parlamentben most már fejlesztésekről beszélünk. Nem volt ez mindig így az egészségügy területén, de valószínűleg ez azért van, hiszen soha máskor nem tudnak egy olyan 4-5 éves ciklust, időszakot felmutatni, amelyben 500 milliárd forint értékű fejlesztés zajlana az egészségügyben. *(Gógós Zoltán: Ki döntötte azt el?)* Ennek egy része nyilvánvalóan új épületszárnyakról szól, amiről a képviselő úr is szólt az imént, felújításokról, új eszközökről is beszélhetnénk akár ennek vagy más kórházaknak az esetében.

(14.30)

De ha csak a gép- és műszerbeszerzést érintem - amire szintén kitért képviselő úr a felszólalásában, az interpellációjában -, ez önmagában 100 milliárd forint az 500 milliárdos nagy kórházépítési, -felújítási, -felszerelési projektesomagban. Mindemellett, hogy a kormány 500 milliárd forintot biztosított elsősorban uniós forrásból kórházak fejlesztésére, ne feledkezzünk meg arról, hogy már csak azért sem beszélhetünk az MSZP-vel ellentétben csőd szélén lévő kórházakról, hiszen 60 milliárd forintból pont most váltotta meg a kormányzat az összes kórház fennálló adósságait, amelyeket éveken keresztül görgettek maguk előtt. Nyilvánvalóan ez a fajta támogatás, a felelősségnek ez a fajta levétele a vállukról is elősegíti akár a felújításokat, akár az üzemeltetések gördülékenyebb vitelét a kórházakon, az egészségügyi intézményeken belül.

Ami a tatabányai Szent Borbála Kórházat illeti, ön is nagyon jól tudja, hogy ez Komárom-Esztergom megye legnagyobb kórháza, közel ezer, 928 ágy van benne, 158 orvos és 814 egészségügyi szakdolgozó végez gyógyító tevékenységet. Ez egy óriási nagy létesítmény, nyilván megfelelő műszerellátottsággal korszerű diagnosztikus és terápiás beavatkozásokkal is alkalmaznak Tatabányán. A TIOP 2.2.4. számú projekt keretében kapott ez a kórház összesen 4 milliárd 730 millió forintot kezdetben arra, hogy itt fejlesztést hajtson végre. Itt a szerződést 2011. május

13-án kötötték meg, 90 százalékos uniós forrás, 10 százalékos önrész volt, ami fedezte ezt a fejlesztést, és így kezdődött el a munkálat.

Ismertetném önnel, hogy évről évre mi történt Tatabányán. 2011-ben a projekt megvalósulását segítő munkálatok és beszerzések zajlottak, itt a korábbi meglévő, korábban elkészült engedélyes tervdokumentációt módosítani kellett, és ebben az évben kellett kivitelezési tervdokumentációt készíteni, valamint 2011-ben zajlott a szolgáltatások közbeszerzése. 2012 első félévében az építési kivitelezéshez szükséges közbeszerzések előkészítő munkálatai zajlottak, valamint a műszerbeszerzésekhez szükséges, hasonló beszerzések. 2012 júniusára a kivitelezői szerződések megkötésének első köre eredménytelen volt, hiszen a nyertessel mégsem lehetett ilyen szerződést kötni, visszalépett ettől, és ekkor indult el a projektet lelassító, második kivitelezési közbeszerzési eljárás; hiszen jó lett volna, ha az elsőben, már 2012 júniusában sikerül eredményt hirdetni. Végül 2013. május 17-én került erre csak sor. Így kerülhetett sor 2013 júliusában az alapkőletételre, amelyre képviselő úr is utalt.

A projekt kivitelezése során felmerültek olyan munkálatok, amelyeknek az előkészítése még a pályázati előkészítés előtt nem került be a dokumentációba, erre kiegészítő közbeszerzési eljárást kellett sajnos lefolytatni, ami a forrásokat is megemelte, így összességében 5,23 milliárd forintra, tehát 5 milliárd 230 millió forintra nőtt a projekt költségvetése.

2014. november 26-án kiegészítő építési beruházás beszerzése zajlott le, amelyet a Közbeszerzési Döntőbizottság *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 2015. április 17-én kiadott határozatával megszüntetett. Végül a kivitelezési munkák 2015. június 1-jén indultak el, és augusztus 31-re várható a teljes beruházás befejezése, szeptember 30-ra pedig a gyógyító tevékenység elkezdése használatbavételi engedéllyel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó, képviselő úr.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Nagyon köszönöm, hogy elmondta a Szent Borbála Kórház történetét hosszasan, azt is elmondta, hogy kapott 4 milliárdot a kórház; tudjuk, mert mi adtunk 4 milliárdot rá még a mi kormányunk idején. *(Közbeszólás a kormánypartok soraiban.)*

En azt kérdeztem öntől, hogy nyolc hónapja miért áll üresen a kész kórház; erre nem válaszolt. Azt is kérdeztem öntől, hogy ki a felelős; nem válaszolt rá. Azt is kérdeztem, hogy rendben van-e ön szerint, hogy egy kamion hátuljába rángatják a betegeket CT-vizsgálatra a kórház kertjében; erre se válaszolt. Arra se válaszolt, hogy véget vetnek-e annak, hogy azért nincs gyógyítás a Szent Borbála Kórházban, mert úgy

kell intézni a közbeszerzéseket, hogy a fideszes have-
rok fölözhessek le ebből is a hasznot.

Az a probléma, államtitkár úr, hogy ön semmi ilyesmire nem válaszolt. Ön elmondta, hogy hány orvos dolgozik a kórházban, meg hogy hány ápoló dolgozik a kórházban - azt már nem mondta, hogy körülbelül az egyharmadával többnek kéne ott dolgozni, hogy normálisan működhessen a gyógyítás -, ezért aztán államtitkár úr szerint ez rendben van *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nem baj, ha üresen áll a kórház, nem baj, hogy kamionban vizsgálgják a betegeket...

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom...

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): ...ezért aztán nem is tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Egyetért-e azzal, hogy egy alapszintű internetszolgáltatás térítésmentesen illesse meg minden magyar állampolgárt?”** címmel. Novák Előd képviselő urat illeti a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik utcai és internetes aláírásgyűjtő akciójában már több százezeren álltak ki az alapszintű internet-hozzáférés ingyenessé tétele mellett, de a kormány eddig többszöri kezdeményezésünkre sem támogatta azt, pedig Farkas Gergely képviselőtársammal néhányszor próbáltuk már meggyőzni önöket.

XXI. századi mozgalomként nem egészen értjük a XX. századi pártokat, de nem adjuk fel. Kubatov Gábor elhíresült, kiszivárgott hangfelvételéből megtudtuk azt is, hogy - idézem őt - "Orbán Viktor nem igazán ért a számítástechnikához; most már sokat léptünk előre, mert például SMS-t tud fogadni, küldeni, és tudja, mi a fax és az e-mail közti különbség." Úgy tűnik azonban, hogy azóta sem történt előrelépés, így nem csoda, ha önök nem értik az internet világát.

Van egyáltalán okostelefonja Orbán Viktornak? Tud internetezni? Ezt tudakoltam egyszer Semjén Zsolttól, aki így felelt - idézem őt is -: „Attól, hogy egy miniszterelnök SMS-el vagy nem SMS-el, még kezdeményezheti az adott terület különadóját.” Nos, úgy tűnik e válaszból is, hogy vak vezet világtalant a kormányban, hadilábon állnak az internettel. A kormányon internetadót fontolgató Fidesz szakpolitiku-

sa, Nyitrai Zsolt azonban, igaz, 2008-ban ellenzékben, de azt mondta akkor nagyon helyesen fogalmazva - idézzük tehát őt is -: „Az internet a szabadság műfaja, nem ezek az uralkodó trendek a világban, hogy megadóztassuk az internetet, hanem pont az, hogy sokkal inkább szabadabbá tegyük, sokkal inkább elérhetővé tegyük minden honfitársunk számára.” Hogy miért, azt hadd válaszoljam meg én, tisztelt államtitkár úr. Az ingyenes internet fellendítené a távmunkát, a távügyintézést, az elektronikus közigazgatást, ezáltal csökkenthetnénk a gépkocsiforgalmat és a felesleges sorban állást is.

Az Európai Unióban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen használók aránya. Félrevezető az a kormányzati bejelentés, hogy 2018-ra vagy újabban csak azt mondják, hogy 2020-ra mindenhol lesz szélessávú internet - persze, ki tudja, mi lesz a határidő, majd ha tényleg odaérünk -, de azt már most hozzá kell tenni, hogy csak ott lesz, ahol meg tudják fizetni a nemzetközi összehasonlításban is kiugróan magas díjakat. A bruttó átlagkeresethez viszonyítva ugyanis a hazai mobilnetdíjak Szlovéniához és Csehországhoz képest több mint háromszorosak, Dániához képest pedig egyenesen 23-szorosa az itteni ár, tehát 2200 százalékos árkülönbözetről beszélhetünk.

Jobbikos kritikára ráadásul az államtitkár L. Simon László is elismerte már - de még sajnos csak szavak szintjén maradt az a frappáns válasza -, hogy „A román hegyipásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza.” Itt tart tehát Magyarország, és előre is jósolta államtitkár úr, hogy súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk. Ezt mondta, de nem változtatnak. Eltelt azóta egy év, semmit sem változtattak.

Mi azonban ismét kérjük, hogy az ingyenes alapszintű internet bevezetését fontolják meg, ezzel kapcsolatban várom államtitkár úr érdemi válaszát. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kara Ákos államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót, államtitkár úr.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is rögzítsük a legfontosabbat: internetadó nincs és nem is lesz. Elindult viszont egy internettel kapcsolatos ügyeket átfogóan vizsgáló nemzeti konzultáció, s megkezdődött az ország valamennyi háztartásának szélessávú lefedését célzó program, amely 2018-ig, legkésőbb 2020-ig elérhetővé teszi a legalább 30 megabit/szekundum sáv szélességű csomag megrendelését bármely magyar igénylő számára, azaz a szupergyors internet lehetőségét. Az iskolák, tehát a közoktatás-köznevelés még ennél is korábban, 2016 végétől élvezhetik a szélessávú internetet.

Ebben a hónapban a kormány a szükséges forrást jóváhagyta. A hálózatfejlesztést a magyar kormány minden lehetséges eszközzel támogatja, az európai uniós és a hazai költségvetési támogatás mellett öt évre szóló közműadó-mentességet vezetünk be azokra a hálózati fejlesztésekre, amelyek során teljesen új hálózati szakasz jön létre, és azokra is, amelyek során a meglévő hálózatok válnak képesé a megfelelő sáv szélesség biztosítására.

(14.40)

Tisztelt Képviselő Úr! Nemcsak néhány jobbikos településen, hanem számos településen, akár köztereken, akár közintézményekben, így az e-Magyarország-pontok kétharmadában rendelkezésre áll díjmentesen igénybe vehető wifikapcsolat.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány a problémát nem egyszerűsíti le az internethez való hozzáférésre, 2016-tól az első ütemben százezer, majd 2018-tól újabb százezer magyar ember számára biztosítjuk képzés lehetőségét, amellyel a digitális eszközöket jobban fogják tudni használni, akár munkakeresésre is.

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával partnerségben első ütemben 3 ezer, majd további 2 ezer kis- és középvállalkozást vonunk be a digitális gazdaságba, és emlékeztetem rá képviselő urat, hogy júniusban átadtuk, tehát néhány nappal ezelőtt átadtuk a debreceni kutatók és diákok számára a világ egyik legnagyobb teljesítményű szuperszámítógépét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány többek között megteremtette a legfontosabb hatósági ügyek elektronikus ügyintézési lehetőségének feltételeit. Mindezek tükrében, a bevezető tükrében engedje meg, hogy részleteiben is választ adjak néhány kérdésére.

Jobbikos képviselők előszeretettel hangoztatják, hogy reklámadó-bevételekből mindenki kaphatna ingyenes internetet Magyarországon. Ezzel szemben az igazság az, hogy a reklámadóból származó bevétel messze nem fedezné az ingyenes internet költségeit, a Jobbik tehát félretájékoztatja a választókat ezzel az állítással. Tisztázandó kérdés, hogy vajon a Jobbik ilyen módon megfogalmazott célkitűzése egyben nem egy új adó-e vagy egyfajta internetadó, vagy egy új adónem bevezetését vagy valami adóemelést hozna Magyarországon számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbikkal ellentétben a kormány nemcsak beszél az internethasználat alanyi jogon való elérhetővé tételéről, hanem cselekszik is annak megvalósítása érdekében. Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti konzultációtól eredményt várunk, a nemzeti konzultációban már több mint tízezer ember vett részt, és július végéig mindenki számára ott a lehetőség, biztatnák is mindenkit, hogy vegyenek részt az internetkonzultációban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az internet-hozzáféréshez való alanyi jog komplex fejlesztéseken keresztül valósult tehát meg Magyarországon, amíg

ugyanis nincs az egész országot lefedő szélessávú infrastruktúra, addig az internetelés sem biztosítható bárki számára az országban. A Jobbik javaslatával kapcsolatban két felvetésen érdemes tehát elgondolkodni, végiggondolt-e az a javaslat, amely mindenki, tehát a leggazdagabbak számára is ingyenes internetet hozna, másfelől pedig nem tisztázott, hogy mit gondol a Jobbik, amikor alapszintű elérésről beszél. Valamilyen lassú, nehézkesen működő szolgáltatásról beszél a Jobbik, ami az ő szóhasználatával élve a XX. századot hozná a XXI. századba. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Államtitkár úr, nem tudom elfogadni a választ, mert bár bravúros volt a tekintetben, hogy képes volt még a Jobbikot hozni összefüggésbe azzal az internetadóval, amelyet - az egész ország nagyon jól tudja - önök kezdeményeztek, azonban a Jobbik nem kíván internetadót, sőt internetdíjak csökkentését szeretné, amivel kapcsolatban ön semmit sem mondott beszédében.

Pedig hoztam a nemzetközi példákat is, milyen nagy lemaradásban vagyunk. Mi igenis alapjoggá szeretnénk tenni az alapszintű internethez való hozzáférést. Az alapszintű internet pedig nem azt jelenti, hogy valamiféle XX. századi internetelérést jelentene, hanem azt, hogy nem korlátlan a tekintetben, hogy például filmek letöltésére nem biztosítana lehetőséget. Nem is erről beszéltem, hanem arról, hogyan tudnánk felfedezni a távmunkát, a távügyintézt. E tekintetben egyébként nagyon örülök annak, hogy az internetbarát települések mozgalmát, amelyet a Jobbik indított el, de való igaz, már több településen tapasztalható, önök reményeim szerint fel is fogják karolni, és örülök, hogy immár százezer ember számára biztosítják az internettel kapcsolatos képzést is.

Bízom benne, hogy e százezer között lesz lehetősége Orbán Viktornak is megbarátkozni az internettel, ahogy ön fogalmazott, akár munkakeresésre is. Köszönöm szépen. *(Derűtség és taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „Éhes oligarcha vb-vel és olimpiával álmodik” címmel. Az interpellációra a miniszterel-

nök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr képviseletében... *(A miniszteri bársonyszék üres. - Pillanatnyi szünet.)* Kara Ákos államtitkár úr... - bocsánat. Tisztelt Országgyűlés! *(Dr. Fónagy János elfoglalja a miniszteri bársonyszéket.)* Fónagy János parlamenti államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, és egyben kérem megértő türelmüket. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném mindjárt az elején leszögezni, hogy a Lehet Más a Politika egyetért azzal a célkitűzéssel, hogy Budapest rendezze meg a 2017-es Úszó-, Vízilabda-, Múugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokságot, csakhogy a beruházást lehetővé tevő rapid törvénymódosítások mindenféle megvalósíthatósági tanulmányok nélkül kerültek beterjesztésre és elfogadásra.

A módosítások semmibe veszik a természetvédelmi, tájképvédelmi és műemlékvédelmi, valamint még az árvízvédelmi szempontokat is. Nem számít a természetvédelem, hiszen bármekkora zöldfelület tönkretelhetnek. Nem számít a tájvédelem, kikerülnek az építési szabályzást, bármekkora komplexumot felhúzhatnak. Nem számít a műemlékvédelem, szabadon lerombolhatják a műemlék jellegű Dagály fürdőt, amit egyébként pont most vettek állami tulajdonba a fővárostól. És nem számítanak az árvízvédelmi szempontok sem, hiszen elbonthatják az árvízi védekezésben részt vevő építményeket is.

De ami szintén nagyon nagy baj, hogy az esemény megrendezését lehetővé tevő törvénymódosításokkal megágyaznak a korrupciónak is. A beruházás kivételektől hemzsegő szabályrendszere komoly teret enged az állami pénzek lenyúlásának. A vizes vb a korrupciós kockázatok csapdájába került. Úgy tűnik, a beruházás körül már gyülekeznek is a Simicska utáni korszak türelmetlen oligarchái. Olyannyira türelmetlenek, hogy már rég megkötötték a beruházásról szóló szerződést, és letették a komplexum alapkövét, amire megjelent a szerződéskötést lehetővé tevő kormányhatározat. S micsoda véletlen, a gigaberuházást pont a Market Zrt. nyerte el, amely a miniszterelnök úr kötélbarátjának cégbirodalmához tartozik.

Garancsi István saját maga jellemezte így kapcsolatát a miniszterelnök úrral. Úgy látszik, ez egy igen jól jövedelmező barátság, ami nagy kincs a mai világban, hiszen láthatjuk, milyen nehéz sorsra jutnak azok az oligarchák, akik elvesztik a miniszterelnök úr barátságát. A nagy kapkodásban duplájára nőtt a beruházás költsége. Kezdetben még csak 25 milliárd forintról volt szó, a kötélbaráttal kötött szerződés ugyanakkor már 49 milliárd forintra rúg. De más oligarchák is sorban állnak az állami pénzcspoknál.

A céges érintettségük okán a sportkomplexum körül gyülekeznek még minisztériumi fősztályveze-

tők, különböző bizalmi emberek is. Illetve úgy tudjuk, a miniszterelnök úr másik jó barátja, Mészáros Lőrinc felcsúti polgármester sem marad ki ebből a buliból, ugyanis a cégbirodalmában lévő vállalkozásoknak is jut bőven feladat.

Tisztelt Államtitkár Úr! A miniszterelnök teljes baráti körét támogatják majd a beruházással? Éhes oligarcha sportberuházással álmodik? És ez még csak egy 50 milliárdos vizes vb. Mi lenne, ha egy ezermilliárdos olimpiát rendeznének? Válaszát előre köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hol van a Sallai? - Dr. Schiffer András a szakértői páholy felé mutatva: Ott van! Hol van a Tiffán? - Az elnök csenget.)* Jó szándéktól és bizalomtól csöpögő támogató szavait köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

A 2017-es úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság nem várt lehetőség hazánk számára. Az idő rendkívüli rövidege miatt azonban egy nagyon fegyelmezett munkavégzést igényel, így természetes, hogy a beruházás szabályait egy speciális törvényben határozza meg az Országgyűlés. A tervezés és a kivitelezés a mintegy 97 százalékos parlamenti többséggel elfogadott Dagály-törvény, és a vonatkozó kormány- és miniszteri rendeletek alapján történik. A beruházás megvalósítása során műemléki épületet vagy építményt nem bontunk el, csupán Budapest Gyógyfürdői és Hévízei Zrt. irodaépülete, valamint két medence bontása szükséges, amelyek nem állnak műemléki védelem alatt.

(14.50)

Az árvízvédelemre különös hangsúlyt fektetünk. Eddig a Dagály védetlen volt, mivel az árvízi védvonalat a Népfürdő utca jelentette. Mostantól azonban a fürdő és az úszóaréna területén kívül korszerű, esztétikus védvonalat, kerékpárutat és sétányt alakítunk ki, így a Dagály fürdőt 2017 után árvíz idején már nem kell homokzsákkal védeni. A szerződéskötés folyamata törvényes és jogszerű volt. A márciusban meghozott kormányhatározat rögzítette a kormány jóváhagyását, valamint azt, hogy a beruházást 2017. március 31-ig meg kell valósítani.

A kivitelező kiválasztása a törvény rendelkezésének megfelelően történt. Az ajánlatkérő köteles volt legalább három, rendkívül szigorú előírásnak megfelelő ajánlattevőt ajánlattételre felhívni. Az ajánlatok értékelési szempontja kizárólag a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás lehetett. A közbeszerzési törvény rendelkezése alapján kiválasztott fővállalkozóval 2015. május 12-én aláírt szerződés a hatályba

léptetésre vonatkozóan speciális szabályokat tartalmazott, ennek megfelelően a fővállalkozói szerződés csak a rendelkezésre álló, azaz a 2015-ös költségvetési törvényben szereplő költségvetési előirányzat, illetve a 2014. évi költségvetési maradvány erejéig léphetett hatályba.

Őn említette a költségeket. Az úszóaréna kevesebb mint 25 milliárdba kerül, ennek az első pillanatokban bejelentett adatokhoz képest a költségei nem növekedtek. A Magyar Közlönyben megjelent 49 milliárd tartalmazza az úszóaréna 21,4 milliárd forintos nettó, áfa nélküli költségét, az egyéb tervezési és városfejlesztési kiadásokat és mindennek az áfáját. Az áfa azonnali költségvetési bevétel, egészen pontosan 10,3 milliárd forint. Valamennyi épület, szakági munka, műtárgyak, út, közlekedésfejlesztés, árvízvédelmi töltés és közmű együttes nettó tervezési költsége 1,5 milliárd forint. Az ideiglenes lelátó, a közel 1 kilométeres árvízvédelmi töltés, a csatornavédelem költsége, valamint az épület visszaalakításának és bontásának végrehajtási költsége nettó 14 milliárd forint, a tartalék 1,8. Ez összesen 49 milliárd forint. Ennek több mint egyötöde nem kiadás.

Ennek megfelelően az eredeti összegeket tartjuk, és minden egyes fillérnek megvan a számon kérhető, pontos helye. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Ahogy államtitkár úr befejezte, én úgy kezdeném. Minden egyes fillérnek megvan a helye. Pontosan ezen aggódtunk, pontosan emiatt szavaztunk nemmel akkor, amikor ez a törvény elénk került, és az aggályok beváltak.

Egyetlenegy kérdésre nem kaptam választ. Teljesen konkrétan elhangzott, hogy mi tette lehetővé ennek a szerződésnek az aláírását *(Dr. Fónagy János: A törvény.)*, mivel két héttel hamarabb megtörtént a szerződéskötés, mint ahogy a kormányhatározatot meghozták. Március 11-én egy olyan kormányhatározatot hoztak, amely lehetővé teszi a közbeszerzést. Május elején megkötötték a szerződést, és csak május 26-án jött létre az a kormányhatározat, amely ezt lehetővé teszi, de közben már az alapkötetel is megtörtént. Hogy lehetséges ez, államtitkár úr? *(Dr. Fónagy János: Úgy, hogy nem igaz, amit mondasz.)* Erre nem kaptam választ. Nagyon aggályosnak tartjuk ezt a beruházást.

Végül pedig azt mondta, hogy nem növekedett a költség. Dehogynem, 25 milliárdról 49 milliárdra, a duplájára, ez teljesen abszurd. Ha 25 milliárdról valami 49 milliárdra növekszik, az közel a duplája. Dehogynem növekedett! Nem fogadom el a választ. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kér-

dezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 21 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Magyarország a politikai menekültekkel mindig is méltányos volt, de a gazdasági bevándorlókat nem áll módjában befogadni”** címmel. (Mozgás.) Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. S mielőtt megkezdené a képviselő úr, kérem képviselőtársaimat, hogy csendben hagyja el az üléstermet az, aki távozni kíván. Köszönöm megértésüket.

Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, a bevándorlásról nem lehet eleget beszélni. Olyan mértékben nőtt ugyanis az elmúlt időben az illegális határátlépők száma, hogy az már nem bevándorlás, hanem, tisztelt képviselőtársaim, ez már sajnos népvándorlásnak tekinthető. A magyar határt illegálisan átlépők száma meghaladta a 60 ezret, 99 százalékuk a szerb-magyar határon jutott be Magyarországra. Év végére a várakozások alapján 120 ezerre nőhet azoknak a száma, akik törvénytelenül kívánják átlépni a magyar határt. Európában sajnos ugyanez a tendencia, és azt gondolom, hogy egy ilyen mértékű népvándorlást nem lehet a hagyományos eszközökkel kezelni, erre Európának új receptet kell találnia.

Ha nincs közös megoldás, akkor nincs más választás, mint hogy minden országnak önállóan kell cselekednie. A legfontosabb kötelezettségünk, amelyet egyébként az uniós és a schengeni csatlakozáskor is vállaltunk, az, hogy megvédjük Magyarországot és Európa határait a polgárainak. Ezért helyes döntés az, amit a kormány hozott, miszerint a magyar-szerb határon biztonsági határzárakat alakítanak ki, ezzel ugyanis nemcsak Magyarországot, a magyar polgárokat védjük, hanem egész Európát, Európa polgárait igyekezzünk megvédeni. Azzal is szembe kell néznünk, hogy több mint 15 ezer bevándorlót készült Németország és Ausztria visszaküldeni Magyarországra, ami szintén nem lesz egy kis feladat számunkra.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném hangsúlyozni, annak a beismerése, hogy a gazdasági bevándorlókat nem áll módunkban befogadni, nem jelenti azt, hogy idegengyűlölők lennénk. A mi politikai családunk mindig is elutasította a rasszizmus és az idegengyűlölet bármely megnyilvánulási formáját. Nem szabad azonban összemoznunk az idegengyűlöletet és a magyar érdekek képviseletét. Azok a liberálisok és baloldaliak, akik rosszul értelmezett humanizmusból vagy politikai haszonhúzásból megpróbálják ezt a két dolgot összekeverni, kife-

jezetten ártanak Magyarországnak, kifejezetten ártanak a magyar polgároknak.

Fontos rögzítenünk azt is, hogy a politikai menekülteket Magyarország a történelme során mindig is befogadta, számukra mindig is menedéket adott. Amikor a Nyugat-Balkánon 1991 és 1997 között dúlt a háború, akkor is példát mutattunk Európának. Én magam mohácsiként büszke vagyok arra, hogy egy 20 ezres kisváros 6 ezer délvidéki menekültet fogadott be úgy, hogy mindenki, minden egyes polgára önként és segítőkészen állt a probléma megoldásához, amiért az Európa Tanácstól kitüntető díjat is kapott a város. A gazdasági bevándorlók ugyanakkor más kategóriába tartoznak. Esetünkben azt a megoldást kell választani, amit Magyarország már régóta szorgalmaz, miszerint Európán kívül kell ezt a problémát kezelni és megoldani. Ezért is tartom nagyon fontosnak azt, hogy őszintén beszéljünk erről a problémáról.

Tisztelt Miniszter Úr! Tudomásom van arról, hogy a minisztérium egy konferenciát kíván szervezni annak érdekében, hogy őszintén, nyíltan lehessen beszélni erről a súlyos problémáról. Kérdezem ezért a tisztelt miniszter úrtól, hogy elegendőnek tartja-e ezt a megoldást, és módjában áll-e Magyarországnak a jelen helyzetben befogadni bevándorlókat.

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válaszol. Megadom a szót, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen, hogy ismételten lehetőséget ad arra, hogy erről a kétségtelenül fontos kérdésről, amely az Európai Unió előtt álló egyik legfontosabb kihívás, ismét szót válthassunk a parlamentben.

Szeretném önnek elmondani, hogy a helyzet valóban rendkívül súlyos, hiszen a tegnapi napig január 1-jétől számítva az idei esztendőben 66 474 illegális bevándorló érkezett Magyarországra, közülük 65 934-en Szerbia irányából. Itt szeretném az „illegális” szót aláhúzni, tisztelt képviselőtársaim, tekintettel arra, hogy ezek az emberek jogszabályt sértenek, amikor Magyarország területére lépnek, tekintettel arra, hogy ezek az emberek nem szabályosan, a kijelölt határátkelőhelyeken lépik át Magyarország határát, hanem a zöldhatáron, megsértve Magyarország határát.

A helyzetet súlyosbítja az is, tisztelt képviselőtársaim, hogy Ausztria és tíz másik európai uniós tagország azt jelezte az elmúlt héten, hogy mintegy 15 ezer illegális bevándorlót kívánnak visszaküldeni Magyarországra. A magyar kormány vitatja ezt a szándékot, tekintettel arra, hogy a dublini kötelezettségek alapján az illegális bevándorlókat abba az eu-

rópai uniós országba kell visszaküldeni, ahol először beléptek az Európai Unió területére. Márpedig azok az emberek, akik a Balkánon keresztül érkeznek, kizárásos alapon legalább egy európai uniós tagország területén át kellett hogy jöjjenek, mielőtt Magyarországra jöttek, akár Görögország, akár Bulgária ez az ország.

(15.00)

Kétségtelen tény, hogy ezeket az embereket nem hozzánk, hanem alapvetően Görögországba vagy Bulgáriába kell visszaküldeni. Az Európai Tanács legutóbbi ülésén kritikusan fontosságú döntéseket hoztak. Először is világosan kimondták a politikai menekültek és a gazdasági bevándorlók közötti különbségtétel fontosságát, mint ahogyan arra képviselő úr is volt kedves utalni. Itt külön figyelembe kell vennünk azt, hogy mindazon száz ember közül, aki menedékkérelmet ad be vagy menekültstátusért folyamodik, utólag az derül ki, hogy körülbelül 8-9 esetben volt indokolt a menekültstátus iránti kérelem.

Másrészt fontos szempont az is, hogy a különbségtételt már az Európai Unió területén kívül végre kell hajtani, de legkésőbb Olaszországban, illetve Görögországban kell létrehozni azokat az úgynevezett hot-spotokat, ahol azt a döntést meg lehet hozni, hogy az adott személy gazdasági bevándorló vagy valóban politikai menekültől van szó. Tehát az az álláspontunk, amely szerint a megoldás az Európai Unió területén kívül van, ez reflektálódik ezekben a döntésekben.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az is nagyon fontos, hogy az Európai Uniónak végre földrajzilag kiegyensúlyozottan kellene viszonyulnia ehhez a kérdéshez, ugyanis a Balkánon most már legalább annyian jönnek a térségbe, az Európai Unióba, mint a Földközi-tengeren keresztül, ezért is vetettük fel, tisztelt képviselő úr, hogy a Valletta-konferenciához hasonlóan egy Budapest-konferenciát is rendezni kell, ahol nem az Európai Unió és az Afrikai Unió vezetői, hanem az Európai Unió, a balkáni országok, a kelet-mediterrán térség országai, illetve a Közel-Kelet országainak vezetői vitatnák meg a bevándorlás kérdését, különös tekintettel arra, hogy az Európai Unió eurómilliókat, eurómilliárdokat költ az európai adófizetők pénzéből arra, hogy ezeket az országokat fejlesszük. És nagyon fontos, hogy az a kondicionalitás itt meg tudjon jelenni, amelynek értelmében ezeknek az országoknak úgy kellene felhasználni ezeket az európai forrásokat, hogy az látszódjon az ország gazdasági színvonalán, illetve megakadályozzák, megszüntessék azokat az okokat, amelyek miatt ma embereknek gazdasági okok miatt ezeket az országokat el kell hagyniuk.

Köszönöm szépen még egyszer, képviselő úr, hogy volt kedves ezt a témát itt, a parlament plenáris ülésén is felvetni. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen azokat az adatokat, amelyek megerősítették azt a feltételezést, miszerint az esetek döntő részében a miniszter úr által felvázolt adatok alapján több mint 90 százalékban nem indokolt a menekültstátus iránti kérelem a bevándorlók részéről, és azt is fontosnak tartom, amit szintén a felvezetőben elmondtam, hogy keressük azt a megoldást, ami az Unión kívül tudja még kezelni ezt a kérdést. Ne akkor próbáljuk kezelni, amikor már illegális határátlépőként bejutottak az Unió és sajnos elsősorban Magyarország területére.

Nagyon jó felvetésnek és ötletnek tartom a Budapest-konferenciát, ahol az összes érintettel közösen lehetne erről a fontos kérdéstről tárgyalni, illetve nyilvánvalóan várjuk az Európai Unió támogatását és segítségét ahhoz, hogy kezelni tudjuk ezt a kérdést, és valóban azokat az illegális - hangsúlyozom, illegális - bevándorlókat, akik a zöldhatáron keresztül, mindenféle törvénytörést elkövetve jutnak be Magyarországra és az Unió területére, őket meg tudjuk-e állítani.

Úgyhogy nagy reményeket fűzünk a konferencia sikeréhez. Sok sikert kívánok önnek, miniszter úr, személyesen is. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr a miniszteri választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Van-e legalább lelkiismeret-furdalásuk a tönkretett életek, a vágóhídra küldött értékes tenyészállatok miatt?**” címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! 2011-ben Nagyesztergáron az NFA minden lejárt földterületet pályázatra bocsátott. A korábbi bérlő, egy állattartó kisvállalat, joggal hihette, hogy folytathatja a munkát, hiszen a korábban használt 500 hektár területből 350 hektárt akart tovább művelni, annak ellenére, hogy a pályázatkor 430 hektár bérléséhez szükséges állatlétszámmal rendelkezett. Ám ekkor ennek a vállalkozásnak 16 fő állandó dolgozója volt, ebből 10 konkrétan a kft. tulajdonosa, akik közül a többség 40 év munkavisztonnal rendelkezett. A pályázatukban további 4 fő felvételét ígérték.

Sajnos tévedtek, a helyi nagyember, illetve a minisztériumi pártfogoltak az összes területet elnyerték előlük, ott maradtak legelő és takarmánytermelő terület nélkül. Abban az időben többször jeleztem, hogy ez a több évtizedes kiváló genetikai állomány végét jelenti. Erre mindig az volt a válasz, hogy rémeket látok. Sajnos, igazam lett, azóta a dolgozók

jelentős része nyugdíjba ment, a telepen mára 50 tehén, 20, vágásra váró, gyönyörű üsző és 25 borjú van. A jobb sorsra érdemes legelőn, amin a nyertes három birkáját kerestem, méteres gaz és tüske van.

A kisvállalat bírósági döntés alapján kikérte a pályázatok bírálati anyagait, ezeket közösen áttekintettük, és megállapítottuk, hogy hasonlóan más esetekhez, a valós állománnyal rendelkező korábbi állattartó gazdálkodási tervét minden vesztes földrészletnél lepontozták, de lássunk csodát, a három kisebb, később elnyert területnél a többivel szó szerint megegyező gazdálkodási terv közel maximális pontot kapott.

A nyertesek, egy magoszos vezető családja, illetve a jó kapcsolatokkal rendelkező fiatal gazdálkodó minden pályázata maximális pontot kapott. Vállaltak is bőven: állatok szállítását, biogazdálkodást, élelmiszer-feldolgozást, dolgozók felvételét. Ebből természetesen semmi nem lett, de hála a jó fideszes kapcsolatainknak, immár évek óta élvezik a támogatásokat, sőt most kivágták a földeket határoló erdősávokat, a helyiek szerint a hatóságok jóváhagyásával, tízmilliós nagyságrendű bevételhez jutva. Csalás és hazugság: ez jellemzi az országban mindenhol az állami földek hasznosítását, a Bakonytól a Hortobágyig. Egzisztenciákat tettek tönkre, idős gazdálkodókat kergettek halálba, nem néznek se istent, se embert, csak a milliós hasznot, pedig tudhatnák, nincs a koporsónak utánfutója.

A fentiekből látszik, hogy kérdések sokasága van. Néhányat válaszoljon meg, államtitkár úr! A megyei NFA-vezetők maguktól követték el ezt a nyilvánvaló csalást a bírálatkor vagy felsőbb utasításra? Mikor veszik már vissza a csalással odaítélt földeket? Van-e legalább lelkiismeret-furdalásuk a tönkretett életek, a vágóhídra küldött értékes tenyészállatok miatt? Az ismert, Zirc környéki erdősáv kivágása engedéllyel történt-e? És az államnak mint tulajdonosnak ebből mennyi bevétele származott? Várom válaszát, államtitkár úr! *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak, Földművelésügyi Minisztérium.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megkérni arra, hogy fogalmazzon, legyen szíves, pontosan, amikor azt mondja, hogy valamilyen csalás történt. Mert én nem láttam semmilyen olyan bírósági döntést, de még eljárást sem, ami arra vonatkozott volna, hogy akár ezeken a területeken, akár máshol ilyen csalás történt volna. Szeretném megkérni önt, hogy ha ilyenről tud ezeknek a területeknek a vonatkozásában, akkor tegye meg a szükséges lépéseket. Néhány gondolatra, dologra viszont szeretnék kitérni abból, amit ön elmondott.

Egyrészt az, hogy korábban egy nagy kft. használta ezt a területet: valóban így van, korábban egy nagy kft. használta ezt a területet, most, ha jól számoltam, akkor tíz nyertese van ennek a területnek. Az pedig, amit említett ön, hogy fiatal gazda nyertese van ennek a területnek, annak valóban az lehet az egyszerű magyarázata, hogy a „fiatal gazda” pályázat pluszpontot jelent, önmagában az a tény, hogy valaki fiatal gazdaként pályázik, az tíz többletpontot jelent a pályázatról számára. Szeretném hangsúlyozni, hogy közel 40 ezer hektár területet nyertek el a „Földet a gazdáknak” programban fiatal gazdák, úgyhogy én ezzel az állításával nem szeretnék vitatkozni. Szerintem ez önmagáért beszél, hogy egy kft. helyett tízen használják a földet, köztük fiatal gazdák.

Azt mondja, hogy aki elhanyagolta a földet, illetőleg, hogy itt ezen a területen különféle erdészeti munkák voltak... - és nagyon érdekes, ahogy fogalmaz, azt mondja, hogy a földeket határoló erdősávokat a helyiek szerint a hatóságok jóváhagyásával vágták ki. Valóban így van, a hír igaz, a helyiek jól tudják: a hatóságok adtak rá engedélyt. És azért adtak rá engedélyt, mert az eredeti művelési ág szerint szántó, rét, illetőleg legelő művelési ágú volt, csak hát a gondozatlan állami vagyonnak ez a hátulütője. 2010 előtt nem volt erre kellő energia, így aztán erdőszült ebből egy rész, amit most valóban az eredeti művelési ágnak megfelelően visszaállítottak. Kértek engedélyt kaptak rá, és visszaállították az eredeti művelési ágat.

Azt, hogy ön fájlalja azt, hogy itt nem nyert egy kft., megértem, de szeretném felhívni a figyelmét, hogy csak itt most szintén ki volt írva egy földterület pályázatra, ahová nem pályázott sem ez a kft., sem más. Új pályázatot kell hogy kiírjunk. Tehát lett volna lehetőség arra, hogy ha ez a kft. szeretett volna, vagy úgy gondolta, hogy szeretne még nyerni, akkor ezt megtehetette volna, és természetesen jó eséllyel indulhatott volna.

(15.10)

Azzal kapcsolatosan, amit kért az interpellációjában, hogy legyen egy soron kívüli ellenőrzés az ügy kapcsán, azt természetesen elrendeltük, még egyszer utánajárunk annak, hogy ki és hogyan műveli ezt a területet, megfelel-e a szerződésében, illetve a pályázati kiírásban foglaltaknak, és mint ahogy más esetben is, itt is, ha nem felelne meg, akkor annak nyilvánvaló következményei lesznek.

Egyébként, hogy milyen lelkiismeret-furdalása van az ügyvel vagy általában a „Földet a gazdáknak” pályázattal kapcsolatosan, szeretném önnek a figyelmébe ajánlani a 2010 előtti gyakorlatot, amikor is 600-an használták az összes állami földet. Én is megkérdezem öntől, nem érez-e lelkiismeret-furdalást amiatt, hogy akkoriban 600 nagygazdának kedveztek az állami föld bérleténél, most

meg több mint 7500-an nyertek. (Gógös Zoltán: Nem.) Mit mondana azoknak a gazdáknak, akik nyilvánvalóan 2010 előtt is szerettek volna állami földbérlethez jutni? Csakhogy nem tudtak, mert nem volt sem pályázati kiírás, sem őket nem preferálta a pályázati kiírás, hanem a nagyüzemeket preferálta. Az 500 hektárnál nagyobb területet használók száma is olyan alacsony volt, most meg csak ezeken a területeken több mint 1500 gazda nyert a „Földet a gazdáknak” pályázaton.

Tehát, képviselő úr, a lelkiismeret-furdalás, azt gondolom, nem kell hogy gyötörje a kormányt, a családi gazdaságok támogatására hirdette a „Földet a gazdáknak” programot (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.), a családi gazdák nyernek, a fiatal gazdák nyernek ezen a programon. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Államtitkár Úr! A megmagyarázó egyetemen tanszékvezető lehetne, de azért arra adjon nekem választ, hogy az a tíz nyertes az három család, tizenhatot meg tönkretettek, ugyanis ezen a telepen megszűnt az állattartás. Ha nem értette volna, jelenleg 50 vágásra váró tehén van, 25 darab nagyon komoly értékű üsző, ami szintén vágóhidra megy, és 25 darab borjú, és megszűnt 16 család megélhetése (Tállai András: Nem él meg ennyiből 16 család!), megszűnt a faluban meg a környéken a 100 forintos olcsó tej azért, mert önök ezt a haveroknak adták; valóban tíz, de az három család.

A másik az, hogy én nem értem, államtitkár úr: tízmillió nagyságrendű állami fát loptak el arról a területről. (Dr. Bitay Márton Örs: Nem loptak!) Az nem volt része a pályázatnak, hogy a védősávokat, ahova delezésre hajtják oda az állatot - államtitkár úr, ha nem tudná, ez egy hagyomány, hogy délben az állatoknak pihenni kell a fák alatt. (Dr. Bitay Márton Örs: Szántóföldön?) Nem, legelőről beszéltem, bocsánat! Menjen már oda egyszer, menjen oda, aztán nézzék meg, mit műveltek! Szörnyű, amit műveltek, ennek komoly következménye lesz. (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)

Természetesen a feljelentést megtesszük, de majd akkor, ha más legfőbb ügyész lesz Magyarországon.

Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: A választ kérném szépen! Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem jelezte ugyan, de azt érzékelttem a válaszából, hogy az államtitkári választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás. - Gógös Zoltán dr. Bitay Márton Örssel beszélget. - Tállai András: Nyugodj már meg! - Köz-

beszólás a Jobbik soraiból: Vigyázz! Fegyver van nála! - Gógös Zoltán: Kettő is! - Zaj.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez (Csenget.): „**Minden eddigénél rosszabb kilátások Magyarország energiaellátásában**” címmel. Keppli Lajos képviselő urat illeti a szó. Mielőtt megadom a szót a képviselő úrnak, megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek lehetőséget adni, hogy a felszólalásra jelentkező képviselők el tudják mondani az interpellációjukat. Öné a szó, vissza fogom állítani az órát. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Ön az európai uniós külügyminiszterek múlt hétfői luxemburgi tanácskozásán kijelentette, hogy minden eddigénél rosszabbak a kilátások Közép-Európa energiabiztonságát illetően. Elmondta, hogy jelenleg Magyarország nem tud gázt importálni délről, mert sem Románia, sem Horvátország nem felel meg uniós kötelezettségeinek, és nem hajtotta végre azokat a beruházásokat, amelyek nyomán onnan Magyarország gázt tudna importálni. Ön szerint 2019-től könnyen előállhat az a helyzet, hogy Magyarország Keletről sem fog tudni gázt importálni, tekintettel azokra az orosz nyilatkozatokra, amelyek szerint meg fogják szüntetni az Ukrajnán keresztül történő gázszállítást. Ezen kijelentéseivel maximálisan egyet tudunk érteni.

A helyzetet különösen aggályossá teszi az a megállapodás, amelyet a Gazprom, a Shell, az E.ON és az OMV képviselői írtak alá másfél héttel ezelőtt a szentpétervári gazdasági fórum alkalmából. Ez a nyilatkozat az északi szállítási útvonal megerősítésének, további bővítésének szándékát foglalja magában. Az OMV elnöke a megállapodás alkalmából úgy nyilatkozott, hogy ezzel az osztrák-magyar határ közelében fekvő baumgarteni gázelosztó központ régiós központtá léphet elő.

Mindez magyar olvasatban, hazánk gázellátásának biztonságát szem előtt tartva számos kérdést felvet. Az északi szállítási útvonal kapacitásának megduplázása és az ukrainai tranzit közeljövőben történő leállítását azt is jelenti, hogy Magyarország a jövőben az orosz gázt is kizárólag Nyugatról, az Európai Unión keresztül fogja tudni beszerezni. Miféle kettős mércét alkalmaz az Európai Unió? Miközben Oroszország-ellenes szankciókról dönt, szavakban az orosz gáztól történő függetlenedésről beszél, valójában soha nem látott mértékű függőséget idéz elő. Feltesszük a kérdést: ha Németországtól vesszük, akkor nincs semmi probléma az orosz gázzal? Miért akadályoz meg Brüsszel hosszú évek óta minden olyan gázvezetéktervet, amely déli irányból biztosítaná Közép- és Délkelet-Európa gázellátását? Talán

az energiaunió álcája mögött akarja a térség keleti energiafüggőségét nyugatira cserélni? Nyilván üzletileg és politikailag is nagy húzás volna ez Németország részéről.

Van-e realitása ezek után a Török Áramlat-gázvezetékhez való csatlakozásunknak, avagy ez is csak pusztán szemfényvesztés, amivel hitegetnek bennünket? Ezért nem fontos az Európai Uniónak a déli, keleti szomszédjainak interkonnektorainak kétirányúsítása? Ha az új északi gázvezeték megvalósul, akkor a dél felől érkező útvonal megvalósulásában az Európai Unió - ki kell mondani - kifejezetten ellenérdekelte válik.

Maroš Šefčovič energiaunióért felelős biztos két héttel ezelőtti parlamenti meghallgatásán nem tudott, avagy nem akart választ adni ezen kérdéseimre, amivel csak megerősített abban, hogy Magyarország energiafüggetlensége nem célja az Uniónak, maximum a függőség irányát szeretnék megváltoztatni, ebből pedig mi nem kérünk.

Miniszter úr! Mit tesz a magyar energiadiplomácia, a magyar kormány ebben a helyzetben? Van-e elég érdekérvényesítő képességünk, hogy hazánknak valódi ellátásbiztonságot harcoljunk ki, hogy végre a magyar emberek valóban biztonságos, fenntartható és megfizethető módon jussanak hozzá a földgázhoz? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válaszol. Megadom a szót, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a témát itt az Országgyűlésben, tekintettel arra, hogy az energiaellátás biztonsága Közép-Európában talán a legforróbb téma, hiszen ebben a térségben az országok rendkívüli módon kiszolgáltatottak, például Magyarország esetében a gázszükségletünk 85 százalékát Oroszországból szerezük be, és még nem ez a legmagasabb arányszám, ha ön megnézi a közép-európai országok eseteit.

Mi a helyzet jelenleg? Tisztelt Képviselő Úr! A helyzet az, nem túlzás azt állítani, hogy délről blokád alatt vagyunk. Tekintettel arra, hogy bár 2010-ben átadtuk a Magyarországot Horvátországgal, illetve Magyarországot Romániával összekötő gázinterkonnektorokat, sem Horvátország, sem Románia - velünk ellentétben egyébként - nem hajtotta végre azokat a beruházásokat, amelyek nyomán ők is tudnának gázt szállítani Magyarországra irányába. Ezzel nemcsak a kétoldalú megállapodásokat szegik meg egyébként, hanem megszegik az európai uniós kötelezettségeiket is, hiszen 2013. december 31. óta minden egyes interkonnektoron biztosítani kellene a kétirányú gázáramlást.

Mi semmiképpen nem fogjuk elfogadni, sőt neveltségnek tartjuk azokat az érveket, amelyeket

sajnos néha még az európai uniós intézmények is felvetnek, hogy nem kell végrehajtani ezeket a beruházásokat, mert úgysem lehet onnan gázt vásárolni. Ha ez lenne a kiindulópont, akkor nem kellett volna ezt az európai uniós szabályozást elfogadni, másrészt pedig mind Horvátország, mind Románia esetében bizony szükségesek lennének olyan beruházások is, amelyek alapján valódi gázszállítások indulhatnának meg Magyarországra irányába, gondolunk így egyébként akár a fekete-tengeri kitermelésekre, akár az LNG-terminál megépítésére Horvátországban.

Tisztelt Képviselő Úr! Könnyen előállhat az a helyzet, hogy 2019-től nemcsak dél felől, hanem kelet felől is blokád alatt leszünk, tekintettel arra, hogy az orosz nyilatkozatok világosan fogalmaznak: 2019 után meg kívánják szüntetni az Ukrajnán keresztül tranzitot. Ezt most lehet komolyan venni meg nem komolyan venni is, de szerintem trendfordító volt az az alkalom, hogy a Gazprom, az OMV, a Shell és az E.ON aláírtak egy egyetértési megállapodást Szentpéterváron arról, hogy az Északi Áramlat kapacitását erősíteni fogják. Így könnyen előállhat az a helyzet, hogy lesz egy megerősített Északi Áramlat, lesz egy déli gázfolyosó, közte meg ott lesz Közép-Európa egy leállított ukrán tranzittal, meg nem valószínűsített dél-észak irányú befektetésekkel, és akkor előjön az a kérdés, hogy vajon Közép-Európa felelőssége-e kizárólag a közép-európai energiabiztonság vagy Európa felelőssége. Én azt gondolom, Közép-Európa energiabiztonsága európai, sőt továbbmegyek, európai uniós felelősség, tekintettel arra, hogy az Európai Uniónak igenis kötelezettsége minden térségében biztosítani az energiabiztonságot.

(15.20)

Ezért szerintem Magyarország esetében fontos azt kihangsúlyozni, hogy nem értünk egyet azzal a sok esetben nem a térségünkben lévő nagyhatalmi szereplők álláspontjával, amely szerint csak az interkonnektorokat kellene megépíteni és erősíteni, hanem igenis szükség van egy nagy stratégiai beruházásra ebben a térségben. Magyarul: Törökországot össze kell kötni Közép-Európával, tekintettel arra, hogy Törökországba nemcsak Azerbajdzsánból meg Törökmenisztánból fog gáz érkezni, hanem valószínűleg Oroszországból, hosszabb távon pedig akár Iránból és Észak-Irakkól is. Tehát nekünk össze kell kötni magunkat Törökországgal. Ezért hívtam meg a török Európa-ügyi minisztert, a macedón, a görög és a szerb külügyminisztert április elején, amikor is deklaráltunk egy világos politikai álláspontot, illetve egy világos politikai elköteleződést arra, hogy egy ilyen beruházást végre kell hajtani. Tájékoztatom önt arról, hogy az elmúlt héten csütörtökön már a szakmai egyeztetés is megkezdődött itt Budapesten, a rendszerirányítók, illetve az energiaügyi tárcák képviselői összeültek, lefektették a menetrendet, amelynek értelmében nyár végére meg kell állapodniuk a rendszer-üzemeltetőknek e beruházás fő paraméte-

reiről, annak érdekében, hogy az Európai Unió prioritásokat tartalmazó listájára ez a beruházás fel tudjon kerülni. Ez a hosszú válaszom.

A rövid válasz pedig az, tisztelt képviselő úr, hogy egy stratégiai gázvezetékre szükség van a térségben, anélkül nem lesz energiabiztonság Közép-Európában. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Miniszter úr, abban egyetértünk, hogy az ön ki nem mondott gondolatai mögött is ez volt, egy újabb ékes bizonyítéka az Európai Unió kétarcúságának, hogy tudniillik szavakban Oroszország elleni szankciókat fogalmaz meg, azonban ha a nyugat-európai országok profitálnak belőle, akkor mégsem olyan nagy baj, ha Oroszországgal gazdasági, energetikai kapcsolatokat építenek. A másik pedig az, hogy Kelet-Európát, Kelet-Közép-Európát soha nem tekintették egyenrangú partnernek ezekben a vitákban.

Egyet nem mondott el, miniszter úr - nagyon szépen elismételte azokat a gondolatokat, amelyek interpellációmban megjelentek -, hogy a magyar kormány, Orbán Viktor miniszterelnök úr mikor megy ki Brüsszelbe, és mikor csap az asztalra ebben a kérdésben, mikor fogja kikövetelni azt, hogy Magyarországnak, Kelet - Közép-Európának ugyanaz az elbánás járjon ki, mint ami Németországnak és Nyugat-Európának gázellátás tekintetében is. Hiszen folyamatosan arról hallunk, hogy az Északi Áramlat újabb vezetéke hogyan fog megvalósulni, míg a többi csak ködös álmkép, ködös fejtegetés, semmi konkrétum nélkül. Így könnyen úgy járhatunk, hogy néhány év múlva földgáz nélkül marad Magyarország, vagy csak nagyon drágán, Nyugat-Európából...

ELNÖK: A választ várom, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): ...Németország beiktatásával fogjuk tudni megvásárolni. Így nem fogadom el a választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 107 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A családok otthonteremtési kedvezményéről**” címmel. *(A képviselők egy része távozik az ülésteremből.)* Mie-

lőtt megadnám képviselő úrnak a szót, kérem tisztelettel képviselőtársaimat, halaszthatatlan közfeladat-ellátásuk miatt csendben hagyják el az üléstermet, amennyiben ez nagyon fontos. Köszönöm megértésüket.

Képviselő úr, öné a szó.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! 2004. december 5-ét megelőzően Gyurcsány Ferenc és kormánya magyarellenes kampányában azzal riogatott az MSZP, hogy ne fogadjuk magunk közé határon túli testvéreinket, mert - idézem - "Ne fizessünk az álmainkkal, mert nehezedik a lakáshelyzet!". Ezzel nyilván arra céloztak, hogy a határon túli területeken élő magyarok majd elveszik a lakásainkat.

A kormány 2015 július elejétől jelentősen kibővíti a családok otthonteremtési kedvezményét, a CSOK-ot, korábbi nevén lakásépítési támogatást, vagy ahogy a köznyelvben ismerik, a szocpolt.

Bár 2015 első negyedében az előző év azonos időszakához képest az épített lakások száma országosan 7 százalékkal, míg Budapesten 2 százalékkal csökkent, jó hírként tekinthetünk arra az adatra, miszerint az idei év első három hónapjában kiadott újlakás-építési engedélyek száma 44 százalékkal haladja meg az előző év azonos időszakát, Budapestet tekintve háromszor annyi lakás építését engedélyezték, mint egy évvel korábban.

A törvény szerint a CSOK rendszerében már használt lakások vásárlásához is lehet majd támogatást igényelni, ami sok család lakásproblémáját megoldhatja, lakáshoz juthatnak azok is, akik környezetében nincs vagy csak irreálisan magas áron van új építésű ingatlan.

Környezettudatos megfontolásból a kormány környezetvédelmi ösztönzőket is el kíván helyezni a támogatási programban.

A fiatal kisgyermekes vagy gyermeket vállaló vagy gyermeket tervező családok komoly várakozással tekintenek az új otthonteremtési kedvezményre. Kérdezem tisztelt államtitkár asszonyt, milyen feltételek mellett és kik élhetnek a hamarosan induló új családi otthonteremtési kedvezménnyel. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Megadom a szót, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, hogy erről a fontos kérdéstről itt a parlament falain belül is beszélhetünk, hiszen azt hiszem, hogy a családok otthonteremtése, az otthonteremtés körülményeinek a változása egy nagyon fontos kihívás, ami

előttünk áll. Sajnos számos olyan család van ma Magyarországon, számos olyan fiatal pár, akik számára éppen a megfelelő otthon hiánya, a megfelelő lakáskörülmények hiánya okozza azt, hogy nem vállalnak gyermeket vagy nem vállalnak egy újabb gyermeket. Ezeknek a családoknak szeretnénk segíteni a családok otthoneremtési kedvezményével.

Ahogy képviselő úr is említette, volt egy korábbi támogatási rendszer, amit 2009-ben a Bajnai-kormány bizony megszüntetett, és így nem is volt akkor semmilyen ilyen jellegű támogatás. Majd 2012-ben a Fidesz-kormány visszavezette ezt a támogatást. Majd megvizsgáltuk azt, hogy tulajdonképpen mi annak az oka, hogy éves szinten körülbelül 500 család tud részesülni ebben a támogatási formában, hiszen úgy gondoljuk, hogy ennél lényegesen többen vannak olyanok, akiknek segítségre van szükségük a lakás megvásárlásához vagy egy nagyobb lakásba való költözéshez. Két olyan pontot azonosítottunk, ami a korábbi rendszerben talán nem volt kellőképpen széles körű. Az egyik az, hogy korábban az új ingatlanok vásárlásához nyújtottunk kizárólag támogatást, és volt régen egy úgynevezett félszocpol - biztos sokan emlékeznek még rá -, ami a használt ingatlanok vásárlását támogatta, fele akkora összeggel, mint az új ingatlanok vásárlását. Mi ezt most úgy változtattuk meg és úgy szélesítettük jelentős mértékben a rendszert, hogy nemcsak új ingatlanokra, hanem használt ingatlanok vásárlására is igénybe lehet venni a CSOK-ot, a családok otthoneremtési kedvezményét, és bizony az összeg a használt ingatlan esetén éppen ugyanakkora, mint egy új ingatlan vásárlása esetén.

Itt mondanám el azt a lehetőséget is, hogy ha mondjuk, egy vidéki családi házban él egy család, és ott van egy tetőtér, amit beépítenének azért, hogy ott kialakítsanak még egy gyerekszobát, bizony ehhez is igénybe vehetik a családok otthoneremtési kedvezményét.

A másik jelentős változást az jelenti, hogy korábban legalább két gyermeket kellett vállalni vagy nevelni a támogatás igénybevételéhez, mi most egy gyermekre vittük le ezt a határt. Tehát már egy gyermek vállalása vagy egy gyermek nevelése esetén is nyújtható támogatás. Így tehát azokat is megcélozzuk, akik még gyermekvállalás előtt állnak, és négy éven belül egy vagy nyolc éven belül két gyermek születését vállalják; illetve azokat is, akik jelenleg is gyermeket nevelnek, és egy új ingatlanba, egy nagyobb ingatlanba való mozduláshoz lenne szükségük erre a támogatásra.

Amit nagyon fontosnak tartok, hogy az 500 ezer forinttól 3 milliárd 250 ezer forintig terjedő támogatás, amelynek az összege a gyermekszámtól, az ingatlan nagyságától és valóban, az energetikai minősítéstől is függ, az egy olyan összeg, ami bizonyos önerőt adott esetben feltételez, de semmiképpen nem a magas jövedelmű, az átlagnál jobb anyagi helyzetben lévő családok támogatását szolgálja, hanem éppen az átlagos jövedelmű, az átlagos helyzetben lévő, átlagos

lakásvásárlás előtt álló vagy az annál rosszabb anyagi helyzetben lévő családokat tudjuk ezzel támogatni. Éppen ezért építettünk be olyan szűrőket, mint a maximális négyzetméterár, mint a maximális ingatlanérték vagy éppen az ingatlanok a maximális mérete, vagy az, hogy a támogatást igénylő nem rendelkezhet egy ingatlanvagyonnal, akkor neki már nem jár a támogatás.

Összességében a CSOK, a családok otthoneremtési kedvezménye egy nagyon jelentős otthoneremtési program, amivel szintén azt a célt kívánjuk elérni, hogy Magyarországon minden vágyott, minden tervezett gyermek megszülethessen, és ne lehessen ennek az akadály, hogy nincsen hová elhelyezni a kisgyermekét vagy később a nagykamasz gyerekeknek nem lehet adott esetben egy saját szobája.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm a választ, államtitkár asszony. A fogadóórán többen megkerestek azzal a problémával és azzal a kérdéssel, hogy valóban többen juthatnak-e az új rendelkezések nyomán kedvezményekhez, és mindenképpen megnyugtató és biztató az ő számukra is, hogy alacsonyabb jövedelműek is hozzájuthatnak, és hogy lakásbővítéshez is. És vidéken élőként örömmel hallottam azt a hírt, hogy a használt lakások is bekerülnek ebbe a rendszerbe, hiszen kistelepülések eddig értékesíthetetlen ingatlanai is egy nagyon szép és barátságos otthont jelenthetnek azoknak a családoknak, amelyek gyereket vállalnak.

Köszönöm, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 15 óra 30 perc van, az **azonnali kérdések tárgyalására** térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: **„Vannak-e tudatmódosító jövedelmek?”** címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Azt eddig is tudtuk, hogy a jegybank vezetői nem restellnek mellékállásokat elvállalni, és nem restellnek ezért komoly fizetést, tiszteletdíjat húzni, azon-

ban új jelenség, hogy ezt elfelejtik bevallani a vagyonyilatkozatukban, noha a törvény erre őket kötelezi. Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke, és Gerhardt Ferenc alelnök együtt különböző alapítványoktól összesen mintegy 26 millió forintot kerestek, azonban ezt nem tüntették fel vagyonyilatkozatukban, márpedig ez bűncselekmény.

Ennek a bűncselekménynek a tényét maga az ügyészség is elismerte, azonban megalkotott egy olyan mondatot, amely a magyar nyelvnek egy páratlan leleménye, hogy mégis mindezek ellenére miért nem nyomoz az ügyben, miért nem tekinti végső soron mindezt bűncselekménynek. Az ügyészség közleménye a következőket mondja: „A feljelentett személyek” - mármint a Magyar Nemzeti Bank elnöke és alelnöke - „a tiszteletdíjjal közvetlen kapcsolatba nem kerültek, az összegek a tudatukban saját jövedelemként nem jelentek meg, így arra következtetni, hogy a valótlán adatok szolgáltatását tudatuk átfogta volna, nem lehet.” Ez a fogalmazás egészen egyszerűen gyöngyszem, szóval, illet koszorús költők sem tudtak volna kitalálni, nemhogy az ügyészség.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Mégis hogy van ez? Önök szerint Matolcsy György nem volt tudatában annak, hogy mintegy 14 millió forintot keresett? Ha tudatában volt, akkor miért nem vallotta be? És ha nem vallotta be, akkor önök szerint ez miért nem bűncselekmény? Tisztelettel várom a válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Polt Péter legfőbb ügyész úr válaszol. Megadom a szót.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A jelzett ügyben feljelentés érkezett a jegybankelnök úrral és elnökhelyettes úrral szemben költségvetési csalás vétsége, illetve magánokirat-hamisítás vétsége miatt. Az V-XIII. Kerületi Ügyészség bírálta el ezt a feljelentést, és - ahogy a képviselő úr is utalt rá - elutasította. A határozatnak az indoklása eléggé hosszú, megpróbálom leegyszerűsíteni, és egyben el is magyarázni a képviselő úrnak annak a lényegét.

A költségvetési csalás tekintetében maga a feljelentés se tartalmazott egyetlen tényállási elemet, tehát itt tényállásszerűség hiányában történt meg a feljelentés elutasítása. A magánokirat-hamisítás tekintetében pedig a bűncselekmény fogalmi elemei közül nemcsak a tényállásszerűségnek van jelentősége, hanem a bűnösségnek is, jelen esetben ez hiányzott. Az a mondat, amit a képviselő úr többé-kevésbé idézett a határozat alapján, erre utal. Tehát nem volt olyan szándékos bűnelkövetés, ami megalapozta volna ennek a bűncselekménynek az elkövetését, a feljelentett személyek jóhiszeműen cselekedtek, ennélfogva a bűncselekmény nem valósulhatott meg.

Én azt gondolom, lehet, hogy a mondat fogalmazása bonyolult, de maga az ügy viszonylag egyszer-

rű és könnyen érthető; remélem, hogy ezek után már a képviselő úrnak is. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a legfőbb ügyész úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, ez vicces. Szóval, ezek szerint van az a pénz, ami alapján önök úgy gondolják, hogy ennek nem kell megjelennie a tudatban. De az a helyzet, hogy bár én nem vagyok nagy véleményvel Matolcsy György tudatállapotáról, ennek többször hangot is adtam, azért azt én sem gondolnám róla, hogy nincs tudatában.

Ugyanakkor történt valami, ami cáfolja az ön szavait: a módosított vagyonyilatkozat, amiből kiderült, hogy az alapítványoktól származó jövedelme egy részét megtartotta a jegybanki elnök úr magának, és egy részét utalta csak tovább alapítványoknak. Na most, hogy van az, hogy valaki olyan furcsa módosult tudatállapotban van, hogy az őt megillető pénz egy részét megtartja magának, egy részét elutalja, de nincs annyira tudatában mindennek, hogy be is vallja a vagyonyilatkozatában? Legfőbb ügyész úr, ön szerint hogy van ez? *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a legfőbb ügyész urat. Megadom a szót.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ezek jogdogmatikai kérdések. Én a bűnösségről beszéltem, ön valami egészen másról beszél. Itt a bűnösségnél azt kell valószínűleg elmagyaráznom, hogy természetesen tudta az elnök úr, az alelnök úr, hogy ez a jövedelem valahonnan származik, azonban jóhiszeműen abban a tévedésben volt, hogy nem kell feltüntetnie, mivel ezt a jövedelmet nem tartotta meg, hanem továbbutalta.

Ami pedig a másik kijelentését illeti, tehát hogy itt különbségek vannak az összegek között, én azt gondolom, hogy ez egy olyan új tény, ami hogyha a feljelentésben - mert már erről is értesültünk, hogy új feljelentés lesz - megjelenik, akkor az ügyészség meg fogja vizsgálni, és határozatában majd ezt is elbírálja.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a legfőbb ügyész úr viszonzását.

Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Miért túri?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat,

elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Az ügy súlyára való tekintettel megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Akkor most ki a sunyi?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt... (Szilágyi György nincs a teremben. - Volner János nemet int. - Közbeszólások.) Ja, a képviselő úr nem tartózkodik... (Közbeszólások a Jobbik soraiból: Lukács László! - Dr. Répássy Róbert: Milyen Lukács László?) Kérem, Szilágyi György képviselő úr szerepel a napirenden. (Közbeszólások a kormánypártok és a Jobbik soraiból.) Nagyon sajnálom, de... (Lázár János: Nem jár be a Jobbik? Az lehetetlen! - Dr. Rétvári Bence: Frakcióbírság! Frakcióbírság!) ...a képviselő úr nem tartózkodik bent az ülésteremben, ezt le kell rögzítenem a jegyzőkönyv számára, bármennyire is próbáltak esetleg trükközni. (Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István... (Apáti István nincs a teremben.) Szintén nem tartózkodik a teremben? (Dr. Rétvári Bence: Mi van a Jobbikban? - Dr. Simicskó István: Keresi a Szilágyit! - Dr. Rétvári Bence: Szétesett a Jobbik-frakció! Hol itt a fegyelem? Hol itt a fegyelem?! - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.) Apáti István... (Közbeszólások és derültség a kormánypártok és a Jobbik-frakció soraiban.) Tisztelt Országgyűlés, ezek szerint a Jobbik képviselői nem jelentek meg. (Bana Tibor: Itt van Lukács László!)

Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Szegénységi bizonyítvány**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

(15.40)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, a válaszadó személyét elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Azért választottam ezt a címet a felszólalásom címéül, hogy „szegénységi bizonyítvány”, mert az egészségügyben egy olyan kialakult

helyzet van, amelyben a „szegény” szóval lehet a legjobban jellemezni az állapotokat.

Az elmúlt héten kezdte meg működését a szegénységi bizonyítvány egyik alapjául szolgáló szegénykórház, amelyben az ott demonstrálók fel akarják hívni legfőképpen a kormány figyelmét arra - és ezáltal a miniszterelnök úr figyelmét is fel akarják hívni arra -, hogy milyen állapotok vannak az egészségügyben. Az egészségügynek a legáltalánosabb állapotait, az elhasznált 60 éves műszereket, az elhasználadott ágyakat, az ott lévő diagnosztikai eszközöket akár ön is könnyen megtekintheti, ha a József nádor térre látogat, és elfogadja az ő vendégségüket, illetve vendégségbe odalátogat.

Olyan állapotok vannak az egészségügyben, és ezt is most már mindannyian tudjuk, hogy kritikán aluli ételeket juttatnak az emberekhez, a gyógyulni vágyókhoz, és egy olyan fejkvótával állunk szemben - 550 forinttal -, ami gyakorlatilag már teljesíthetlenné vált, és amelyből nincs lehetőség megfelelő adagokat kihozni. De nyugodtan mondhatjuk, hogy maga az egészségügy jól mutatja a szegényes állapotokat, hogy nagyon sok pénz belement betonba, és nagyon sok pénzt az európai uniós forrásokból az épületekre költöttünk, de sokszor ezekben az épületekben, ahogy már ma hallottuk, Tatabányán például nincs is ellátás, és az épületen kívül kell az ellátást végezni, vagy az új épületben olyan leharcolt eszközök vannak, amelyekkel nem képesek a betegek megfelelően gyógyulni. Éppen ezért és erre tekintettel én úgy gondolom, hogy a kormány és ezáltal a miniszterelnök is egy szegénységi bizonyítványt állított ki magáról, amely szegénységi bizonyítványban első helyen egy elégtelen áll, a kormányzati forrásoknak az erre a területre fordított összege helyén egy elégtelen bizonyítványt mutat, elégtelenségek mutatkoznak a forrásfinanszírozásban, és elégtelen a bizonyítványban az egészségügyi rendszer megszerzése is.

Tisztelt Miniszter Úr! Mit kívánnak tenni? Fontos-e ez a terület Orbán Viktornak? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Érzik-e az egészségügyben az elburjánzott helyzetet? (Az elnök ismét csengtet.) A szegénységi bizonyítványukat miként szeretnék kijavítani? Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Kérem az időkeret betartását. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Lukács László Képviselőtársam! Először is: semmiféleképpen nem szeretném elvenni Zombor Gábor képviselő úrnak a kenyerét, aki államtitkár kollégámként ennek a területnek, úgy gondolom, nemcsak képviselője, hanem jó érdekképviselője is. Jelentős mértékben az ő munkájának köszönhető, hogy az elmúlt években a

fejlesztési források nagy része, igen jelentős része, 500 milliárd forint épült be, ahogy ön mondja, betonba és téglába.

Hozzáteszem, hogy a képviselőtársunk számon kéri, hogy itt vannak ezek a nagy építkezések, és közben milyen rossz infrastrukturális állapotok vannak a kórházakban. Vitathatatlan, hogy Magyarországon az egészségügyi infrastruktúra, akár 50-60 vagy 100 esztendő, az a kórházi infrastruktúra, amelyet mindannyian igénybe veszünk, többnyire a második világháború vagy akár még az első világháború előtt épült ki. Tehát abban, azt hiszem, egybeesik a véleményünk, hogy ezeket a kórházakat fel kell újítani, akár Budapesten, ahol a kormány meggyőződése szerint egy új, valóban az európai vagy a világ-színvonalnak megfelelő, modern kórházra van szükség, vagy éppen vidéken, ahol a Fidesz-frakciónak az volt a meggyőződése - a KDNP-vel közösen -, hogy egyetlenegy kórházat sem lehet bezárni vagy leépíteni, Magyarországon minden kórházra szükség van.

Az elmúlt 15 esztendőben ezeket a vitákat folyamatosan lefolytattuk. Ön is tudja jól, hogy népszavazás is megerősítette azt a szándékot, hogy Magyarországon a kórházi egészségügyi ellátórendszerre ebben a szervezeti formában van szükség. Megkezdődött az egészségügyben dolgozók bérrendezési folyamata, amely nyilván egy nehéz ügy, hiszen Magyarország a legjobban felkészült egészségügyi dolgozókat, orvosokat és ápolókat állítja ki, akikre óriási az igény és a kereslet Nyugat-Európában, és emellett 500 milliárd forintot investáltunk a kórházi infrastruktúrába.

A következő kérdés az, hogy hogyan lépünk tovább, mi lesz a továbblépés, hogyan tudjuk a szakmával és a társadalommal is elfogadtatni azt az elképzelést, hogy a következő időszakban mindenkinek - az államnak és az embereknek is - sokat kell tenni azért, hogy megőrizzék az egészségüket, és elkerüljék a betegséget.

Erre kívánjuk a fókusz helyezni a következő időszakban, amire még egy percig ki fogok térni a válaszomban. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Szívesen hallgattam volna még azt, hogy mivel próbálnák kozmetikázni egyébként ezt a bizonyítványt, amit, ha már iskolai időszokról beszélünk, a magam olvasatában tényleg egy elégtelen bizonyítványként értékelek. Azonban látom a próbálkozást, de ez talán még mindig kevés ahhoz, hogy egy elégséges bizonyítványt lehessen kiállítani.

Ami viszont fontosabb, és ha nem is az én hangomat, nem is az én véleményemet kell ebben meghallgatniuk, de mindenképpen javaslom, hogy július 1-jén az egyébként nagy demonstráción, ahol a

MESZK, illetve a Fakoosz is demonstrálni fog, tehát egységesen két különböző szervezet egymástól eltérően demonstrál, ott meghallgathatják, hogy mit is gondolnak az emberek erről a bizonyítványról, és mennyire érzik ők azt az igyekezetet az önök cselekedetében, ami az önök olvasatában átemelné önöket az elégtelen jegyből az elégségesbe.

Én úgy értelmezem, illetve úgy érzem és úgy látom, hogy ők továbbra is elégtelenre értékelik a kormánynak az ebbéli tevékenységét, és ezért szerintem teljesen jogosan jár önöknek a szegénységi bizonyítvány. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat.

Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Csak azért merek a kötelességen túl válaszolni az ön kérdésére, mert Magyarországon 2007-ben én voltam az egyedüli parlamenti képviselő - a parlament mindkét oldalát beleértve -, aki vette a bátorságot, és szervezett egy véleménynyilvánító tiltakozást a saját városi kórházunk megmentése érdekében, ahol 20 ezer ember jött össze annak érdekében, hogy maradjon kórház, és ott fejlesztések legyenek. Azt hiszem tehát, hogy joggal állok itt, és pontosan értem, amiről ön beszél, mint vidéki képviselő egyet is értek önnel, hogy a vidéki ellátóhelyek fejlesztése kiemelten fontos.

A másik megjegyzésem pedig az, hogy higgye el, a magyar társadalom megbecsüli az orvosokat, megbecsüli az ápolókat, és a magyar betegek igenis igyekeznek figyelembe venni a kormány törekvéseit. Ezért ha a felméréseket nézzük, akkor az egészségügyben elvégzett fejlesztéseink támogatása igen magas.

Szeretnénk a következő időszakban a háziorvosi szolgálatot megerősíteni, az egészségmegőrzésre és a betegségmegelőzésre költeni, és folytatni fogjuk a kórházak fejlesztését. Külön programot szeretnénk az egészségügyi felsőfokú képzés megerősítésére. Lehet, hogy ez önnek kevés, de azt remélem, hogy a választópolgárok '18-ban értékelné fogják. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Ez már rekord?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ikotity István képviselőtársam június 1-jén érdeklődött a vidékfejlesztési program állásával kapcsolatban, amikor azt a választ tetszett volt mondani, hogy azon a héten a kormány megtárgyalja a vidékfejlesztési program legújabb változatát, illetve azt, hogy a hónap folyamán benyújtásra kerülhet-e az Brüsszelben.

Azóta értesültem, hogy Bulgária, Horvátország, Csehország, Németország, Írország, Olaszország, Románia, Spanyolország, Svédország és Nagy-Britannia már elfogadta a vidékfejlesztési programot, és ott már május óta lehetősége van a vidéknek ilyen jellegű forrásokat a fejlesztésekhez felhasználni, így tisztelettel érdeklődnék, hogy vajon hogy áll a magyar. Nyilvánvalóan ez azért érdekel, mert több rekordot is elmondhatunk. 940 oldalas lett a vidékfejlesztési programnak az eredeti változata, amihez rekordrövid idő, egy hónap állt rendelkezésre, hogy a kétnyelvű anyagot mindenki véleményezhesse. Ennek ellenére rekordmennyiségű, 68 társadalmi vélemény érkezett be a programhoz.

Most az utolsó változat, amit megtaláltam, egy 876 oldalas anyag, most már lassan teljesen átdolgozva, és a másik rekord, amit nem tudunk, hogy Brüsszel mennyire hitelesen mond, az, hogy hány-szor kellett ezt átdolgozni, hány-szor kellett átalakítani, és milyen viszonyban áll az eredetivel, amit a társadalmi véleményezés figyelemmel kísért. Mert lassan, ahogy átnéztem az anyagot, mind a pályázatra jogosultak körének a változása, mind néhány jogcímnek a megváltozása kapcsán alapvetően felmerül az a probléma, hogy ami a társadalmi véleményezésen átment, az egy teljesen más program volt.

Az a kérdésem, mivel eltelt június, hogy tud-e valami biztatót mondani a miniszter úr, hogy mikor lesznek ebből pályázati források, mikor lesznek pályázati kiírások, mikor lesz a brüsszeli jóváhagyás, egyáltalán a társadalmi véleményekből, abból a 68-ból mi az, ami be tud épülni, hogyan térhetünk vissza abba az irányba, ahol a támogatott jogosultak körébe a civil szervezetek beleférnek. Néhány esetben a támogatottak körében felmerülnek olyanok, akiknek például minden LEADER-csoportban kell irodával rendelkezniük, ami több kérdést felvet.

Tehát ha tisztán láthatnánk abban, hogy mikor lesz ebből és milyen pályázati rendszer, azt megköszöném. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Az elmúlt hetekben többen hiányolták önt itt az ülésteremben. Most is inycsiklandó a lehetőség, hogy a rekordok és a vidékfejlesztés kapcsán néhány dolgot szóba hozzák, de most ezt nem teszem, tekintettel arra, hogy én nagyra értékelem az ön személyes elkötelezettségét, sőt ismerem a tapasztalatait is, és ismerem azt a munkát, amit az anyagok véleményezése kapcsán elvégzett, és én ezt nagyon sokra értékelem, és komolyan veszem a kérdését. Ezért tudom azt, hogy önnek ismernie kell a 2014 nyarán beállt változásokat.

(15-50)

2014-ben egyetértés volt közöttünk abban, hogy a korábbi nagyüzem-támogatási modell helyett a vidékfejlesztési operatív programon belül a kicsiknek és a közepes gazdaságoknak kell helyet és lehetőséget biztosítani. Rájöttünk arra is, a saját hibáinkból is tanulva, hogy az agrár-környezetgazdálkodási programban például szintén döntő mértékben a nagyok, nem a kicsik és nem a közepesek kaptak lehetőséget. Ezért az első kérdésre a válasz, hogy miért kellett mindent megváltoztatni, azért, hogy azt gondolom, a teljes parlament, illetve a teljes magyar nyilvánosság, a társadalom, az ön által hivatkozott véleményekkel egybeeső módon a magyar agrárpolitikában a kicsik és a közepesek kapják a támogatást. Ön is pontosan tudja, hogy 2006-ban olyan egyezség született Brüsszellel az akkori kormány kezéből, amely a nagyokat hozta helyzetbe a kicsik rovására. Tehát az első átalakítási pont, hogy a támogatások 80 százalékát a kicsiknek kell kapnia, és 20 százalékát kaphatják csak azok a nagyok, akik kétségtelenül egyébként, foglalkoztatnak és hozzájárulnak Magyarország versenyképességéhez.

Júniusban a kormány elfogadta a vidékfejlesztési operatív programot, be is terjesztette azt Brüsszelbe, valóban meg kellett változtatnunk az előbb idézett okok miatt, ez a változtatás végbement, és Brüsszel el is fogadta. Az első alkalom 25 évvel a rendszerváltozás után, hogy egy támogatási dokumentumban föl tudjuk tüntetni a konkrét társadalmpolitikai célunkat, hogy a támogatás 80 százaléka a kicsikhez és közepesekhez kerüljön és csak 20 a nagyokhoz.

A legnagyobb sikernek azt tekintem, hogy Brüsszel a vidékfejlesztési operatív programot ezzel a fejezettel fogja elfogadni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Miniszter Úr! Én is köszönöm a kedves szavait. Nem vagyok egy hódmezővásárhelyi polgármester, de valóban igyekeztem, amit tudtam, megtenni szűkebb közegemért. Annyit hadd mondjak el, hogy ez a kicsiket-nagyokat azért fontos szempont, mert egyedül miniszter úr az, aki a sajtó nyilvánossága előtt is felvállalja azt, hogy a jelenlegi tendenciák még mindig másmilyen irányban mennek sajnos, és a változtatásra egy komoly szükség lenne. Viszont nagyon-nagyon fontos elmondani azt, hogy a jelenlegi struktúrában a pályázati kiírásban még az előfinanszírozási rendszer igénye jelenleg még mindig nem tud segíteni azoknak, ahol a legjobban rászorulnak az előfinanszírozásra vagy magára a fejlesztésekre.

Nagyon jó lenne, ha absztrakt fogalmakban lehetne definiálni a kis és nagyok fogalmát, hiszen a kisbirtokok, nagybirtokok esetében nem nagyon

sikerült még látnom azt, hogy hány hektárban határozzuk ezt meg, de a mezőgazdasági termelőknél, élelmiszer-előállítóknál valamilyen fogalom alapján meg tudnánk tenni.

Ugyanakkor továbbra is aggályos az, ha még arra reagálna, hogy a civil szervezetek kikerülése a kedvezményezettek köréből miért volt indokolt, hiszen az első és a második programváltozat között ez egy komoly változás, ami sok aggályra ad okot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg miniszter urat.

Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Talán a jogosulti körrel kezdeném. Valóban, én nem voltam híve a LEADER-csoportok támogatásának, azért, mert nem volt áttekinthető és nem volt transzparens, ahogy ezek a csoportok pénzt kaptak - egyébként, majdnem azt kell mondjam, kormányoktól függetlenül -, ezért azt javasoltuk Brüsszelnek, hogy a következő hétéves ciklusban csak maximum 5 százalékot kapjanak az ilyen típusú civil szerveződések, és azon dolgozunk kollégáinkkal, hogy jöjjön létre egy teljesen új rendszer, ami a 2007-13-as időszak civil, LEADER-típusú szerveződéseinak támogatási rendjét lezárja és létrehoz egy új rendszert.

Ami pedig a megjegyzését illeti, hogy valóban a kicsikhez jusson a pénz, én azt hiszem, hogy több mint 150 éves dilemmája a magyar politikai elitnek a nagy- és kisbirtok vitája. Itt hadd jegyezzem meg, hogy az elmúlt hétéves időszakban a vidékfejlesztési támogatásokból, amit valóban vidékfejlesztésre kellett volna költeni, 1 százalék kapott 50 százaléknyi támogatást. Tehát a kassza, több ezer milliárd 50 százaléka került a gazdaságok 1 százalékához, a 75 százaléka került 5 százalékhoz. Ebből nem lesz vidéken jólét csak akkor, ha ezeket a forrásokat megpróbáljuk igazságosabban elosztani, ebben a kormánynak minden politikai erő szövetségese. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Minden eddignél több európai uniós forrást hívtunk le a 2014. évben. Mi áll ennek háttérében, minek köszönhetjük a sikert?”** címmel. Manninger Jenő képviselő urat illeti a szó.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A KPMG nemzetközi tanácsadó vállalat az elmúlt napokban megjelentette az EU Funds in Central and Eastern Europe című jelentését, melyből kiderül, hogy a 2007-13-as uniós támogatási ciklus forrásainak 87 százaléka a 2014. év végéig már eljutott a kedvezményezettekhez Ma-

gyarországon, ez 25 százalékpontos növekedést jelent a 2013-as kifizetési arányokhoz képest.

Igen érdekes, hogy a jelentés regionális összehasonlítást is végez, mely szerint Magyarország az uniós források lehívása tekintetében a második helyet foglalja el a 2004-ben és a 2007-ben csatlakozott EU-tagországok közül. A fentiekre tekintettel kérdem miniszter urat, mi áll az uniós forráslehívások tekintetében a tavalyi év sikerének háttérében, hogyan sikerült az uniós források lehívását felgyorsítani, és mi várható ettől a jövőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Képviselő úr kérdését nemcsak azért köszönöm meg, mert képviselő úr fejlesztések iránti elkötelezettsége Zala megyei képviselőként régóta ismert, hanem közlekedésfejlesztéseket vezénylő politikusként, azt hiszem, ön is pontosan tudja, hogy Magyarországon - a költségvetés és a gazdaság jelenlegi viszonyait nézve - fejlesztés az elmúlt hét esztendőben nem lett volna, hogyha nincsenek európai uniós források, és még a 3-4 százalékos gazdasági növekedésnél is jóval nagyobb gazdasági növekedésre volna szükség egész Európában és Magyarországon is, ha ezeket a forrásokat elveszítenénk, valahogy pótolni tudnánk.

Tehát az első mondat az, hogy ezeknek a fejlesztési forrásoknak a jó és ésszerű kiosztása alapvető érdeke az országnak. Majd - azt remélem - az Országgyűlés 2015 végén vagy 2016 elején talál rá lehetőséget, hogy értékelje, hogy 2007-13 között az a 8200 milliárd forint, amit kiosztunk, jó helyre került-e vagy sem. Most már talán nyugodtan mondhatjuk, hogy ki fogjuk tudni a forrásokat osztani.

2012-13-ban az Európai Unió tisztviselői azt jóslták Magyarországnak, hogy 500-600 milliárd forintos forrásvesztés fog bekövetkezni a 2015-ös esztendő végére. Ehhez képest, mint ahogy végre az országgyűlési képviselők rendelkezésére áll egy, a kormánytól teljesen független tanulmány, amely az Európai Bizottság anyagait használja föl, egyértelműen állapítja meg, hogy nincs forrásvesztési kockázat Magyarország esetében, sőt megelőztük Lengyelországot és az összes közép-európai országot a források lehívásának ütemében. Ez érdemben járult hozzá több ezer milliárd forinttal a tavalyi és a tavalyelőtti gazdasági növekedéshez. Az idei esztendőben 2200 milliárd forintot kell kifizetnünk. Örömmel jelenthetem az Országgyűlésnek, hogy a mai napon elérjük az 1000 milliárd forintos kifizetést, ami féléves összehasonlításban igen kiváló eredmény; az utolsó negyedévben vannak a legnagyobb kifizetések.

Tehát az első ciklus pénzét lehívjuk, majd egy vitát kell arról rendeznünk, hogy vajon jól hívtuk-e, értelmes és cél szerint jó célokra hívtuk-e le a pénze- ket, miközben 2014-ben, illetve 2015-ben most már

el kell indítanunk az újabb források lehívását is. Tehát itt konkrétan arról van szó, hogy az intézményrendszer megváltoztatásával 2013-14-ben jelentős eredményeket tudott elérni a kormány. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Ebből még egy kérdést hadd tegyek föl: következik-e ebből, hogy megváltozott a rendszer és sikeresebb volt a források lehívása, és tervezik-e, hogy a következő ciklusban, a következő hétéves ciklusban már a ciklus elején lényegesen nagyobb forrásokat tudnak lehívni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzással illeti meg miniszter urat, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ha megengedi, a rendszerszintű tanulságokat azért is érdemes levonni, mert 2010-11-ben magam is részese voltam - akkor frakcióvezetőként - annak a vitának, hogy vajon szabad-e az európai uniós fejlesztéspolitikai rendszert megbontani, ennek milyen kockázatai vannak. 2007-10 között a szocialista kormány összesen 900 milliárd forintot fizetett ki, mint amennyit most az első félévben a mostani kormány - négy év alatti eredményről beszélnek.

Szerintem hiba volt, hogy 2010-11-ben nem mertünk hozzájárulni az EU-s fejlesztési intézményrendszerhez, szerencsére a végére megjött a bátorsága a kormánynak és megváltoztatta a rendszert. Azt várjuk, hogy a rendszer az új pályázatok kapcsán érdemi, pozitív eredményekkel jár majd. Várjuk a parlamenti képviselőket, az érdekképviseletek visszajelzéseit, hiszen több száz milliárd forintnyi GINOP-pályázat már megjelent, és valóban az a tervünk, hogy 2016-17-ben a rendelkezésre álló pályázati források 80-90 százalékát a társadalom és az ország rendelkezésére fogjuk bocsátani. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Kik azok a gazemberek?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ángyán József egypár évvel ezelőtt azt mondta - volt fideszes államtitkárként -, hogy maffiacsaládok nevezik ki a kormány tagjait.

(16.00)

Néhány nappal ezelőtt egyik képviselőtársunk, a Baranya megyei önkormányzat volt elnöke, Tiffán Zsolt Facebook-oldalán fakadt ki a támogatások felhasználása kapcsán. Szó szerint úgy fogalmazott: „Viktor, vedd már észre, ezek maffiózók!” Majd hozzátette, hogy „néha tényleg úgy érzem, kitinpáncélt kell növesztenünk, hogy elviseljük mindazt a gyalázatot, amit ezek a gazemberek ránk ragasztanak”.

Tisztelt Miniszter Úr! Ez azért is rendkívüli kérdés, hiszen Pécs városa több mint 30 milliárd forintos uniós forrást használhat fel a jövőben, a Baranya megyei önkormányzat pedig 38 milliárdos európai uniós forrást. Egy volt közgyűlési elnök és egy jelenlegi országgyűlési képviselő pedig ilyen kérdéseket vet fel, ilyen Facebook-bejegyzést tesz közzé, ami, azt gondolom, aggodalomra adhat okot. Ön miniszterként többször tanúbizonyságot tett arról, hogy néha őszintén nyilatkozik, sőt ígért több ügyben vizsgálatot. Ezért kérdezem önt, ha tudnak róla, akkor mondják meg, hogy kik ezek a gazemberek.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha nem tudják, nem tudja, akkor nyilatkozzon arról, hogy indítanak-e vizsgálatot, hogy kiderüljön, kikre gondolt Tiffán képviselőtársuk, és lesz-e következménye Tiffán Zsolt felvetésének. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy Tiffán Zsolt képviselőtársam szavaiért helyt állhatok a parlamentben. Ez megtisztelő lehetőség.

Ugyanakkor Tiffán Zsoltnak nemcsak borászként, hanem parlamenti képviselőként is igyekeztem jó híve, sőt szövetségese és támogatója lenni frakcióvezetőként és kormánytagként is. Ezért Tiffán Zsolt barátunk munkáját nagyra értékelem. Pontosan tudom, hogy határozott és vehemens, erős, karakteres személyiség, ugyanúgy, mint a borai. Ez azt jelenti, hogy őszintén és világosan beszél mindig, amit azért tesz, mert nyilvánvaló, hogy az Ős-Dráva-program megvalósítása kapcsán, amely súlyos milliárdokat igénybe vevő társadalmi, ökológiai, szociális felzárkóztató, környezetvédelmi program az ország egyik legszegényebb, legnehezebb és legsúlyosabb helyzetben lévő térségében, ő valóban komoly küzdelmet folytat annak érdekében, hogy a kormány ígéreteit és a kormány szavát megtartsa.

Természetesen, ahol pénzt osztanak, mindjárt sok a jelentkező annak érdekében, hogy ezt elköltse;

sokkal kevesebben jelentkeznek megkeresni, mint elkölteni. Tiffán képviselőtársam, ha jól értem, a megyei viszonyokat írta le, amikor ezt írta a Facebook-bejegyzésében. Még nem tudtam vele beszélni, de mindenféleképpen a válaszom utolsó része is az lesz, hogy azt kell tennem, hogy beszélek vele. Amúgy tudjuk, kik osztják az észet a megyében. Összesen két emberről van szó, pedig nem egy pártban vannak, mégis ők osztják a lóvét. Nem tudom, ki az a két ember Baranya megyében (*Apáti István: Megsúgom!*), aki osztja a pénzt. (*Apáti István: Az egyik...*) Ki lehet vajon a másik, merthogy két emberről van szó (*Apáti István: A másik Mészáros!*), ki lehet az egyik és ki lehet a másik, aki Baranya megyében lakik, ezt nem tudhatjuk.

Én azt tudom önnek mondani, hogy a kormány az Ős-Dráva mentén kormányülést tartva is meggyőződött arról, hogy erre a programra szüksége van a megyének és a térségnek. Maximálisan támogatjuk Tiffán Zsoltot ebben a munkában, tudjuk, hogy érdekkonfliktusok és érdek-összeütközések vannak, egy nagyon szegény térségben nagyon jelentős mennyiségű pénz elköltéséről van szó. De azt is fontosnak tartom, hogy Tiffán Zsolt fel meri vállalni a véleményét, azt is remélem, hogy itt, a parlamentben is lesz alkalom ezt megbeszelnünk majd vele is. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm, hogy felvetette az Ős-Dráva-program kérdéskörét. Nagy csinnadrattával jelentették be és mutatták be, hogy erre a valóban az ország egyik legszegényebb térségére 25 milliárd forint értékben kíván költeni európai uniós forrásokat a kormányzat. Ehhez képest ebben a nagy vehemenciában sikerült egy darab látogatóközpontot alig több mint egymilliárd forintért felépíteni. Szeretném önnek jelezni, hogy tudomásom szerint egy szegedi vállalkozásnak sikerült ezt megtenni, holott köztudomású, hogy az Ormánságban is és Baranya megyében is vannak, voltak és talán lesznek is alkalmas építési vállalkozók, akik ezt megtehetnék volna.

Tisztelt Miniszter Úr! Én konkrét kérdéseket tettem fel. Ha bármilyen ilyen gyanú felmerül, amelyet ön is említett, akkor, kérem, vizsgálják ki, hogy ez a 25 milliárd forint, ha egyáltalán szó van még erről a beruházásról, lehetőségéről, valóban eljusson a kistérséghez, és az ottani emberek élvezhessék ennek hasznait, ne pedig gazemberek. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Valószínű, hogy a

program késése összefüggésben van azzal, hogy hány állami szervezetre van rábízva. Össze sem lehet számolni. Mindenesetre belekeveredett ebbe mindenki lényegében, aki az államot képviseli abban a térségben. Mondom, 25 milliárd forint abban a megyében, Baranyában nagyon sok pénznek számít. Somogyban is vannak ennek hatásai.

Ezt azért hozom szóba csak, mert valószínűleg magam is hibás lehetek a program elhúzódomása miatt, hiszen a közbeszerzési felügyelet, amely hozzájárul a közbeszerzésekhez, vagy tucatnyi alkalommal tagadta meg annak a közbeszerzési eljárásnak a megindítását, amelyet előterjesztettek Ős-Dráva-ügyben. Szerettem volna ugyanis a közpénzek elköltésének átláthatóságát és ésszerűségét garantálni. Ezt fogom tenni a jövőben is, még ha véletlenül késedelmet is okoz. Úgy hiszem, hogy néhány hét vagy néhány hónap csúszás okán nem állhatunk el attól a szándékunktól, hogy mindent tisztességesen végezzünk ott el. A következő EU-s ciklus külön nevesít 11 milliárdot, és tartjuk az eredeti 25 milliárdos programot is.

Ha konkrét bejelentés van, akár Tiffán Zsoltól, akár öntől, akkor természetesen ki fogom vizsgálni a konkrét ügyeket. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Miért vannak szabadlábon a tiszabezdédi gyilkosok?”** címmel. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr által válaszára kijelölt Kontrát Károly államtitkár urat.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Öné a szó, Apáti képviselő úr.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tiszabezdéden június 1-jén délután 3 és 4 óra között Varga Gyula hazafelé tartott külterületi kertjéből. Útközben találkozott három vagy négy - még a pontos létszám is tisztázásra vár - eperjeskei, cigány származású bűnelkövetővel, akik a nyomozás jelenlegi állása szerint szó nélkül, minden ok nélkül megtámadták (*Teleki László: Nyilatkoztak, hogy cigányok!*), és oly mértékben, oly súlyosan bántalmazták, hogy életveszélyes sérülésekkel kellett kórházba szállítani. (*Teleki László: Nyilatkoztak, ugye?*) Már a mentőben kétszer újraélesztették, és június 10-én 21 óra 35 perckor az 53 éves mozdonyvezető, a kétgyermekes családapa behalt sérüléseibe.

A rendőrök a feltételezett elkövetőket már az elkövetés napján elfogták. Ez eddig rendben van. Az viszont nagyon nincs rendben, hogy egy kivétellel valamennyi szabadlábra került, egy kivétellel valamennyi szabadlábon védekezik. Jelen pillanatban, bár a sérülések egyértelműek, kizárólag csak a sértett fejét ütötték és rúgták az elkövetők, gyakorlatilag

testi sértés büntette miatt folyik eljárás. Még azt sem volt képes megnevezni a rendőrség, hogy halált okozó testi sértés büntetéről van szó. Nagyon nagy a különbség, nagy a felelősség a hatóságok részéről, a hatóságok kezében, hiszen egy halált okozó testi sértés büntetési tétele 2-től 8 évig, egy emberölés alapesetének 10-től 20 évig, egy emberölés minősített esetében különös kegyetlenséggel történő elkövetésnek 10-től 20 év vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Óriási a különbség tehát nemcsak években, hanem minden egyéb jogkövetkezmenyt tekintve is.

Jelen pillanatban ott tartunk, tisztelt államtitkár úr, hogy mindenki tudja, hogy az adott településen, jelen esetben Tiszabezdén kik árulják a Herbál nevű olcsó kábítószer. Feltételezhetően a támadók, az elkövetők is ennek a drognak a hatása alatt állhattak, hiszen másik két embert is megvertek aznap. A mozdonyvezetőt bántalmazták a legsúlyosabban, ő nem élte túl a bántalmazást. Hogyan fordulhat elő az, hogy testi sértés miatt folyik a nyomozás, hogyan fordulhat elő az, hogy nem készítettek, valószínűleg nem készítettek drogtesztet? Hogyan fordulhat elő, hogy egy kivételével mindegyik szabadlábban van, és szabadon fenyegethetik az ügy legfontosabb tanúját, aki egyébként egy helyben élő, tisztességes, köztisztelőben álló cigány származású ember? Várom érdemi válaszát. *(Teleki László: Nyilatkoztak, ugye? - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy, ahogy azonnali kérdése elején megfogalmazta, egy folyamatban levő büntetőeljárásról kérdezett. Szeretném elmondani, hogy az eljárás érdekeire tekintettel csak szűk körben tudok most ebben az ügyben tájékoztatást adni, de azt szeretném rögzíteni, hogy a záhonyi rendőrkapitányság munkatársai 2015. június 1-jén az elkövetés helyétől nem messze elfogták és előállították az elkövetéssel is az elsődleges adatok alapján kapcsolatba hozható három fiatalos és egy fiatal felnőtt korú férfit.

A tényállás pontosítását, a tanúk kihallgatását, a szembesítés foganatosítását követően az előállítottak közül gyanúsítottként hallgatták ki a fiatal felnőtt korú férfit, aki tagadta a bűncselekmény elkövetését. Az őrizetbe vételére még 2015. június 2-án sor került, ezt követően a rendőrség előterjesztésére és a megyei főügyészség indítványára a Nyíregyházi Járásbírósa a gyanúsítottat 2015. június 3-án előzetes letartóztatásba helyezte.

(16.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném itt is elmondani, hogy a büntetőeljárás folyik. A rendőrség ebben

az ügyben is a törvények alapján jár el, a rendőrség célja az igazság kiderítése; és szeretném azt is elmondani, hogy senki nem áll a törvények fölött, ez az eljárás is be fogja bizonyítani: fajra, felekezetre, nemre, bőrszínre, származásra tekintet nélkül a rendőrség minden elkövetővel szemben a legnagyobb szigorral jár el. Ebben az esetben is azt teszi.

Bizzunk abban, hogy az igazság kiderül, és a bűnösök elnyerik méltó büntetésüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásom illeti meg Apáti képviselő urat.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A Portik–Laborc-ügyben és Simon Gábor ügyében nem volt szempont, hogy folyamatban lévő büntetőeljárásról van szó. Ott aztán bátran nyilatkoztatt mindenki, meg szivárogtattak ki információkat. Egy szóval sem védjük ezeket a gyanúsítottakat, csak érdekes újfent ez a kettős mérce.

Ne legyen tévedés és félreértés közöttünk, tisztelt képviselőtársaim! Ha három-négy magyar ember vert volna agyon egy cigány embert, pontosan ugyanez lenne a véleményünk, pontosan ugyanezeket az érveket hoznánk elő. Nem mi tehetünk arról, hogy ezek az elkövetők is a legnagyobb hazai kisebbséghez tartoztak.

Csak azt mondja meg nekem, államtitkár úr, ha egy Tiszabezdéd méretű településen egy fiatalember is tudja azt, hogy ki, hol, mikor milyen drogot árul, akkor a rendőrség erre hogy nem jön rá. Miért graszálnak szabadon a dílerok és a nepperek? Ez az egyik kérdés.

A másik. Amikor szakértői vélemény nélkül, szemrevételezés útján megállapítható módon az áldozat felkarján egyértelműen olyan nyomok lelhetőek fel, hogy vagy hátrafesztették a karját, vagy tapostak a karján és úgy rúgták, úgy taposták szét a fejét, akkor hogy nem emberölés ügyében folyik a nyomozás?! Egy másodéves joghallgató ezzel tisztában van, egy rendőrkapitány meg nincs!

Úgyhogy azt gondolom, hogy tegyék helyre, hasanak oda megfelelően, kérdezzék meg az önök alárendeltségébe tartozó rendőri vezetőket! Ne hagyjuk futni ezeket a bűnözőket, sem az élet elleni elkövetőket, sem azokat a dílereket, akik lelkiismeretlen módon, folyamatosan olyan anyagot árulnak, amellyel emberek tucatjainak sodorják veszélybe az életét! Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásom megilleti az államtitkár urat.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! A válaszom elején is elmondtam, hogy a nyomozás eredményességére, a nyomozás érdekeire tekintettel nem szeretnék ennél többet mondani, de három

dolgot azért szeretnék rögzíteni. Egy: a boncolásról készített szakvélemény még nem érkezett meg. Ennek az ismeretében, ennek a birtokában is sor kerülhet a bűncselekmény minősítésére és a megfelelő minősítésre.

Kettő: ön azt mondja, hogy ezen a településen mindenki tudja, hogy kik azok, akik drogot árulnak. Tisztelt Képviselő Úr! Segítsen a rendőrségnek! Mondják meg, mondják meg, hozzák a rendőrség tudomására, hogy kik azok a személyek! És én azt tudom ígérni (Apáti István közbeszól.) - ha meghallgat, képviselő úr, ha kíváncsi a véleményemre -, hogy a rendőrség a legnagyobb szigorral jár el. A mi kormányunk határozottan föllép a drogbűncselekmények elkövetőivel, a dílerekkel szemben. Kérem, működjön együtt! Ha valóban fontos önnek az, hogy ott egy deka drogot ne árulhassanak, akkor hozzák a rendőrség tudomására! Azt gondolom, hogy minden feltételt tudunk biztosítani annak érdekében, hogy a rendőrök eljárjanak a drogdílerekkel szemben. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Hogyan segíti intézményeiben a kormányzat a szoptatós kismamákat?**” címmel. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszára kijelölt Rétvári Bence államtitkár urat.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Igen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Hoffmann Rózsa képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A mai délelőttön a Kulturális bizottság keretei között megalakult a Női méltóságért elnevezésű albizottság, amely feladatául tűzte ki azt, hogy a nők tiszteletét segíti fokozni a társadalomban, és mindent megtesz a női méltóság érdekében, ahogy az albizottság neve is mutatja.

Örömmre szolgál, hogy ebben az albizottságban eléggé egyedülálló módon férfiak is részt vesznek. Én magam a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjeként vállaltam munkát ebben az albizottságban, mégpedig örömmel. Ebbéli minőségemben szeretnék itt szólni és kérdést feltenni az államtitkár úrnak, egy olyan ügyben, amely országosan is ismertté vált, és amelyet jöllehet, a sajtó úgy minősített - az egyik sajtóorgánium -, hogy egy bogárból csináltak elefántot, mégis fontos ügy.

Az történt jó tíz nappal ezelőtt, hogy egy nemzetközi gyorsétteremlánc budapesti üzemegegységében egy édesanya a kisbabáját meg akarta szoptatni, ehhez engedélyt kért az étterem alkalmazottjától; az engedélyt megkapta, elkezdett szoptatni, majd a biztonsági őr odament hozzá, és közölte vele, hogy ez

itt nem megfelelő működés, és úgyszólván kitessekelte az étteremből.

Azonnal összetoborzódott egy csomó édesanya, akik szerveztek egy demonstrációt ott másnap. Az étteremlánc tulajdonosai és vezetősége pedig nyilatkozott, hogy elítéli a biztonsági őr működését.

Így tehát az ügy rendben is van, mindazonáltal megér annyit, hogy megkérdezzem: a kormányzat - jöllehet, ez egy magáncég volt - tehet-e valamit az ilyen esetek elkerülése érdekében, és mit szándékozik tenni annak érdekében, hogy a női méltóság ilyen mélyen történő sárba tiprása ne ismétlődjék meg? (Taps a kormánypárti, az LMP-s és a jobbkios padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszádra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENICE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a hír is, az utána következő akció is ráirányította a figyelmet pontosan arra a kérdésre, ami sok családban merül föl, és sok mindenki számára jelent nehézséget, hogy egy kismama, mikor úton van, bevásárol vagy meglátogat valakit, és időközben kellene a kisgyermekét tisztába tenni vagy megszoptatni, akkor hogyan és milyen lehetőségei vannak erre. Amikor mi azt mondjuk, hogy családbarát Magyarországot építünk, ezt igyekszünk minden intézkedésünkkel a családpolitika terén megerősíteni, akkor nemcsak az a fontos, hogy mondjuk, az elmúlt öt évben, vagy ha most már a jövő évi költségvetést is hozzászámoljuk, hat évben összességében 1100 milliárd forintot hagyunk a családoknál a 2010-es szinthez képest, ha összeadjuk a hatévnnyi számot a jövő évre elfogadott költségvetéssel egyetemben, hanem az is fontos, hogy a hétköznapi gyakorlatában is kinek-kinek sokkal kényelmesebb legyen az élete, és kevesebb nehézséggel járjon a gyermek nevelése, gondozása.

Fontos része ennek a bölcsőde- és óvodaépítési program, hiszen háromszoros, illetve másfélszeres sebességgel építjük a bölcsődéket és óvodákat a megelőző időszak hasonló számaihoz képest, ami a gyermekelhelyezés tekintetében is fontos. Ez nagyon lényeges, hiszen nemcsak az anyagi esetekben, de egyéb terheket is csökkenteni kell, ami a gyermeknevelés kapcsán valakinek a gyermekvállalási kedvét visszavenné.

Éppen ezért volt fontos az Emberi Erőforrások Minisztériuma számára, hogy ilyesfajta terveket is támogasson, bár Magyarország, ha a különböző európai uniós országok gyakorlatát nézzük, akkor kielégítő helyen áll a szoptatás támogatásának kérdésében. Elég utalni itt akár a védőnői szolgálatra is, ami Magyarországon hungarikumként segíti a kisgyermekes anyákat; de emellett - majd visszatérek erre a viszonzválaszomban - sikerült olyan mobiltele-

fon-alkalmazást is támogatni az Emberi Erőforrások Minisztériumának az elmúlt egy évben, ami például az úton levő kismamáknak ebben a szorult helyzetében nyújthat segítséget. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonválaszra megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, államtitkár úr, a tájékoztatást. Ma délelőtt az albizottság ülésén hasonló tartalmú, kimerítő és pozitív előjelű tájékoztatást kaptunk államtitkár asszonytól is. Nem is ezért tettem szóvá ezt az ügyet, hanem azért, hogy a közfigyelmet segítsek ráirányítani arra, hogy a nők tisztelete, a női méltóság tisztelete még sok kívánnivalót hagy Magyarországon.

Sokszor görbe szemmel néznek a sokgyerekes édesanyákra, a gyermeküket útközben szoptató kismamákra, akik nyilván máshol ezt nem tudták elvégezni, és ezen a mentalitáson érdemes változtatni. Azért kérem tisztelettel a kormányt, hogy ilyen esetben is emelje föl a szavát. Mint mondtam, ez egy magánéletteremben történt, tehát nincs közvetlen ráhatása, de a szemléletformálásban, az értékrend erősítésében, úgy is, mint a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, amely számára a család, az anyaság nagyon fontos érték, kérem, hogy továbbra is munkálkodjanak sikeresen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonválasz megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Ott folytatom tehát, ahol abbahagytam. A Családhaló gondozásában jött létre ez az EMMI által támogatott, pelenkázó- és szoptatóhelyiségeket térképen megjelenítő alkalmazás. Ez nyilvánvalóan azért is fontos, hiszen mindnyájan tudjuk, hogy akár fiziológiailag, lelkileg mennyire fontos a gyermekeknek ebben a kicsi csecsemőkorban, hogy az édesanyjuk közvetlenül a testére szorítva tudja táplálni a gyereket; a későbbiekben ennek akár egészségügyi, akár lelki pozitív hatása is érezhető.

(16.20)

A „Családbarát munkahely”, „Családbarát közgondolkodás” pályázatban igyekeztünk ösztönözni a munkahelyeket, az intézményeket eredetileg a különböző babaszobák kialakítására, ahol szintén pelenkázni és szoptatni tudnak az édesanyák. 2014-ben 39 munkáltatót támogattunk 22,1 millió forinttal, a „Családbarát közgondolkodás” pályázaton pedig 60 millió forintnyi támogatást osztottunk ki.

Egy másik általunk támogatott alkalmazásra is felhívnám a figyelmét, az „Édes kisbabám” program-

ra, amely a fogantatás pillanatától a gyermek egyéves koráig egyfajta várandósnaplóként is üzemel, és mindenben segít, amivel az édesanyát és a picit a pocakban segíteni lehet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Ön szerint van okuk ünneplésre a köztisztviselőknek július 1-jén?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Július 1-je Magyarországon most már hagyományosan a köztisztviselők és a kormánytisztviselők napja, csakhogy arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy van gyakorlatilag több mint százezer ember ebben az országban, akinek egyáltalán semmilyen oka nincs az ünneplésre, és ennek oka a bérhelyzet.

Tudják, olyan emberekről beszélek, akiknek nagyjából nyolc éve, jövőre már nyolcadik éve nem emelkedett a bérük, és gyakorlatilag azt látjuk, hogy a közszféra egyharmada a létminimum alatt keres. És azt is tudom mondani önnek, tisztelt miniszter úr, hogy önök a köztisztviselőkről teljes mértékben elfeledkeztek. A kormánytisztviselők ugyan kaptak homályos ígéreteket - próbáltam visszakövetni az önök kommunikációját -, márciusban azt mondták a kormánytisztviselőknek, hogy 30 százalékos béremelést fognak kapni, ami három év alatt 50 százalékra fog nőni. Áprilisban azt állították, hogy a nettó 78 ezret keresőknek azonnali béremelése lesz, most pedig ott tartunk, hogy az eredeti elképzelésnek körülbelül a fele fog érvényesülni, így 35 ezer ember, nem vezető kormánytisztviselő kap majd valamilyenfajta kiegészítést.

Tisztelt Miniszter Úr! A helyzet áldatlan Magyarországon. Két konkrét kérdést szeretnék önnek feltenni. Egyrészt mit tud üzeni, miniszter úr, azoknak a köztisztviselőknek, akik Magyarország ezernyi kistélepülésén dolgoznak fáradhatatlanul a hivatalokban? Ők köztisztviselők, akik a dolgozói szegénységet most már javarészt nagyon testközelből megtapasztalták.

A másik kérdésem pedig egy korábbi azonnalihoz kapcsolódik, mert továbbra sem tudom egész pontosan, hogy mi lesz azokkal az emberekkel, akik önkormányzatnál voltak köztisztviselők, utána átke-
rültek a kormányhivatalokhoz, és értelemszerűen kormánytisztviselők lettek. Folyamatosan kapom a leveleket, tisztelt miniszter úr. 2012-ben körülbelül 12 ezer ember volt érintett, ezeknek az embereknek vagy csökkent a bérük elég rendesen, vagy nem emelkedett, de mindenesetre azt lehet látni, hogy most éppen egy merényletet követtek el, ugyanis a jogállási törvényben megváltoztatták a szabályozást, és már nem kötelező a fizetést szinten tartani az

életpályamodell bevezetéséig. A levelekben azt látam, hogy itt több tízezres nettó bércsökkenések vannak. Mi lesz ezekkel az emberekkel, miniszter úr? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a kérdését, tisztelt képviselő asszony. Tisztelt Elnök Úr! Magyarországon nem olyan egyszerű összeszámolni, hogy hányan is dolgoznak állami és önkormányzati tisztviselőként. Az OECD azt mondja, hogy az állam saját magára körülbelül a GDP 20 százalékát költi, ami nemzetközi átlagban sokkal több, mint ami más országokban jellemző, sőt az európai átlagot is meghaladja. Tehát miközben az OECD májusi tanulmánya számon kéri rajtunk, hogy mennyit költünk az államra, és hány ember él az államból, aközben teljesen jogos az az igény, hogy stabil életpályát, kiszámítható egzisztenciát és megfelelő kereset álljon rendelkezésre mind azok számára, akik az országot tisztviselőként szolgálják, legyen szó akár önkormányzati tisztviselőkről vagy kormányzati tisztviselőkről. Én nyilván csak az utóbbiak nevében, illetve érdekében tudok nyilatkozni az ön kérdésére.

Én azt mondom, hogy körülbelül 1 millió 100 ezer ember van a 4 millió 100 ezer legális munkavállalóból, aki az állam körül dolgozik, ebből van 750-800 ezer tisztviselő, és eddig 400 ezer tisztviselőnek, tehát minden második tisztviselőnek vagy kormánytisztviselői besorolású embernek az életét rendeztük az életpályák segítségével. Jelentős béremelést biztosítunk július 1-jétől például a rendvédelmi ágazatban dolgozóknak.

A kormánytisztviselők esetében azt tudom önnöknek mondani, hogy a 2016. évi költségvetés 25 milliárd forintot irányzott elő a 2016. július 1-jével bevezetendő béremelésre, amelynek a törvényi feltételeit majd az Országgyűlés - reményeim szerint az ön közreműködésével is - fogja megtárgyalni 2015 őszén. 2015 októberére fogjuk betervezni az új kormánytisztviselői életpályamodell.

Ez azt jelenti, hogy az önkormányzati tisztviselőkről nyilván külön kell beszélnünk, ahol az önkormányzatok számára semmi nem tiltja - ma sem -, hogy megfizessék az embereket. Volt olyan, aki a kormányhivatalba átkerült, és négyszer annyit keresett, mint az állami tisztviselő. Ezt azért jó, ha tudják, ez főleg a megyei jogú városoknál igen jellemző adat.

A kormányhivatalok átalakulása jelentette a legnagyobb kihívást, meggyőződésem szerint az elmúlt száz év legnagyobb közigazgatási reformját, amit hibátlanul hajtottak végre azok a kormánytisztviselők, akik ott dolgoznak. Erről még szeretnék beszélni, valamint az ő bérvizonyaikról is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti egy percben a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Én nagyon csalódott vagyok a Fidesz-KDNP politizálásában ezen a téren is, és nagyon sok kormánytisztviselő és köztisztviselő is csalódott. Ha megnézzük a 2016-os költségvetést, azt látjuk, hogy ez a csalódottság tartós marad, amennyiben önök nem lépnek közbe. Ha összeszámoljuk, hogy mi van ebben a költségvetésben, azt látjuk, hogy legalább 500 milliárd forint teljesen felesleges, pazarló luxuskiadás van.

Tisztelt Miniszter Úr! Számításaink szerint ezzel a pénzzel az egész közszféra helyzetét lehetett volna rendezni, és akkor rendezni tudták volna a szociális dolgozók és a bölcsődében dolgozók helyzetét is, de rendezni tudták volna azoknak az egészségügyi dolgozóknak a helyzetét is, akik most a József nádor téren tüntetnek a szegénykórházban, de idejönnek hamarosan a Kossuth térre. Tisztelt Miniszter Úr! Tegye meg, jöjjön ki a Kossuth térre, beszéljen ezekkel az emberekkel, és utána mondja el azokat a szavakat, amiket az imént is mondott, hogy jelentős béremelés, s a többi!

Én azt látom, hogy önök cserbenhagyták ezeket az embereket. Önök rengeteg olyan embert cserbenhagytak, aki azon dolgozik, hogy az állami szolgáltatások a lehető legjobb minőségben álljanak a lakosság rendelkezésére. Sajnos, miniszter úr, csalódtak önökben elég sokan. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a miniszter urat.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Hát ki így, ki úgy, tudja, képviselő asszony, már csak azért is, mert ön listás képviselő, én meg negyedjére megválasztott egyéni képviselő vagyok egy olyan körzetből, amelyben két kórház van, ha már egészségügyi dolgozókról beszélünk. Én nem a híradásokból ismerem az egészségügyi dolgozók életét, hanem rendszeresen találkozom velük. Illetve mint korábbi polgármester pontosan tudom, hogy a kormánytisztviselők és a köztisztviselők milyen bérvizonyok között élnek.

Annak a dolgozónak az életviszonya, akinek 50 százalékkal fogjuk jövő év július 1-jével megemelni a bérét, érdemben módosul. Ha kiszámolja, hogy fél évre körülbelül 30 ezer kormánytisztviselő kap 25 milliárd forintot, ami egy évre nyilvánvalóan legalább 50 milliárd forint lesz, és hogy ezt a következő években felmenő rendszerben tartani kell, akkor láthatja, hogy több százmilliárdos áldozatot hoznak az adófizetők a kormánytisztviselők érdekében.

Én egy dolgot tudok mondani: alulról kezdődik a béremelés, tehát annak a 27 ezer nem vezető besorolású munkavállalónak fogjuk a bérrendezését elkezdeni, akik járási hivatalokban dolgoznak, és akik közül nagyon sokan 70-80-100 ezer forintért állnak az ügyfélpult mellett, és várják az ügyfeleket

197 járásban és 270 kormányhivatalban. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend keretén belül az utolsó azonnali kérdést Szabó Sándor, az MSZP képviselője kívánja feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Újabb pofon az információs szabadságnak**” címmel. Felteszi a kérdést, ha elfogadja a válaszára kijelölt Répássy Róbert államtitkár urat.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Öné a szó, Szabó Sándor képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt előre tudhattuk, hogy a kormány tervezi az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény módosítását, hiszen ez a parlament elé került törvényalkotási programban szerepelt áprilisi benyújtással, annak parlamenti tárgyalásával és elfogadásával. S a célját is tudtuk, a célja alapvetően a jogalkalmazás során észlelt gyakorlati problémák, ellentmondások kezelése. Ez lett volna az alapvető cél.

Ehhez képest a benyújtott törvényjavaslatban a korábbi szabályozási célon túl bekerült egy sor újabb, kisebb-nagyobb, az adatigénylők jogait korlátozó és a TASZ szerint legalább két esetben a nyílt alkotmányellenességig is eljutó módosítás. A változások többsége egyébként arra irányul, hogy az adatigénylések ellehetetlenüljenek.

Két dologra hívnám fel a figyelmet e tekintetben. Az egyik az, hogy a közfeladatot ellátó feladat hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános, és ez elutasítható a jövőben is. Kérdezem államtitkár urat, hogy ez valóban komoly-e. Mert itt tulajdonképpen arra hivatkoznak, hogy ha egy későbbi adat előkerül, akkor az megalapozza azt, hogy ez a hivatkozás a jövőben tíz évig előrangatható legyen.

A második komoly módosítás pedig az adatigénylés költségtérítésének a kiterjesztésére vonatkozik. Eddig az adatigénylés tekintetében tulajdonképpen csak a másolásért kellett fizetni, de most már akkor is kell fizetni, ha ez aránytalan mértékű munkavégzéssel jár.

(16.30)

Mit jelent az aránytalan mértékű munkavégzés? Miért jelent pluszmunkát, ha egy adathordozóról lekérjük az adatokat? Azt gondolom, ez nem jelenthet pluszterhet. Világosan látszik, hogy ezek a fenti módosítások jelentősen megnehezítik az adatkérők helyzetét. Éppen ezért kérdezem, hogy miért akarják mondvacsinált kifogásokkal kizárni a nyilvánossá-

got. Mi az, amit titkolnak, vagy esetleg már úgy gondolják *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy semmi sem tartozik a magyar állampolgárokra? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A törvényjavaslatot ma 17 óra 45 perctől, tehát egy és egynegyed óra múlva tárgyalja a Törvényalkotási bizottság, illetve az elfogadott napirendünk alapján a holnapi napon délután tárgyalja a parlament plenáris ülése. Javaslom, hogy a kérdéseit akkor beszéljük meg, hiszen két percben ezekre a kérdésekre nem lehet válaszolni, de részletesen fogom önt tájékoztatni vagy az érdeklődő képviselőket is az igazságügyi miniszter előterjesztéséről.

Kérem a megértését, hogy ne azonnali kérdés formájában tárgyaljuk meg ezt a törvényjavaslatot, hiszen az Országgyűlés napirendjére vette a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválaszra megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt már megszokhattuk, hogy a Fidesznek nem nagy erőssége a társadalmi egyeztetés. Azt is megszokhattuk már, hogy folyamatos erőpolitizálás folyik nemcsak itt a parlamentben, hanem a Parlament falain kívül is. Mégis, államtitkár úr, azt szeretném öntől megkérdezni, függetlenül attól, hogy egyébként magát a javaslatot a TAB a későbbiekben fogja tárgyalni, hogy ön egyetért-e ezekkel a módosításokkal.

Két módosítást kérdeztem meg öntől - nyilván több is van, ami egyébként szintén az adatigénylés korlátozására vonatkozik -, az egyik a költségtérítés, a másik pedig a tíz éven belüli adatigénylés fontossága. Kérdezném államtitkár urat, erre a két dologra szíveskedjék válaszolni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Répássy Róbert államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Képviselő úr, ön azt kérdezi az Igazságügyi Minisztérium parlamenti államtitkárától, hogy egyetért-e az igazságügyi miniszter által benyújtott törvényjavaslattal. *(Dr. Rétvári Bence: Furfangos kérdés.)* A kérdésére határozottan igennel tudok válaszolni. Köszönöm szépen. *(Derültség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk a **kérdésekre**.

Demeter Márta, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Vállalja a felelősséget a légierőt ért hatalmas veszteségekért?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Kassa, Csehország, Kecskemét és Szolnok - miniszter úr, három hónap alatt négy meghibásodás és baleset a légierőnél. Ez annyi esemény, hogy az már nem szerencsétlen véletlenek sorozata, hanem súlyos rendszerhibák fájdalmas tünetei. Az elmúlt évek honvédelmet sújtó megszorításai - emlékszünk a 250 milliárd forint elvonására, bérbefagyasztásra -, a működésre, fenntartásra, karbantartásra, gyakorlatokra fordított összeg elégtelensége mára érte el azt a kritikus szintet, ami a haditechnikai eszközök biztonságos működtetését veszélyezteti, és ezért az öt éve regnáló honvédelmi vezetést terheli a politikai felelősség. Ez elől a felelősség elől menekülnek, sem honvédelmi bizottsági ülésen, sem pedig más fórumon nem volt hajlandó részletes tájékoztatást adni az eseményekről.

A kérdéseim: mit tesz azért, hogy megállítsa ezt a folyamatot? Ugye, nem várja meg azt, hogy a kialakult körülmények végül pilóták életébe kerüljenek? És mikor hajlandó vizsgálóbizottság előtt is vállalni a felelősséget végre? És nem olyan vizsgálóbizottságra gondolok, ami a HM-en belül alakul meg, és két hónap múlva elolvashatjuk egy jelentésben, hogy vagy minden rendben, vagy mindenkit terhel felelősség, csak a honvédelmi politikai vezetést nem. És válaszában egyébként megpróbálhat itt számokban hazudozni, a Magyar Honvédség állományának nem tud hazudni, miniszter úr. *(Hende Csaba: Mit mondott?)* Teljesen tisztában vannak a körülményekkel és a napi valósággal.

Azt tartom felháborítóknak, hogy ön úgy nyilatkozik folyamatosan, hogy ön van a leginkább tisztában a valósággal, hogy az elmúlt öt év rombolása, amit a honvédelem területén műveltek, az egyébként milyen következményekhez vezet, és ön ennek tevélegesen is sajnós része volt. Az, hogy nem keletkezett nagyobb anyagi kár, az a pilóták hősiességének köszönhető.

Úgy gondolom, ami az anyagi dolgoknál fontosabb, hogy két olyan pilóta is van, aki kérdés, hogy repülhet-e még valaha, és egyáltalán élhet-e teljes életet, miniszter úr. A HM-nek az lenne a dolga, hogy a minimális feltételeket legalább biztosítsa a megfelelő működéshez *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és ön azt nyilatkozta: 2010 óta jelentősen javult a légierő helyzete, minden rendben. *(Az elnök ismét jelzi az idő leteltét.)*

Ez mutatja, miniszter úr, hogy ön nemcsak alkalmatlan, hanem méltatlan is honvédelmi miniszternek. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszára megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Bár ezt bizonyára feledékenységéből elfelejtette megkérdezni, azért én tájékoztatom, hogy sérült pilótáink a körülményekhez képest jól vannak. Kádár Sándor őrnagy úr már otthonában gyógyul, Horváth László őrnagy urat pedig a legjobb körülmények között a lehető leggondosabban a Honvédkórházban kezelik. Illő, hogy ezúton is jobbulást kívánjunk mindkét pilótának és itt is köszönetet mondjunk nekik hőstettükért, orvosainak pedig az áldozatos gyógyító munkáért.

Nos, semmiféle súlyos meghibásodás nem történt, ami miatt Kassán le kellett szállni, semmilyen tragédia, hála istennek, nem következett be. Ezzel szemben 2010 óta folyamatosan nőtt a repült órák száma, és folyamatosan nőtt az az idő, amelyet a pilótáink gyakorlással tölthettek szimulátorban. Ön is tudja, képviselő asszony, és kikérem magamnak, hogy hazudozással vádoljon, hogy 2009-hez képest mintegy kétszer annyit gyakorolhatnak ma a magyar Gripen-pilóták, mint az önök legutolsó kormányzati idejében.

Ami a vizsgálatokat illeti, szeretném tájékoztatni, hogy jelenleg a repülőbaleseteket nyolc különböző eljárásban vizsgálják a vonatkozó jogszabályok szerint, részben idehaza, részben pedig Csehországban. Én magam nemcsak támogatom, hanem el is várom, hogy ezek a szakmai vizsgálatok objektív, pontos válaszokat adjanak arra, hogy melyik géppel pontosan mi és miért történt. Én magam a múlt pénteken a Honvédelmi Minisztériumban vizsgálóbizottságot állítottam fel, és átfogó vizsgálatot rendeltem el *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, a magyar légierő állapotának teljes felmérésére a bekövetkezett balesetek fényében. Július 31-éig folyik ez a vizsgálat. Egy kilencedik vizsgálóbizottság felállításának túl sok értelmét nem látom, amíg a szakmai vizsgálat le nem zárul *(Az elnök ismét jelzi az idő leteltét.)*, de persze állunk elébe, ha a parlament így dönt, a bizottságot bármikor tájékoztatom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Közel 9 milliárd forintnyi közpénzt nyelt el a trükkös szolnoki papírgyár?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Joggal merülhet fel a kérdés, amikor Orbán Viktor miniszterelnök úr Szolnokra látogat, hogy

miért nem olyan ügyekkel foglalkozik, amelyben komoly közpénzmentést lehetne eszközölni, ugyanis erről van szó, egyrészt a közpénzzel való szigorú elszámolásról, a túloldalon pedig a fondorlatos, adófizetőket érintő megkárosításról. Az ügy főszereplője pedig a Szolnoki Ipari Parkba betelepedett, letelepült szolnoki Higi Papírsoft Zrt.

Hogy összefoglaljam röviden a történetet: magának a gyárnak az alakítása és létrehozatala 2004-ből datálódik, amikor 12 milliárd forint MFB-hitelt kaptak, kedvezményes kamatozású devizaalapú forinthitelt, amelyet részint a beruházásra fordítottak, 85 százalékában el is készült ez a gyár. Azonban még ekkor szükségessé vált 2,5 millió euró bevonása, amit az addigi tulajdonos nem tudott garantálni, ezért egy meglehetősen tőkeerős - Terner Géza, Tóth Endre, Oleg Stalnov nevével fémjelzett - befektetői csoportosulás szerezte meg magát az intézményt, illetve a gyárat, és úgy tűnik, nem túl eredményes munkát végeztek, hiszen nem sikerült az üzemet teljes egészében beindítani. Mindeközben az MFB-s hitelt nem fizették vissza, sőt felszámolásba torkollott az esemény, amelyben a jól ismert Varga Jenő lett a végső felszámoló, aki egyébként a Malév Zrt., Vectigalis Zrt., Zalahús, Pápai Hús... - csak soroljuk azokat a területeket, ahol - zárójelben, idézőjelben - ténykedett.

A Barikád hetilap derítette ki, hogy egyébként magában a felszámolási eljárásban is gondok voltak, mert egy olyan cégcsoport, illetve olyan üzleti körök szereztek meg ezáltal ezt a céget, amelyek nem is vehettek volna részt ezen a pályázaton. Így úgy látszik, hogy 12 milliárd forintnyi hitelnek fog lába kélni, mert csak 3,6 milliárd forintért szereztek meg, így a közte lévő hiány, úgy tűnik, hogy a közpénzekből folyik szét.

(16.40)

Így mindezekre tekintettel kérdezem a miniszter urat, hogy érzi-e ön esetleg úgy, hogy lesül az orcájáról a bőr, vagy megnyílik a lába alatt a föld ebben az esetben, hogy Magyarországon ilyen előfordulhat. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Vizsgálta-e ön az MFB-t ebben az ügyben? Tudott-e a felügyeletet ellátó szerv a 8,5 milliárd forint közpénzt érintő csalárd folyamatokról *(Az elnök ismét csenget.)*, és mit tesz az ügyben, mikor kattan az ügyben a bilincs? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm a kérdését, bár fair lett volna, ha a dátumokat pontosan elmondja a képviselő úr, tekin-

tettel arra, hogy az a több mint 9 milliárdos hitel, amelyet a Magyar Fejlesztési Bank a Higi Papírsoft Kft.-nek biztosított Szolnokon, az 2006-ban elinduló hitelkérelem, és 2009-ben teljes egészében folyósított és lezárt hitelügyletről van szó. Tehát 2006 és 2009 közötti döntést hozott a Magyar Fejlesztési Bank, ezért nyilvánvalóan az akkori felügyeletnek, mármint tulajdonosi jogokat gyakorlónak kell a felelősséget egy az egyben viselnie.

2011-ben, amikor nem törlesztette ezt a Magyar Fejlesztési Bank által biztosított hitelt a kedvezményezett, akkor azonnal felmondta a Magyar Fejlesztési Bank ezt a hitelt. A hitel felmondása után Kehi-vizsgálatot rendelt el a kormány, a Kehi-vizsgálat megállapította, hogy a Magyar Fejlesztési Bank 2006-2009 között, a döntés előkészítése és meghozatala kapcsán súlyos hibát követett el. Súlyos hibát követett el akkor, amikor lényegében fedezet biztosítása nélkül adta oda a pénzt, elfogadott olyan vagyonelemeket és olyan jogokat fedezetként, ami lényegében nem létezett. A gépsor például nem volt a cég tulajdonában, mint ahogy a telek sem, hiszen a telek Szolnok megyei jogú város Ipari Park Kft.-jét illette első helyen. Ezért aztán a Kehi vizsgálata alapján a kormány 2013-ban büntetőfeljelentést tett a Központi Nyomozó Főügyészségen, ahol jelen pillanatban is rendőrségi nyomozás zajlik szoros ügyészségi felügyelet, illetve ügyészségi irányítás mellett.

Ha azt kérdezi, hogy milyen nagyságrendű pénzről van szó, ami 2010 előtt a Magyar Fejlesztési Bank döntéseiben eltűnt, illetve hibás döntést hoztak, 2002 és 2010 között véleményem szerint több száz milliárd forint olyan értékű hitelkihelyezés zajlott a Magyar Fejlesztési Banknál, amely nem körültekintő hitelkihelyezés volt, nem megfelelő fedezeteket kértek, így az állam vagyona ennyivel csökkent, illetve rengeteg hitelt veszítettek el.

Sajnálatos módon azokban a perekben, ahol ügyészségi vizsgálat indult, majd bírósági szakaszba lépett az ügy, mindenütt fölmentette a bíróság az érintetteket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Van-e esélye a természetvédelemnek Győrben?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szíves elnézést kérem, hogy be kellett... - tehát hogy nem akarom feltartani mindig ezekkel a természetvédelmi ügyekkel a kormány képviselőit, tudom, hogy ez a kormányzatnak nem prioritás, de nagyon szomorúan hallottam a minap, amikor Győrben jártam, hogy egy 30 hektárt meghaladó mértékű, Püspökerdő nevezetű erdőrészt teljes véghasznosításra, tarvágásra tervez a helyi önkormányzat annak érdekében, hogy ott a hamarosan megrendezésre kerülő kajak-kenu Eu-

rópa-bajnoksághoz egy pályát hozzanak létre. Ezt a több mint 30 hektárt gyakorlatilag egy Duna-holtág öleli fel, egy galériaerdő övezi, itt mind a vegetációban védett és fokozottan védett növényfajok, mind pedig a területen számos fokozottan védett és védett madárfaj található.

Nyilvánvalóan lett volna alternatívája ennek a fejlesztésnek, egy teljesen másik területen meg lehetett volna ezt valósítani, de az önkormányzat úgy látta jónak, ha áthozza Püspökerdőbe ezt a fejlesztést, ami az én véleményem szerint, ne vegye magára, nem az önök szakmai hibájának, hanem az elmúlt 15 év természetvédelmi szakmai hibájának következtében nem lett helyi védett vagy Natura 2000-es kijelölésű terület, mert nyilvánvalóan ez könnyítené a terület megvédését.

A terület teljes tarvágására és egy hatalmas kakak-kenu pálya kialakítására kerülne sor, 1,4 milliárd forintot fordítana erre az önkormányzat, és a magunk részéről nyilván örülünk, hogy Győrnek lehetősége van nemzetközi hírnévre és elismertségre szert tenni az európai ifjúsági fesztivál rendezésének jogával, illetve ennek a bajnokságnak a megrendezésével, ugyanakkor kissé túl nagyra tűnik az az áldozat, hogy egy helyi rekreációs célokat, tájfutási célokat, természetmegőrzési célokat szolgáló élőhely legyen ennek az áldozata.

Miután van alternatíva és lett volna más lehetőség, kérdezem tisztelettel a szaktárca vezetőit, hogy látnak-e lehetőséget arra, hogy kormányzati beavatkozással, természetvédő lépéssel esetleg az eredeti irányba toljuk el ezt a fejlesztést, és Győr önkormányzatával való tárgyalás során lebeszéljük őket erről a természetpusztításról. Ez ügyben várnám tisztelettel válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Szeretném kiigazítani az első mondatát: a környezetvédelem a kormány számára prioritás, az ember és a környezet egymás mellett élése, egymásban élése nagyon hangsúlyos szerep a kormányzat szándékában és tevékenységében.

Ön farkast kiált, de farkas nincs sehol. Ismeri a történetet, hogy amikor valóban jön a farkas, akkor már senki sem fog önnek hinni majd. A győri Püspökerdőben tervezett kakak-kenu pálya létesítésével kapcsolatban jelenleg az előkészítő tervezés zajlik, melynek során Győr megyei jogú város rendezési tervének módosítása és ehhez kapcsolódóan egy stratégiai környezeti vizsgálat előkészítése van folyamatban. Az érintett terület védett természeti területet, Natura 2000 területet nem érint, azonban az országos területrendezési terv alapján ökológiai folyosó besorolásban van.

A vonatkozó törvény rendelkezése értelmében ebben az övezetben új beépítésre szánt terület nem jelölhető ki, csak olyan kiemelt térségi és megyei területfelhasználási kategória, amely az ökológiai hálózat természetes és természet közeli élőhelyeit és azok kapcsolatait nem veszélyezteti. A területen számos védett és fokozottan védett állat- és növényfaj fordul elő, ezek megőrzése érdekében a tervezési folyamatokban a jogszabályi előírásoknak megfelelően részt vesz a természetvédelmi hatóság, valamint a működési terület szerint érintett Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság.

A folyamatban lévő tervezési és az ezt követő hatósági eljárások, előzetes környezeti vizsgálat, esetleges környezetvédelmi hatásvizsgálat, vízjogi engedélyezés, létesítési engedélyezések során a természetvédelmi hatóság közreműködésével a természetvédelmi érdekek érvényesíthetők, az érintett szervezetek a hatályos jogszabályi előírások figyelembevételével fognak eljárni. Köszönöm szépen kérdéseit. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Cseresnyés Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Hogyan segíti Nagykanizsa és térsége fejlődését a 'Modern városok' program?”** címmel. Cseresnyés Péter képviselő urat illeti a szó.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagykanizsa jelentős ipari és kereskedelmi múlttal rendelkező város az ország délnyugati határszélén. Az itt élők mindig is büszkék voltak városukra, ezzel együtt is jelentős kihívásokkal kellett megküzdeniük az elmúlt években, évtizedekben.

Jelenleg a legnagyobb probléma a munkanélküliség. Ezért fontos, hogy Nagykanizsa is része lett a „Modern városok” programnak. A megállapodás szerint a megtelt 150 hektáros ipari parkon kívül egy körülbelül 500 hektáros újabb ipari parkra számíthatnak az itt élők. Ugyanis az itteni, országos átlag feletti munkanélküliséget többek között az okozza, hogy elfogytak az ipari fejlesztési célokra rendelkezésre bocsátható ingatlanok.

Nagykanizsának azonban van egy gazdasági programja, amely biztosíték lehet arra, hogy az itteni ipari parkban a beruházások meg fognak valósulni, nem fog az üresen állni. A továbbiakban a várost délről elkerülő útra, és az M70-es út kétszer kétsávosra bővítésére is számíthatnak a helyiek. Az M70-es bővítése reményeink szerint már 2018-ra elkészül. Ezek a fejlesztési elképzelések is mutatják, miért különösen fontos, hogy Nagykanizsa is része lett a „Modern városok” programnak. Továbbá ennek a programnak a keretében egy 3 ezer ember befogadására alkalmas multifunkcionális sport- és rendezvénycsarnok épül, illetve egy 50 méteres fedett uszodát is kaphat a város.

A fejlesztések azonban nem ma kezdődtek. 2010 és '14 között 15,6 milliárd forint fejlesztési forrás érkezett a városba, ezen belül 4 milliárd forintból újítottuk fel a Kanizsai Dorottya Kórházat, amely ennek a fejlesztésnek köszönhetően nemcsak a megye, hanem az egész ország egyik legjobb kórháza lett.

Tisztelt Ház! Nagykanizsa gazdaságának fejlesztésével nemcsak Nagykanizsa lakói számára kell új munkahelyeket teremteni, hanem a környékbeli településeken, sőt a megyehatárokon túl élőknek is. A fejlesztésekkel a fő cél az, hogy használjuk Nagykanizsa országos jelentőségű gazdaságfejlesztési lehetőségeit, kedvező adottságait, és egy virágzó ipari, kereskedelmi és kulturális központ legyen Magyarország délnyugati kapujában.

Ezért kérdezem miniszter urat, véleménye szerint miként segíti Nagykanizsa és térsége fejlődését a „Modern városok” programja. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve polgármester úr és képviselő úr vendéglátását, illetve meghívását Nagykanizsa tekintetében, hadd jegyezzem meg, hogy nem csak örömhírek vannak. A kiinduló helyzet nem könnyű, tekintettel arra, hogy Nagykanizsa az elmúlt években a munkahelyek számát illetően komoly veszteségeket kellett hogy elszenvedjen.

(16.50)

Voltak olyan nagy iparvállalatok, amelyek leépítették az ottani kapacitásaikat, ezért Nagykanizsának - bár kiválóak a logisztikai, földrajzi adottságai, fölkészült munkaerővel rendelkeznek, a mostani és a korábbi városvezetés sokat tett a város fejlesztése érdekében - mégis segítséget kíván a kormány adni a város képviselő-testülete által elfogadott gazdasági program mentén annak érdekében, hogy az elmúlt években és évtizedekben elszenvedett veszteségeket, ami a munkahelyek megszűnését, illetve a munkaerő-piaci problémákat illeti, azokat tudjuk közösen orvosolni. Ennek jegyében nagyra értékeli a kormányzat, és mostani szerdai, késő délutáni ülésén meg is fogja tárgyalni azt a gazdaságfejlesztési tervet, amelyet megkaptunk a polgármester úrtól, illetve öntől, képviselő úr, ami munkahelyekről, iparipark-fejlesztésről szól, déli elkerülő útról szól, amelyek valóban munkahely teremtésére alkalmasak teszik a várost. Az érdeklődés óriási Nagykanizsa iránt. Nem volt olyan nagyberuházó az elmúlt három évben, aki ne kereste volna meg először a kormányt, illetve Nagykanizsát annak érdekében, hogy versenyeztesse mint helyszínt. Nincs olyan mennyiségű ipari terület, ahol nagy ipari beruházás megvalósítására lehetőség

lenne, illetve nincs hozzá elkerülő, és nincs hozzá infrastruktúra.

Ennek közös kiépítésére vállalkozunk. 500 hektáros területet kell kiépítenünk, amiből először az állami területek önkormányzati tulajdonba adása következik, majd a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőnél felállított ügynökség fogja felvásárolni azokat a területeket Debrecenben, Miskolcon, Szolnokon és itt Nagykanizsán is, ahol ipari fejlesztésekre lehetőség nyílik. Ugyanezt tesszük a déli elkerülő úttal, aminek a fejlesztését előkészítjük, és megkezdjük ebben a ciklusban, az M70-est pedig be is szeretnénk fejezni, és nagyon fontosnak gondolja a miniszterelnök úr és a kormány, hogy az élhető város jellegét képesek legyünk tovább erősíteni Nagykanizsának, ezért fogjuk a sportcsarnokot és az 50 méteres versenyuszodát is megépíteni, reményeim szerint közösen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Ki mit fejleszt?**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben elsőként láttak hozzá ahhoz a gondolathoz, hogy olcsóbbá tegyék az állam működését. Hát, most már 2015-ben kimondhatjuk, hogy ez gondolati szinten is maradt. Akkor olyan célokat tűztek ki, hogy karcsúsítani fogják az állami vállalatok igazgatóságait, a bértömeget fognak karcsúbban bálni, autóvásárlásra, bútor-, telefonbeszerzésekre stopot rendelnek el. Közben a mai hírek szerint 6 milliárd forintra írtak ki közbeszerzést új autók vásárlására. Ehhez képest most megszámlálhatatlan államtitkár, helyettes államtitkár van Magyarországon, körülbelül 220 fölött járunk már, ami a magyar adófizetőknek 190 millió forintba kerül havonta, éves szinten pedig 2,2 milliárd forintba a megszámlálhatatlan állami vezetők bére.

Ehhez képest most olvastuk a hírekben, hogy 19 új fejlesztési biztost, megyei biztost nevezett ki miniszter úr, és az első hírek arról szóltak, hogy nem fognak ezért juttatást kapni, a napokban pedig benyújtottak egy módosító jogszabályt, amely biztosítani fog egy államtitkári fizetést ezeknek az embereknek. Szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy hogyan választották ki ezeket az embereket, mert ha a parlamenti statisztikákat megnézzük, akkor ezen emberek többségéről nem mondhatjuk el azt, hogy a munka hősei lennének vagy a keményen dolgozó kisembert testesítenék meg. De a keményen dolgozó nagyember kategóriáját sem ütjük meg. Mivel itt beszélhetünk arról, hogy a parlamenti statisztikák alapján 12-en vannak a legrosszabb 110 alatt, viszont 6-7 embert hadd soroljak fel, aki az utolsó egyharmadban van: B. Nagy László, Riz Gábor, dr. Tiba István,

Balla Mihály, Hirt Ferenc, Varga Gábor és Vantara Gyula.

Szeretném megkérdezni miniszter urat, felszólalások alapján, de önálló indítványban sem jeleskednek, akkor hogy képviselik ők a saját körzetüket, ha itt a parlamentben sem végzik el a munkájukat. Várom választát, miniszter úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyra értékelem az ön munkáját, de higgye el, hogy nemcsak plakát- meg szájhős képviselők vannak, hanem olyanok is, és a Fidesz-frakcióban valamilyen oknál fogva belőlük van a legtöbb, akiket egyéni képviselői mandátumuk hozott ide a parlamentbe, nem pedig listán jutottak be, aminek oka mégiscsak van. És ha a képviselőtársaimat vagy engem nem sokra becsül is, akkor legalább azoknak az embereknek a szavazatát tisztelje meg, akik ránk adták a voksukat, és bennünk látják immár sokadik alkalommal a képviselőkre érdemes parlamenti képviselőt. Az ön által felsorolt listában egyébként többen vannak, akik sokadik ciklusban nyerték el a választók bizalmát. Majd amikor önt is 4-szer, 5-ször egyéniben megválasztják, utána fogadok el ilyen típusú munkával kapcsolatos kritikát, mert a parlamenti képviselői munkának számomra a fokmérője mégiscsak az, hogy egyéniben hányszor választják meg az embert.

Ami pedig az állami vezetőkre vonatkozik, kedves képviselő asszony, szeretném felhívni a figyelmét, hogy a Magyarországgal hasonló gazdasági teljesítményt nyújtó V4 országokban hasonló mennyiségű és sokkal jobban fizetett állami vezetők vannak, beleértve a miniszterelnökök fizetését, illetve az államtitkárok és helyettes államtitkárok fizetését. Néhány óra múlva fogadja el az Országgyűlés azt a törvényt, amelyben elvon államtitkári, helyettes államtitkári juttatásokat részben azért, mert valóban úgy gondolom, hogy van szűkítésre hely és lehetőség, de ugyanakkor azt gondolom, hogy a kifejezetten fontos fejlesztéspolitikai munkát is el kell végezni. Ezért gondoltam azt, hogy nem állami bürokratákat kérek fel erre a munkára, hanem megválasztott parlamenti képviselőtársaim közül kérek fel 19 képviselőt arra, hogy a megyében a megyei jogú városok fejlesztési programjait és a megye fejlesztési programjait próbálják segíteni összehangolni, ami mégiscsak százmilliárdos, ezermilliárdos nagyságrendű kérdés. Fizetésük változatlan, ugyanannyi pénzért többet kell majd dolgozniuk, hiszen nem kapnak semmiféle többletjuttatást azért a munkáért, amire most felkértük őket.

Szeretném még azt is elmondani önnek, hogy én személyesen mit gondolok az állami vezetőkéről. A kormányhivatalokat úgy vettem át, hogy amikor most az integráció végbement, 3400 vezetőből 1700 vezetőnek szűnt meg a vezetői megbízása. Ajánlom

figyelmébe, hogy ez hogy volt az önök kormánya idején. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát Móring József Attila váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter urat helyettesítő Kontrát Károly államtitkár úrnak: „**A déli határázaron túl**” címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A 830 főre méretezett debreceni menekülttáborban jelenleg dupla annyit, mintegy 1600 migráns tartózkodik. A létszám növekedése miatt kapacitásbővítésre van szükség, jelentette be a közelmúltban Rácz Róbert hajdú-bihari kormány megbízott. Érdemes tudni, hogy a befogadóállomás bővítése és komfortosabbá tétele durván 150 millió forintba fog kerülni. Ez teljes mértékben ellentmond miniszterelnök úr szavainak, aki a közelmúltban azt találta mondani debreceni látogatása során, hogy a menekülttábort be kell zárni, nem pedig bővíteni. Ez is bizonyítja, hogy valóban nem azt kell nézni, amit önök mondanak, hanem arra kell figyelni, hogy mit tesznek. Mert a beszéd és a cselekvés ez esetben is teljes ellentmondásban van egymással.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is tudja, hogy a déli határon épülő kerítés nem oldja meg a problémát, hiszen a határzár határórség nélkül mit sem ér. Ráadásul a zsúfoltságig telt menekülttáborok továbbra is lakott területen vannak és nyitottak, így a helyi lakosok sínylik meg a táborlakók viselkedését, rendbontásait, bűncselekményeit. Itt kell megjegyezni, hogy nem igaz, amit önök állítanak azzal kapcsolatban, hogy nincs lakossági panasz a bevándorlókra. Épp ezekben a percekben az élet cáfolja az önök szavait ezzel kapcsolatban, ugyanis a debreceni menekülttáborban az elmúlt órákban és most is komoly incidens tört ki, szinte zavargások vannak. Először a tábor falai között kezdtek el randalírozni a bentlakók, majd az utcára jutva botokkal támadtak autókra, törtek össze gépkocsikat, gyújtogattak. A dolgozókat ki kellett menekíteni a menekülttáborból. Hatalmas rendőrségi készség van a tábor környékén.

Tisztelt Államtitkár Úr! A ma történtek fényében a határázaron túl milyen intézkedéseket terveznek még az itt tartózkodó és az Ausztriából és Németországból kiutasítandó és a későbbiekben hazánkba érkező idegenek tízezrével kapcsolatban? Az önálló határórség létrehozása továbbra sincs a kormány tervei között? És ismét megkérdezem azt a különösen aktuális kérdést, hogy mikor kívánják zárttá nyilvánítani a debreceni befogadóállomást. A debreceniek nevében követeljük, hogy azonnal zárják be a tábor. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által említett jogsértő magatartás, amely ma délután történt a debreceni őrzött befogadóközpont nyílt táborában, ez is bizonyítja, hogy milyen súlyos problémát jelent az illegális migránsok magyarországi tartózkodása. Ez az egyik következtetés. A másik pedig az, hogy a rendőrség ezt a jogsértő magatartást határozott fellépésével és a törvénytisztelő állampolgárok érdekében végrehajtott tevékenységével megszüntette.

(17.00)

De nyilvánvaló, hogy ez a jogsértés, amely két különböző állampolgárságú és két különböző kultúrájú migráns konfliktusából eredt, és valóban áttért nagyobb csoportokra is, ennek a konfliktusnak a felszámolása során a rendőrség helyesen járt el, határozottan lépett fel a törvénytisztelőkkal szemben és a jogkövető állampolgárok érdekében.

Tisztelt Képviselő Úr! A miniszterelnök úr debreceni látogatása kapcsán tett nyilatkozatát idézte, illetőleg bírálta, mondván, hogy ellentmondás van a miniszterelnök úr szavai és a tábor vezetője, illetőleg a Hajdú-Bihar megyei kormány megbízott nyilatkozata között. Nincs ellentmondás, tisztelt képviselő úr, hiszen amit a miniszterelnök úr mondott, hogy a menekülttáborba be kell zárni, nem pedig bővíteni, az helyénvaló; ez a célunk, ezt szeretnénk, ezt szeretnénk megtenni. Másrészt pedig az, hogy ennyi embert, tehát hogy a 830 helyett közel 1700 migránst kellett ott elhelyezni, az pedig egy kényszerhelyzet, hiszen ezeket az illegális bevándorlókat valahova el kell helyezni, és ennek a kérdésnek a megoldása érdekében született ez a döntés. *(Az elnök csenget.)*

De még egyszer szeretném elmondani, hogy a célunk az, hogy szigorúbb jogszabályokat tudjunk megalkotni, ezért terjesztettük be a migrációval kapcsolatos törvények módosításáról szóló javaslatot *(Az elnök csenget.)*, amelyet a parlament pénteken tárgyal meg. Kérem önöket, hogy ha komolyan gondolják, amit mondanak, támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az időkeretbe még éppen hogy csak belefér a következő kérdés. Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért gyorsítja az elvándorlást az egészségügyben a kormány?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

(Hegedűs Lorántnét a jegyzői székekben Gúr Nándor váltja fel.)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Július 1-je, a Semmelweis-nap hosszú évek óta nem ünnepnap, sokkal inkább az elkeseredés és a felháborodás alkalma. Az egészségügyben dolgozók tízezrei várták és várják, hogy a kormány kézzelfogható tervekkel álljon elő. A korábbi tüntetések után tett ígéreteket, a tüntetők követeléseit eddig még részben sem sikerült valóra váltaniuk, a régóta ígért ágazati életpályamodellt is hiába várjuk. Ezért a magyar egészségügy napján a szakdolgozóknak ismét a jogosan elvárható fizetésükért kell tüntetniük. Ez nem is meglepő, a hírek szerint ugyanis csak a szakdolgozók 57 százaléka számíthat valamilyen fizetésemelésre. A bérük még mindig bőven elmaradt az elvégzett munka értékétől, de a legfőbb kérdés: mi lesz a többiekkel? Mi a céljuk azzal, hogy további bérfeszültséget keltenek? Talán így akarják felgyorsítani az egyes szakterületeket érintő elvándorlást?

Az is jogos kérdés, hogy vajon valóban az ápolók fekete ruhájával kell-e foglalkozni, amikor a betegek gyógyulását nem a fekete szín, hanem az áldatlan kórházi állapotok fenyegetik. A betegek lelki, mentális állapotát sokkal inkább rontja az, amikor a haldoklót ugyanabba a terembe helyezik, mint a felépülésre még esélyes betegeket, amikor nincs pénz függőnnyel elválasztani az ágyakat, amikor negyven bent fekvőre egyetlen ápoló jut csak, amikor a kórházi folyosó és az undorító mosdó azt üzeni: itt már csak meghalni lehet. Ezzel és az egészségügyi dolgozók életpályájával kellene foglalkozni.

Mikor lesz egészségügyi életpályamodell? Valamilyen határidőt szeretnénk hallani. Egészen márciusig csak ígérették, de nem látunk belőle semmit. Lesz-e minden szakdolgozóra kiterjedő alaphéremelés? Kérjük, hogy pontos dátumokat és összeget mondjanak. Mivel számolhatnak az alap- és járóbeteg-ellátásban dolgozók? A szükséges összeg töredékét szánják csak a bérfelzárkózásra *(Az elnök csenget.)*, önkönlél Paks II.-re, olimpiára, stadionokra mindig jut pénz, egészségügyre, oktatásra egyre kevesebb. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt öt esztendőben is igekeztünk az egészségügyi bérhelyzetre is és az egészségügyi intézményeknek a felszereltségére is fordítani annyit, amennyi a gazdaság teljesítményéből futotta. Szerintem ha az infrastrukturális fejlesztést nézi, képviselő úr, akkor nem hiszem, hogy tud mondani egy olyan másik időszakot, egy olyan másik kormányzati korszakot, amikor 500 milliárd forint értékű fejlesztés

volt az egészségügyben. Ha tud ilyet mondani a 2000-es évekből, a 90-es évekből, akkor mondja, hogyha a mai értéken 500 milliárd forintnak megfelelő fejlesztésre akkor bármikor futotta az egészségügyben. Ha pedig nem tud ilyen korszakot mondani - szerintem nem fog tudni, még ha a jövő héten visszatérünk erre a kérdésre, akkor sem -, akkor pedig ismerje el, hogy ennél nagyobb értékű (*Ikotity István közbeszól.*) fejlesztés nem volt soha máskor az egészségügy területén! De ha tud másik négy évet mondani, ám tegye, és akkor majd elismerjük, hogy volt ennél jobb teljesítmény is.

Ami az egészségügyben dolgozóknak a bérhelyzetét illeti, ön is tudja, hogy 95 ezer egészségügyi dolgozónak sikerült 76 milliárd forintnyi pluszjuttatást adnunk, idén július 1-jétől is, pár napon belül is előrelépés tapasztalható, ugyan nem az összes 95 ezer dolgozónak, „csak” nagyságrendileg 43 ezer dolgozónak, egészségügyi szakdolgozónak nő a bére, és ennek a fedezete a jövő évi költségvetésben is szerepel. Ebben vannak egyaránt ügyeletben dolgozó ápolók és orvosok; a jövő évi költségvetés 12,8 milliárd forint körüli összeget tartalmaz az ő bérük emelésére. Ezenkívül ön is tudja, hogy rezidenstámogatási programmal, szakorvosösztöndíjjal igyekszünk növelni a fiatal orvosok jövedelmét; ezt 2500 rezidens eddig is igénybe vette, tehát ők biztosan itt maradtak, és Magyarországon dolgoznak többek között ennek a programnak a következtében is.

Ami pedig az elvándorlás számait is illeti, ön is tudja, hogy ez a folyamat szerencsére megfordult. 2011-12-ben fordult meg az orvosok részéről (*Az elnök csenget.*) a külföldre vándorlás, '13-14-ben pedig az ápolók részéről; azóta egyre kevesebben mennek szerencsére külföldre. Ezt szeretnénk folytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk.

Soron következik **a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A Kósa Lajos, Szatmáry Kristóf és Vas Imre fideszes képviselők által benyújtott T/5126. sorszámú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 25-ei ülésén megtárgyalta a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló T/5126. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés

során a tagok megtárgyalták a Gazdasági bizottság egyponyos módosító javaslatát, amelynek célja alapvetően az európai uniós jogi rendelkezésekkel való összhang megteremtése. Bizottságunk 24 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett támogatta a módosításra irányuló szándékot.

Jelen törvényjavaslat az iskolaszövetkezetek működési fedezetének biztosítása s ezáltal az iskolaszövetkezeti tagok munkabérének biztonságos kifizetése érdekében került az Országgyűlésnek benyújtásra. A törvényjavaslat számos alkotmányos alapelvet érint. A kormány fontosnak tartja azt az alaptörvényi követelményt, hogy Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson, különös figyelmet fordítva arra, hogy a fiatal munkavállalók elhelyezkedési esélyeit is javítsuk.

Erre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 24 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kívánnak-e felszólalni, vagy pedig majd a végén. (*Kósa Lajos: A végén.*) Köszönöm, Kósa képviselő úr.

Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. (*Tállai András: Nem.*) Nem. Köszönöm.

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

(17.10)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Az MSZP, ahogyan már ezt jeleztük az általános vitában is, nem fogja támogatni ezt a javaslatot, még hozzá azért sem, mert az ott elmondott indokainkhoz képest semmi más nem történt, mint hogy volt egy magyarázkodás a kormány részéről, a végzősban pedig Kósa képviselőtársam nem tudott reagálni a vitában elhangzottakra.

Mivel állunk itt szemben? Azt látjuk, hogy volt kettő javaslat, és a két javaslat között annyi a különbség, hogy az egyiket Kósa Lajos adta be egyedül, illetve volt egy másik javaslat, amelyet korábban visszavontak, ott Szatmáry Kristóf képviselőtársával közösen adták be a javaslatot. Az elsőben valamifajta viszonyítási alapot még egyébként láthattunk, a másodikban viszont kifejezetten elvonva és ki nem következtethetően láthatjuk azt, hogy mi lenne az a diákminimálbér, amire a vitában is hivatkoztak töb-

ben, és azt mi alapján kellene kiszámolni. Éppen ezért nem tudjuk ezt a vetítési alapot, és nem tudjuk ennek megfelelően támogatni.

A piaci viszonyokat természetesen látjuk. Azt látjuk, ha itt kvázi hatóságiasítás következik, akkor a piacon megszokott 10-12 százalékos munkaerő-kölcsönzési díjnál azért egy jóval drágább, 15 százalékos elvárt költséget írnak elő, kvázi fixárrá teszik a diákszövetkezetek tagjainak foglalkoztatását. Azon túlmenően, hogy önöktől már megszoktuk, hogy mindenfajta piactorzító és olyan intézkedéseket hoznak, amelyek általában egyébként a piacgazdasággal nagyon nehezen, egy másfajta gazdasággal viszont nagyon könnyen párhuzamba vonhatóak, azon felül a vitában elhangzott - erre sem kaptam semmilyen reakciót -, hogy úgy tűnik, itt még egy olyan piac van, amire szeretnének rányúlni. Sajnos, több már a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt abban a tekintetben, hogy itt megint az önökhöz közel álló olyan barátok kaphatják majd meg ezt a piacot, akik már több más piacra is rátették a kezüket, vagy hasonló módon fog ez is működni. Ettől tartunk mindenféleképpen.

Nem utolsósorban mi úgy gondoljuk, hogy megint rendeleti körbe utalják valaminek a meghatározását, még akkor is, ha akkor itt Banai Péter Benő államtitkár úr azt mondta, hogy mindenfajta minimálbér-jellegű, illetve minimálnyugdíj-jellegű és bármilyen más viszonyítási alapot tartalmazó rendelkezés azért rendeletekben kerül meghatározásra. Mi úgy gondoljuk, ebben a tekintetben ezt a kört mégis bővíteni azt jelenti, hogy kivonni valamit a parlament hatásköre alól, a törvény utaló szerkezetére éppen ezért nem jó szemmel tekintünk.

Nem támogatjuk azért sem, mert a jelenlegi javaslat többletterheket ró azokra a vállalkozókra, akik diákmunkát vesznek igénybe. És itt Mengyi Rolanddal egy nagyon picit azért hadd vitatkozzak! Ettől még nem lesz ám a bérkifizetések biztonsága semmilyen szinten se garantálva, ez még nem arra garancia. Ez a mennyiségre garancia, ez arra garancia, hogy önök megállapítják, hogy mennyit kell kifizetni. Aztán hogy ezt kifizetik-e vagy nem, arra önök nem hoznak szabályzókat, az megmarad a jelenlegi rendben: vagy kifizetik őket, vagy nem.

Mi úgy gondoljuk, ebben a tekintetben nem a minimális költségszint meghatározása, hanem a szabályok eredményesebb betartatása lenne az, ami odavezethetne, hogy a fiatalok munkáját ki is fizessék. Úgy gondolom, minden másban, ami a munkakultúrát, a szocializációt és minden mást segít a diákmunkában, mi egyetértünk. Mi arra gondolunk, hogy ez kifejezetten egy alkalmatlan eszközzel elkövetett kísérlet lesz, hacsak nem más a cél, nem az a cél, hogy újabb fideszes haveroknak, barátoknak egy bizonyos piaci szegmenst le lehessen nyúlni.

Úgy gondoljuk, a munkahelyvédelmi akcióterv vagy akár éppen az első munkahely európai uniós garanciaprogramja elegendő lehetőséget nyújtana a fiataloknak arra, hogy megszerezzék azt a munka-

szocializációt, azt a munkatapasztalatot és nem utolsósorban azt a bért, amit szeretnének. Ez viszont egy piactorzító, egy piacon ármeghatározó és hatósági árrá tevő olyan intézkedés, amit a Szocialista Párt nem fog támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Már önmagában az is furcsa volt, amikor egymás mellett párhuzamosan futottak törvények iskolaszövetkezeti kérdéskörben, és nem egy égisz alatt, nem egy törvénytervezet keretei között foglalkozunk mindezekkel a dolgokkal, kérdésekkel, amelyekre Mengyi Roland képviselőtársam is hivatkozott, mármint akár a munkabérek biztonsága tekintetében, akár az iskolaszövetkezetek működési költségeinek fenntartása érdekében.

Az egyik esetben, mint ahogy Szakács képviselőtársam mondta, volt egy konkrét, 15 százalékos mértékű, Kósa képviselőtársam által benyújtott, működési költségre adandó keret mint lehetőség finanszírozási háttérként. A másik esetben ugyanezt a szándékot meg elbújtatják, gyakorlatilag a Parlament falai közül kizárják, tehát a parlament döntési kompetenciáját elveszik. Noha alapkérdés a következő: valójában arról van-e szó, amiről önök itt beszélnek a Parlament falai között vagy valami egészen másról, mondjuk, arról, hogy vannak bizonyos érdekcsoportok, amelyeknek a kielégítését akarják megtenni, és vannak mások, amelyeket meg el akarnak lehetetleníteni. Ismerjük ezt az önök politikai munkásságából fakadóan, mindegy, hogy a dohánypiaci részeket nézzük vagy a szerencsejáték-dolgokat vesszük előtérbe. Félek attól, hogy ezt a pályát fogja befutni majd ez a történet is.

A lényege a dolognak a következő. Amire a képviselőtársam már felhívta a figyelmet, azt szeretném itt is megerősíteni: a munkaerőpiacon azok a munkaerő-közvetítő és -kölcsönző szervek, akik léteznek, működnek, nagyjából 8-12 százalék közötti haszonnal végzik a tevékenységüket; itt ettől egy lényegesen nagyobb mértékű, 15 százalékos működési költségfinanszírozású háttérlehetőség rajzolódik meg. Nem gondolom, hogy ez nem torzít, nem gondolom, hogy ez nem egy fix pályára állítást jelentene; azt gondolom, ilyen értelemben ez nem helyes út.

Azt tudtam támogatni a magam részéről és azt hiszem, a Szocialista Párt oldaláról is, amikor a passzív és az aktív hallgatói jogviszony közötti azon különbségek feloldását tettük meg ezen törvények keretei között, amelyek arról szóltak, hogy minden támogatási lehetőséget, amit az aktív hallgatói jogviszonnyal bíró hallgatók megkapnak, azt a passzív hallgatói jogviszonnyal is - az évhalasztás és egyebek kapcsán - megkaphassák megélhetésük biztosítása és tanulmányaik továbbfolytatása érdekében ezek a fiatalok.

Mindezek mellett rögtön hozzá kell tennem azt, hogy az, ami itt a működési költségek finanszírozása tekintetében meg a bérek kifizetésének biztonsága érdekében megfogalmazódik az önök részéről, nagyon egyszerűen fogalmazva egy langyos rizsa, és ráadásul az, hogy mindezt a parlament kötelekei közül kiviszik, kivézetik, az, hogy kormánydöntések keretei közé helyezik az ezekről a kérdésekről való döntés lehetőségét, ez meg nem tekinthető korrektnek és tisztességesnek.

A parlamentnek kellene ezekben a kérdésekben dönteni, nem pedig kormányzati szintre kellene helyezni ezeket a döntéseket, mert ez sejteti azt, hogy önök ezekkel a dolgokkal nem az emberek érdekében, hanem a haverok érdekében kívánnak cselekedni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Kósa Lajos képviselő urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Kósa Lajos jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Kósa Lajos képviselő úr.

(17.20)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! 130-150 ezer nappali tagozatos diák dolgozik minden évben diákszövetkezeti keretek között. Ez egy igazi magyar megoldás, az Európai Unió egyetlen más országában sincs ilyen intézményrendszer, ez a nyolcvanas évek közepétől alakult ki, és nagyon jó szolgálatot tesz számtalan fontos probléma megoldásának a segítségével. Először is, a nappali tagozatos hallgatóknak több mint a fele megfordul a diákszövetkezetekben, és biztonsággal ott munkát vállal. Ez azért hasznos, mert segíti őt abban, hogy részben a tanulmányait finanszírozza, részben pedig saját kontójára, még akkor is azt tudja mondani - én magam nagyon sok szövetkezeti diákkal találkoztam, akik adott esetben megengedhették volna maguknak, hogy a szüleiktől pénzt kérnek, de azt mondták, hogy nem, ők szeretnék a nyári vakáció költségeit a saját maguk által megkeresett pénzből finanszírozni. Tartást ad nekik, úgynevezett munkaszocializációt jelent, hiszen segíti őket abban, hogy még védett diákként, de a való életben megtudják, hogy milyen az, amikor az embernek főnöke van, milyen az, amikor a főnök utasítását végre kell hajtani akkor is, hogyha ez neki nem tetszik, milyen az egyébként, ha munkatársakkal kell együtt dolgozni. Számtalan nagyon fontos tapasztalatra tesznek szert. Arról nem beszélve, hogy teljesen általános az a jelenség is, a diákoknak mintegy 20 százaléka olyan munkahelyen helyezkedik el, amivel korábban, még diákszövetkezeti tagként, diákként kapcsolatba került. Tehát nyilvánvaló, hogy mind pénzkereset szempontjából, mind a

munkaszocializáció szempontjából ez az intézmény nagyon jól működik.

Van azonban jó néhány anomália, amivel meg kell küzdeni ezen a területen, hiszen napnál is világosabb, hogy tekintettel arra, hogy a kormány preferenciát ad például bizonyos társadalombiztosítási költségek fizetése esetén a diákszövetkezeteknek, hiszen egyébként a diákszövetkezeti tag mint nappali tagozatos hallgató, rendelkezik társadalombiztosítási viszonytal, nappali tagozatos hallgatóként is két viszonyrendszer után nem akar a kormány fizettetni, tehát világos, hogy preferenciát ad, ezért valóban, a munkaerőpiacon - nem a kölcsönzők piacán, tehát az MSZP ezt rosszul tudja, illetve sokszor kever mindenfélét, ebben az esetben is nem pontosan tudja, hogy mi a különbség a munkaerő-kölcsönző és a diákszövetkezetek között; de nem baj, szerencséje az országnak, hogy nem ők kormányoznak, mert ha ennyi mindent összekevernek, abból tényleg komoly baj lehet. De ha az ellenzék összekeveri a diákszövetkezeteket a munkaerő-kölcsönzőkkel, abból olyan nagy baj nincsen, legfeljebb csak nem egészen világos, hogy miről beszélnek.

Visszatérve, önök is tudják, hogy a munkaerő-kölcsönzés mint sajátos magyar foglalkoztatási jogviszony, ezen kormány által szintén preferált, a diákszövetkezetek szintén, mert szerettük volna az atipikus, de a munkaerőpiac rugalmasságát nagy részben fokozó foglalkoztatási jogviszonyokat is támogatni. Ez egyébként ahhoz nagyon fontos, hogy azok a vállalatok, amelyek szervezett keretek között tudnak foglalkoztatni, de nagyon sokszor bizonyos idényjellegű vagy ilyen kampányjellegű a tevékenységük, akkor a munkaerő-kölcsönzőkön keresztül tudnak nagyobb foglalkoztatást megvalósítani, ami mindenkinek jó.

Valóban, korábban én magam is benne voltam abban a törvénymódosítás-kezdeményezésben, ami egyébként a munkaerő-kölcsönzőknek bizonyos lehetőségeket adott. Egyébként, hozzáteszem, ott is megvalósítottuk azt, hogy a munkaerő-kölcsönzés esetén is érvényesüljön a minimálbér, csak miután ez egy vállalkozási jogviszony, ezért összetettebben lehet szabályozni. De megvallom őszintén, tisztelt Ház, kedves képviselőtársak, azt azért nem tudtam volna kitalálni, hogy vajon egy magát baloldalinak valló párt, az MSZP hogyan tudja addig csűrni-csavarni az érveket, amíg egyébként egy, a diákok számára is a minimálbért biztosító törvényjavaslatot végül is nem támogatnak. De sikerült, tehát ilyen értelemben a feladatot megoldotta az MSZP, bár ezzel egy kicsit össze kellett keverni a dolgokat, de lelkiük rajta. Nyilvánvaló, hogy az a modell, amivel mi dolgoztunk, ami mellé egyébként - hozzáteszem, ez is ritka fordulat - a HÖÖK országos vezetése odaállt, mert érezték, hogy mi azt akarjuk, hogy a piaci verseny ne kényszerítse a diákszövetkezeteket olyan vállalásra, amiben a szövetkezeti tagoknak még a minimálbért sem tudják azért a munkáért kifizetni, amit adott esetben egyébként a munka törvényköny-

ve alá tartozó jogviszonyban minimálbérért csinálnak. Tehát mi szeretnénk volna, hogyha a diákszövetkezetek a minimálbért egyébként tudják biztosítani. És valóban, erre van egy képlet, hiszen nyilvánvaló, hogy a diákszövetkezeteknek van egy működési költsége, és megvallom őszintén, de nézzenek utána, a diákszövetkezeti szövetségek - kettő van belőle - mindkét szervezetét megkérdeztük, hogy mennyi az a működési költség, amit el tudnak fogadni, és ez a 15 százalék. Ez egy kompromisszum. Tehát az általam benyújtott törvényjavaslat eredeti változatban ezt a képletet is tartalmazta volna, hogy valóban, ez garantálja azt, hogy a diákszövetkezeti tagoknak a minimálbért ki kelljen fizetni.

Hozzáteszem, az egyeztetések alapján az NGM, a Nemzetgazdasági Minisztérium jelezte, helyesebb, hogy ha már a minimálbér meghatározásánál tartunk, és ezt a diákszövetkezeti foglalkoztatási szektorra is szeretnénk kiterjeszteni, akkor alkalmazzuk a minimálbérnél egyébként szintén alkalmazandó jogi formulát, amit - mint tudjuk - nem törvény szabályoz, hanem egy kormányrendelet. Pontosan azért egyébként, mert a magyar jogalkotási törvény és a magyar jogalkotási rend a matematikai képletekben megnyilvánuló jogalkotást rendeleti szinten utasítja szabályozni, mert egyébként erre voltak korábban legfelsőbb bírósági jogegyesítési, alkalmazási, illetve alkotmánybírósági utalások, hogy ha illet akar a törvényhozás, azt utalja kormány szintre, ezt pedig kormányrendeletben kell szabályozni.

Pusztán erről van szó, amikor a 15 százalékot emlegetik a kedves szocialisták.

És lelkiük rajta, majd magyarázzák el ugyanezen bonyolult érvek alapján a diákoknak, hogy a szocialisták miért nem támogatták azt, hogy egyébként a diákminimálbér járjon a diákszövetkezeti tagoknak. Csak vigyázzanak, kedves szocialista képviselőtársak, mert a diákok talán kevésbé udvariasak, és nem biztos, hogy figyelembe veszik azokat a kötelező udvariassági formákat és tiszteletet, amit adott esetben egy parlamenti vitában illik betartani. Tehát nagyon könnyen megkapják, ami a valóság, hogy kedves szocialisták, önök beszélnek a haverokról, amikor az önök szombathelyi szocialista alpolgármestere, egyébként a valamikori képviselőtársunkkal - Isten nyugosztalja -, Kiss miniszter úrral egyébként megszervezték a diákszövetkezetek szocialista lenyúlását, ebből finanszírozva a Mozaik-klubokat meg a Fiatal Baloldalt. Majd járjanak utána! És egyébként ez mélyen felháborította a diákokat, mert azt mondták, hogyha már egyébként munkalehetőséget ők a saját munkájukkal pénzt keresvén kapnak, akkor ne kelljen már a szocialista baloldali ifjúsági klubéletet finanszírozni belőle. Csak nem lehetett, ugye az volt a feltétele, Coca Cola-szerződés, mások. És ezt a diákok pontosan tudják, tehát nehogy majd megkapja adott esetben Gúr Nándor képviselőtársam, hogy kedves Gúr úr, nekünk ne papoljon a haverok által lenyúlt piacról, mert önök nyúlták ezt le először, önök vezették be. Egyébként a mi konstrukciónk

mindenkire vonatkozik, az, amit mondanak, tökéletes képtelenség, mert egyébként a vállalási ár fogja eldönteni, hogy adott esetben ki kap egy munkát, nem az a korábbi rendszer, amiben önök Kiss Péter miniszter úr vezetésével, mondom, és a szombathelyi szocialista alpolgármester vezetésével megszervezték annak idején ezt a rendszert. Mert ez így működött, kedves képviselőtársak, de ezt önök pontosan tudják. Majd a Fiatal Baloldalt kérdezzék meg, hogy hogyan voltak finanszírozva annak idején, a boldog időkben a Mozaik-klubok.

Úgyhogy nyilván a szocialisták most is magukból indultak ki természetesen. Azt is lehetett tudni, hogy megynként kik azok a szocialista aktivisták, nálunk Németh úr, Hajdú-Bihar megyében, akik ezt a hálózatot szervezték. Nekünk ilyen hálózatunk nincs, nem is lesz. Mi szeretnénk, hogyha a fiatalok egyébként munkához jutnának, egyébként tudnának dolgozni. Senki nem akarja lenyúlítani a diákszövetkezeteket. Egyébként ezt nem is lehet, mert számtalan diákszövetkezet van, ahol egyébként a tagsági viszony úgy keletkezik, hogy oda be kell lépni tagként, és az a helyzet, hogy diák jogviszonyban lehet belépni, tehát önmagában az, amit önök állítanak, az képtelenség. Viszont, engedjék meg *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, annyit hadd mondjak, nagyon örülök annak, hogy egy ilyen lehetőség a diákok számára kinyílik, rendelkezésre áll. Kérem a kormányt, hogy a kormányrendeletet minél előbb fogadja el és tegye közzé, és a diákok is kapják meg a diákminimálbért, még akkor is, hogyha a szocialisták ezt nem fogják támogatni, mert ők egyébként nem értenek azzal egyet, hogy a diákok a munkájuk után minimálbért kapjanak *(Az elnök ismét csenget.)*, úgy, ahogy egyébként bármilyen más munkavállaló.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bíró-sági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény és ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/4891. sorszámú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának 15 perc áll rendelkezésére. Öné a szó, Salacz képviselő úr.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton

tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/4891. számon benyújtott, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt és ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 29 igen, 6 nem mellett, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt az Igazságügyi bizottság - egy kivétellel - valamennyi módosító javaslatát, valamint a Törvényalkotási bizottság előbb jelzett indítványhoz kapcsolódó pontosító rendelkezéseit. A kivételt a részletes vitát lezáró módosító indítvány 9. pontja jelenti, mely az újonnan felálló végrehajtói kar tisztviselői esetében a megválaszthatóság feltételeként előírta volna a jogi szakvizsga mellett a végrehajtói szakvizsgát is.

Ezen rendelkezés elfogadása esetén olyan szűk kör pályázhatott volna a testületbe, amely már alkotmányossági aggályokat vetett volna fel, ezért a javaslatot mind a kormány, mind a Törvényalkotási bizottság elvetette.

Az elfogadott összegző módosító javaslatból kiemelném még a végrehajtói kar megválasztásának időpontjával foglalkozó részt. Az Igazságügyi bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata alapján 2015. szeptember 30. napjáig meg kell választani a 2015. szeptember 1. napján létrejövő kari elnökséget. E szabálymódosítással összefüggésben azonban arról is indokolt rendelkezni, hogy a szervezeti és működési szabályzat hiányában mi alapján bonyolítják a választásokat.

Ezért a módosító javaslat kimondja, hogy a miniszter által jóváhagyott ideiglenes választási szabályzat alapján kell a kar első elnökségét megválasztani.

Fontos kizáró szabály a kar tisztviselőinek megválasztásánál, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló 2015. évi XL. törvény a kamarai tisztviselők választhatóságát korlátozó szabályt épített a Vht.-ba. A Vht. módosított 252. § (6) bekezdése alapján a tisztviselők csak egyszer választhatók újra. Az átmeneti szabályt biztosította, hogy a módosított Vht. alkalmazásakor a módosítás hatálybalépése előtti tisztviselést is figyelembe kelljen venni. A javasolt átmeneti szabály biztosítaná, hogy a kamarai elnökségi tisztviselést a 2015 szeptember 1. napján létrejövő kar elnökségének megválasztásakor is figyelembe kelljen venni - mint az újválaszthatóságot korlátozó körülményt.

A 2015. május 18-ai hatálybalépést követően megválasztott elnökségi tagokkal szemben azonban súlyosan méltánytalan lenne, ha a kari elnökségi választások során a néhány hónapos tisztviselésüket is figyelembe vennék, ezért az átmeneti szabály megalkotásakor erre a körülményre is tekintettel ezen tisztviselést ki kell zárni a választhatósági korlátok közül.

Ezen pontosításokat is figyelembe véve kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Salacz képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Most nem. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat egy fontos lépés, de az ki fog derülni, hogy mennyit fog érni a végső elszámolás során. Azt szeretnénk, ha a végrehajtás rendszere jól működne, átláthatóan működne, és mindenki számára megfelelő módon biztosítaná a jogokat. Nem csak arról van szó, hogy csak az adósokat szeretnénk védeni; ugyanúgy a megfelelő, mondjuk, egy polgári döntés alapján a kielégítést kereső és a polgár igényének megfelelő módon igényt kereső állampolgárok jogait is védeni kell, viszont az nem jó, hogyha a végrehajtó az igény útjában áll és sokszor ezt nem elősegíti, hanem gátolja.

A javaslat egy hibrid rendszerre tesz javaslatot, amit kis szkeptikus előjelekkel kell hogy tekintsünk, lévén, hogy mi az állami rendszerben hiszünk. Úgy gondoljuk, hogy a jelenleg profitorientált rendszer helyett egy olyan működőképes szisztémára lenne szükség, amelyben az állam a végrehajtásokat oly módon valósítja meg, ahogy az állami feladatként felmerül a törvényekben, és ahogy a bíróságok vagy akár az ügyészség is állami feladatokat lát el és hajt végre. Ettől függetlenül a javaslatot támogatni fogjuk, mert olyan szigorításokat tartalmaz, amelyek a jelenlegi rendszerhez képest mindenképpen előrelépést jelentenek. Ha szabad úgy fogalmaznom, akkor adunk egy esélyt annak, hogy változik-e valami ezzel a rendszerrel. Véleményünk szerint nem fog oly mértékben, ahogy az állampolgárok ezt elvárják, de az, hogy mondjuk, a kamarát karrá, végrehajtói karrá változtatják át, ez egy elnevezésbeli különbség, de hogy ez mit fog érni a működés oltárán, majd ki fog később derülni.

Azt mindig is támogattuk, mindig is szorgalmaztuk, hogy jogi végzettséget várjunk el a végrehajtóktól. Az anyagban, az előterjesztésben benne van, hogy hét év lesz a végrehajtók számára, hogy megszerezzék ezt a végzettséget, a jogi végzettséget, két év a beiratkozásra és öt év az elvégzésre. Úgy gondoljuk, hogy ennyinek elégnek kell lenni, főleg, ha valaki már időben beiratkozik a jogi képzésekre és nem az utolsó pillanatra hagyja, és az, hogy igazolni is kell, hogy járnak a jogi egyetemre, ez önmagában még rendben is van, bár a végrehajtó-helyetteseknél kitörlésre került ez a határidő, ezt önmagában - bár meghallgattuk a kormány érveit - nem feltétlenül tudtuk

támogatni. De azt is el kell ismerni nyilvánvalóan, ha mindenkit tanulásra kényszerítünk hirtelen szep-tembertől, akkor valóban lehet, hogy okozhat némi fennakadást. Úgy gondolom, ha ezeket megleptük volna időben, ezeket az intézkedéseket, akkor nem beszélénk arról, hogy itt most mindenkit jogi képzésre kellene elküldeni, és egyébként ez azt is előrevetíti, hogy nemcsak a végrehajtóknál, hanem a végrehajtó-helyetteseknél is jelenleg nagyon alacsony a jogászok százalékos aránya, ez önmagában egy beismerése annak, hogy sajnos eddig nagyon rossz irányba haladtak a dolgok.

Kiemelném még azt is, amit mi szintén szigorúbbra vettünk volna, hogy bár bevezeti a javaslat, hogy hét év után pályáztatni kell elméletben a végrehajtói álláshelyeket... - azért mondom, hogy elméletben, mert aki különösebb vétséget nem követ el, annak ez automatikus lesz, és úgy gondoljuk, hogy mondjuk, az első hét év után egy valódi értékelésnek kellene követnie a végrehajtó munkásságát, és egy valódi átvilágítással kellene azt meghatározni, hogy a továbbiakban számítunk-e a végrehajtó tevékenységére.

(17.40)

Természetesen akkor, ha az önök által preferált rendszernél maradunk, hiszen a Jobbik, ahogy mondtam, az állami rendszert szorgalmazta volna. De ha már jelen pillanatban dönteni kell erről a javaslatról, jobb lett volna, ha hét év után egy valódi áttekintés következik. Annál is inkább így van ez, hiszen itt nem arról van szó, ez elhangzott a bizottsági ülésen is, hogy mi egy nagyon szigorú eljárás keretében földönfutóvá tennénk szegény végrehajtókat, hanem úgy gondoljuk, hogy meg kell felelniük annak a társadalmi elvárásnak, amelyet minden ember és az állam is beléjük helyezett. Ha van alkalmasabb ember, aki tudja ezt a munkát végezni, akkor meg kell neki adni a lehetőséget. Ha valaki, akár csak nem követett el nagyobb visszaéléseket, de nem a legalkalmasabb arra a pozícióra, akkor bizony lecserélhetővé tesszük. Az, hogy esetleg nem értett más-hoz, eddig még jogi végzettséget sem kellett szerezni, és vissza kell mennie ahhoz a munkájához, amit annak előtte végzett, hogy végrehajtó lett, ez már nem a mi problémánk. Mi mindenképpen a végrehajtás megfelelő működését szeretnénk elősegíteni.

A végén még azt is el szeretném mondani, hogy a kormány részéről a kamara átvilágítása megkezdődött, és ennek valamiféle eredményei is lettek, legalábbis a kormány úgy állította be. Egyébként feljelentés született, ezt jól tudom, persze várjuk meg, hogy ebből hány vádemelés, hány bírósági elítélő ítélet születik, hány bűncselekményt - vagy bízunk benne, hogy bűncselekményt és nem szabálysértési tényállást - megállapító ítélet születik. Természetesen mondhatnánk azt, hogy a kormánynak a bíróságok működésére ráhatása természetesen nincs, de

egy jó feljelentéssel és egy jó ügyészi munkával, azt hiszem, ezzel sem lenne túl nagy gond. Hiányoltuk azonban, és ezt szeretném még aláhúzni, hogy az egyes végrehajtók átvilágítása, ha úgy tetszik, elszámoltatása még mindig nem történt meg. Ígérték, és erről talán kormányrendelet is született, illetve tudom, hogy született, csak nem tudom, hol tart ennek a folyamata, hogy bizony az egyes végrehajtók tevékenységét is át fogják világítani. Erre nagy szükség lenne. Amikor ezeket a témákat felvetettük, nem kaptunk rá megnyugtató, kielégítő válaszokat. Nem látom, nincs információm, hogy ezek valóban zajlanának. Pedig mindenesetre, ha már megkapta a lehetőséget a kormány a törvénymódosításokkal, illetve megalkotta a kormány a rendeletét, akkor ezt végre kellene hajtani, főleg úgy, hogy most megpróbálnak belenyúlni a rendszerbe, és próbálják arra alkalmasabbakra bízni a bírósági végrehajtást.

Mindent összegezve és nem belemenve jobban a részletekbe, ezt a javaslatot támogatni tudjuk. Viszont fenntartásaink vannak. Várjuk azt is, hogy az igazságügyi miniszter úr összefoglalja azt a javaslatot, amit ígért, hogy további korrekciók bele fognak kerülni a törvénybe. Azon jobbkos elv alapján, hogy ha a jelenlegi kaotikus állapotokhoz képest egy kicsit is előbbre lépünk, támogatjuk a javaslatot, ezt is elfogadjuk, de elégedettek még nem vagyunk, és nyomon fogjuk követni ezeket a folyamatokat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Schiffer András képviselő úr, frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Holnap a törvényjavaslatot meg fogjuk szavazni, viszont továbbra is hiányolom, hogy nincs egy átfogó új kodifikálása a végrehajtási jognak. Az általános vitában is elmondtam, hogy az igazi megoldás az lenne, ha a három új eljárási törvénnyel párhuzamosan a negyedik eljárási törvény újrakodifikálása is megindulna minél hamarabb az igazságügyi tárcánál. Ha csak az eljárási szabályokat nézzük, a jelenlegi Vht. nem igazán alkalmas arra, hogy a holnap minden biztonnyal elfogadásra kerülő magáncsőd intézményét alkalmazza a végrehajtási jogon belül. Tehát már csak ezért is, eljárásjogi szempontból is szükség lenne egy átfogó revízióra.

De ami magát a végrehajtói rendszert illeti, továbbra is azt tudom mondani, amit már 2013 nyarán, amikor Tarnai képviselőtársunk egy törvénymódosítással előjött, hogy az egész '94-es végrehajtási rendszert be kell szántani. Nem lehet megállni félúton, ez a hibrid megoldás hosszú távon csak problémákat fog okozni. Az általános vitában elmondtam, hogy nem igazán lehet látni, hol van a hatóságnak, a hivatalnak, a minisztériumnak a fel-ségterülete, hol van a kvázi köztisztviselői hatáskör, ez

hosszabb távon nagyon komoly zavarokat fog okozni, olyanokat, ahol egyébként adott esetben az Alkotmánybíróság is beavatkozhat.

En is csak azt tudom ismételni, hogy helyre kell tenni a dolgokat, államosítani kell a végrehajtói rendszert. Egész egyszerűen arról van szó, hogy egészen szélsőséges megoldás volt, nyilván a kor szellemének megfelelően '94-ben, hogy az egyik legalapvetőbb állami funkciót, tehát a köztársaság címere alatt kihirdetett ítéletek végrehajtását magánvállalkozókra bízák, majd ezeknek a magánvállalkozóknak a felügyeletét egy magán- vagy félmagánszervezetre, egy köztestületre. Már a '94-es modell magában hordta a fokozott visszaélés veszélyét. Magában hordozta azokat a tragédiákat, amelyek egyébként a devizahitel-krízisnél csúcsosodtak ki, ahol végrehajtók packáztak az adósságcspapdába esett családokkal, működtek együtt egyébként különböző félbűnözői csoportokkal. A rendszer, amely '94-ben, az akkori neoliberais hullámnak megfelelően létrejött, már magában hordozta ezt a kockázatot.

Azt tudom továbbra is ismételni, hogy ahogyan az ítéletek meghozatala állami monopólium, ahogyan az ítéletet a köztársaság nevében hirdeti ki a bíróság, onnantól kezdve a végrehajtás nem magánérdek. Ott magánvállalkozónak semmi keresnivalója nincs. Már csak azért is így van ez, mert a jelenlegi rendszer, még akkor is, ha a törvénymódosításban egy apró lépés a helyes irányba történik, aránytalanul növeli az igazságot kereső polgárok költségeit a végrehajtásnál. Az egy dolog, hogy amikor az ember a pénzéért pert indít, már az eljárás kezdeténél illetéket kell fizetnie, itt viszont olyan költségelölézésre kérnek a végrehajtók - anélkül egyébként, hogy a jogkereső állampolgárnak lenne biztos esélye arra, hogy valóban kielégítést talál a végrehajtási igénye, sok esetben nincs erről szó -, amit egész egyszerűen nem bír fedezni. A húsz éve működő végrehajtási rendszer a gazdagoknak segít, a gazdagokat segíti hozzá az igazsághoz, a szegényebb embereket pedig a '94-es rendszer, amit az akkori ballib kétharmados többség fogadott el, egész egyszerűen hátrányba sorolja az igazságkeresésben. Erről van szó.

Ez a társadalmi igazságtalanság, valamint az, hogy magánvállalkozókra bízák az állami ítéletek végrehajtását, ez a két tényező párban jár, éppen ezért ez ugyan egy helyes irányba tett lépés, de kis lépés. Továbbra is azt szeretném, azt kérjük, követeljük a kormánytól, hogy mihamarabb hozzanak a Ház elé egy új végrehajtási törvényt, amelyet egyébként hozzáigazítanak az elmúlt 20-21-22 év eljárásjogi tapasztalataihoz, beleillesztik a magáncsőd intézményéből eredő különböző kötelezettségeket, és végre újra állami feladattá teszik az állami döntések végrehajtását. Álláspontunk szerint ennek az intézménynek leginkább az igazságszolgáltatás szervezetrendszerén belül lenne a helye.

Még annyit szeretnék megemlíteni, hogy az első parlamenti ciklusban még ez így is működött. A bíróságok alá volt betagolva a végrehajtói rendszer. Nem

látom okát, hogy '94-ben ehhez a rendszerhez miért kellett hozzányúlni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Rubovszky György képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttem elhangzott képviselői hozzászólásokban nagyon sok mindennel egyetértek, de azért nem mindennel.

Elismerem azt, hogy a '94-es módosítás, bár a mai kormányzatot ezért felelősség nem terheli, egy hiba volt. Hiba volt, és az idő bizonyította be, hogy mennyire sikertelen eljárás volt, és a teljes magánosítás nem vezetett eredményre. Évek óta van kísérletezés azon az úton, hogy valahogy ezt a rendszert kicsit korlátozzuk. Ez a fokozatosság elve alapján, azt hiszem, a harmadik lépcső. Először, ahogy Schiffer frakcióvezető úr mondta, Tarnai Richárd képviselőtársam terjesztett be törvénymódosítást.

(17.50)

Emlékeztetni szeretném a tisztelt Házat, hogy az Igazságügyi bizottságnak is volt egy önálló indítványa, amelyik egy balul sikerült választást próbált megakadályozni, nem túl nagy sikerrel. De most végre egy olyan lépésre szánta el magát a kormány, ami ha a kérdést nem is végleg oldja meg, de azt hiszem, hogy nagyon sokat segít a feszültségeken.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat arra, hogy amikor Trócsányi László miniszter úr expozéjában a jövőről beszélt, akkor kilátásba helyezte, hogy a végrehajtási költségeket még ez év őszén megpróbálják korlátozni, és az eljárási kérdések tekintetében is lesz új törvény vagy legalábbis módosítás még ennek az évnek a során.

Tisztelt Ház! Örömmel üdvözlöm azt a módosítást, amelynek a lényege tulajdonképpen egy fokozott kormányzati ellenőrzés a végrehajtói kar fölött. Szeretném kiemelni, hogy a hivatalvezetőt ugyan az igazságügy-miniszter nevezi ki, de nagyon szigorú feltételek szabják meg, hogy kit nevezhet ki, és tulajdonképpen az összes kormányzati beavatkozás lehetősége a demokrácia figyelembevételével történik. Ez a kar sajnos rászolgált arra, hogy egy ilyenfajta fokozott ellenőrzés alá kerüljön. Nagyon remélem, hogy a jövőre vonatkozóan nagyon sok probléma meg fog oldódni, és ezek a kérdések jó irányba fognak elmozdulni.

A Kereszténydemokrata Néppárt nevében mondom, hogy képviselőcsoportom a törvényjavaslatot meg fogja szavazni, és erre kérem a Ház többi frakcióját is. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt

időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Most kérdezem meg az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Vízkelety Mariann államtitkár asszony jelzi, hogy igen. Tíz perc áll rendelkezésére.

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A T/4891. számú törvényjavaslat fő célja az 1994-ben felállított végrehajtói öngazgatásra épülő szervezeti modell reformja, amely jelenleg még nem képes kellő hatékonysággal fellépni a szakmai szabályoknak nem megfelelően eljáró végrehajtókkal szemben.

A kormányzat álláspontja szerint a tisztán állami és a tisztán magánosított végrehajtás közötti átmeneti megoldás lehet alkalmas a rendszerszintű hibák orvoslására. Ezért a javaslat a végrehajtói tag-ság kezében hagyja az érdek-képviselési feladatok ellátását. Azonban a végrehajtási szervezettel kapcsolatos, közfeladatnak minősülő igazgatási feladatokat a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar azon szervezeti egységére bízta, amely az igazságügyért felelős miniszter által kinevezett vezető irányítása alatt áll. A javaslat alapján tehát a végrehajtással kapcsolatos jogszabályban meghatározott közfeladatokat a jövőben is egy, a végrehajtókból és végrehajtó-helyettesekből álló jogi személy, a kar fogja ellátni, azonban e jogi személy szervezeti felépítését a Magyar Bírósági Végrehajtó Kamarára vonatkozó hatályos szabályozáshoz képest a javaslat jelentősen módosítja. A végrehajtáshoz kapcsolódó közfeladatok ellátása a javaslat alapján közvetlen állami felügyelet alá kerül azzal, hogy azokat a kar azon szervezeti egysége útján látja el, amelynek vezetőjét az igazságügy-miniszter nevezi ki.

A javaslat biztosítja azt is, hogy a végrehajtást kérők által előlegezett és végső soron az adósok által viselt általános költségátalányból származó kamarai vagyona a jövőben is a végrehajtással kapcsolatos közfeladatok ellátása érdekében hasznosuljon. Ezért a javaslat alapján a kamara vagyona a karra száll át, amivel a törvény adta keretek között a miniszter által kinevezett vezető irányítása alatt álló szervezeti egység vezetője, illetve maga a szervezeti egység lesz jogosult rendelkezni.

Érdemes kiemelni a törvényjavaslat azon rendelkezéseit, amelyek jelentősen módosítják a végrehajtókénti működés feltételrendszerét, így különösen azt a szabályt, amely alapján minden önálló bírósági végrehajtónak és az önálló bírósági végrehajtó-helyettesnek jogi egyetemi végzettséget kell szerezni annak érdekében, hogy a végrehajtói kar az egyre bonyolultabb jogi szabályozói környezetben is megfelelő színvonalon legyen képes ellátni a feladatait.

A javaslat további lényeges újítása, hogy a végrehajtói kinevezés a jövőben nem határozatlan időre,

hanem hét évre szól. E módosítás azzal ösztönzi majd a végrehajtót a szakszerű és jogszerű működésre, hogy az igazságügyért felelős miniszter lényegében automatikusan, pályázat nélkül megállapítja a szolgálat folyamatosságát, ha a működés során csak két alkalommal sújtották csekélyebb súlyú fegyelmi büntetéssel.

Az átláthatóbb végrehajtói működés feltételeinek megteremtése érdekében a javaslat egységesíti a végrehajtási tevékenység keretrendszerére vonatkozó szabályozást. Ennek lényeges elemei, hogy a jövőben a végrehajtó kizárólag végrehajtói iroda tagjaként végezhet végrehajtási tevékenységet, a végrehajtó irodának pedig kizárólag végrehajtó tagjai lehetnek.

Fontos kiemelni, hogy a végrehajtási tevékenységen kívül az iroda üzletszerű gazdasági tevékenységet nem folytathat.

A javaslat módosítja még a fegyelmi felelősségre és a helyettesítés esetén követendő eljárás rendjére vonatkozó szabályozást is.

A törvényjavaslatához több módosító indítvány is érkezett. A kormányzat elkötelezett az iránt, hogy a végrehajtók érdekképviselését ellátó vezető testület, az elnökség mihamarabb ténylegesen is megújuljon. Ezért támogatta azt a képviselői indítványt, amely alapján a 2015. szeptember 1. napján létrejövő kar elnökségét 2015. szeptember 30. napjáig meg kell hosszabbítani, választani.

A kormányzat nem támogatta azokat a képviselői indítványokat, amelyek a törvényjavaslatban foglaltaktól eltérő szervezeti rend kialakítását és a javaslat új jogintézményeinek elhagyását indítványozták, valamint azokat sem, amelyek a kormány által elfogadott koncepció lényeges elemeivel ellentétesek.

A kormányzat kötelelessége, hogy a végrehajtási szervezetrendszer megújítását úgy végezze el, hogy az időlegesen se veszélyeztesse a rendszer működőképességét. Ezért támogatjuk az Igazságügyi bizottság azon módosító javaslatát, amelyek az átalakulással kapcsolatos kötelezettségek vonatkozásában reálisan teljesíthető határidőket határoznak meg. Támogatjuk ezért azt a módosító javaslatot is, amely alapján a végrehajtó-helyetteseknek a végrehajtókhoz képest később kell megkezdeniük a jogi egyetem elvégzését annak érdekében, hogy a végrehajtó irodák működésében ne okozzon fennakadást, ha sem a végrehajtónak, sem a végrehajtó-helyettesnek nincs jogi diplomája.

Az Igazságügyi bizottság módosító javaslata szigorítaná a kar hivatali szerve vezetőjének kinevezési feltételeit, és kiegészítené a szabályozást a hivatali szerv vezetőjének jogviszonyára vonatkozó szabályokkal.

A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata pedig egyértelművé tenné, hogy e jogviszonyra a törvénybeli eltérésekkel a munka törvénykönyvének rendelkezéseit kell alkalmazni. E bizottsági módosító javaslatok mindenben egyeznek a kormányzati törekvésekkel, ezért köszönettel vettük a kiegészítése-

ket, és azokat a technikai jellegű javításokkal együtt támogatjuk.

Köszönöm a figyelmet, és kérem, hogy a benyújtott törvényjavaslatot szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vízkelety Mariann államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik **a bújtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája.**

(18.00)

A Gulyás Gergely, Kósa Lajos, Tuzson Bence, Németh Szilárd István fideszes képviselők által benyújtott H/5139. sorszámú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kívánnak-e most felszólalni. *(Kósa Lajos: A végén.)* Majd a végén. Köszönöm, Kósa képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a kormány képviselőjét, kíván-e felszólalni. *(Dr. Vízkelety Mariann: A végén.)* A végén, igen. Köszönöm.

A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Annyiban tájékoztatom államtitkár asszonyt, hogy a vita lezárása előtt lesz majd lehetősége. Vagy most? *(Dr. Vízkelety Mariann: Most, egy perc.)* Hallgatom, államtitkár asszony.

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A kormány 2015. VI. 24-én megtárgyalta a H/5139. számú határozati javaslatához benyújtott módosító javaslatokkal kapcsolatos kormányzati álláspont kialakításáról szóló előterjesztést. Megvizsgálva a határozati javaslatban foglaltakat, a kormány részére megállapított feladatokat, azokat az Országgyűlés ez irányú döntése esetén végrehajthatónak minősítette.

A határozati javaslatához benyújtott módosító javaslatokat a kormány nem támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vízkelety Mariann államtitkár asszony. Tehát akkor most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, Magyar Szocialista Párt.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Mi ehhez a törvényhez adtunk be módosító indítványt, és úgy látom, hogy nem értette meg a Fidesz-KDNP-többség. Szeretném még egyszer felolvasni, hogy miről szólt volna a mi módosítónk.

„Az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy vizsgálja meg a Fidesz-Magyar Polgári szövetség politikai tevékenységét 2010-15 között annak feltárása érdekében, hogy az állami földművelési, a trafikművelési, a takarékszövetkezeti szektor és más gazdasági terület átrendezése, újrafelosztása következtében a gazdasági élet nyertes szereplői a politikai pártok finanszírozására vonatkozó összeférhetlenségi szabályok tilalmába ütköző módon támogatták-e.”

A 2. pont, a következő pont: „Vizsgálja meg, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség politikai tevékenységét az Orbán Viktor miniszterelnök baráti körébe tartozó személyek - így különösen Mészáros Lőrinc, Simicska Lajos, Garancsi István - és mások a politikai pártok finanszírozására vonatkozó összeférhetlenségi szabályok tilalmába ütköző módon támogatták-e.”

Természetes módon a bizottsági ülésen lesöpörték a kezdeményezésünket, nem támogatták, ezért a Magyar Szocialista Párt nemmel fog erre a módosításra szavazni.

Még itt egyetlen dolgot felhoznék az elmúlt egy évből. Tavaly nyáron én kérdést intéztem, és a kérdésemre elhangzott egy olyan mondat, hogy több ezer milliárdot loptak el a Fidesz-KDNP kormányzása alatt. Erre Lázár János miniszter - jegyzőkönyvben megtalálható - azt válaszolta a padsorokból, hogy becsült adat. Vissza lehet keresni a jegyzőkönyvből, még írásbeli kérdést is tettem fel utána. Azt gondolom, hogy ha már egy évvel ezelőtt nyáron elhangoztak ilyen mondatok - azóta már több ilyen elhangzott Lázár János szájából, mivelhogy múlt héten derült ki, hogy törvényeket írnak bizonyos megrendelésre, ezt is ő mondta -, ezt a módosító javaslatot meg kellett volna fontolni és támogatni kellett volna, mert van mit vizsgálni a Fidesz-KDNP háza tájékán.

Úgyhogy nemmel fogunk szavazni, és nem lepödtünk meg, hogy ezt a Fidesz-KDNP képviselői nem merték bevállalni bizottsági ülésen. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában is elmondtuk, hogy magában az eredeti problémát értjük, és még egyet is értünk a felvetéssel. Valóban nem helyes az, hogyha az Európai Bizottság bármely tagállam vezető pártpolitikusa cégével szerződéses kapcsolatra lép. Itt nagyjából véget is

ér az egyetértésünk. Tehát én nem kívánom elhallgatni, szemben a szocialista képviselőtársammal, hogy probléma az, hogy az Európai Bizottság nem alkalmaz magára olyan összeférhetlenségi szabályokat, amiket egyébként adott esetben joggal várunk el a saját kormányainktól.

Viszont nem értem, hogy hogy jön ide például a pártfinanszírozás kérdése, tudniillik önök a DK-t hozzák hírbe, ehhez képest kiáll a miniszterelnök május végén, ugyanazon a csodálatos napon, amikor kiderül, hogy egyébként a Gyurcsány-céget utaztatják nagyobb üzletek reményében kormányzati delegációval, és Orbán Viktor azt mondja, hogy itt nyilvánvaló, hogy bűjtatott pártfinanszírozás történik, ez számára egyértelmű. Ehhez képest az Európai Bizottság és az Altus között akkor még meg sem kötötték a szerződés, ráadásul egy fia eurócentet nem utalt még az Európai Bizottság az Altusnak. Akkor miben biztos a magyar miniszterelnök? Tehát az egyik javaslatunk arról szólt, hogy a pártfinanszírozásra vonatkozó vagy a DK finanszírozásáról szóló részt hagyják el.

Kettő: a magyar miniszterelnök akkor jelenthetne ki ilyen magabiztosan ilyen vélelmeket, ha az elmúlt négy évben nem szabotálta volna el a 2010 előtti rezsim elszámoltatását. Ezt elszabotálták. Lehet, hogy ön ezzel vitatkozik, Kósa képviselő úr, de akkor lehet, hogy furcsa fogalmaik vannak az elszámoltatásról. Az önök nyelvezetében az elszámoltatás nyilván annyit jelent, hogy diplomata-útlevelet dugunk annak a zsebébe (*Kósa Lajos: Nem szóltam egy szót se.*), akit elszámoltatunk. Ebben az értelemben valóban megtörtént az elszámoltatás. (*Kósa Lajos: Nem szóltam egy szót se, csak néztelek.*) Tehát egyrészt elszámoltatás híján nem tudom, hogy miről van az önök miniszterelnökének biztos tudomása.

Másrészt én azt gondolom, hogy pontosan ilyen helyzetben, ha ilyen félelmek vannak a magyar miniszterelnök fejében, akkor az Országgyűlésnek segítenie kellene és határozatban kellene kötelezni a kormányt, hogy ne utaztassa a Gyurcsány-érdekeltséget kormányzati delegációban. Erre is vonatkozó módosító javaslatunk.

És lássunk csodát, a fideszes többség sem az elszámoltatásra kötelező módosító javaslatunkat, sem a Gyurcsányéknak adandó diplomata-útlevelek tilalmára vonatkozó javaslatunkat nem fogadta el. Tehát magyarul, úgy állunk itt ennek a határozati javaslatnak a vitájánál, hogy a Fidesz-KDNP kinyilvánította azt, hogy nem akar elszámoltatást és nem akarja kivenni Kósa János zsebéből a diplomata-útlevelet, hogy egyébként azért kószál a nagyvilágban, hogy Gyurcsány Ferenc minél több osztalékot vehessen ki a cégéből.

A harmadik: slusszpoénként természetesen, ha már bűjtatott pártfinanszírozásról beszélnek a határozati javaslat címében, szerintem akkor most már ne a határozati javaslat címét változtassuk meg, hanem adjunk neki alapot. Igen, módosító javaslatot

nyújtottunk be arra, hogy a parlament kötelezze a kormányt a CÖF elszámoltatására, illetve a kormányzati propaganda tilalmára. Tudniillik, ha valamiről biztos tudomásunk van, hogy a múlt választási kampány úgy ment végbe, hogy volt egy CÖF nevű civil szervezet, amely egyébként folyamatosan a Fidesz mellett kampányolt, csinált előkampányt, meg a kampányban is folyamatosan párhuzamosan kampányolt a Fidesz-Magyar Polgári Szövetséggel - hát mi a bűjtatott pártfinanszírozás, ha nem ez?!

Ha valami bűjtatott pártfinanszírozás, az az, amit az Orbán-kormány művel kormányzati propaganda címen. Nem tesznek mást, mint a pártpolitikai hülyeségeiket kormányzati pénzen kiteszik ilyen billboardokra. Na, ez a bűjtatott pártfinanszírozás! Ha már erről akarunk egy országgyűlési határozati javaslatot, akkor kötelezzük a kormányt arra, hogy a kormánypárti propaganda tilalmáról - egyébként nem kell nagyon dolgozni, mert az LMP már kétszer letette az asztalra ezt a törvényjavaslatot - alkosson törvényjavaslatot, hozza be a Ház elé, és számoltassa el végre a CÖF-öt, amely bűjtatottan finanszírozta a Fideszt az elmúlt választási kampányban. Szerintem erről érdemes beszélni.

Továbbá érdemes lenne arról is beszélni, Kósa képviselőtársam, hogy ha már ennyire fáj önöknek az, hogy egyébként valóban nem túl elegáns módon a Gyurcsány-cég európai üzletekhez jut, akkor miért szereznek önök ugyanennek a Gyurcsány-cégnek ázsiai üzleteket. Erről beszéljenek! Továbbá beszéljenek arról, hogy hogy az ördögbe van tudomásuk arról, hogy hogyan működik Gyurcsány Ferenc a pártja meg a cége között, hogyha egyébként az elmúlt négy évben elszabotálták az elszámoltatást. Erre szeretnénk választ várni.

(18.10)

Amíg ezeket a módosító javaslatainkat nem fogadják be, mi ebben a cirkuszban, az Orbán-Gyurcsány-cirkusz újabb felvonásában - nagyon sok magyar emberrel együtt - nem szeretnénk részt venni, éppen ezért nem fogunk gombot nyomni a határozati javaslatról szóló határozathozatalnál. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Novák Előd képviselő úr, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kilenc módosító javaslat fekszik előttünk, abból egyet az LMP, egyet az MSZP, hetet pedig a Jobbik nyújtott be. Ezek mellett szeretnék szólni. (*Korózs Lajos közbeszól.*) A szavazati arányt persze ez nem tükrözi, mármint az sem, hogy hányat szavaztak le ebből, hiszen a nemzeti együttműködés rendszere - ahogy ezt szokták emlegetni - szokás szerint úgy vizsgázott, hogy mindezt

olvasatlanul leszavazták, ezért most így még a jegyzőkönyv kedvéért szeretnék néhány mellett érvelni; illetve nem csak a jegyzőkönyv kedvéért, hiszen holnap a plenáris ülésre is kikérte a Jobbik javaslatai közül a három legfontosabbnak ítéltet. Köztük elsőként is azt, hogy az Országgyűlés igenis kérje fel a kormányt arra is ebben a határozati javaslatban - ha már ezt tették itt napirenddé -, hogy Gyurcsány Ferencnek és kormányának a 2010-es választásokat megelőző kampányban megígért elszámoltatását végezze el.

Nem tudom, hogy hogyan tudja ezt a kormánypárt lesöpörni, hogyan tudta ezt eddig bizottsági szinten lesöpörni. Most majd minden képviselő hitet tehet amellett, hogy a rendszerváltás és az elszámoltatás, most már ez az újabb dolog is megtörtént-e, valamint tudnak szavazni a többi javaslatunkról is.

Azért mégis ezt tartom a legfontosabbnak, hiszen többek között 2010 márciusában Lázár János például így fogalmazott, idézem: a jövő nem kezdődik el anélkül, hogy az elmúlt nyolc év kormányzásáért a szocialistákat és a szabad demokratákat ne számoltatnánk el. Több hasonló megnyilatkozása volt a Fidesznek, bizonyára Kósa Lajosnak is, ha már itt van, fölidézhet egyet-kettőt, egy-két hangzatosat, amit akkor biztos, hogy sokan hallgattak szívesen, biztos talán még sokan hallgatnának is, de egyre többen látják, hogy ezek üres szavak maradtak, hiszen az elszámoltatás teljességgel elmaradt.

Nem is csoda, hiszen ennek a javaslatnak is lényegében a jegyzője az a Lázár János, aki - kissé vicces vagy szomorú; nem tudom, mi a helyes szó -, pont ő nyújtotta be, akinek az utazásaitól volt hangos a közelmúltban a sajtó, és úgy nyilatkozott, hogy akkor sem mondja el, hogy hol járt, kivel találkozott, mennyiért, ha erre bíróság kötelezi őt. Négy éjszaka alatt sikerült összehoznia az eredeti költségösszegek szerint - mert aztán ez persze időközben újabb nyilatkozatokra változott - közel 2 millió forintos hotel-számlát négy éjszaka alatt.

Persze, nem ma kezdte az efféle lopást Lázár János, hiszen már fiatal politikusként, pályakezdő politikusként, első ciklusában egyből rekorder volt, hiszen a 2002-2006-os ciklus számla nélküli költség-térítési rekordere volt: 18 millió forintot kapott négy év alatt utazási és szállásköltségeire. Lázár János azt mondta, hogy csak annyi pénzt vett fel az Országgyűléstől, amennyi járt neki, azaz tiszteletdíja mellé négy év alatt 18 millió 200 ezer forintot.

Össességében tehát csak ebben az első ciklusában 41,4 millió forint készpénzhez jutott, miközben pusztán hét alkalommal szólalt föl az első négy éve alatt. Ki is számoltam: ez felszólalásonként 6 millió forintba kerül a választópolgároknak, illetve nyilvánvalóan jóval többre, hiszen a járulékok is az Országgyűlés Hivatalát terhelték. Tehát Lázár János felszólalásonként 6 millió forintot kapott, de úgy is mondhatnánk, ha nézzük óradíjban, vagy azt kiszámolni sem mertem, de percenként több mint 2 millió forintos díjazásban részesült, amennyiben nagyívű beszé-

deit tekintjük a munka tárgyának és nem az esetleges háttéralkukat, amiben kétségkívül bizonyára nagyon jó.

No, hát ezek után nem meglepő, hogy lesöpörték a Gyurcsány Ferenc elszámoltatására vonatkozó javaslatunkat, de azért rögzítsük a jegyzőkönyv számára - jól jöhet még egyszer ez a lista -, hogy ki az, aki még falaz Gyurcsány Ferencnek; a holnapi napon erről a plenáris ülés szavazni fog. Miként azért, hogy ne legyen egyoldalú és igazságtalan, arról a javaslatunkról is szavazni fog a plenáris ülés, hogy meg kellene vizsgálni azt is - itt a tematikus, taxatív felsorolásba vegyük bele azt is -, hogy a Fidesz holdudvarán keresztül véghezvitt bűjtött pártfinanszírozást is vizsgálják meg, különös tekintettel a CÖF-re, illetve a Simicsika Lajos és Nyerges Zsolt, Mészáros Lőrinc, valamint Andy Vajna tulajdonában lévő vállalkozásokra.

Itt lehetne még folytatni nyilvánvalóan az oligarchákkal a sort, de nem kívántam azért e javaslatban sem a türelmükkel visszaélni, ezért nem tekinthető teljesen precíz és taxatív felsorolásnak, bár kapcsolódó módosító javaslattal, azt gondolom, Kósa Lajos is egészen bátran élhet, mint aki talán precízebben ismeri ezt a világot. Szerintem a kettős mérce elkerülése érdekében a Fidesz közeli ügyeket is ki kellene mindenképp vizsgálni.

Vannak persze olyan átfedő helyzetek, olyan nem egyértelmű helyzetek, amiket nem tudom, hogy hova soroljak be. Ez ügyben is választ várnék Kósa Lajos úrtól, hiszen itt van például Kóka János diplomata-útlevelének ügye. Ez az előző kormány, a jelenlegi kormány bűne, ugye, ez a fajta politikusbűnözési, gazdasági bűnözési eset, hiszen az ő diplomata-útlevelének visszavonásáról való intézkedést is elvartam volna a módosító javaslatomban. Illetve a Gyurcsány-kormányok politikusainak hasonló útlevel-részesedési kiváltságban részesült, eddig nemzetbiztonsági okokra való hivatkozással titkosított listájának nyilvánosságra hozatalát is szeretnénk kérni a kormánytól, miután eddig sajnos lesöpörték. *(Derűltég az LMP padsoraiban.)*

A közelmúltban olyan információk jutottak napvilágra, miszerint egyes bűnözői elemek is diplomata-útleveléhez jutottak, tehát Kóka Jánoson kívül még többen is. E témában a Jobbik, Szávay István képviselőtársam kérdést is intézett a külgazdasági és külügyminiszterhez, azonban lényegében nemzetbiztonsági okokra hivatkozva megtagadták a válaszadást.

Tehát még csak azt sem tudhatjuk, hogy kik azok a bűnözők, akiket átmentett tulajdonképpen a jelenlegi kormányzat. Lázár Jánoshoz már intéztem felszólalást: egy Bajnai-kormánytól átmentett szakállamtitkár, most helyettes államtitkár ügyében, aki egyszerre négy helyről vett föl állami fizetést főállásban. Vannak ilyen, a Bajnai-kormányból nemhogy el nem számoltatott, de átmentett és most ilyen többszörös állami vezetői juttatásban részesített személyek.

Azonban maradjunk a módosító javaslatoknál! Ezt a történetet már többször ismertettem, úgyhogy

nézzük meg inkább azt, ami kormányzati szinten is folyik. Ezzel kapcsolatban is lesöpörték egy módosító javaslatunkat, ez pedig az, hogy a bújtatott pártfinanszírozásnak minősülő kormánypropagandának és az annak részét képező nemzeti konzultációnak is vessen véget. Ez is egy feladat volna szerintem, ami mindenképp a napirendbe tartozna. *(Folyamatos derűtség az LMP padsoraiban.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés elnöke foglalja el.)

Sőt, menjünk egy kicsit messzebb, hiszen nemcsak az elszámoltatás, hanem az egész rendszerváltás elmaradt, ezért volna indokolt, hogy e javaslatban az Országgyűlés kérje fel a kormányt arra is, hogy az egykori kommunista vezetők, köztük a KISZ KB-titkár Gyurcsány Ferenc közéletből való kitiltása érdekében lusztrációs törvényt nyújtson be. Hiszen mindez létre sem jöhetett volna, ha nincsenek a rendszerváltást kisiklító politikusok, köztük ön is, tisztelt Kósa Lajos úr, hiszen itt ülnek 25 éve a parlamentben, és ezt valahogy itt, halaszthatatlan közéleti elfoglaltságaik közepette elfelejtették benyújtani. Illetve amikor a Jobbik benyújtotta, önök rendre lesöpörték, ezért szeretnénk, ha ezt is valamilyen formában végre megvalósíthatnánk, hiszen ha Gyurcsány Ferenc egy valamiféle állítólagos rendszerváltás után normális esetben nem is lehetett volna itt a közéletben, akkor nem követhette volna el mindazokat a bűnöket, amelyek miatt az elszámoltatása még indokoltabb, mint akár a rendszerváltás idején volt.

Nyilvánvalóan nem azt mondjuk, hogy minden egykori gimnáziumi KISZ-titkárt, MSZMP-tagot, bárkit is büntetni, szankcionálni kellene. Nyilvánvalóan folyhat arról is vita, hogy az exkommunista Kövér László beletartozna egy ilyen lusztrációs törvénybe vagy nem. *(Derűtség az LMP padsoraiban.)*

De egy nem vitatható, hogy Gyurcsány Ferenc, aki a KISZ Központi Bizottságának titkári szintjéig vitte... - akárhol is húzzuk meg a vonalat, szerintem azért abban nem lenne vita köztünk, hogy a Kommunista Ifjúsági Szövetségnek a legmagasabb szintű vezetőit, ha nem is az ilyen kis Kövér Lászlókat, de az egykori legmagasabb szintű vezetőit igenis ki kellene zárni a közéletből, hogy nemhogy miniszterelnök vagy házelnök, hanem még képviselő se lehessen, illetve állami cégek élén sem lehetne megtérni.

Ezt a javaslatomat is - minő véletlen, nem feltételezem, hogy Kövér László vagy valamelyik másik exkommunista nyomására, de - lesöpörték. Pedig lett volna itt még: például a KISZ-vagyon Demisz általi átvételével kapcsolatos törvénysértések felülvizsgálatát is szorgalmaztam, hiszen itt is tetten érhető Gyurcsány Ferenc vezetősége, hiszen akkor neki ebben is komoly szerepe volt. Ezt az indokolásban körülbelül egy oldal terjedelemben részletesen kifejtettem.

Végül pedig arra kérem önöket, hogy azt a módosító javaslatunkat is szívleljék meg *(Az elnök a*

csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) a holnapi nap során, hogy Magyarország polgárait igenis félrevezették, amikor nagy többséggel foglaltak állást az EU-hoz való csatlakoztatásunkról. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban. - Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mivel több felszólaló nem jelentkezett, a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak mint előterjesztőnek.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Feltétlenül! Tisztelt Ház! Elnök Úr! Kedves Képviselőtársak! Ha valaki esetleg nem tudná, muszáj elmondanom, hogy azt egyébként nem törvényjavaslatnak, ahogy mondta ezt kedves képviselőtársam, Bangóné Borbély Ildikó, hanem parlamenti határozati javaslatnak hívják. Tudja, mégiscsak a törvényalkotás házában vagyunk, nem árt pontosan fogalmazni. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól. - Dr. Józsa István: Gyáva vagy! Miért nem a vitában mondtad?! - Az elnök csenget.)*

(18.20)

A bújtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szól ez a határozati javaslat.

A vitában elhangzottakkal kapcsolatban a következőt szeretném mondani. Az ellenzék szófordulata, szóhasználata tulajdonképpen most már minden napossá tette azt, ami alapján teljesen jogosan jellelhetem ki: kedves képviselőtársak, a Novák házaspár eddig 120 millió forintot lopott a magyar néptől. *(Zaj, derűtség, közbeszólások a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiból.)* Egyébként hozzáteszem, csak a jobbikos logikát alkalmaztam, mert ők egész egyszerűen, ha egy parlamenti képviselő fizetést vesz fel és az kormánypárti, azt egyszerű lopásnak titulálják. *(Dr. Schiffer András: Ne csúsztass!)* Egyébként csak annyi történt, hogy az elmúlt öt évben a Novák házaspár 120 millió forintot keresett összesen a magyar parlamenttől. Én ezt nem gondolom lopásnak *(Dr. Schiffer András: Költségtérítés.)*, csak azért szeretném ezt hangsúlyozni, mert a Jobbik szóhasználatában igazából ma, ha egy áramszolgáltató szolgáltatót és azért pénzt kér attól, akinek az áramot szállítja, az is lopás, de minimum kaszálás. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Én azt gondolom, hogy ez nem jogos, csak szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy természetesen a Lázár Jánosra vonatkozó javaslatokat, vagyis megfogalmazásokat is csak így kell... *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Schiffer úr, a helyzet az, hogy én nem is szóltam egy szót sem, csak néztem önt, és ezt úgy vette, mintha én nem tudom, mit bekiabáltam volna. Tegye már azt meg nekem, hogy nem kiabál be a vitába, hanem egyszerűen... Nem kell, hogy engem nézzen, csak

hallgasson, ha már volt türelmem kívárni azt a sok égbekiáltó marhaságot, amit itt összehordtak egyébként a vitában.

Merthogy a vitát - és még egyszer hangsúlyozom, szerintem a Novák házaspár 120 millió forintot az elmúlt öt évben nem lopott, hanem ennyit kerestek parlamenti képviselőként. Hozzáteszem, egyébként a Jobbik által oly gyakran hangoztatott politikus-álláshalmazás közben beléptek abba a rendkívül előkelő és zártkörű körbe, amelybe a Torgyán házaspár, a Balogh házaspár, a Kónya házaspár, a Veres házaspár és a Novák házaspár tartozik, a magyar parlament történetében a rendszerváltás óta öt házaspárt köszönthettünk a parlamentben (*Zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalról.*), mintegy a családi álláshalmazás keretében.

Ezt csak arra mondom, hogy egyébként nagyon sokszor a vitában tetten érhető volt az, hogy amit az illető képviselők másoknak felrőttak, azt egyébként pont saját maguknak nem rőtták fel. Hiszen a Jobbik is volt abban ludas, hogy diplomata-útlevéhez juttatott egyébként (*Közbeszólás az ellenzéki oldalról.*) nyilvánvalóan KGB-ügynök embert (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), aki ráadásul nem is nagyon bűjtatva, hanem nyíltan finanszírozta a Jobbikot mint pártot, és ezt a Jobbik egyébként európai parlamenti képviselői hellyel jutalmazta.

Ugyanakkor szeretném hangsúlyozni, hogy teljes mértékben összekeverték, és egyébként ezt Schiffer képviselőtársam is összekeverte, pedig ő hajlamos arra, hogy világosan különbséget tudjon tenni dolgok között, aközött, hogy valaki egy politikát támogat vagy finanszíroz. Az nagy különbség! (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Ugyanis a helyzet az, hogy önök rendkívül gyakran összekeverik ezt a kettőt. A magyarországi pártok finanszírozására rendkívül szoros és következetes törvények vonatkoznak. Egyébként azt igazán adott esetben, ha már a bűjtatott pártfinanszírozásról van szó, akár a javunkra is írhatták volna... - nem kell egyébként, mert természetesen sok mindenre vár az ember, de az ellenzék hálájára a legkevésbé sem; ahogy ezt egy nagyon neves amerikai politikus mondta, hogyha hálára vágyik egy politikus, akkor tartson kutyát, mert az biztos hálás lesz, az ellenzék a legkevésbé. (*Közbeciáltások az ellenzéki oldalról.*)

De akár meg is dicsérhetek volna annyiban bennünket, hogy az általunk megvalósított pártfinanszírozási szabályrendszer egyébként lehetővé teszi minden... (*Dr. Schiffer András: Kampányfinanszírozás.*) Igaza van, és kampányfinanszírozási rendszer lehetővé teszi minden parlamenti párt számára, hogy eséllyel vívja meg a választási küzdelmet, de ezért semmiképp sem kell hálásnak lenni, még csak méltányosnak sem, és természetesen lehet dobálózni ellopott százmilliárdokkal vagy éppen ezermilliárdokkal, nem is értem, miért álltunk meg százmilliárdnál. Bár szeretném csak úgy még egyszer mondani, hogy nagy fogyatékosága az embernek, ha semmi humorérzék nem szorult bele,

mert ha egyébként beleszorult volna egy picit, akkor értené, hogy mi a különbség egy komolyan veendő kijelentés meg az ironikus megjegyzés között. Mert természetesen, ha valaki visszsakeresi a parlamenti jegyzőkönyvet, akkor láthatja, hogy az „ezer-milliárdokat lopott el a Fidesz” típusú mondatra semmilyen más értelemszerű módon nem lehet reagálni, csak ironikusan, közbeveti az ember, hogy ez biztos becsült összeg, mert ki számolta meg. De ez nem azt jelenti, hogy igazolják a támadót, hanem ez az iróniának az az eszköze - majd olvassanak esetleg erről tanulmányokat, hogy mi az irónia lényege. Kár, hogy ezt nem értették meg az MSZP-s képviselőtársaim, de ez van.

Mindenesetre az általunk benyújtott javaslat azokból az egyszerű állításokból indul ki, amit maga Gyurcsány Ferenc fogalmazott meg. Ő maga mondta azt többször a sajtóban, hogy a Demokratikus Koalíciót az Altus vállalkozásban megkeresett pénzből finanszírozta - ezt mondta, képzeljék el. Mondott mást is, ha emlékeznek rá, például többször hangsúlyozta, amikor szocialista párti elnök volt, mert tudják, valamikor az önök elnöke volt Gyurcsány Ferenc, akkor arra az időre vetítve mondta azt, hogy bizony folytak itt be mindenféle pénzek, jobb, ha nem kérdezzük meg és nem vizsgáljuk, hogy honnan voltak azok a pénzek. (*Dr. Schiffer András: Miért nem kérdezték meg?*) Többször megkérdezték Gyurcsány Ferencet természetesen, hiszen a bíróság előtt is eskü alatt kellett neki tanúként megjelenni, ha emlékszik rá. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) A kecskeméti bíróságon, amikor a Zuschlag-ügyben meghívták tanúnak, és arról kérdezték, hogy vajon a Zuschlag-pénzek egyébként folytak-e be az MSZP pártfinanszírozási kasszájába. Kiderült, hogy folytak egyébként, ha áttételesen is, az MSZP ifjúsági tagozatába. (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*)

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az általunk benyújtott javaslat arra az egészen elképesztő ügyre reflektál, amit az Európai Unió, aki előszeretettel hivatkozik az átláthatóságra, az összeférhetlenség kizárására és a lukrativitásra, a dolgok tiszta feltételek közötti menetére, hogy világos legyen, hogy miről beszélünk... - benézte vagy elnézte azt az elképesztő helyzetet, hogy egy volt miniszterelnök családtagjának a cége nyert egy olyan pályázaton, ahol egyébként az a dolga, hogy elvileg a jelenlegi kormány által megvalósított, pontosabban: a jelenlegi kormány által kiírt és felhasznált európai uniós pályázatok megvalósítása vajon helyénvaló-e vagy sem. Nyilvánvaló az összeférhetlenség mindenki számára, még az Európai Unió sem győzött egyébként kéztördelve és szemlesütve közepesen semmitmondó mondatokat mondani arról, hogy körületekintően jártak-e el, mert nyilvánvaló, hogy nem jártak el körületekintően. Ennél jóval kevesebb összeférhetlenségi problémát jelentő esetekben is meghátrált az Unió.

Azt gondolom, függetlenül attól, hogy egyébként az ügyszöveg amúgy nem tartozó módosító indítványokat,

ha nem is fogadja el a parlament, mert természetesen senkit nem gátol meg a házszabály abban, hogyha egyéb kérdéseket fontosnak tartanak, akár a Jobbik, akár pedig az MSZP ezt felvesse, de ebben az egészen konkrét ügyben helyes, ha felhívjuk az Európai Unió figyelmét arra, hogy amit csinálnak, az nem helyes; amit csinálnak, az elfogadhatatlan; az, amit csinálnak, minden általuk fontosnak tartott elvvel ellenkezik.

Ezért én nagy tisztelettel arra kérem az MSZP-s képviselőtársaimat, a jobbikos képviselőtársainkat, az LMP-s képviselőtársainkat, hogy támogassák ezt a javaslatot. Ezt a javaslatot ne keverjük össze azzal, ami itt előjött a vitában, az összes vesszőparipájukkal, amit ilyenkor el szoktak mondani, de lépünk ebben az egyben közösen, és hívjuk fel az Európai Unió figyelmét arra, hogy amit csinálnak, az elfogadhatatlan. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(18.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi kérdésben kért szót Novák Előd képviselő úr. Mivel a felszólalási kérelmet jelezte, így megadom a szót. Amennyiben ügyrendi, akkor parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm. Természetesen ügyrendi, azért nyomtam, illetve egészen pontosan azon belül is személyes érintettség okán szeretnék reagálni, miután...

ELNÖK: Képviselő úr, nem tekintem személyes érintettségnek az ügyet, mert ön itt volt az ülésremben, ön pedig hasonló módon reagált távol lévő képviselők esetében is.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem, a házastársakkal nem foglalkoztam, és valótlán számadatokat sem közöltem, elnök úr, illetve természetesen reagálhat rá Lázár János bármikor, amikor itt megjelenik. Én viszont azért nem reagáltam Kósa Lajos szavaira, mert ezt a zárszóban mondta, meglehetősen lovagiatlan módon, hamis számokat is közölve. Ezért engedje meg, elnök úr, hogy ezekre válaszolhassak.

ELNÖK: Két perce van...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm.

ELNÖK: ...ebből 39 másodperc letelt.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Rendben, köszönöm, elnök úr. Nos, először is azt kell tisztába tennem, hogy természetesen szó sincs itt arról, hogy itt mondjuk, 120 millió forintról beszélhetnénk. *(Kósa Lajos: Együtt, gyerekek?! Számoljátok meg! - Dúró*

Dóra közbeszól.) Lehet, hogy a saját fizetésével számolt, azonban mi Dúró Dórával mindig is a legkevesebbet kereső képviselők közé tartoztunk az egész előző, elmúlt négy évet tekintve, illetve én most is azok közé tartozom.

Az is alaptalan, hogy itt mondjuk, csak öt házaspár lett volna tagja. Volt olyan ciklus, amikor egymagában egy ciklus alatt öt házaspár tagja volt az Országgyűlésnek, azonban a rendszerváltás óta minden ciklusban volt eddig férj-feleség tagja. Én azt gondolom, hogy mégis méltatlan, ha ezzel jön.

Én számla nélküli költségtérítési rekordról beszéltem, ami meglehetősen etikátlan, emiatt egy népszavazási kezdeményezésre össze is gyűlt a szükséges mennyiségű aláírás, míg önök gyorsan törvényt módosítottak, hogy ne kelljen ezt a népszavazást elszenvetniük. Én azt gondolom, hogy ezt nem lehet összehasonlítani azzal, ha valaki tiszteletdíjat vesz fel, de nem számla nélküli költségtérítést.

Azonkívül azt is kifogásoltam, hogy ezt a 18 millió 200 ezer forintnyi számla nélküli költségtérítést hat felszólalásáért kapta meg, pontosabban hét, hétszer szólalt fel a négy év alatt. Én 547 alkalommal szólaltam fel ez alatt az első négy év alatt, és Dúró Dóra is hasonló mennyiségben, én azért azt gondolom, hogy ennek a kettőnek a párhuzamba állítása, különösen az ön által tált rendkívül személyeskedő módon *(Az elnök csenget.)*, az rendkívül méltatlan. Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kósa Lajos képviselő úr kért szót ügyrendben. Két percben megadom a szót.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök úr, két kérdést szeretnék feltenni. Az egyik, hogy a vita kapcsán a kormány képviselője jelezte, hogy a vita lezárása előtt szeretne szólni *(Dr. Vízkelety Mariann nemet int.)*, és most akkor, ha jól értelmezem, akkor most már neki nem lesz lehetősége szólni. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: De! - Dr. Józsa István: A kormány mindig szólhat!)*

ELNÖK: Képviselő úr, jelezni szeretném: mivel nem én vezettem fel a napirendet, azonban mivel a képviselő úr jelezte a vita elején, hogy a végén kívánja az álláspontját ismertetni, ez tízperces időkeretben megtörtént az adott napirend keretében.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Jó, köszönöm szépen. Ezt akartam tisztázni...

ELNÖK: Igen.

KÓSA LAJOS (Fidesz): ...mert akkor tehát a kormány már nem fog szólni ebben az ügyben. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

ELNÖK: Így van.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Ez volt az egyik, mert mondtam, hogy két megjegyzésem van. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*)

A másik: természetesen nem akartam a Novák házaspárt megbántani. Én jeleztem a hozzászólásomban is, hogy ironizálok, mert a mostani szóhasználat volt az, hogy ha valaki egyébként fizetést vesz fel, és az mondjuk, a kormánypárti oldalon van, akkor az egyszerű lopás. (*Dúró Dóra közbeszól.*) Egyébként számoljanak utána a kettőjük jövedelmének, mert nemcsak Lázár Jánost, hanem egyébként a korábbi fizetési szisztémában még minden más parlamenti képviselőt elszámolás nélküli és elszámolás kötelezettséggel nem terhelt költségtérítés is megillette, éppúgy, ahogy az önöket is megillette (*Novák Előd: Minket nem!*), és nem volt tudomásom arról, hogy önök visszafizették volna ezt a pénzt a parlament költségvetésébe.

De, mondom még egyszer, a legkevésbé sem akartam megbántani önöket; ironizáltam azon a képtelenségen, hogy egyébként hogyha valaki fizetést vesz fel, akkor az már mindjárt úgy... - és kormánypárti, akkor ő nyilvánvalóan lopott (*Dr. Józsa István: Mi az ügyrend?!*), míg természetesen Novák Előd, aki szintén parlamenti képviselőként fizetést vesz fel, az áldozatos munkájával, 560 hozzászólás per nap, de még majd azt is kiszámoljuk, hogy mondat per perc sebességgel mondván milyen áldozatosan építette a hazát. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ügyrendi viták sorozatát, minekutána a lovagiasság szabályai szerint a vita lezárult, én lezártnak tekintem. Amennyiben ehhez a kérdéshez kíván Schiffer András képviselő úr ügyrendben szólni, akkor, kérem, jelezze. (*Dr. Schiffer András: Ügyrendben, igen.*) Megadom a szót, de amennyiben ehhez kíván hozzászólni, akkor meg is vonom. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Általános jelleggel, a jövőre nézve az elnök úr felé lenne egy olyan kérésem, ügyrendben kértem szót...

ELNÖK: Képviselő úr...

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Ügyrendben...

ELNÖK: ...megvan egy lehetősége, nem adok szót...

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Ügyrendben...

ELNÖK: ...nem adok szót. Az ülés vezetését nem bírálhatja. Köszönöm.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Nem bírállok... (*Dúró Dóra: Ügyrendben lehet bírálni! - Közbeszólások az ellenzéki padosorokból.*) Nem...

ELNÖK: A jövőre vonatkozóan: ön frakcióvezető, megvan egy lehetősége, járjon el a házszabály szerint! Köszönöm.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Nem bíráltam...

ELNÖK: A következő napirendre térünk át, köszönöm. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Novák Előd: Ügyrendben lehet bírálni, az a legnagyobb röhej!*) Köszönöm, lezártuk a vitát.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **természetes személyek adósságrendezéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Semjén Zsolt, Harrach Péter, Latorcai János, Rubovszky György, Aradszki László, Firtl Mátyás, Földi László, Hoffmann Rózsa, Hargitai János, Rétvári Bence, Seszták Miklós, Simicskó István, Soltész Miklós, Szászfalvi László, Vejkey Imre, Móring József Attila KDNP-s képviselők által benyújtott T/4890. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 25-ei ülésén megtárgyalta a természetes személyek adósságrendezéséről szóló T/4890. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták az Igazságügyi bizottság módosító javaslatát, illetve a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát. Az említett módosító javaslatokat, illetve az Igazságügyi bizottság módosító javaslatának egyes pontjait bizottságunk 26 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

A magáncsődeljárás lényege abban fogalmazható meg, hogy az adósnak jogi keretet biztosít a tartozás rendezésére vonatkozóan a hitelezőivel történő megállapodásra. A tervezett magáncsődeljárás első sorban a hiteladósok, illetve a többfelé fizetési késedelmet felhalmozó személyek adósságcsapdából való kikerülését tűzi ki célul, tekintettel arra, hogy ezeket a lakossági csoportokat a végrehajtási és kényszerértékesítési eljárásokban történő adósságrendezés csődvédelem nélkül nehéz helyzetbe sodorhatná.

A magáncsőd-szabályozás az eddig bevezetett, banki adósokat segítő állami intézkedéseket követi, azokkal koherens rendszert alkotva. A fizetési nehéz-

ségekkel küzdő családok, elsősorban a hiteladósok problémáinak megoldását, amennyiben legalább minimális vagyonnal és törlesztőképességgel rendelkeznek, a magáncsőd eljárásnak nevezett adósságrendezési eljárás hatékonyan tudja elősegíteni, végső soron az adósságcsapdából való kikerülést lehet vele elérni.

A bizottságban elhangzott ellenzéki felvetések kapcsán hangsúlyosan merült fel, és hangsúlyozni is szeretném, hogy önkéntes alávétésről van szó, tehát a törvényjavaslat senkit semmire nem kényszerít. Amennyiben az adós maga úgy ítéli meg, hogy szükséges a családja, saját anyagi biztonsága szempontjából ezt az eljárást követnie, akkor ezt megteheti, egyébként semmiféle kényszer vele szemben nem érvényesül.

Mínderre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 26 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak.

(18.40)

KISS LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hat tartózkodás volt, ez a szocialista frakció részéről érkezett, ezért néhány pontban szeretném azokat az érveket felvázolni, ami alapján a vitában is érveltünk a bizottság ülésén, és ami alapján a 6 tartózkodó szavazatot leadtuk.

A tartózkodásnak leginkább az volt az oka, hogy úgy éreztük, hogy ez egy jó irányba tett nem túl jó, nem túl szerencsés, nem túl erős lépés, mert úgy érezzük, hogy ez a javaslat gyámság alá vonja azokat, akiknek van jövedelme, de nem jól bánnak a pénzüikkel, de nem segít azoknak az életén, helyzetén, akiknek nincs jövedelme.

Külön szeretném kiemelni, hogy azokat a díjhátalékosokat, akik szép számmal, több mint 150 ezren vannak ebben az országban, gyakorlatilag ez a javaslat semmilyen módon nem képes segíteni. Tehát minden jóindulat ellenére azt tudom mondani, hogy valójában csak félmegoldás az, ami előttünk van, vagy talán azt lehet mondani, hogy még félmegoldás sem.

Az MSZP-nek - ezt elmondtuk a vitában is - van más javaslata. Van olyan javaslata, ami a jelenlegi előttünk lévő javaslatához képest jobban kezelné ezt a kérdést, ezt a vitában majd ismertetni fogjuk. A bizottsági ülésen nyilván szó került ennek a valamilyen módon való bemutatására.

Ugyanakkor azt is szeretném jelezni, hogy az előttünk lévő KDNP-s kezdeményezéshez már a vita szakaszában is számos módosító indítvány született,

szocialista módosító indítvány is, de a TAB előtt lévő kezdeményezés is mintegy 29 pontban toldozgatja és pontosítja az előterjesztést. Ez jól mutatja azért azt, hogy mennyire előkészítetlen volt az előttünk fekvő törvényjavaslat. Ezt a 29 pontot egy 68 pontos helyesírás-ellenőrző program egészíti ki, amelyben nyelvhelyességi, ragozási és egybeírás, különírási problémák megoldásait láthatjuk.

Nem akarok ezen gúnyolódni, mert nyilvánvalóan, ahol dolgoznak, ott hullik a forgács, tehát a tévedés lehetősége mindenütt megvan, ám azért mégiscsak azt tudom mondani, hogy egy ilyen javaslat során azért az, hogy a helyesírási problémák is ilyen nagyfokúak a törvényben, az előttünk lévő javaslatban, mindenképpen mutatja, hogy ez bizony átgondolásra méltó lehet. Annál is inkább, mert egy olyan túlbürokratizált... bürokratizált - én is útelágazódshoz érkeztem *(Korózs Lajos nevet.)* -, egy olyan túlbürokratizált rendszert eredményez, amely, azt lehet mondani, hogy adós legyen a talpán, aki a végére ér ennek a jogi tortúrának.

Mindezek miatt azt kell mondjam, hogy mivel ez egy jó irányba tett nem túl jó lépés, a Szocialista Párt nem tudja ezt támogatni, éppen ezért a TAB-ban sem támogattuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, aki az előterjesztők nevében szól.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a T/4890. számú törvényjavaslatot és a Törvényalkotási bizottság 2015. június 25-i ülésén 1-29. pontok alatt előterjesztett bizottsági módosító javaslatait.

A további előterjesztői nyilatkozatomat majd a zárszóban kívánom előadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A képviselő úrnak kilenc perc áll a zárszóban rendelkezésére.

Megkérdezem, a kormány képviseletében kíván-e államtitkár asszony felszólalni. *(Dr. Vízkelety Mariann: A zárszó előtt szívesen!)* Most van lehetősége államtitkár asszonynak. Megadom a szót Vízkelety Mariann államtitkár asszonynak.

Parancsoljon!

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Lezárult a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslat általános és részletes vitája. Ennek során számos javaslat hangzott el, de az országgyűlési képviselők által beadott módosító indít-

ványok nem érintették a törvényjavaslat koncepciójának alapvető kérdéseit.

Minden parlamenti frakció alapvetően támogatja a magáncsődvédelem bevezetését, mint a családok adósságcspadából való kikerülésének intézményes és számos országban bevezetett jogintézményét. Senki sem vitatta, sőt elismerték és támogatták a szabályozás célját és jogi kereteit.

A tárgybeli szabályozás céljai a következők. A törvénynek meg kell valósítania az adósságcspadába került és ezek közül is elsősorban a fizetésképtelenné vált hiteladós családok adósságainak rendezését. Ami a véleménykülönbségeket okozza, az az, hogyan lehet úgy védeni az adóst, hogy az adós és a hitelezők érdekeinek lehetőség szerinti legnagyobb összehangolásával történjék az meg.

Hogyan valósulhat meg a fenti cél az adósságrendezésre vonatkozó új törvénnyel? Az adósságrendezésnek méltányosnak kell lennie, az adósok és a hitelezők érdekeit egyaránt figyelembe kell venni. Olyan eljárást kell kidolgozni, amely legalább egy minimális konszenzust teremt az adós és hitelezői között. A bíróság ezért akkor szabja meg az adósságtörlesztés részletes feltételeit, és ennek keretében akkor dönt az adós vagyonának értékesítéséről, ha sem bíróságon kívül, sem a bírósági csődnyitást követően nem születik egyezség vagy az adós azt nem tartja be.

Figyelmet érdemel, hogy a törvényjavaslat számos adósvédő szabályt tartalmaz, méghozzá nemcsak a jelzáloghitel-adósokra, hanem azok kezeseire és zálogkötelezettjeire, továbbá azokra is, akik a lakóingatlanuknak nem tulajdonosai, hanem lízingelik azt. Mindazonáltal tényként kell kezelniünk, hogy a vagyonukon felül jóval túladósodott és magáncsődvédelem nélkül a kényszerértékesítés közvetlen veszélyével szembesülő, többféle fizetési késedelmet felhalmozó családok közül azok tudják az eljárás előnyeit kiaknázni, akik az elvárt mértékben és évenként keresztül folyamatosan teljesítik a csődegyezésben vállaltakat.

Ugyancsak elvárható az adóstól, hogy ha megkapta az előzetes csődvédelmet, addig is, amíg nem születik egyezség vagy bírósági határozat, legalább a jogszabályban előírt mértékű, csökkentett összegű törlesztőrészleteket fizesse meg, azaz ne szüntesse be teljesen a hitelezők irányába a fizetési kötelezettségei teljesítését. Az is érthető jogalkotói elvárás, hogy a csődvédelem alatt ne növekedjen az adósságállomány, ezért legalább a tartásdíjat, társasházi közös költséget és a közműdíjakat ilyenkor is fizetni kell.

Mindezeket azért bocsátom előre, hogy bemutassam annak indokát, miért nem támogat a kormány egyes képviselői indítványokat, és miért tartja azokat teljesen megalapozatlannak. Mindenekelőtt kiemelem, hogy a jelenlegi körülmények között nem támogathatók azok a módosító javaslatok, amelyek engednék a csődvédelmet azokban az esetekben is, amikor az adós még nem fizetésképtelen, vagy még csak kis összegű fizetési elmaradásai vannak. Ha

ilyen szabályt a kormány támogatna, az sokkal inkább rombolná a társadalom fizetési fegyelmét, ezért nemzetgazdasági kára meghaladná a várható előnyöket.

Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Országgyűlés is tudatában van annak, hogy most a legsürgetőbb feladat azoknak a családoknak a csődvédelemben részesítése, akiknek a lakóingatlanuk árverezésével kellene szembenézniük, ha ezt a törvényt most nem alkotnánk meg. A csődvédelemre a legsürgetőbben ezek a családok szorulnak rá, nemcsak a hiteltartozásaik miatt, hanem amiatt is, mert már többfelé jelentősen eladósodtak. Látni kell, hogy ezek a családok ma sem költenek többet a mindennapi létfenntartásukra, mint amit a jelen törvényjavaslat az adósok számára a munkabérből, vállalkozói nyereségükből visszahagy. Arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy a törvényjavaslat a méltánylandó családi körülményeket figyelembe veszi. Ilyen például a rendkívüli kiadások, tartós betegség, idős vagy eltartásra szoruló családtag.

Ugyancsak külön kezeli a jogalkotó az egyéni vállalkozás folytatásához szükséges eszközöket. Ezeket az adós bizonyos értékhatár alatt megtarthatja, nem kell azokat értékesíteni az adósságrendezéshez. Ez a törvényjavaslat tehát több bevételt és vagyont hagy a családoknál, mintha végrehajtás alatt állnának.

(18.50)

A jelen törvényjavaslat előnye, hogy akár öt évre is nyújtható a csődvédelem, de ennek az az ára, hogy minden hitelező legalább a törvényben előírt minimális megtérülést az eljárás végéig megkapja. Tévednek azok a hozzászólók, akik adósrabszolgaságról vagy túlzott állami felügyeletről beszélnek, vagy el-túlzottan tartják a családi vagyonfelügyelő jogosítványait. Aki elolvasta a törvényjavaslatot, az látja, hogy a jogalkotó először egy rugalmas jogi keretet biztosít, az úgynevezett bíróságon kívüli adósságrendezési eljárással, ahol nincs az adós mellé kirendelve családi vagyonfelügyelő. A családi csődvédelmi szolgálat csak azt vizsgálja, hogy az adós megfelel-e a törvényi feltételeknek, minden szükséges dokumentumot és nyilatkozatot benyújtott-e, továbbá a csődvédelmi szolgálat biztosítja a jogi lehetőséget a korábban nem ismert hitelezőknek arra, hogy az eljárásba beléphessenek. A jogalkotó tehát ebben az egyszerűsített eljárásban az adós becsületességére és együttműködésére épül. Ha viszont kiderül, hogy az adós nem tartja be a szabályokat, vagy a vagyonát, jövedelmét eltitkolja, akkor megszűnik a csődvédelem, az eljárást bíróság szünteti meg.

Ha az első, bíróságon kívüli egyezségkötés nem valósul meg, az eljárás bírósági magáncsőd-eljárás-ként folytatódik tovább. Itt már erős érvek szólnak amellet, hogy erősebb legyen az adós feletti állami felügyelet, de ezt az állami felügyeletet a családi vagyonfelügyelő nem öncélúan, hanem az adósságrendezés által indokolt formában és mértékben, az eljá-

rás szabályosságának biztosítása érdekében gyakorolhatja, a törvény és a végrehajtási rendeletek keretei között.

Óriási félreértés lenne azt hinni, hogy a családi vagyonfelügyelői rendszer létrehozatalának célja az adós életének korlátok közé szorítása. A családi vagyonfelügyelők sokkal inkább a bíróság számára végeznek majd döntés-előkészítő tevékenységet, feladatuk továbbá az adós és a hitelezők között az egyezségkötés támogatása; ennek sikertelensége esetén pedig olyan adminisztratív és koordinációs teendők ellátása, amelyek megkímélik az adóst, a hitelezőket és főként a bíróságot a felesleges munkatehertől és költségektől. Remélhetjük, hogy a magáncsőd jogi keretei között a többéves fizetési átütemezések meg tudják szüntetni a családok fizetési nehézségeit, amennyiben ehhez türelemmel és fegyvellemmel állnak hozzá.

Végezetül megemlítem, hogy olyan módosító javaslatokat támogatom a kormány és az előterjesztő, ami az állam újszerű szerepvállalását jelenti az adósságrendezésben. Ez az úgynevezett törlesztési támogatás, amelyet végrehajtási rendeletben szabályozott feltételekkel és összegben vehetnek majd igénybe azok a jelzáloghitel-adósok, akik meg akarják tartani a lakóingatlanukat.

A kormány azokra a lakossági csoportokra is gondolt, akik nem képesek az adósságtörlesztést teljesíteni. Számukra a „Nemzeti Eszközkezelő” program kibővítése jelenthet megoldást. Az erre vonatkozó törvénymódosítás a jelen törvényjavaslatához bizottsági módosító indítvánnyal került benyújtásra.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, hogy a törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatot szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Felszólalásra következik Korózs Lajos képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. A képviselőcsoportnak kilencperces időkerete van.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A költő szavaival mondhatnám: „Egy, csak egy legény van talpon a vidéken”, Vejkey Imre képviselő úr az előterjesztők padsoraiból. Úgy látszik, már csak ő bírta kondival ezt az egészét. Nézzék, annak idején, amikor felszólaltam az ügyben, tételesen végigmondtam, hogy mi a kifogásunk vele. Nem igazán azokat a társadalmi csoportokat célozta meg az előterjesztés, akiknek a legnagyobb szükségük lenne a kormányzati segítségre véleményünk szerint. Annál is inkább, mert mi ettől tudtunk jobbat, hiszen háromszor be-

nyújtottuk az elmúlt években a probléma megoldásához rendelt törvény-előterjesztést, de sajnálatos módon ezt a kormányzati többség mindig leszavazta.

Elég pancser munka ez, ami idekerült az Országgyűlés elé, és ez nem a képviselőcsoportot és nem a képviselőket jellemzi vagy minősíti, hanem azt a kormányzati munkát és tárca-előterjesztést, amelyik képes behozni egy olyan törvényjavaslatot az Országgyűlés elé, amelyik 129 oldalas, majd később 71 oldalon keresztül módosító indítványokat nyújtanak be hozzá. Én azt gondolom, hogy maga ez a minősítés, hogy 71 oldalon keresztül magyarázzák azt, hogy az előző előterjesztésben mi volt rossz, vagy mit csináltak rosszul, annál is inkább mondom, hogy ez a tárca felelőssége, és a kormány felelőssége.

Ha évek voltak arra, hogy ezt megfogalmazzák és paragrafusokba öntsék, akkor két kérdést érdemes feltenni, hogy milyen tárcaegyeztetések zajlottak ezt megelőzően, a másik kérdés az, hogy milyen tárcaközi egyeztetések folytak kormányzati szinten, no pláne, milyen volt a közigazgatási államtitkári értekezletnek a minősége, és milyen volt a kormányülés minősége, ha ennyi hibával tudtak benyújtani egy előterjesztést az Országgyűlés elé. És ha 71 oldalon keresztül kell pontosítani, magyarázni azt, hogy az előzőben mi volt rossz, akkor erre nincs más minősítés, mint hogy pancser munka.

Nézzék, a legfrissebb statisztikai adatok szerint 182 ezer jelzáloghiteles van, akinek problémái vannak. Ehhez képest azt mondja a Magyar Nemzeti Bank egy háttér tanulmányában, hogy olyan 20-25 ezer embernek vagy családnak tudnak segíteni ezzel a megoldási javaslattal. Ha 20-25 ezer családnak tudnak segíteni, és van 182 ezer, valamilyen okból kifolyólag problémás jelzáloghiteles, akkor itt mégiscsak 157 ezer differencia van a kettő között, és 157 ezer esetben nagy valószínűséggel nem fognak tudni segíteni. Említette államtitkár asszony a Nemzeti Eszközkezelő szervezetet, amit én egy fiktív szervezetnek tartok változatlanul, annak ellenére, hogy a kvótákat az előző két évben próbálták kitölteni, de ha megnézik a statisztikai adatokat, kedves barátaim, akkor az év első felében, kiírtam magamnak pontosan, 1563 családon tudtak segíteni a Nemzeti Eszközkezelőben. Hát százszor nagyobb szükség lenne rá, százszor annyi problémás eset van, mint amennyi embernek vagy családnak a Nemzeti Eszközkezelő segíteni tud. Százszor nagyobb a baj, mint amit itt tudnak kezelni ezzel az előterjesztéssel.

És hát, amit mondtam az előbb: nekünk ettől százszor jobb javaslatunk volt. Nem vitatom el azt a szándékot, amelyet képviselő úr itt az elmúlt hónapban, hiszen most már másodszor kerül ide az Országgyűlés elé ennek a törvénynek a tárgyalása, ilyen-olyan tárgyalása, ezt a szándékot nem vitatom el, nem vitatom el azt, hogy igyekeznek segíteni, de változatlanul azt kell hogy mondjam, nem a legsúlyosabb problémákkal küszködő embereken segítenek. Én a felszólalásomban kitértem arra, hogy milyen rezsitartozások, rezsihátralékok vannak.

És még egy keresetlen mondatot engedjenek meg befejezésükre: hamarosan le fog zárulni a kilakoltatási moratórium. Kedves barátaim, nem akarok riogatni senkit, de itt tízezerrel lesznek olyan családok, akikre végrehajtást fognak elrendelni a bankok, mert ezt nem tudták megtenni, vagy csak korlátozottan tudták megtenni az elmúlt hónapokban vagy az elmúlt másfél-két évben. Ha ez így lesz, és csak 20-25 ezer családnak tudnak ezzel a törvénnyel segíteni, nem becülöm le ennek a hatását, de mégis azt mondom, hogy legfeljebb tartózkodni fogunk tudni ebben a kérdésben, mert a legégetőbb problémákra nem ad választ ez az előterjesztés. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr. Felszólalásra következik jelentkezési sorrendben Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony a rendelkezésre álló időkeret terhéig. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Már a vitánál jeleztük, hogy - ahogy képviselőtársam is elmondta - pontosan annak a rétegnek nem segít ez a törvény, akinek a legégetőbb szüksége lenne rá. Ráadásul kritikaként már megfogalmaztuk a vitánál is, hogy miért kellett a kormányhoz öt évet várni erre. 2010 után háromszor nyújtotta be a Magyar Szocialista Párt a kezdeményezést a családi csődvédelemre, akkor mind a háromszor lesöpörték az asztalról. Azóta eltelt megint két-három év, és megint itt vitatkozunk a törvényről, és megint azokon nem fog tudni segíteni, akiken a legjobban kellene.

(19.00)

Államtitkár asszony azt mondta, hogyha elolvastuk volna a törvényt, vagy aki olvasta a törvényt. Mindig arra hivatkoznak, hogy mi nem ismerjük, vagy netán nem akarjuk elolvasni ezeket az anyagokat. Igenis el szoktuk olvasni. És utána jönnek azok a kritikák, hogy miért adunk be módosítókat vagy miért nem adunk be módosítókat. Itt is hiába adta be az ember a jó szándékú módosítóit, folyamatosan lesöprik az asztalról.

Képviselőtársam már elmondta, hogy ez a törvény nem segít a közműtartozással rendelkező családokon. Most körülbelül 94-96 milliárd forinttal tartozik a lakosság. Közműtartozásról beszélünk. Igaz, hogy javult egy icipicit a mutató a 110 milliárdhoz képest, de 30 milliárd forint közműtartozás 30 napon belül keletkezik minden hónapban. Minden hónapban újabb 30 milliárd forintot halmoznak fel a lakosok díjhátralékban.

A másik, hogy most ki kell térni a statisztikákra. A múlt héten jelent meg, hogy a KSH most már nem fogja publikálni a létminimumadatokat *(Korózs Lajos: Szégyen!)*, több mint száz év után megszűnik ez a fajta publikálás. Nekem van egy félelmem, hogy ez az

egész azért indult el, mert megint jön majd a szeptember, amikor a szegénységi adatokat kellene közölni a kormánynak vagy a KSH-nak. Ugyebár tavaly ebből óriási botrány volt, mert szeptember helyett sikerült kiadni a szegénységi mutatókat november végén, és most ezt megelőzve a KSH közli, hogy ezt a módszert most már befejeztük, innentől fogva valami újat fogunk kitalálni. Csak, tudja, államtitkár asszony, amikor a magyar családoknak több mint 70 százaléka egy váratlan kiadást nem tud ma Magyarországon megfinanszírozni, és itt senki ne gondoljon több százezer forintra, 50-60 ezer forintról beszélünk ma Magyarországon, egy váratlan kiadásról, 50-60 ezer forintot ma az átlagcsaládok több mint 70 százaléka nem tud megfinanszírozni, akkor jönnek most azzal a családi csődvédelemmel, ami egy nagyon-nagyon szűk réteget tud támogatni, ha egyáltalán majd részt akar venni benne. Mert ez is egy kérdés, hogy akar-e majd ilyen szigorú feltételek mellett ebben részt venni.

Szóval, az a legfelháborítóbb, hogy idejönnek, és azt mondják, hogy nem olvastuk vagy talán olvastuk a törvényt. Mondom megint, hogy kritikaként éljük meg mindig, hogy az egyik államtitkár azt mondja, hogy miért nem adunk be módosítókat, a másik meg azért fogja kritizálni az ellenzéket, mert felelőtlenül adja be a módosítókat. Hozzáteszem, mindig ugyanaz a vége: bizottsági ülésen le van szavazva, bármilyen jobbító szándékkal fordulunk az adott bizottsághoz. Bármilyen jobbító szándékkal.

És amikor itt arról beszélünk, hogy mennyire segíteni kellene a családokon: hiába van eszközkezelő, hiába van ócsai lakópark, ahogy képviselőtársam elmondta, sokkal nagyobb a baj, mint hogy most 15 vagy 20 ezer családról beszéljünk. Sokkal nagyobb a baj! Évek teltek el, nem csináltak semmit, és most is egy felemás törvény született. Inkább azon kellene elgondolkodni, hogy hogyan készítik ezeket a törvényeket, és végre a magyar családokra kellene már gondolni! Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Írásban jelentkezett felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Döbbenetes az a csomag, amit most letettek elének az asztalra. Döbbenetes az a slendriánság, az a többéves huzavona utáni százalmas munkateljesítmény, amit a kormányzat kiizzadt magából. Egészen egyszerűen elképesztő, hogy egy alig több mint százoldalas javaslatot most több mint hetven oldalon módosítgatnak. Hogyan képzeli azt, hogy idetesznek egy 185 pontos módosítást, amelyben van egyébként egy-két olyan elem, amit én magam tudok támogatni, egy-két olyan könnyítő feltétel, amely előnyös lehet bizonyos adósokra nézve, de rendszer szinten nemhogy képtelenek beavatkozni ebbe, nem is akarnak önként beavatkozni ebbe az egészbe.

Azon módosító indítványaink, amelyek célja az volt, hogy ne egy ilyen erőteljesen leszűkített és erőszakos rendszer alakuljon ki, amit önök létrehozta, egész egyszerűen lesöpprésre kerültek, mindenfajta végiggondolás nélkül. *(Korózs Lajos: Ez így van.)* Elmondtunk egy egyszerű példát, melynek értelmében a banki trükközések, különféle értébecslések, ingatlanpiaci változások következtében nagyon könnyen előállhat olyan helyzet, hogy egy átlagos devizahitel-károsult ingatlanját olyan értékűre becsülik fel, hogy a papíron kimutatott, nem valós, hanem annál sokkal magasabb tartozása jóval meghaladja az ingatlan értékének a dupláját. Önök tudatosan, direkt, csalárd és bűnös módon tízezreket kizárnak a segítség lehetőségéből. Tízezreket zárnak ki ebből a rendszerből, pedig most, egy-két módosító javaslat befogadásával levegőhöz tudnák juttatni legalább azokat, akik erre nyitottak és érdekeltek. Mert én azt mondom, hogy ez a módszertan, amit önök létrehozta, agresszív, erőszakos, beavatkozó, bizonyos szempontból megerősokolja a családok életét. Annyira agresszívan avatkoznak be, hogy van olyan modell, amelynek értelmében egy családtagra jutva kevesebb pénz marad szabadon elkölthető módon, mint egy közmunkásbér. Ez agresszív. Tehát ezen nincs mit szépitni, ez egy nagyon erőteljes beavatkozás.

Ugyanakkor most szavazatokat kérnek tőlünk, támogató szavazatokat. Adott esetben mi ezt meg is tudjuk adni, hiszen a rendszer önkéntes, az az egyetlen jó van benne, hogy az fog erre jelentkezni, aki saját magára nézve ezt előnyösnek tartja. Tehát nem a Jobbiké lesz a felelősség egy igen szavazat esetén, hogy belerángatja az érintetteket egy ennyire erőszakos és ennyire az életüket megfogó többéves szisztémába, hiszen ahogy az árfolyamgátnál, most is nyilvánvaló módon azt fogjuk mondani, hogy aki ezt magára nézve jó megoldásnak tartja, válassza ezt.

De sajnálatos módon az szerepel az önök által letett csomagban, hogy a részletes szabályozás végrehajtási része kormányrendeletbe lesz utalva, és a 106. § egyértelműen kimondja, hogy kormányrendeletben határoznak az adósságrendezésre nyújtandó állami támogatások feltételeiről, mértékéről, folyósításáról, felhasználásának ellenőrzéséről, vagyonfelügyelő közreműködésének szabályairól, részletes feladatairól, a szakmai felügyelet szabályairól. Tehát önök összeraktak egy helyesírási hibáktól hemzsegő, slendrián alapmunkát, ezt utána majdnem ugyanakkora terjedelemmel kozmetikázták, és még így sem tudtak eljutni odáig, hogy ne későbbi kormányrendeletekben akarjanak nagyon lényegi kérdéseket szabályozni. Aztán ideállnak, leszólják az ellenzékét, miszerint nem is olvasta a javaslatot, de azért támogató szavazatokat kérnek ehhez az egész csomaghoz. Hát kell azért lélekbatárság ehhez, azt kell hogy mondjam.

Mindezzel nem lenne semmi baj, hiszen az ellenzék komfort- vagy diszkomfortérzete nem lehet szempont ebben a Házban, de bizony a helyzet az, hogy az önök által letett csomag erőszakosan szűkítő feltételeivel tudatosan zárja ki azt a több tízezer em-

bert, akin segíthetne. Éppen ezért, bár a javaslatot lehet, hogy támogatni fogjuk, de reményeink szerint érezni fogják azoknak az embereknek a leheletét a tarkójukon, akiket kizárnak a segítség legkisebb lehetőségeiből is, hiszen itt a jóval több mint 150 ezer bajba jutott közül nemzeti eszközkezelőstül, magáncsődöstül önök összesen nem képesek még az egyharmadnak sem segíteni. Tehát otthagyják az embereket az út szélén.

És elmondható az is, az, hogy 20-25 ezer emberen segíthet esetlegesen ez a csomag, ez tárgyszerűen nem igaz, konkrétan nem igaz. A legoptimistább becslés, a 25 ezres az MNB egyik ügyvezető igazgatójától származik, aki azt mondta, hogy 25 ezer ember lehet képes részt venni ebben a rendszerben, az önök szűkítő feltételei után. A rendszerben való részvételhez ugyanakkor képesség és hajlandóság kell együttesen. Megnézném azt, hogy hányan lesznek hajlandók ennyire erőszakos feltételeknek kitenni magukat, még egyszer mondom, annak, hogy bizonyos modellek szerint úgy is alakulhat a családi csődvédelem intézménye, hogy egy családtagra vonatkozóan kevesebb szabadon elkölthető jövedelem marad, mint egy közmunkásbér. *(Korózs Lajos: Ez így van.)*

Éppen ezért mi arra szólítjuk fel önöket, hogy ezeket a durva szűkítő feltételeket vegyék ki, a családok életébe ne avatkozzanak bele ilyen erőszakos módon, és nyilvánvaló módon még egyszer gondolják át azokat a módosító javaslatokat, azok támogatását, amelyekről hallani sem akarnak, pedig azok lényege az, hogy a mesterségesen feltupírozott tartozások korábban ne zárjanak ki önök a segítség lehetőségéből olyan embereket, akiknek papíron kétszer vagy még nagyobb a tartozása, mint az ingatlanjuk most éppen kihozott értéke, de a valóságban segítségre szorulnak.

És hosszú távon egészen biztos, hogy az a helyzet áll elő, hogy a kilakoltatási moratórium lejártával szerény becslések szerint is több ezer ember kerülhet utcára. Ezt a helyzetet önöknek kutya kötelességük kormányzó pozícióból segíteni. Ha pedig nem tudják megtenni, úgy alkalmatlanná válnak arra a bizalomra, amit két egymást követő választáson kaptak. Éppen ezért szánalmas az, hogy öt év alatt idáig jutottak el, egy ilyen színvonalú javaslatig, amikor 2010-ben már ennek a Háznak meg kellett volna szavaznia a családi csődvédelmet, és azóta már ezekben mérhetnének azoknak a családoknak a számát, amelyek kiszabadultak az adósságcsapdából ezen rendszernek köszönhetően. Már lassan lejárhathatna az első ötéves ciklus, ehhez képest önök még csak most tudták benyújtani ezt az ezer sebből vérző javaslatot. Éppen ezért kérjük, követeljük, hogy fogadják be jobbitó módosító indítványainkat, enélkül ugyanis csak egy szűk rétegnek tudnak segíteni, ott is csak időlegesen, ilyen beavatkozási fok mellett pedig egészen biztos, hogy a nagyobb katasztrófát önök nem képesek elhárítani. Nagyon remélem, hogy el akarják hárítani ezt a katasztrófát. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk, most a normál időkeretben szót kérő képviselők következnek. Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A családi csődvédelem intézménye - amelyet egyébként KDNP-s képviselőtársaink adtak be, tehát nem kormányjavaslat, mint ahogy ez a vitában elhangzott; nem kormányjavaslat, a KDNP képviselőcsoportjából jó néhány képviselő dolgozta ezt ki - a családok megsegítésének egy olyan komplex rendszerébe illeszkedik bele, amit egyébként 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormány rendkívül következetesen, rendkívül konzekvensen, folyamatosan képvisel.

Természetesen számtalanszor értük azt meg, miután a családok védelméről szóló összes javaslatot nem lehet egyszerre tárgyalni, mert a családok védelmének, megsegítésének eszköze a gyermekétkeztetés állami átvállalásától a munkahelyvédelmi programon át a rezsicsökkentésig számtalan minden, jogtechnikai képtelenség lenne ezt egyszerre tárgyalni, ezért minden egyes ilyen vitánál elmondják az ellenzéki képviselők, hogy ez minimális segítség, ez csak nagyon szűk réteget érint. Egyébként akkor is azt mondják, hogyha mondjuk, éppen a rezsicsökkentés van napirenden, és mindenkit érint, akinek rezsikiadása van, akkor is ezt szokták mondani, most is elmondták. Amivel egyébként csak azokat tévesztik meg, akik tényleg egyáltalán nem figyelnek erre, hogy itt mi folyik, hiszen napnál világosabb, hogy nem követnek semmifajta rendszerszintű gondolkodást és elemzést, hanem egy adott javaslatnál mindig el lehet mondani, hogy ez bizony kevés. Természetesen a családi csődvédelem fogalmilag sem lehet olyan igényű, hogy a bajba jutott magyar családok összességének nyújt lehetőséget, hiszen ezeknek a családoknak az induló helyzete, az anyagi lehetőségei olyan drámai módon különbözőek, hogy ezt egy törvényjavaslatba foglalni képtelenség.

A magyar kormány jó öt éve rendkívül sok eszközt használt a családok védelmében, onnantól kezdve, hogy a családok legfontosabb tagjait, a nőket számtalan eszközzel próbáltuk segíteni a gyés, gyed kiterjesztésével - ugye, emlékszünk a gyés extrára (*Bangóné Borbély Ildikó: Az gyed extra.*) -, emlékszünk a kifejezetten a nőknek szóló munkahelyvédelmi akciótervre, ami segített több mint 300 ezer olyan munkahelyet megtartani, ahol egyébként pont a családok legfontosabb tagjának a munkahelyvédelméről van szó.

Számtalan, a gyermekétkeztetés kapcsán hozott intézkedésünk segített abban, hogy a nehéz helyzetű családok könnyebben tudjanak boldogulni, hogyha gyermekeket nevelnek. És természetesen a devizahitelek megmentésétől a mostani költségvetésben

található családi adókedvezmény kiterjesztéséig és a személyi jövedelemadó csökkentéséig, a munkahelyteremtésig, ami tömeges ma már, szerencsére, és nagyon örülünk annak, hogy 4 millió 200 ezernél több foglalkoztatott van, mert az igazi segítség a családoknak az, ha foglalkoztatjuk őket, mert míg a szocialisták csak beszéltek, beszéltek, és közben 3 millió 600 ezer embernek tudtak csak munkát adni, a kormány tesz is, és még csak öt éve tesz. (*Korózs Lajos: Egymillió új munkahely!*) Tehát az a helyzet, hogy igazán jól haladunk azon az úton, hogy a vállalásunk, a tíz év alatti egymillió új munkahely bekövetkezzen.

Eközben a szocialisták megfélemedeznek arról, hogy az igazi segítség pont ezeknek a családoknak, akikről szól részben ez a családi csődvédelemről szóló jogszabály, mégiscsak a rezsicsökkentés volt. Amióta a rezsicsökkentési kurzus van, azóta 20 százalékkal csökkent a magyar családok rezsitartozása. Az égbe, kedves szocialista képviselőtársaim, az önök kormányzása alatt ment el, amikor akár csökkentek a világpiaci gázárak, akár nőttek a világpiaci gázárak, mindig emelkedett (*Dr. Józsa István: Most csökkent csak 16 százalékkal!*), Magyarországon mindig emelkedett a gázár, Magyarországon mindig emelkedett. (*Dr. Józsa István: Most olcsóbb lenne! - Az elnök csenget.*) Azt mondták - végigültem a parlamenti vitát -, azt mondták, hogy liberalizáljuk az árampiacot, majd a szabad verseny csökkenti az áramárakat; növelte. Aztán azt mondták, hogy vegyük újra kézbe, és meghatározott körben állami árszabályozás legyen, mert majd az az állam erejével visszanyomja a piaci árakat; akkor is emelkedett. A szocialisták bármit csináltak, mindig emelkedtek a rezsiköltségek (*Korózs Lajos: Bezzeg most!*), mindig emelkedtek. A rezsicsökkentés ma a családoknak azt jelenti, hogy a korábbi időhöz képest minimum egyhavi rezsiszámlát a családi költségvetésben tartunk, ez az igazi segítség.

Senki nem gondolta azt, hogy egyébként az adósságrendezésről szóló javaslat - ez a családi csődvédelem, hogy így egyszerűbben fogalmazzunk - majd átfogóan segít mindenkin. Nem. Nagyon sok lépést kell tenni, nagyon sok javaslattal kell még élni, és ez is egy olyan szelete, amit érdemes felvállalni, önkéntes, tehát vagy választják, vagy nem, akinek kedvező, választja, akinek nem, nem. Számtalan ilyen eszköz volt, tisztelt képviselőtársak. Az árfolyamgát szintén lehetőséget adott, vagy beléptek, vagy nem; a devizahiteladós-csapdába, amibe önök csalták bele a magyar családokat, kedves szocialista képviselőtársaim (*Dr. Józsa István: Meg a forintárfolyam!* - *Bangóné Borbély Ildikó: Meg a görög válság 2010-ben. - Közbeszólások az MSZP sorából.*), ott is egy sor eszköz választható volt (*Az elnök csenget.*), vagy éltek a családok vele, vagy nem.

Ez a javaslat is egy olyan javaslat, ami lehetőséget ad, és még emögött és ezután is számtalan egyéb javaslat és elképzelés kell, ami segít a magyar családokon. De az elmúlt öt évben valódi segítséget ad-

tunk a magyar családoknak. Amikor a szocialisták kormányoztak, az egyetlen okosság az volt, hogy 13. havi bér, huss, elvették (*Dr. Józsa István: Mi adtuk oda. Miért nem adjátok vissza?*), 13. havi nyugdíj, huss, elvették. (*Bangóné Borbély Ildikó: Miért nem adjátok most vissza? - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) Azok a szocialista képviselőtársaim, akik most vehemensen kiabálnak, a parlamentben mind igent nyomtak - már amelyik képviselő volt persze közülük - arra a javaslatra, hogy vegyük el a nyugdíjasoktól a 13. havi nyugdíjat, miközben emelték a rezsizárakat, vegyük el a dolgozóktól a 13. havi bért, vegyük el a családi kedvezményeket - gyés, gyed -; habozás nélkül megszavazták azok, akik most vehemensen kiabálnak, habozás nélkül megszavazták! Ennyit arról, hogy ki hiteles ebben a kérdésben, a családok védelmében, és ki nem.

Aki pedig egyébként nem vett ebben a politikai küzdelemben részt, mert nem volt parlamenti képviselő, az az arcát adta eközben a valaha volt legmagyargyűlölőbb kampányhadjáratához, amit egyébként a szocialisták folytattak. Emlékszünk rá, ott mosolygott, hogy nehogy már a kettős állampolgárság kapcsán igennel szavazzunk, mert elveszi az a gonosz 23 millió román a magyar családoktól a munkahelyet. Annak a plakátkampány-hadjáratnak az arca a kedves képviselőtársnőnk, Bangóné képviselőtársunk, aki a legvehemensebben szokott itt kiabálni a magyar parlamentben, holott azzal kellene elszámolnia, egyszer, ha lenne ilyenre lehetőség, hogy a lelkiismeretét valamilyen módon megnyugtassa (*Bangóné Borbély Ildikó: Nekem van lelkiismeretem, bezzeg magának nincsen!*), ha majd erre valaha sor kerül, azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehetett egy ilyen magyarfób, magyargyűlölő kampányt felvállalni.

Visszatérve erre a javaslatra, még egy megjegyzést szeretnék mondani, tekintettel arra, hogy elég régóta vagyok képviselő, és nekem is személyes tapasztalatom van abban, amit egyébként itt sokan elmondtak kritikaként, megjegyzem, jogosan egyébként. Arról van ugyanis szó, hogy amikor képviselők terjesztenek elő egy törvényjavaslatot, főleg egy ilyen átfogó önálló szabályozást, mert ez nem egy sima módosítás, hanem egy átfogó szabályozás, nagyon gyakran találkozunk szembe azzal a problémával (*Dr. Józsa István: Nem kellene így csinálni!*), hogy nem a jog nyelvén, nem azon a jogszabályi nyelven írják meg a javaslatot, hanem más szófordulatokat használnak, más mondat szerkezetet, mondatfűzést használnak, mint ami a magyar joganyagra jellemző, és ezért akkor, amikor a parlament tárgyalja ezeket a javaslatokat, nagyon-nagyon sok jogtechnikai, tényleg nyelvhelyességi, nem is nyelvhelyességi probléma az, hanem inkább az, hogy a közbeszédben beszélt magyar nyelv drámai módon eltér a jogban használt magyar nyelvtől, és a kettőt valamilyen módon össze kell illeszteni. Ezt a munkát egyébként a kormány elvégezte, hiszen neki ez a dolga, és ha megnézik azt, hogy a módosító javaslatok döntő többsége ilyen

természetű, akkor már azért egy kicsit árnyaltabb a kép a tekintetben, hogy ez mennyire van előkészítve vagy sem. Ezzel a problémával bárki találkozhat képviselőként, aki nem jogász, nem járatos abban a jogalkotási nyelvben, amelyben a törvények megfogalmazódnak, ellenben jó szándékkal mégiscsak egy nagyon fontos törvényjavaslatot terjeszt a Ház elé. Most ez történt.

(19.20)

Természetesen a képviselőtársak vagy támogatják, vagy nem. Én remélem, hogy ez a Ház többségének a támogatását mindenképpen bírja, hiszen egy fontos intézményről van szó. Nagyon régi szándék az, hogy legyen családi csődvédelemről szóló szabályozás. Egyébként ez az egyik legnehezebb kérdés a szociálpolitika és a családvédelem körében, mert egy olyan intézményt akar a családok védelmében igénybe venni, ami alapvetően a gazdasági viszonyokra van kitalálva. Ez rendkívül nehéz, mert miközben a csődvédelem, az adósságrendezés egy viszonylag stabil, jó, használható intézményrendszer és fogalom a cégvilágban, de már amikor az önkormányzatok csődvédelméről és adósságrendezéséről van szó, akkor már teljesen világos, hogy - noha jogi személyiségekről van szó, mármint a jogalanyiség értelmében nem természetes személyekről - ott is milyen nehézségekkel küzd a szabályozó. Aztán kiderült, hogy például a pénzügyi közvetítő intézményrendszerben, tehát mindenféle olyan vállalatokban, mint bankok, hitelszövetkezetek, hitelközvetítők, brókercégek, Lombard-cégek, milyen nehéz és mennyire speciális szabályokat kell alkalmazni, és még mindig ebben a gazdasági körben vannak. Ez az egyik legnehezebb munka.

Én őszintén szólva inkább a szabályozók bátorságát szeretném kiemelni. Nem egy-két vitán vettem már részt a parlamentben és az előkészítő munka folyamán, ahol megpróbálták a családi csődvédelemmel foglalkozni, de eddig mindenkinek beletört a bicskája, és inkább a kényelmes megoldást választották, azt mondták, hogy jó, akkor még dolgozunk egy kicsit rajta. Én örülök annak, hogy a KDNP-s képviselőtársak meggyőződésüknek megfelelően ezt beadták, és ha a módosító javaslatok jobba teszik ezt a javaslatot, akkor én azokat is tudom támogatni.

Az nagyon megfontolandó, hogy a bővítés milyen eszközével élünk, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondott. S itt végképp nem a jogtechnikai és nyelvhasználati módosításokra kell koncentrálni - azokból nagyon-nagyon sok van -, hanem a tartalmi kérdésekre. De azt is gondolják végig, hogy egy családpolitikai intézményrendszer keretén belül igazából a családi csődvédelemnek mekkora szerepet szánunk. Ez egyébként elvi kérdés. Én azt állítom, hogy a családok támogatásának és a családok segítségének az intézményrendszerében a csődvédelem fontos, de szükségszerűen szűk szeletet jelentett.

Azért jelentett szűk szeletet, mert ahogy az előbb elmondtam, ez a családi jogviszonyoktól jelentős mértékben különböző és idegen viszonyrendszert ültet át, s csak azért teszi ezt, mert a családot mint gazdasági egységet fogja fel.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha nincs ellenükre, akkor támogassák ezt a javaslatot. Nagyon fontos intézménye lehet ez a családpolitikának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt továbbadnám a szót, kénytelen vagyok megjegyezni szocialista képviselőtársaim felé, hogy Kósa képviselő úr egyetlen alkalommal nem kiabált, amikor önök beszéltek. Azt gondolom, ez a korrektséghez hozzátartozik. Kérem, szíveskedjenek ehhez tartani magukat. *(Zaj az MSZP soraiban. - Dr. Józsa István: Nem mert reagálni, amikor még hozzászólhattunk volna, mert gyáva. Gyáva!)* Képviselő úr, nem adtam szót. És azért hoztam szóba, mert ön végig kiabált, amíg a képviselő úr beszélt. Azt gondolom, hogy a magyar Országgyűlésben vagyunk!

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP a magáncsőd intézményét támogatja, de azt a módot és gyakorlatot, amit a KDNP-s képviselők elgondoltak, és amit ez a törvénytervezet tartalmaz, nem tartjuk támogathatónak. Az általunk kritikusnak vélt pontokhoz adtunk be módosító javaslatokat, de ahogyan megszoktuk, ezek egyike sem kapott támogatást.

Azt gondoljuk, hogy ez a jogszabály egy agyonszabályozott, túlbonyolított intézményt fog létrehozni, amit nagyon kevesen tudnak majd igénybe venni. Kérdéses, hogy ezeket a bonyolult jogi kacskaringókat hogyan tudják majd értelmezni azok az emberek, akik élni akarnak ezzel a lehetőséggel.

Amellett, hogy bonyolult lesz az intézmény, nagyon szűk lesz a potenciális igénybevevők köre. Eleve szűkítés, hogy 2016. szeptember 30-ig csak azok kezdeményezhetnek ilyen eljárást, akiknek a bank felmondta a jelzáloghitel- vagy lízingszerződését, vagy akik már a végrehajtási fázisban vannak. Javasoltuk módosítóban, hogy oldják fel ezt a korlátozást, és a magáncsődöt igénybe lehessen venni minden adósságformára, rögtön a bevezetést követően. Nem támogatták.

Az időbeli korlátozáson túl is nagyon sok a szűkítő feltétel. Az adósnak kamatokkal és járulékokkal együtt legalább 2 millió forint tartozása kell hogy legyen, és a tartozás legalább felére vagyoni vagy jövedelmi fedezettel kell rendelkeznie. További feltétel, hogy legalább egy 90 napon túli lejárt tartozásnak kell lennie, aminek meg kell haladnia a félmillió forintot. Ezekhez az értelmetlen szigorító feltételekhez is nyújtottunk be módosítást, 500 ezerre vittük

volna le a tartozási küszöböt, és 250 ezerre a 90 napja lejárt tartozás mértékét. Ezt sem támogatták.

Azt is elmondtuk, hogy a törlesztőrészlet túl magas van meghatározva. A túl magas havi törlesztőrészlet - az ingatlan forgalmi értéke 7,8 százalékanak egytizenkettő része - miatt a magáncsőd csak a jobb vagyoni és jövedelmi helyzetben lévő adósokon segít, akiknek átlagos vagy azt meghaladó jövedelmük van. Ezt is javasoltuk csökkenteni, de ez sem kapott támogatást.

Üdvözöljük ugyanakkor az állami törlesztési támogatás bevezetésére vonatkozó módosítást, bár csak kormányrendeletben lesznek megismerhetők a részletei.

További probléma - és talán ez a legsúlyosabb -, hogy ha valaki be is tud lépni az eljárásba, a megélhetésre fordítható jövedelme még a létminimum felét sem érheti el. A törvényjavaslat ezt az öregségi nyugdíjminimum másfélszeresében határozza meg, három fő felett a száz százalékában, ami jelenleg 42 750 forint. Mi a létminimumhoz javasoltuk kötni a felhasználható jövedelmet, annak lakhatási költségekkel csökkentett mértékéhez, de a kormánytöbbség ezt sem támogatta.

Gyengének érezzük a lakhatás megtartására vonatkozó garanciákat a törvényben. Ez egy másik gyenge pontja a törvényjavaslatnak. Ha valaki az adósságrendezés öt éve alatt elveszti a munkáját - márpedig ilyen nagyon nagy valószínűséggel bekövetkezhet vagy előfordulhat -, beteg lesz, lerokkan vagy bármi váratlan esemény történik vele, az adósságtörlesztési eljárás keretében akár az utcára is kerülhet. Az elhelyezés nélküli kilakoltatás elkerülése érdekében ki kellett volna mondani, hogy a törlesztési üggyel kell meghatározni, hogy a lakhatás költségei biztosíthatók legyenek, és az önkormányzattal kelljen együttműködni a vagyonfelügyelőnek szociális bérlakás kiutalása érdekében. Ehelyett annyi módosítás bekerült, hogy a vagyonfelügyelőnek az ingatlanértékesítést megelőző 90 nappal tájékoztatni kell az önkormányzatot és a szociális intézményt. Hát ezzel nem sokra fognak menni az érintettek!

Végül fontosnak tartjuk elmondani, hogy a magáncsőd rászorulókat tömegeit nem fogja tudni elérni, pedig velük is foglalkoznia kellene a kormánynak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport, a rendelkezésre álló időkeret terhére.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kósa képviselőtársam figyelmébe is ajánlom, amikor jobbító módosító javaslatainkat tesszük le a családi csődvédelem kapcsán, egyértelműen nem az a célunk, hogy mind a 180 ezer bedőlt vagy bedőlés közeli hitelesen ezzel az egy módszerrel segítsünk, hiszen látható, hogy ez önmagában nem tudná a sorsukat rendezni. Viszont azt szeretnénk,

ha a piacon lévő legoptimistább becslés felé közelítené legalább azok száma, akiken tudnak valamilyen úton-módon segíteni, tehát a 20-25 ezer felé közelítene, ahhoz a reálshoz képest, ami ebből a módosító csomag utáni javaslatból kiténik, miszerint egy, két vagy néhány ezer emberen tudnak maximum olyasfajta segítő eszközt gyakorolni, hogy az ő életük valamelyest normálisabb vonalvezetés felé indulhasson el.

Az is látható, hogy a módosítások során - hadd emeljek ki egyet, a 111. §-t - az fordul elő, hogy pont az ellenkezőjét írták a törvényjavaslatba, mint amit szerettek volna, ami egyrészt vicces, másrészt pedig egészen mást jelent a módosítás után. De valamelyest ijesztő is, hogy ilyen színvonalú jogalkotásra ragadhatja magát a kormányzat.

Egy másik kedvencünk a Jobbik kodifikációján az állandóan visszatérő „önálló vállalkozó” kifejezés az „egyéni vállalkozó” helyett. Tényleg ilyen felkészültségi szinten akarnak több ezer károsultat megvédeni? Nem tudnak az egyéni vállalkozó esetében normális, a piacon használt terminológiát használni, hanem önálló vállalkozót írnak?

(19.30)

El kell hogy mondjuk, hatalmas probléma, amit nem ismernek fel: a kilakoltatási moratórium lejár. Öt éve ígérgetik azt a módszertant, ami itt ebben az esetben segítené. Azt látjuk, hogy nem képes széles tömegeknek érdemi segítséget nyújtani. A Nemzeti Eszközkezelő befulladt egy szinten, tehát ott sem várható az, hogy hatalmas forrásokat mozgassanak meg, hiszen a költségvetésben sem látszik ez, amellett, hogy etikailag is elítélhető az, amikor az embe-
rektől bankok csalárd játékaik módján elveszik az ingatlan tulajdonukat és visszabérelhetik azt. De ezen még lehetne vitatkozni, hogy ez mennyiben használható piaci módszer.

Ami teljesen etikátlan, az az, hogy az otthontemelési programra és bérlakásállományra vonatkozó írásbeli kérdéseinkre önök, különösen államtitkáraik, azt a választ adják, hogy hát van bérlakásprogram, Nemzeti Eszközkezelőnek hívják. Tehát önök már készülnek arra, hogy a magyar emberektől elvett ingatlan tulajdon felszabaduljon. Mi ezt szeretnénk megakadályozni, a kilakoltatásokat szeretnénk megakadályozni, ezért kérjük, hogy fogadják be módosító indítványainkat, hiszen ezek által lehet megakadályozni, hogy tömegek kerüljenek az utcára teljesen feleslegesen és mindenkit károsítva.

Köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki a rendelkezésre álló időkeretben felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom. Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat - igen, ő jelezte, hogy kíván mint előterjesztő válaszolni a vitában elhangzottakra. Megadom a szót.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslat általános és részletes vitájának lezárását követően a vita lényegét úgy foglalhatom össze, hogy a magáncsőd magyarországi bevezetését alapvetően mindegyik parlamenti frakció támogatta. Minden parlamenti frakció alapvetően egyetértett a magáncsődvédelem bevezetésével, mert úgy látták, hogy a tervezett szabályozás a családok adósságcsapdából való kikerülésének eljárásrendjét és jogi keretét teremti meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A véleménykülönbség a parlamenti vitában elsősorban abban állt az egyes frakciók között, hogyan lehetne az adósok számára még kedvezőbb feltételeket biztosítani a törvényjavaslatban. Az előterjesztő véleménye ezzel összefüggésben az volt, hogy reálisan kell áttekinteni azt, hogy melyek azok az adósságvédelmi szabályok, melyekre vonatkozóan a jelen helyzetben az optimális hatást el lehet érni. Szem előtt kellett tartani ugyanis azt, hogy az a magáncsőd eljárás lehet társadalmilag csak elfogadott, mely úgy védi a hiteladóst, hogy az az adós és hitelezők érdekeinek lehetőség szerinti összehangolását is megvalósítja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarországon most jelzáloghitel-válság következményeit kell elsősorban kezelni, tekintettel arra, hogy számos család a lakóingatlana építéséhez, vásárlásához vagy felújításához felvett hitel visszafizetésével esett késedelembé, vagy pedig olyan mértékű egyéb tartozást halmozott fel, melynek okán már a jelzáloghitel-szerződése felmondásra került, a lakóingatlan kényszerértékesítésével, majd ezt követően a kilakoltatással kellene hamarosan szembenéznie, amennyiben a magyar parlament nem alkotná meg 2015. szeptember 1-jei hatállyal a csődvédelemmel járó adósságrendezési lehetőséget szabályozó törvényt.

A fentiekért boc�átottam a tisztelt Háznak előre, mert hangsúlyozni kell, hogy a törvény hatálybalépését követő első évben, de különösen 2016-ig azok a személyek kérhetnek csődvédelmet, akiket a pénzügyi intézmények vagy más nagy hitelezők már régóta nem fizetőként tartanak nyilván, köztük különösen azok, akik lakóingatlanát végrehajtási eljárásban már lefoglalták vagy végrehajtáson kívüli értékesítésre kijelölték. Elsősorban ezek a családok vannak most kilátástalan helyzetben, ezért ösztönzi őket a jogalkotó arra, hogy amennyiben megfelelnek a törvényi feltételeknek, úgy kezdeményezzék majd az adósságrendezési eljárást.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezek az érvek amellett, hogy miért fogalmaz a törvényjavaslat indokolása úgy, miszerint a fizetésektelen családok számára készül ez a törvény. Azok ugyanis, akik még csak kisebb összegű hátralékot halmoztak fel és nem adósdottak el többfelé, még idejekorán a magáncsőd eljárásnál egyszerűbb módon tudnak magáncsődön kívül a pénzügyi intézménnyel vagy egyéb hitelezőkkel bíróságon kívül egyedi megállapodást kötni az át-

ütemezésről és ezzel fizetőképességük egyszerűbb módon történő helyreállításáról.

A parlamenti vitában többször elhangzott, hogy miért írja elő a törvényjavaslat az adós részéről legalább egy minimális összegű vagyon meglétét az eljárás megindításához. Ennek az a magyarázata, hogy a törvény most elsősorban az otthonvédő és családvédő céllal a lakáshiteladósokat kívánja csődvédelemmel kedvezményezni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Figyelmet érdemel, hogy a törvényjavaslat számos adósvédő szabályt tartalmaz, még hozzá olyanokat, amelyek azok számára is lehetővé teszik a családi körülményeikhez képest méltányolható mértékű és értékű lakástulajdonuk megtartását, akik túladósodottan kedvezményezettek csődvédelmet.

A parlamenti vitában olyan kritika is elhangzott, hogy a szabályozás túlságosan szigorú az adóssal szemben amiatt, hogy az eljárás alatt megszabja azt, miszerint az adós mennyit költhet. Ezzel összefüggésben azonban megemlítendő, hogy amennyiben a törvény megengedőbb lenne, úgy akkor a mostani magyarországi bérvizonyok mellett az adóssal szemben ideig terhelné az adósságtörlesztési kötelezettség, a hitelező elvárt mértékű megtérülése érdekében az adós akár 15 évig is az eljárás hatálya alatt maradhatna. Ilyen időszak alatt kellene az adósnak állami felügyelet mellett kötött családi pénzgazdálkodást követnie. Az előterjesztő szerint viszont ilyen hosszú adósságrendezési időszak úgy az adós, mint a hitelező számára már méltánytalan és különösen terhes lenne.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Érkezett olyan módosító javaslat, amely az adóssal az egyezségkötés vagy a bírósági döntésig olyan fizetési haladékban részesítené, hogy időlegesen senkinek nem kellene semmit sem fizetnie. Ez a módosító javaslat nemcsak azért nem támogatható, mert sokan a magáncsőd-eljárást pusztán a törvényi fizetési haladék miatt indítanák és ezzel kedvezőtlenül befolyásolnák a társadalom fizetési fegyelmét, hanem azért sem, mert ezen haladék által tovább nőnének az adósságterhek és kisebb lenne a megegyezés esélye a hitelezőkkel.

Az előterjesztő véleménye az, hogy a csődvédelem fejében elvárható az adóssal, hogy ha megkapja az előzetes csődvédelmet, akkor addig is, amíg nem születik egyezség vagy bírói határozat, legalább a jogszabályban előírt mértékű, csökkentett összegű törlesztőrészt teljesítse.

Az is méltányolható jogalkotói eljárás, hogy a csődvédelem alatt esedékessé váló tartásdíjat, társasházi közös költséget és közműdíjakat is fizetni kell.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretnék továbbá néhány szót szólni azon módosító javaslatokról, melyeket a bizottsági javaslatok részeként támogat az előterjesztő és a kormány is. Ilyen például az állam szerepvállalása oly módon, hogy az adósságrendezési eljárás alatt álló hiteladósok számára az állam az adós törlesztési képessége megteremtéséhez vagy fenntartásához pénzügyi segítséget nyújt.

A törvényjavaslatához továbbá benyújtásra került olyan módosító javaslat is, mely a „Nemzeti Eszközkezelő” program bővítését tartalmazza, mely által magasabb lakásértékhatar mellett is lehet kezdeményezni, hogy az állam nevében a Nemzeti Eszközkezelő az adós lakóingatlanát megvásárolja, és egyidejűleg abban az adós lakáshasználatát bérlőként kedvezményes feltételekkel biztosítsa.

(19.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, hogy a T/4890. számú törvényjavaslatot a benyújtott összegző módosító javaslattal együtt szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. A KDNP frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Közzolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A T/5050. számú előterjesztés, az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a T/5050. számon benyújtott, a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról című törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen, 9 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Honvédelmi és rendészeti bizottság indítványát, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját javaslatát. A szakbizottsági javaslat célja, hogy az eredeti törvényalkotói szándék - azaz államtudományi képzés telepítése a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre - egyértelmű megfogalmazást kapjon. Ennek a feladatnak a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre törté-

nő telepítése pedig abból fakad, hogy ez a képzés, összhangban az egyetem további képzéseivel a közszolgálati életpályára közvetlenül és átjárható módon felkészítő tudást kíván biztosítani.

Az államtudományi képzés tekintetében történő oklevélkiadás és az azt megalapozó szak törvényi létrehozása, nevesítése ugyanakkor szükséges, hisz csak ezt követően és ennek alapján kezdődhet meg az a részletes szakmai, tudományos egyeztetés és előkészítés, amely elengedhetetlen az új szak kifejlesztéséhez, illesztéséhez, engedélyeztetéséhez és ezt követő bevezetéséhez. Hangsúlyozni kívánom, hogy a módosítással egyértelművé válik, hogy az államtudományi képzés telepítése a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre nem érinti a más egyetemek, így azok állam- és jogtudományi karainak osztatlan jogász mesterképzési szakjain folyó képzéseket sem, nem érinti és módosítja a meglévő jogászképzés tartalmát, nem befolyásolja az ilyen képzést folytató intézmények lehetőségeit, elnevezését. Úgy gondolom, hogy ezzel az egyértelműsítéssel a szokásos ellenzéki riadalomkeltés végre befejeződhet, bár ez irányú reményemet a Törvényalkotási bizottság ülésén elhangzottak némiképp eloszlatták. Úgy látszik, hogy a törvényjavaslatban rögzített módosítás sem zavarja például a szocialistákat véleményük kialakításában.

Ennek ellenére is kérem, hogy a Törvényalkotási bizottság további technikai pontosításaival együtt támogassák az indítványt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor hétközpontos időkeretben. Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm, elnök úr. Ahogy eddig sem volt szokásunk, úgy ezután sem fogunk engedélyt kérni arra, hogy a saját véleményünket kialakítsuk. A Törvényalkotási bizottság ülésén sem tettük ezt. Kucsák képviselőtársam abban a hitben ne éljen, legyen szíves, hogy ilyen szokást ki fogunk alakítani. Nem kérünk elnézést azért, hogy más véleményünk van, mint önnek.

Elmondtuk a bizottság ülésén, hogy a javaslattal két problémánk volt. Az egyik az, hogy felesleges, a másik meg az, hogy rossz. A TAB ülésén az egyik kérdés tudott valamilyen szinten rendeződni. A rossz kérdése rendeződött valamilyen irányban, ugyanis Répássy államtitkár úr módosító javaslata, amely elfogadásra is került a TAB ülésén, rendezte azt, hogy ez a rossz javaslat magát az államtudományi képzést tiltotta volna meg, államtudományi tantárgyak oktatását tiltotta volna meg a többi egyetemen. Ezt Répássy államtitkár úr javaslata rendezte, és azt mondja, hogy csak a képzés, ez a szak nem lehet másik egyetemen, de egyébként a többi egyetemen államtudományi diszciplinákat oktathatnak. Ezért mondtuk a bizottság ülésén, hogy immáron ez csak

egy felesleges törvényjavaslat, amely előttünk van, nem pedig egy teljesen rossz törvényjavaslat.

Engedjék meg, hogy elmondjam azokat az érveket is, amelyek arra vezettek bennünket, hogy ezt a megállapítást tegyük. A vitában elhangzott a kormányparti megszólalók részéről, hogy vizionáltak egy egységes közszolgálatot, amelyben egy egységes képzésre van szükség. Ezzel szemben a valóság az, hogy jelen pillanatban a Nemzeti Közzolgálati Egyetem keretén belül folyik egy igazgatásszervezői alapképzés, egy erre ráépülő mesterképzés, amelyet néhány évvel ezelőtt indítottak be, és ehhez képest pedig a szakigazgatásban részt vevő, felsőfokú végzettségű köztisztviselők számára közigazgatási alvizsga és közigazgatási szakvizsga szolgálja azt, hogy azok a fajta kompetenciák a közigazgatás teljes vertikumában meglegyenek, amelyek valóban szükségesek ahhoz, hogy a munkakörüket ellássák ezek a munkavállalók. Azt gondolom tehát, hogy nem ördögtől való az a felvetés, hogy ha egyébként jelen pillanatban is van két szakirányú képzés a közigazgatás dolgozói számára, illetve emellett van egy alap- és egy szakvizsga is a közszolgálatban dolgozó nem ilyen végzettségűek számára, akkor tényleg felmerülhet a kérdés, szerintem joggal egyébként, hogy mi szükség van az államtudományi képzésre.

Valóban igaz az, hogy azokat a fajta problémákat, amelyeket a vita első szakaszában az ellenzék jelzett a jogászképzés kapcsán, pont Répássy államtitkár úr módosító javaslata oszlatta el. Ez kétségtelen tény, ezért mondtam azt a bizottság ülésén és tartom magam is hozzá, hogy ez a javaslat azon részét, amely arra irányul, hogy ez rossz, azt mindenképpen megváltoztatta. Innentől kezdve már csak a felesleges kérdésekkel kell valamit kezdeni.

A bizottsági vitában az is elhangzott, és örülnék, ha legalább a vita végső szakaszában a válaszra sor kerülne, hogy miközben van számos közszolgálati képzésünk, aközben vajon mi értelme ennek az új képzésnek, mit akar vele a kormányzat, ezek a tisztviselők pontosan milyen olyan munkakört lássanak el, amit egyébként azok az emberek, akik jelenleg részt vesznek a képzésekben, nem tudnak ellátni. Az, hogy erre nincs válasz, jól mutatja, hogy egy másik törvény rendelkezik arról, hogy majd később dolgozzák ki ennek a képzésnek a követelményrendszerét.

Tehát még egyszer mondom, hogy sajnós a bizottság ülésén a nem szavazatok abba az irányba mentek el elég erőteljesen, hogy bár ez a törvény most már nem annyira rossz, de továbbra is teljesen felesleges. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, L. Simon László államtitkár urat, kíván-e most felszólalni. *(L. Simon László: Nem.)* Az államtitkár úr jelzi, hogy a későbbiek során kíván felszólalni a vitában.

Tisztelt Országgyűlés! Most tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Elsőként megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi törvény módosításának célja elsősorban az egyes, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó törvények módosításáról szóló 2015. évi törvényből adódó változások átvezetése, így megteremtve az összhangot a vonatkozó törvények között.

(19.50)

A törvényjavaslat további célja azon rendelkezések beiktatása, melyek a Nemzeti Közszerződési Egyetem államtudományi felsőoktatási intézménnyé alakításához szükségesek. E módosítás alapját a kormány 2014. évi, az Államreform Bizottság felállításáról szóló határozata jelenti, melyben a kormány egyetértett a Nemzeti Közszerződési Egyetem államtudományi felsőoktatási intézménnyé történő átalakításával, és az államtudományok egységes oktatását a kormány jelenleg is változatlanul szükségesnek tartja. Ennek a változtatásnak nyomán vita alakult ki, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetemen kívül más egyetem nem oktathat államtudományi ismereteket.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság megvitatta a törvényjavaslat részleteit, ahol tisztázásra került, hogy nem lesz kizárólagossága a Közszerződési Egyetemnek, mert más egyetem is oktathat ilyen tantárgyat, egyedül a képzésről államtudományi oklevél kiadására vonatkozóan lesz kizárólagossága a Nemzeti Közszerződési Egyetemnek, mert az államtudományok egységes oktatása szükséges, és jelenleg hiányzik a felsőoktatási palettáról.

A közigazgatási felsőoktatás fogalmát a 2011. évi, a Nemzeti Közszerződési Egyetemről szóló törvény határozza meg azzal a céllal, hogy olyan felsőoktatási képzési ág jöjjön létre, amely célzottan a köztisztviselői életpályára készít fel. A törvény végrehajtásaként 2011-ben a korábban egységes jogi-közigazgatási képzési területként szabályozott területek szétváltak. Így a jogászképzés is önállóvá vált. A közigazgatási szakértőknek ugyanis szerteágazóbb ismeretekre van szükségük, mint amelyet a jelenlegi jogászképzés nyújt. A jogászok fontos feladatot töltenek be különösen a jogalkotási és jogalkalmazási feladatok terén, de nem rendelkeznek azokkal a sokrétű szakigazgatási, közmenedzsment- és ágazatpolitikai ismeretekkel, amelyekkel egy köztisztviselőnek, egy professzionális közigazgatási szakembernek rendelkeznie kell.

A javaslat bővíti a közigazgatási felsőoktatást az államtudomány területével. Az államtudományi képzés az állam működésével, szervezésével, feladataival

kapcsolatos komplex ismereteket foglalja magában. Az államtudományokban azonban azoknak kell jártasságot szerezniük, akik tisztviselői, közszerződési vezetői, illetve az állam magas szintű szolgálatára készülnek. Az államtudományi képzés törvényi kiemelése megfelelő helyre helyezi ennek a területnek az oktatását, elsősorban a közszerződési életpályát és a tisztviselői utánpótlás minőségét szem előtt tartva.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat tehát megteremt azokat a kereteket, amelyek között a modern állam működésének gyorsan változó feltételrendszerre és a kormányzati szféra szakemberigénye teljesíthető. A közszerződési előmenetel folyamatába be kell építeni az államtudományok képzését. A képzés célja ezért az kell hogy legyen, hogy az állami feladatokat komplexen, az állami humántőkét rendszerszemlélettel kezeljék, magas szintű tervezési, stratégiai, elemzési feladatok ellátására, az államszervezet, az állami működés hatékony menedzselésére legyenek képesek az ilyen államtudományi diplomát megszerzők.

A rendészeti, katonai, katasztrófavédelmi és a nemzetbiztonsági területen évtizedek óta csak az egyetem jogelőd intézményeiben lehetett ilyen képzésekben részt venni. Az államtudományi és közigazgatási felsőoktatás vonatkozásában a képzés az egyetem államtudományi egyetemmé fejlesztésével válik teljesen egyetemesé.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz - Magyar Polgári Szövetség támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, tegyék ezt önök is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik-képviselőcsoportból.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nincs szó másról, mint hogy a felsőoktatás kigömböce tovább tagad, átgázol a Magyar Rektori Konferencián, annak Állam- és Jogtudományi Dékáni Kollégiumán és a Magyar Tudományos Akadémia Gazdaság- és Jogtudományok Osztályán, hiszen nem egyeztették ezt a törvényjavaslatot velük a benyújtást megelőzően, és tiltakozó állásfoglalást voltak kénytelenek kiadni, amikor értesültek arról, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter a felsőoktatásba ilyen durván be szeretne avatkozni.

Kucsák képviselő úr több esetben is csúsztatott, amikor a bizottság többségi véleményét ismertette. Az államtudományi képzés telepítéséről beszélt csupán a Nemzeti Közszerződési Egyetemre, azonban itt egy rendkívül fontos körülmény, hogy ennek kizárólagos telepítéséről van szó, tehát államtudományi képzést bármely más egyetemen indítani nem lehet, kizárólag a Nemzeti Közszerződési Egyetem lesz jogosult arra, hogy ilyen okleveleket kiadjon.

Kucsák képviselő úr ellenzéki riadalomkeltésről is beszélt. Még egyszer meg kell erősítenem: a Rektó-

ri Konferencia, annak dékáni kollégiuma is tiltakozott. A dékánok tiltakozó állásfoglalására pedig azt az arcátlan, arrogáns választ kapták, hogy ők nem képviselhetik az intézményt, arra csak a rektor hivatott, így az ő állásfoglalásukat nem is vették komolyan.

Az Igazságügyi Minisztérium is bekapcsolódott a törvényjavaslat menetébe, amikor Répássy államtitkár úr nyújtott be egy módosító javaslatot. Zárójelben jegyzem meg, hogy szappanoperába illő jelenet az, hogy egyetlen törvényhez három minisztérium gondozásából is érkeznek tartalmi, érdemi módosító javaslatok, hiszen a rektorok tiltakozásukat a felsőoktatási államtitkárságnak jelezték, hiszen úgy gondolják, magam is úgy gondolom, hogy a felsőoktatást alapvetően érintő kérdésekben illetékes kellené hogy legyen a felsőoktatási államtitkárság, ám ezt a törvényjavaslatot Lázár János miniszter úr vette a nevére, és Répássy államtitkár úr nyújtotta be a módosító javaslatot.

Nem egyeztették tehát sem az Akadémiával, sem a Rektori Konferenciával, sem annak Állam- és Jogtudományi Dékáni Kollégiumával, egyeztették viszont az Államreform Bizottsággal. Az Államreform Bizottság elnöke az a Patyi András, aki egyébként a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektora is. Tehát mit ad isten, a Patyi András által vezetett Államreform Bizottság azt javasolja, hogy államtudományi képzést kizárólag a Patyi András által vezetett Nemzeti Közszolgálati Egyetemen lehessen folytatni. Úgy gondolom, hogy ez rendkívüli arcátlanság. Az összes jogászképzést folytató intézmény nem véletlenül háborodott fel ezen a betérjesztett javaslaton.

Ugyanakkor valóban érdemi módosítást jelent Répássy államtitkár úr módosítása, azonban a Magyar Tudományos Akadémia Gazdaság- és Jogtudományok Osztálya kiadott egy ismételt állásfoglalást, amelyben reagálnak erre a módosító javaslatra, és ennek elutasítását kérik.

„Az osztály teljes szolidaritását nyilvánítja a tudományegyetemek állam- és jogtudományi karaival, továbbá a közigazgatás, közpolitikát, nemzetközi politikát és nemzetközi kapcsolatokat multidiszciplináris keretekben oktató egyetemmel.

(20.00)

Az osztály nem tartja elégségesnek az Igazságügyi Minisztérium parlamenti államtitkára által a törvényjavaslathoz benyújtott módosító indítványt, amely biztosítja ugyan, hogy az államtudományok és közigazgatási tudományok területén képzési joga ne kizárólag a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek legyen, hanem hagyományosan az egyetemek állam- és jogtudományi karainak is, de nem ad lehetőséget arra, hogy ezek az egyetemek oklevél-kiadási joggal is rendelkezzenek. Az osztály álláspontja szerint az államtudomány és az 1. pontban említett további szakokra vonatkozó képzési jogosultságot és az oklevél kiadását az érintett egyetemek számára egyenlő

feltételek mellett kell biztosítani, ideértve az azonos szakindítási feltételeket, a képzési keretszámok egyenlő feltételek melletti biztosítását, az azonos elven történő költségvetési finanszírozást, az azonos képesítési követelményeket és elhelyezkedési feltételeket is.”

Szakmailag tehát látjuk, hogy az MTA tudományterületen érintett osztálya nem tudja elfogadni az Igazságügyi Minisztérium módosító javaslatát sem, és a mi álláspontunk ugyanez: nem látunk szakmai indokokat arra, hogy egyetlen egyetem legyen képes a közigazgatásban elhelyezkedő embereket képezni. Itt nyilvánvalóan arról van szó, hogy pártegyetemet csinálnak a Nemzeti Közszolgálati Egyetemből, és így tudják jobban kézben tartani ezt a területet is.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A közigazgatási képzéseket már korábban elvették azoktól az egyetemektől, ahol egyébként magas színvonalon folytatták - ilyen a Debreceni Egyetem is, de a Corvinus Egyetemet is említhetnénk -, és nem igaz az sem, hogy a jogászképzést nem érinti az önkormányzati tevékenysége, ugyanis az államtudományi részt a jogászoklevélből 2010-ben vették ki a végrehajtási rendelet módosításával, és akkor került ki az oklevélből, most pedig, mikor megteremtették annak a feltételeit, hogy az NKE-n elinduljon az államtudományi képzés, kizárólagossá teszik az államtudományi oklevél kiadását a Közszolgálati Egyetemen. Tehát igenis 2010-ben vették ki a jogi diplomából az államtudományi részt, most pedig kizárólagosan odaadják a Közszolgálati Egyetemnek, tehát igenis érinti a jogászképzést és annak tartalmát.

Párhuzamosan ezzel a törvénnyel folytatjuk a nemzeti felsőoktatási törvény vitáját, módosítását is, és ott egészen ellenkező szándékokról beszélt Palkovics államtitkár úr. Az államtitkár úr amellett érvelt, hogy mennyire fontos a kihelyezett képzés lehetőségét megteremtteni egyre több városban, a leszakadó régiókban különösen, ilyen Ózd esete is, de Békéscsabát is említhetnénk. Ma is volt szerencsém találkozni az államtitkár úrral, ahol megerősítette ezt a szándékot. Ezzel ellentétes az, amit most csinálnak: centralizálják ezt a képzést, és kizárólag egyetlen budapesti intézményben biztosítják. Azok az érvek tehát, amelyeket éppen önk hoznak fel egy kihelyezett békéscsabai képzés mellett, itt teljességgel megdőlnék, ugyanis például a szegedi egyetemre sem tudnak nagyon sokan anyagi okokból Békéscsabából beiratkozni, nekik hogy lesz lehetőségük arra, hogy államtudományi képzést elvégezzenek Budapesten? Sehogy nem lesz lehetőségük. Elzárják a csatornákat, a közigazgatásba való bekerülés csatornáit ezektől a fiataloktól, ezektől a hallgatóktól. Ezt önk mondták, Palkovics államtitkár úr mondta, egyébként több rektor is megerősítette, amikor az

elmúlt hónapokban volt szerencsém velük is beszélgetéseket folytatni, hogy bizony ez egy létező probléma, és ennek a kezelésére szükség van a felsőoktatásban. Erre egy viszonylag jó válasz az, amit a felsőoktatási törvényben adnak, de nagyon-nagyon rossz válasz az, amit a Közszerződési Egyetemről szóló törvényben adnak.

Kérem, hogy ezeket a szempontokat is mérlegeljék, gondolják újra a javaslatot, mert ezt ebben a formában nem tudjuk támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Jó estét kívánok! Üdvözlök mindenkit. Folytatjuk a munkánkat.

Normál szót kérő képviselői felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nem folytatnám az MSZP álláspontjának az ismertetését, merthogy azt gondolom, hogy azt már megtettem korábban, de szeretnék néhány dologra reagálni.

Simon Miklós képviselőtársam szerintem nagyon sok fontos dolgot mondott el, és azt kell hogy mondjam, hogy jelentős részével egyet is értek annak, amit elmondott. Az egyetlen problémám, amit szeretnék jelezni, az az, hogy ha valaki megnézi az igazgatásszervezői képzés master szakjának az indokolását, hogy mi szükség van erre a szakra, illetve megnézi a jelenleg is a Nemzeti Közszerződési Egyetemen oktatott igazgatásszervezői master szaknak a tanrendjét, akkor azt tapasztalhatja, hogy azok a képzések vannak benne, amelyekről képviselőtársam beszélt. Tehát nem véletlenül ragadtunk meg annál, hogy van ilyen képzés, amiről itt szó volt, és amit képviselőtársam is - egyébként joggal - vetett fel, hogy nagyon nagy szükség van rá. Ilyen képzés jelenleg is folyik. Nem feltétlenül ördögtől való, hogy önök létrehozzanak egy másik képzést, csak szeretném jelezni, hogy tehát arra a feladatra, amiről ön beszélt, képviselőtársam, most van képzés ebben az országban, így joggal merülhet fel mindenkiben tehát a kérdés, hogy mi lesz ezekkel a szakokkal. Ahogyan nyilvánvalóan maga az államtudományi szak kérdése sem ördögtől való, hiszen a két világháború között egyébként létezett ez a szak a magyar felsőoktatásban, ezt később a jogász szak szívta magába, és amikor egyébként kialakult az az igény, hogy a köztisztviselőknek is legyen felsőfokú képzése, akkor sok változáson keresztülment ez a képzés, és így jutott el az igazgatásszervezői hároméves képzésig, utána pedig nemrég az egyetemi szintű képzésig ez a fajta képzési irány.

Azt csak halkán és zárójelben szeretném megjegyezni azokat a kritikákat alátámasztandó talán, amelyek arról szólnak, hogy vajon miért nem lehet az összes jogi karnak például vagy akár más egyetemeknek megadni a jogot arra, hogy ilyen képzésben részt vegyenek, hogy egyébként korábban, amikor a jogi egyetemeken folyt az államtudományi szak kép-

zése, akkor egyébként a két világháború között valamennyi jogi karnak megvolt ez a szakja. Ez a fajta kizárólagosság tehát korábban nem volt jellemző. Nyilvánvalóan nem feltétlenül kell a történelmi analógiákat figyelembe venni, azonban talán fontos viszszatekintnünk, hogy maga ez a képzés hogy alakult ki.

Ahhoz, hogy támogatni tudjuk ezt a javaslatot, ahhoz legalább hallanunk kellene azt, hogy ha van képzés azokra a célokra már most, amelyekről önök beszélnek, akkor mi lesz azokkal a képzésekkel, amelyek most léteznek, és miért kell olyan új szakot létrehozni, amelyre már van megoldás a jelenlegi struktúrában.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még a megmaradt időkeret terhére valaki felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

A kormány nevében az államtitkár úr jelezte, hogy szólni kíván. L. Simon László államtitkár úré a szó, tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell hogy mondjam önöknek, hogy semmilyen új szempont, vélemény nem vetődött fel ma itt a záróvitában az általános vitához, a részletes vitához és a Törvényalkotási bizottságban lefolytatott vitához képest. Én tehát nem szeretnék az elhangzottakra érdemben reagálni, csak pusztán annyit mondani, hogy amiket az általános vita során, a részletes vita során és a Törvényalkotási bizottságban - ahol egy hosszabb polémia alakult ki a törvényjavaslat egészével és a módosító indítványokkal kapcsolatban is - elmondtam, azt fenntartom, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek szavazatukkal támogatni a módosításokkal egyetemben, a kormány által támogatott módosításokkal egyetemben a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/5053. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság a 2015. június 25-ei ülésén megtárgyalta a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló T/5053. számú törvényjavaslatot, valamint a Kulturális bizottság ehhez benyújtott hétpontos módosító javaslatát, amely túlnyomórészt szövegpontosító és nyelvhelyességi korrekciókat tartalmazott. A bizottsági módosító mellett a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatot fogalmazott meg, amely szintén szövegértelmező pontosítást tartalmaz. Az említett módosító javaslatokat bizottságunk 21 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett fogadta el.

A világörökség az egész emberiség közös kincse, amelynek megóvása mindannyiunk kötelessége, hiszen gondoljanak csak bele, hogy olyan kincsekről beszélünk, mint például Tokaj-Hegyalja történelmi borvidéke. Sajnos mi magunk is tanúi vagyunk annak a visszafordíthatatlan pusztításnak, amelynek például más országokban, földrészekben, például az ókori Kelet műemlékei esnek napjainkban is áldozatul.

(20.10)

Ezen világörökségi helyszíneket a jövő nemzedékei már nem láthatják, éppen ezért különösen nagy a felelősség az iránt, hogy a hazai világörökségi helyszíneket megóvhassuk, és a maguk teljességében megmutathassuk a világnak.

A magyar kormány világviszonylatban is élen jár a nyolc hazai világörökségi helyszínünk megóvásában. Nemcsak csatlakozott az UNESCO által elfogadott, a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló egyezményhez, hanem a világon elsők között önálló törvényt is alkotott, mely hazánk kiemelkedő természeti és kulturális értékeinek védelmét a hazai jogrendszerbe illeszti, illetve ott határozza meg. A Magyar Országgyűlés 2011. június 14-én ellenszavazat nélkül fogadta el a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvényt, hogy megteremtse a világörökségi helyszínekre vonatkozó átfogó szabályozást, meghatározza a hazai világörökségi területek kezelésének elveit, a védelem költségvetési és szakpolitikai kereteit. A magyar kormány a világörökségi törvény hatálybalépése óta jelentős költségvetési forrásokat fordít világörökségi helyszíneink megóvására, kezelésére, ezzel is példát mutatva a világnak.

Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat fő célja, hogy az eljárásokat az eddigi tapasztalatok figyelembevételével egyszerűsítse, hogy elkerülje a felesleges költségeket és terheket, hogy a világörökségi címre hazánk polgárai büszkék lehessenek, a helyiek pedig ne felesleges korlátozásnak ítéljék meg. A törvényt módosítás révén a világörökségi helyszínek védelme lép előtérbe, a várományos helyszínek használata csak a lehető legkisebb mértékben kerül korlátozásra.

Erre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 21 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Nem. Ebben az esetben tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre bejelentett képviselőknek adom meg a szót, ezek sorában is elsőként Kiss László képviselő úrnak, MSZP. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A szocialista frakció tartózkodott a szavazások során. Ennek alapvetően az volt az indoka, hogy nem láttunk teljesen világosan a törvényjavaslat kapcsán. Bár kétségtelen tény, hogy vannak olyan elemei ennek a javaslatnak, amelyek, azt kell mondjam, hogy szerintem nem az ördögtől való kezdeményezések lennének. Az első, ami arról szól, hogy szükséges-e újradefiniálni a világörökség várományos helyszíneire vonatkozó szabályokat. Én nem vagyok arról meggyőződve feltétlenül, szemben az előterjesztővel, hogy ez szükséges, de azt biztos nem gondolom, hogy ördögtől való ez az irány. Hiszen nyilvánvalónak tűnik számomra az, hogy tekintve, hogy más egy várományos helyszín, mint egy világörökségi helyszín, így az is teljesen természetes, hogy lehet olyan szabályokat alkotni, amelyek ezt a kétségtelenül két különböző dolgot kétféle módon definiálják.

Ahogy arról sem vagyok feltétlenül meggyőződve, hogy ez a javaslat, ami előttünk van, szolgálja azokat a célokat, amelyeket az indoklás tartalmaz, de megint csak azt tudom mondani, hogy nem tartom az ördögtől elvetendő ötletnek azokat az irányokat, amelyek javarészből a javaslatban megfogalmazódnak.

Tudniillik azt, hogy a várományos helyszíneknél azt írja a javaslat, hogy számos esetben jelentős források mennek olyan adminisztratív tevékenységek végzésére, amelyek nem járulnak ahhoz közvetlenül hozzá, hogy azok a műemlék jellegek vagy azok a kulturális célok, amelyek miatt ezek várományos helyszínek lettek, a továbbiakban is megőrződjenek. Ebből adódóan magam is azt gondolom tehát, hogy az az irány, ami arról szól, hogy az adminisztratív költségeket csak akkor fizesse ki valaki, amikor az feltétlenül szükséges, ez mindenképpen szerintem egy jó irány. Tehát azt kell mondjam, hogy ezért vagyok kétkelő egy kicsit a javaslat kapcsán, mert hogy nem látok benne teljesen világosan, nem látunk benne teljesen világosan, de az irányairól azt tudom

mondani, hogy nem ördögtől való megközelítéseket alkalmaz.

Annál is inkább nem ördögtől való megközelítéseket alkalmaz, mert az a tíz várományos helyszín, amelyet a kormány előterjesztett, azt kell mondjam, számos esetben valóban nagyon jó megoldásokat tartalmaz. Elég, ha csak például a Római Birodalom határaitra gondolok, a limes határaitra vagy a limes feltárásaira gondolok, amelynek a világörökségben várományosként való megjelenítése, azt gondolom, hogy mindenkinek érdeke. Hiszen itt egy egybefüggő római értékről, egy római kincsről van szó, amely gyakorlatilag, azt kell mondjam, hogy talán az egész Duna-vonal mentén alkalmat adhat arra, hogy az országot bemutassuk a külföldieknek, és nemcsak a saját választókerületéről, a III. kerületről beszélek, ahol a limes maradványai egyéb római romok mellett, azt kell mondjam, jelentős szép számban találhatóak, de gondolhatunk akár az esztergomi vagy a visegrádi területeken megmaradt romokra. Tehát azt kell mondjam, hogy mindenképpen vannak ennek a javaslatnak olyan irányai, amelyek támogatásra méltóak.

Mi felvetettük azt, hogy megfontolás tárgyává kellene azt tenni, hogy a várományos helyszínek is éppen olyan területi védelem alá eszenek, mint a világörökségi helyszínek. Ebben vita alakult ki a kormánypárti képviselők és miközöttünk. Ez egy érvényes vita, merthogy az a része is valóságos, amit államtitkár úr a vitában elmondott, hogy pusztán attól, hogy mindenkinek szándéka egy várományos helyszín védelme, attól még ezt a helyszínt nem biztos, hogy megvédi. Mert bizony nagyon könnyen előfordulhat, hogy bár mindenkinek szándéka egyébként a világörökségi helyszín biztosítása, de kívülálló harmadik okok miatt pusztulnak ezek a helyszínek.

Ezért mindenképpen fontos felhívni arra a figyelmet, hogy mind a jogalkotónak, mind pedig a világörökségi helyszíneknél az önkormányzatoknak, adott esetben a helyszínek gondozójának nagyon fontos feladata ezeket a világörökségi helyszíneket megőrizni. Nyilvánvalóan itt nemcsak arról van szó, hogy ezek épített helyszínek, ezek a helyszínek lehetnek olyan építmények mellett olyan tájak, amelyek világörökségi védelemre szorulnak, és itt bizony a napi környezetszennyezés is jelentős károkat tud okozni.

Azt gondolom tehát, hogy bár nem sikerült arról engem meggyőzni, hogy feltétlenül ez a szabályozás az, ami ezeket a célokat a legjobban szolgálja, de biztos, hogy abban nincsen vitám az előterjesztővel, hogy ez egy lehetséges elképzelése a célnak. Abban kérek egy kis türelmet az előterjesztő részéről, hogy valóban megértsük azt, hogy mindenképpen ez a legfontosabb vagy ez a legadekvátabb megoldás-e ebbe az irányba, hiszen úgy gondoljuk, hogy sajnos azzal az eredendő problémával, vagyis hogy azok a helyszínek, azok a várományos helyszínek, amelyek

valóban jelentős védelemre szorulnak, sajnos ez a javaslat sem tud meggyőződésünk szerint eléggé megküzdeni. Csak ezért tartózkodunk majd szavazáskor.

Egyébként pedig várjuk azt, hogy sikeres legyen mind a várományos helyszínek megtartása, mind pedig az, hogy ezekből a várományos helyszínekből később valóban világörökségi helyszínek is legyenek. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! Minthogy nemcsak az előre bejelentett felszólalók körében, hanem a normál szót kérők körében is aranyérmert ért el, magyarul, senki más nem jelentkezett, megkérdezem, hogy kíván-e... *(Jelzésre:)* Nagyon örülök, hogy elfogadta a véleményemet, következésképpen más nem jelentkezik szólásra, megállapítom. Így aztán az Országgyűlést tájékoztatom, hogy a vitát lezárom. Államtitkár urat pedig kérdezem, hogy kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Túl nagy aktivitás érezhetően nincsen már itt a záróvitában, aminek nyilván az az oka, hogy képviselőtársaim elsöprő többséggel támogatják ezt a törvényjavaslatot. Kicsit furcsállom is azt, hogy Kiss képviselőtársam hosszú felszólalásában végig arról beszélt, hogy milyen jó ez a törvényjavaslat, és hogy milyen megfontolandó szempontokat sikerült beépítenünk, aztán azzal zárta a felszólalását, hogy de azért tartózkodni fognak. Ez után a hosszú bevezető után örültem volna, ha szocialista képviselőtársaim ugyanúgy megszavazzák a törvényjavaslat technikai módosításait, amelyek nyilvánvalóan a nemzetközi szervezettel is egyeztetett technikai módosítások, ahogyan egyébként ezt tették annak idején a törvény elfogadásakor is.

Összességében azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy valóban azok a szempontok motiváltak bennünket, amelyekre Kiss képviselőtársunk most helyesen rámutatott.

(20.20)

Nevezetesen, olyan költséghatékony megoldások választása, amely nyilvánvalóan az adófizetők pénzével a lehető legtudatosabban és megfontoltabban bánik. Én ezért is kérem képviselőtársaim támogatását, bízva abban, hogy holnap a lehető legtöbben meg fogják szavazni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája**. A Rogán Antal, Kósa Lajos, Németh Szilárd István, Fidesz, képviselő urak által benyújtott T/5136. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem, jelzi a képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e most valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* A kormány jelzi, hogy nem.

Ezek után, tisztelt Országgyűlés, megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójának. Tessék!

DR. SIMON MIKLÓS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága 2015. június 24-i ülésén megvitatta a T/5136. számú, a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításáról szóló javaslatot, amelyet Kósa Lajos, Rogán Antal és Németh Szilárd képviselőtársaim kezdeményeztek.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság egyhangú álláspontja szerint a törvényjavaslatra szükség van, hiszen csak a múlt pénteken egy nap alatt 1516 illegális bevándorlót tartóztatott fel a magyar rendőrség hazánk területén. A hónap elején még azon voltunk megdöbbenve, hogy mindennap 500-600 fő körül volt ez a szám, de a múlt héten szerdán, csütörtökön, pénteken már mindennap ezer fő fölött volt az illegális bevándorlók száma. Ha ez a tendencia tovább folytatódik, és nem lépünk Magyarország védelmében, a főleg ázsiai és afrikai terrorista erők kegyetlenkedései által kiváltott népvándorlás megállításával, az az országunk biztonságát súlyosan veszélyezteti, és szinte beláthatatlan következményekkel fog járni.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén a Belügyminisztérium rendészeti államtitkára tájékoztatta a bizottságot arról, hogy a tárca támogatja a jelenlegi javaslatot. Tasnádi államtitkár úr továbbá arról tájékoztatta a bizottságot, hogy a magyar kormány minden európai jogszabályt betart ebben a kérdésben, a bevándorlókat regisztrálja és ellátja, de már minden befogadó kapacitásunk elfogyott.

Csak az idén illegálisan hazánkba érkezők egy közepes méretű magyar város lakosságát teszik ki. Ennek fényében minden jogi megoldásra szükségünk van, ami kezelheti ezen problémát. A jelenlegi javaslat erre hivatott, mely szerint azok a bevándorlók, akik egy biztonságos tranzitországból lépnek Magyarország területére, semmiképpen sem jogosultak politikai menedékjogra. A biztonságos származási és a biztonságos harmadik országok listájának elfogadásával az ezekből az országokból érkezők menedék-

jogi kérelmét könnyebben, gyorsabban lehet megalapozatlannak minősíteni, merthogy a jelenlegi adatok is ezt támasztják alá, hogy ezek a kérelmek megalapozatlanok. Több európai ország alkalmazza a biztonságos országok listáját, az uniós irányelvek erre lehetőséget biztosítanak a tagállamok számára. A javaslat elfogadásával Ausztria, Luxemburg, Németország mellett Magyarország is használhatná ezt a jogi lehetőséget.

Tisztelt Országgyűlés! A bizottság a részletes vita során megállapította, hogy a T/5136/1. számú képviselői módosító javaslat a törvényjavaslat egészének elhagyására irányul. Ezért a házszabály 40. § (3)-(4) bekezdése alapján minősítette nem tárgyalhatónak a bizottság, ugyanezen oknál fogva nem bocsátható szavazásra sem. Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága egyhangúlag támogatja a jelenlegi javaslatot tehát, és ennek az elfogadását támogatjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, ezek közül is elsőként B. Nagy László képviselő úrnak, Fidesz. Tessék!

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2012-2014 között hússzorosára nőtt Magyarországon a menedékjogot kérők számra. Ehhez képest 2015-ben jelentős növekedés volt még ehhez képest is. Mára több mint 60 ezren lépték át a magyar határt, majdnem kizárólag törvénytelen módon, és várható, hogy a határ déli szakaszán, Szerbiában tartózkodó menekültek megbecsüléséből adódóan 100-150 ezer határátlépés fog megtörténni év végéig.

A zöldhatáron átlépő bevándorlók többsége biztonságos származási országból érkezik, mégis megpróbálnak visszaélni a menekültstátusukkal. Meg kell teremteni a lehetőséget arra, hogy ne csak azt vizsgálják a hatóságok, hogy a kérelmező esetében mi a származási ország, hanem azt is, hogy mi volt a tranzitország. Ha a menekült életét és szabadságát nem fenyegeti veszély, illetve nincs kitéve súlyos sérelem veszélyének, nem indokolt a menekültstátus megadása.

Csongrád megyében, annak is a déli részén, az én választókerületem nagy részén, a Homokhátságban a legrosszabb a helyzet az országban. Nekünk, a déli határ mellett élőknek még fontosabb a határ biztonságának kérdése, mint bárhol máshol. A nagyszámú illegális, törvénytelen úton belépő külföldiekkel szemben a törvényes fellépés már elengedhetetlen. A rendőrség ma, hétfőn reggel kiadott közleményében összesítették a hétvégén határsértést elkövetett emberek számát, ami 3287 volt, ez minden idők

egyik legnagyobb száma, ami eddig Magyarországon ezzel kapcsolatban megtörtént. Az eddigi hétvégi átlagok az utóbbi néhány hétben 1500 és 2000 körül alakultak. Egyébként a rendőrség jelentése szerint 5 fő embercsempéssel és 12 fő közokirat-hamisítási ügygel foglalkozott a rendőrség. Egyébként a legnagyobb csoport vasárnap - 81 szíriai állampolgár - Röszkénél lépte át illegálisan a magyar határt.

A határ közelében élők személyesen mondták el, hogy a településeken, mezőkön, földeken közlekedő migránsok Ásotthalom, Mórahalom környékén több helyen, és sok száz méter hosszan letaposták a gabonát, tönkretették a mezőgazdasági berendezéseket, fóliasátrokban húzzák meg éjszakára magukat, ruhákat, különböző felszerelési cikkeiket eldobálják. A gazdasági károk mellett élethetlenné váltak a korábban békés pihenést szolgáló felújított, határ közeli tanyák, az emberek nagy többsége, akinek ott van tanyája, már éjszakára egyáltalán nem mer kint aludni, napközben se nagyon merik már megközelíteni a javaikat.

Annak ellenére, hogy súlyosnak minősíthető bűncselekmény még nem fordult elő, de az emberek érzékelése borzasztó negatívra váltott. Egyébként azt tudni kell, hogy ezeken a településeken néhány ezer ember lakik - Röszkét, Mórahalom és Ásotthalom értem alatta -, és jelentős mennyiségű ember lakik a tanyai környezetben, akik nap mint nap, éjszakákon át és nappal is több száz fős menekültcsoporttal találkoznak munkába járás közben, mindenféle ügyesbajos dolgaikat nehezen tudják elintézni.

(20.30)

Nehezen tudják megközelíteni a dűlőutakon a tanyáikat, és hát korlátozzák a magyar embereket a munkájuk és normális életvitelük kivitelezésében. Egyébként a lakosság nem a menekülteket, bevándorlókat, hanem a helyzetet nem bírja tovább, és nem tudják, hogy mi lesz tovább, mi lesz a munkájuk, a lakóhelyük jövőjével. Egyébként Szeged polgármestere, Botka László MSZP-s polgármesterünk nyilatkozata, amit legutóbb adott, hogy Szegedet nem érinti a menekültáradat, ez nem teljesen igaz, mert 24-én Szegeden - akik szegediek, nyilván tudják, akik nem, azoknak mondom - az árvízi emlékműig a rendőrség 668 menekültet, tiltott határátlépést elkövető bevándorlót tartóztatott fel, és ez az árvízi emlékmű majdnem a belvárosban van Szegeden. Én úgy gondolom, hogy ez a kérdés sürgős megoldásra vár. Mindenképpen a megélhetési okokból érkezett emberek döntő része nem menekült, és az embercsempészek tevékenységének az európai uniós szabály, úgy tűnik, hogy igen-igen kedvez. Azt azért szeretném elmondani, polgármesterek panaszkodnak arra, hogy a határ közeli dűlőutakon vagy egyébként alsóbbrendű utakon egyre több és olyan mennyiségű külföldi rendszámú autó várja a mene-

külteket, akik gyakorlatilag még nem is találkoznak a magyar rendészeti szervekkel, hanem az átszökés után gyakorlatilag az autókba ugrálva próbálják elhagyni a határszakaszt. Úgy gondolom, hogy mindenféle biztonsági kockázatot felvet ez a kérdés.

Annyit szeretnék még hozzátenni, hogy a legutóbbi EU-csúcson megállapodás született a segítségre szoruló menekültek és a gazdasági bevándorlók szétválasztásáról, amiről itt többször is tettünk említést a mai nap és az elmúlt hetekben. Egyetértés volt abban is, hogy ennek a szétválasztásnak lehetőség szerint az EU határain kívül vagy legalábbis a frontországok területén kell megtörténnie. Ugye tudjuk, hogy a legújabb információk szerint két ország, Olaszország és Görögország van frontorszádként nyilvántartva. Magyarország úgy döntött, hogy nem kér frontországi minősítést, ugyanis a menekültek nagy része más uniós tagállamból érkezik hozzánk.

Az EU vezetői belátták, földrajzilag átfogó megközelítésre van szükség menekültügyben. Távol kell tartani a közösség területétől a menedéjog elnyerésére nem jogosultakat. Ennek érdekében együttműködést kell kialakítani a kibocsátó és tranzitországokkal. Elhangzott: mindenkinek saját kötelessége a határok védelme. Magyarország meg fogja védeni déli határait, ugyanakkor arra is felhívta a figyelmet, hogy az ideiglenes határzár nem irányulhat Szerbia ellen, és ez nem is irányul a szerbek ellen. Ez uniós információ, hogy Magyarország különleges bánásmódra számíthat a közeljövőben menekültügyben. Természetesen az ott élő emberek, magyarok is a szolidaritás elve alapján fogunk eljárni, és akiről bebizonyosodik, hogy menekült, azt meg kell hogy védjük. Hazánkban minden magyar parlamenti képviselőnek, kormánynak, kormánytagnak, minden politikusnak és közéleti személyiségnek a magyar emberek érdekeit kell képviselni, így kell nyilatkozni, meg kell védeni a magyar kulturális örökséget, az európai demokratikus hagyományokat kell képviselnünk.

Végül hadd emlékeztessenek újra arra, hogy a déli határ környékén élő emberek nagy örömmel fogadták a kormány azon döntését, hogy ideiglenes műszaki zárat épít a határra, vagyis a határtól tíz méterre Magyarország felé. Ez az ideiglenes létesítmény 175 kilométeres szakaszon, várhatóan négy méter magasan fog hozzájárulni ahhoz, hogy ez az áldatlan állapot megszűnjön Magyarországon, ezzel együtt a déli határok mentén, és hát még örömtelibb az, hogy ehhez a tervhez anyagilag is a kormány elkülönített 6,5 milliárd forintot. A mérnöki előkészítések egyébként folyamatban vannak. Ezek a törvénymódosítások azt fogják szolgálni, hogy minél előbb megépüljön ez a zár, és a magyar emberek biztonságban élhessék Magyarországon az életüket.

Szeretnék végezetül köszönetet mondani Röszeke, Mórahalom, Ásotthalom polgármestereinek, lakosságának, a polgárőrségnek, hogy türik, és min-

dent elkövetnek annak érdekében, hogy azért mégis zökkenőmentesen bonyolódjanak ezek a hatósági eljárások, és emberekhez méltóan lehessen levezetni ezt az egyébként hosszú távon nagyon sok ideig még valószínűleg fennálló problémát.

Még egy adalék csak, hogy mivel jön a nyár, jön a forróság, a jövő héten már 30 fok feletti hőmérséklet várható, nagyon veszélyes az a helyzet, ami a déli határainkon van. Ugye, a határon törvénytelenül átlépők a határ magyar oldalán eldobálják fehérneműiket, eldobálják maradék ételeiket, ruháikat, cipőiket, és járványügyi szempontból a hatóságoknak mindenképpen oda kell arra figyelni, hogy a nyári időszakban ezek fokozott veszélyt jelentenek a lakosságra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Következő előre bejelentett felszólaló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ennek a részletesnek vagy zárónak látszó vitának különös aktualitást ad az a mai hír, amely az Alfahír hírportálon és máshol is olvasható, mely beszámolókat szerint a botokkal, kövekkel, téglákkal és betonarabokkal felfegyverkezett úgynevezett menekültek kirontottak a 471-es főútra, ahol megtámadták a közeledő autókat. Ez tehát a migránsok világa, tisztelet a kivételnek, hiszen vannak közöttük valódi menekültek, olyan személyek, akik valódi üldöztetés elől érkeznek ide, és én állítom, vallom, hogy irányukba segítő kezünket emberi, humanitárius és egyéb okokból is ki kell nyújtanunk. Ez nem lehet vita tárgya közöttünk. Ugyanakkor látható, hogy számos elem teljes mértékben azonosíthatatlanná teszi magát a határátlépés előtt. Ezt az ásothalmi személyes bejárásaink során több alkalommal tapasztaltuk, a széttépett kis fecnik formájában megtalálható azonosító papírosok, iratok ott hevernek a határsávban, és nagyon sok migráns tudatosan választja azt az utat, hogy a magyar hatóságok ne tudjanak róla, ne derüljön ki azonossága. Látható, hogy Szeged környékén is most egyfajta lázadás tört ki azért a hírek szerint, mert le akartak fényképezni illetőket, illetve ujjlenyomatot akartak venni tőlük. Egész egyszerűen elfogadhatatlan az, hogy Magyarországra csapódjon le lakosságcsapó arányosan biztos, hogy a legnagyobb teher abból a bajból, amit részben ugye az Amerikai Egyesült Államok kavart, részben egy demográfiai többlet az érintett régiókban kavart. De akkor is láthatjuk, hogy az, hogy ma Debrecenben Kószeghy Csanád Ábel ottani jobbikos képviselőnek majdhogynem menekülnie kellett a feldühödött migránsok hordája elől, egy tökéletesen elfogadhatatlan helyzetet teremt. És egy olyan helyzetet teremt Magyarországon, amikor már a pusztá önvédelmünkről van szó, éppen ezért az előttünk fekvő javaslatához talán nem véletlen,

hogy érdemi módosító indítvány nem is érkezhetett. Jött egy olyan, hogy vonják vissza vagy tegyék semmissé ezt az egészet.

De én elképedve állok a jelenség előtt, hogy vannak olyan, magukat liberálisnak mondó politikai erők, akik a legundorítóbb, gusztustalan, gyomorforogató kampányt folytatták a határon túl élő magyar testvéreinkkel szemben, egy kicsit több mint tíz évvel ezelőtt, most pedig ugyanazok az erők vagy legalábbis egy jó részük azért kampányol, hogy telepítsünk le, integráljunk migránsokat, adjunk nekik szociális bérlakást Budapesten, adjunk nekik hosszú távon szavazati jogot, és azon debreceni menekültszálló kapcsán, ahonnan most egy őrzőgő horda kitört, és a jogkövető állampolgárokra támadt - tehát bűnözőkről van szó, jelentsük ezt ki -, ott a migránsokért szolidaritást vállaló szervezet azért tüntetett, mert állítólag kényelmetlen a tévészoba. Ez a mai Magyarország, ez az elképesztő kettősség, ahol nem lehet azoknak a felelősségét elbátellizálni, akik a magyar véreink ellen számtalanszor kikeltek, az ideérkező, sokszor azonosíthatatlan személyek érdekében pedig elvtelenül, az összes európai és magyar értéket feladó módon állnak elő olyan követelésekkel, amelyek teljesen vállalhatatlanok.

Szeretném, hogy a köszönet hangján ha szólnak, és helyes, hogy szólnak, említsék meg azokat a mezőőröket is, például az ásothalmi mezőőrséget, amelynek bár csak három tagja van, de több száz migránst tartóztattak fel, amikor is azok olyan cselekményekre ragadtatták magukat, amelyek a magyar törvényekbe egyértelműen beleütköznek.

(20.40)

Ugye, önmagában a határátlépés is illegális, de fogadjuk el, hogy vannak messziről érkezett, fáradt, megtört emberek, akiket az embercsempészek, mondjuk, nem a határátkelőhelyen tesznek le, fogadjuk el, és próbáljuk meg elhinni, hogy sokan nem tudják, hogy hol a határátkelőhely. De akkor is azt kell mondjuk, igen érdekes, hogy amikor 1517 illegális határsértésről szereztünk tudomást egy rövid időszak alatt, egy-két nap alatt, ugyanezen időszakot lekérdezve azt láttuk, hogy a határátkelőhelyen o, azaz nulla migráns jelentkezett annak érdekében, hogy ő menekült és menekültstátusért folyamodna hosszú távon.

Tehát Toroczkai László és háromfős mezőőrsége Ásothalmmon ki van téve egyrészt az áradatnak - én magam, amikor egy bejárásom voltam velük kicsit több mint egy héttel ezelőtt, akkor kongóiak mintegy húszfős csoportjába ütköztünk, akik igen agresszív módon körbeállják az autókat, ingyenes taxiszolgáltatást követelnek tőlük, a tanyák lakosait vegzálják. Amíg vizet kérnek, addig ez egy érthető emberi szükséglet kielégítésére irányuló valami, de amikor már

agresszívan a mindennapi életvitelében akadályozzák a helyi tanyasi lakost, akkor azt mondjuk, hogy be kell avatkozni.

És be kellene avatkozni a kormánynak az ügyben is, hogy elindult a kerítésépítés hírére egy pánikszerű áradat. Mi magunk, a Jobbik országos és helyi vezetőiből álló delegációval bejártuk Magyarokérség térségét, Ásotthalom, Szeged külterületét, azt a töltest is, ahol éjszakánként 50 fős csoportokban közelednek a migránsok, és bizony azt láttuk, hogy a pánikszerű áradat tényét a menekültek maguk is megerősítik. Tehát hozzájuk is eljutott a kerítésépítés híre, és bizony, ez az ő mozgásukat olyan ütemben gyorsította fel, hogy az ott élő magyar lakosság a jelenlegi határ mind a két oldalán arról panaszkodik, hogy felprédálják a tanyáit, ellopják a termését, de még ellopják a kilógatott és szárítani szándékozott ruhákat is. Tehát olyan helyzet állt elő, ahol bizony be kell avatkozni. A mai debreceni események fényében pedig ez minden eddiginél sürgetőbbé vált.

Azt mondjuk tehát, hogy igen, ki lehet és ki kell jelölni olyan harmadik országokat, akár tranzitországokat, amelyek biztonságosak, nem szabad elfogadni azon dublini egyezményből adódó kikötéseket, melyek szerint feltétel nélkül kellene adott esetben mindenkit visszavenni. Azt is mondjuk, hogy eltúlzottak a kormányzat becslései, amikor azt próbálta előadni, hogy 160-200 ezer ember közötti lehet az a visszatoloncolandó migránsmennyiség, amely pár év alatt érheti hazánkat. Mi ezt maximálisan eltúlzottnak tartjuk, hiszen szerencsére, ha valaki olvassa a dublini egyezmény idevágó passzusait, ott megtalálja, hogy egy öt hónapos igazolt periódus után bizony a kezelés felelőssége átszállhat a nyugati országra, egyéves ott-tartózkodás után automatikusan átszáll. De azt is mondjuk, hogy a megmaradt pár ezer, illetve egy-két tízezer ide visszatoloncolandó migráns is pontosan annyival több a kelletténél, mint ahányan ők lesznek. Tehát három embert sem szeretnénk ide befogadni és letelepíteni.

Éppen ezért minden kvótászerű megoldást a Jobbik elutasít. És ezen vita kapcsán is az a kérésünk a kormány felé, hogy tisztázza álláspontját a dublini egyezmény kapcsán, kér-e ideiglenes, átmeneti mentességet, kirakja-e Magyarországra a „megtelt” táblát. És nyilvánvaló módon természetes igénye most minden egyes választópolgárnak, hogy azt is tudja, hogy a debrecenihez hasonló események kapcsán milyen cselekvéssorozatra számíthat a kormánytól, hogyan lehet elejét venni annak, hogy őrjöngő hordák kitörjenek egy menekültszállóról, és vegzálják azt a polgári lakosságot, amely felkészületlen az ilyen eseményekre. Meg kell tehát védeni a polgárok objektív biztonságát és szubjektív biztonságérzetét is. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Jelzésre:)* Normál

szót kérőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr kér szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látván, hogy más nem él a felszólalás lehetőségével, szeretném még pár gondolattal gyarapítani a jövőben kitárgyalandó témák listáját.

Azt is látjuk, hogy miközben egyes liberális szervezetek azért tüntetnek, hogy a tévészoba legyen kényelmesebb a menekültszállón, mi, jobbikosok leginkább azért tüntetünk, hogy a lakott területen belül lévő, nyíltan nevezett menekültszállókat tegyék zárta. A mai esemény egész egyszerűen ordít azért, hogy végre zárjuk le ezeket az intézményeket. Semmiféle indok nem hozható fel amellet, hogy a polgári lakossággal szabadon kontaktálhassanak azok a személyek, akik között magukat azonosíthatatlanná tévők és bűnözők is sajnos ott vannak. Látható, hogy Balassagyarmaton is a részben nyílt menekültszálló 200 méteres körzetében templom és iskola egyaránt található, most folyik majd a hírek szerint egy óvoda építése is abban a térségben. Szeretnénk tehát elejét venni a debreceni eseményeknek, a maiaknak, nem szeretnénk, hogy ezek máshol kialakuljanak vagy kicsúcsosodjanak.

És végül is azt szeretnénk, hogy a nyugat-európai mintegy 700 „no-go” zónához hasonló, tehát ahová őshonos, őslakos ember nem teheti be a lábát, hiszen a migránsok uralta városrészekről van szó, Magyarországon ne jöjjenek létre se Debrecenben, se Balassagyarmaton, se máshol, hiszen amiről hosszú távon ez az egész vita szól, az az, hogy vannak menekültek, akiket segíteni kell, és mi segíteni is szeretnénk a jövőben, de vannak olyanok is, akik elvonnak tőlünk mindent, mindent, ami az önazonosságunkat jelenti, mindent, amiért generációk harcoltak Magyarországon.

Nekünk pedig kutya kötelességünk elérni azt, hogy Magyarország igenis a magyaroké legyen. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ismét megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most reflektálni az elhangzottakra. *(Kósa Lajos, bólintva: Megnyomtam a gombot is.)* Még látom is. *(Derült-ség.)* Képviselő úré a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Tudtam, hogy elnök úr figyelmét nem kerüli el a jelzésem. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat kapcsán néhány dolgot el szeretnék mondani. Előtte, csak a pontosság kedvéért, mert a vitában elhangzott: azok az események, amelyek ma a debreceni menekülttáborban lejátszódtak, valóságok, csak nem egészen úgy történtek, ahogy Z. Kárpát Dániel mondta. Semmi-

fajta tévésobának nincsen helye. És Z. Kárpát Dániel, aki igazán rutinos, nagy tudású politikus, pontosan tudja, hogy az internet kizárólag rendkívül erős és alapos forráskritika után alkalmas arra, hogy az ember tájékozódjon az életben (Z. Kárpát Dániel: *Ezért olvasom az alfahir.hu-t.*), hiszen - mint tudjuk - az interneten szerepel például, hogy Elvis Presley él, továbbá Zámbo Jimmy is él. (*Derűltég.*) Tehát legyünk óvatosak ezzel, mert azért debreceni képviselőként volt alkalmam tájékozódni részint a helyi illetékesektől, részint az ott élő képviselőktől, és elmondhatom, hogy nem kevésbé aggasztó a jelenség akkor sem, hogyha a tényeket pontosan tudjuk.

Ugyanis nem a tévésoba mérete vagy kínálata okozta a konfliktust (Z. Kárpát Dániel: *Senki nem állított ilyet! Félreértetted, de nagyon!*), hanem az, hogy a menekülttáborban tartózkodók kerültek egymással konfliktusba egy anyagi természetű vita után, és a vita hevében az egyik menekült, aki egy török volt... Egyébként, figyeljenek: az egyik menekült, aki török volt. Értik, Törökországból; nincs háború, nincs veszélyzóna, sőt Törökország, mint tudjuk, regionális pozíciókra tör, és kifejezetten egyre-másra halljuk a jó jelentéseket a török gazdaság prosperálásáról. Tehát az egyik török menekült - ennyit a menekültek összetételéről - egy afgánnal került szóváltásba, az afgán kezéből kikapta a Koránt, rátaposott, és ez olyan mértékű vihart indított el, aminek kapcsán igazából a táborban tartózkodó több száz muzulmán a törököt akarta meglincselni; és ennek kapcsán azt a szituációt értették félre, hogy miután a több száz ember meg akarta lincselni a menekülttábor egy épületébe bemenekülő törököt, és azt a törököt nagyon helyesen a magyar rendőrség kimentette, mert egyébként fejig felkoncolásról lett volna szó, a muzulmánok ezután támadtak a magyar rendőrökre, mert azt hitték, hogy a törököt akarja megvédeni, holott egyébként csak letartóztatták a törököt. (Z. Kárpát Dániel: *Így már rögtön más, bocsánat!*) Akkor nyugodtak meg, közben dulakodtak a rendőrökkel, rendőri erő alkalmazására is sor került, gázfüggönyt vetettek be a menekülttábor lakói ellen, egy százfős csoport kitört a 471-es útra, ott az utat elzárták, az arra járó autókat megdobálták válogatás nélkül, egy-két kukát felgyújtottak. És csak akkor került sor az eseménysor végére, amikor a lázadó muzulmánok egy küldöttsége meggyőződött a debreceni rendőrségen, hogy a törököt letartóztatta a magyar rendőrség, és nem kimentette és elengedte. Továbbá a rendőrség azt is bizonyította, hogy a török a Korán megtaposásáért elnézést kér. És akkor mindenki megnyugodott és hazament.

Ez egyébként nagyon jól megvilágítja azt a problémát, hogy a hazánkba érkező tömeges illegális határátlépő olyan, mindenfajta belső struktúra nélküli, egymással is elképesztő konfliktusba keveredő... - korábban a debreceni menekülttáborban egy kosármeccs kapcsán agyonütöttek egy bevándorlót a

bevándorlók egyébként, félreértés ne essék, tehát halálosan bántalmaztak, úgy értem.

(20.50)

Ez a probléma, az egész eseménysor világosan megmutatja, hogy olyan mértékű civilizációs szakadék tátong az ideáramló bevándorlók tömegei és az európai lakosság között, ami egyszerűen nem hidalható át. Példának okáért, elmondják máshol is, hogy a bevándorlók egy része - miután a kereszténységgel kapcsolatban rendkívül heves ellenérzésekkel viseltetnek - a Magyarországon, Debrecen környékén felállított út menti keresztet leköpdösik, mert ez náluk tradíció vagy valamifajta szokás. De nálunk nem!

Ez a néhány apróság is mutatja azt az elképesztő szakadékot, ami meggyőződésem szerint áthidalhatatlan. Ezért el kell dönteni, hogy mit csinálunk, s most kell eldönteni, és nem húsz év múlva, amikor már nem lesz mit eldönteni. Nem lehet nem észrevenni, hogy az európai, főleg a nyugat-európai országok különböző megfontolásokból ugyan, de nem tudták ezt a helyzetet kezelni, és sajnos az az ember érzése, hogy néhány területen már ki is csúszott az események irányítása az európai népek kezéből. Mi azt szeretnénk, hogy ez Magyarországon ne így legyen. Azt szeretnénk, hogy Magyarország ellen tudjon állni ennek az elképesztő nyomásnak.

Azért adtuk be ezt a törvénymódosító javaslatot képviselőtársaimmal, hogy világossá tegyük, mi a szándék. Az a szándékunk, hogy a gazdasági okokból menekülőket, az illegális határátlépőket állítsuk meg és ne engedjük be Magyarország területére. Ezt szolgálja ez a törvénymódosítás, a biztonságos harmadik ország kijelölésének a lehetősége, amit a kormánynak adunk. Mielőtt még valaki komolyan venné az európai balliberális oldal sirárait, szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy egy korábbi időszakban, 2006-tól kezdődően, maga az Európai Bizottság kezdeményezte azt, hogy az Európai Közösség együttműködve határozza meg a biztonságos harmadik ország fogalmát, csak ezt nem tudták végrehajtani, ezért visszaadták tagállami hatáskörbe. Nem felszámolták azt a lehetőséget, hogy ezt kijelöljék a tagállamok, hanem tagállami hatáskörbe adták vissza, mert arra sem jutott energia, hogy ezt közösen kijelöljék.

Most azzal a joggal, azzal a lehetőséggel élünk, amivel már élt Franciaország, Írország, Luxemburg, Németország és más európai országok, amelyek meghatározták a biztonságos harmadik országok körét. Megjegyzem, több más ország meghatározása szerint Szerbia ezek közé tartozik. Mi erre adunk felhatalmazást a kormánynak, ha a parlament ezzel egyetért.

Nagyon sok vita elhangzott már a menekültkérdéssel kapcsolatban, és még biztos nagyon sok el fog hangzani. Egy korábbi vitában már hangsúlyoztam,

most is elmondom, hogy ez egy rendkívül összetett kérdés, és mint minden összetett kérdés esetében, a jellegéből fakadóan teljesen kizárt, hogy egyetlen intézkedéscsomag megoldást hoz. Az ezzel a menekültáradattal kapcsolatos politika számtalan lépést követel meg. Ezek részben összefüggenek egymással, de önállóan is értelmezhetők. Az, hogy most megadjuk a kormánynak a felhatalmazást arra, hogy a biztonságos harmadik ország fogalmát kijelölje, egy önállóan is értelmezhető lépés; nem elegendő, nem is gondoljuk azt, hogy elegendő.

Teljesen nyilvánvaló, hogy Magyarországnak tennie kell valamit a tekintetben, hogy az európai joggal nyilvánvalóan durván visszaélő gazdasági menekültek ellen is gyorsítottan fel lehessen lépni. Az európai jog teljesen világosan megmondja, hogy aki menekültjogot kér, az egy országban beadhatja a kérelmét, és ott meg kell várnia a kérelem elbírálását. Ehhez képest a menekültek döntő többsége minden országban beadja a kérelmet, és nem várja meg a kérelem elbírálását, hanem megsemmisítve az idevonatkozó dokumentumokat megy tovább a következő országba, és ott is úgy tesz, mintha először kért volna politikai menedékjogot. Teljesen jogos az a felvetés, hogy ezt a joggal való visszaélést szüntessük meg, és aki más országban már kért politikai menedékjogot, de annak az eredményét nem várta be, és Magyarországon újra kér politikai menedékjogot, vagy adott esetben Magyarországon többször kér politikai menedékjogot, azt mindenfajta bonyolult eljárást mellőzve küldjük vissza abba az országba, ahonnan jött, mert ő nem jóhiszemű joggyakorló, hanem eleve visszaélt azzal a lehetőséggel, amit a menekültügy az ő számára biztosít.

Hasonlóképpen azt gondoljuk, hogy más intézkedések is szükségesek. Beszéltünk arról, hogy a biztonságos határzárát valósítsuk meg a schengeni határon, ahol egyébként nem a magyar-szerb határt védjük, hanem a szerb-magyar, szerb-cseh, szerb-német s a többi határokat, hiszen ez schengeni határ. Számos lépést kell még megtennünk, engedjék meg, hogy ne soroljam fel valamennyit, tisztelt elnök úr, hanem csak annyit kérjek, hogy ezt az apró lépést is támogassa a parlament, hogy haladjunk ebben az ügyben előre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a közfoglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A T/4451. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton el-

érhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzeti-ségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Maximum 8 perc áll rendelkezésére.

Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. június 25-ei ülésén megtárgyalta az anyakönyvi eljárásról és a közfoglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4451. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták az Igazságügyi bizottságnak a háttéranyagban található 13 pontos módosító javaslatát, illetve a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számú kormánypárti javaslatát.

A törvényjavaslat célja az elektronikus anyakönyvezés bevezetése óta szükségessé vált módosítások átvezetése, illetve az apai elismerő nyilatkozat nyilvántartásának beépítése az anyakönyvi rendszerbe. Az elektronikus anyakönyv bevezetése óta eltelt időszakban keletkezett tapasztalatok alapján bővíti az anyakönyvi igazgatásban használt fogalmak körét. A működésre, a törvényességre tekintettel részletesen megfogalmazza a törvény az eljárás rendjét, és az anyakönyvből törlés kérésére jogosultak köréről is rendelkezik. Tovább pontosítja az anyakönyvi igazgatásban közreműködő szervek, személyek hatáskörét, és az illetékességre vonatkozó szabályokat. A közfoglalkoztatással kapcsolatos módosítás kibővíti a közfoglalkoztatási feladatellátás területét, és kiterjeszti a közfoglalkoztatás keretében szervezett munkaerő-piaci szolgáltatásban való részvételt. A módosítással rendezni kívánjuk a szabadság kiadásának feltételeit. A fizetés nélküli szabadság maximális időtartamát 120 napra növeli a törvényjavaslat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum hétperces időkeretben. Kiss László képviselő úr, MSZP, tessék!

KISS LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Több dolog miatt nem tudtuk támogatni az előttünk fekvő javaslatot. Az első a dolog tartalmi része, de van egy formai része is. Kezdeném a tartalmi résszel.

(21.00)

Az elektronikus anyakönyvezésre vonatkozó szabályokat még az előző kormányzat, szocialista kormányzat alkotta meg, így értelemszerűen tehát azokat a javaslatokat, amelyek ezeknek a felülvizsgálatára irányulnak, mi pozitívan vesszük, tekintve, hogy az idő eljárt minden fölött, és helyes dolog javítani dolgokat. Elég, ha csak az általános vita kezdetére gondolunk, nem akarom elvenni Ritter nemzetiségi szószóló úr kenyerét, ő eléggé plasztikusan és - ha tetszik, elfogadja ezt tőlem - szellemesen érvelt amellet, hogy itt bizony vannak még javítandó irányok. Azt gondolom tehát, hogy helyes, hogyha a parlament foglalkozik ezzel a dologgal.

Am mondjuk úgy, hogy nem alakult ki bennünk az a meggyőződés a vita során, hogy ez a javaslat minden olyan kaput bezár, amelynek zárva kell lennie és valójában megoldja az elektronikus anyakönyvezés problematikáját is, ami pusztán csak azért probléma, mert bár ezt a rendszert még annak idején a szocialista kormányzat alkotta, de azóta többször átírták, és nagyon sok esetben azok, akiknek alkalmaznia kellene ezt a jogszabályt, végzésnek veszik gyakorlatilag ezeket az újabb és újabb átírásokat.

A másik kérdés, amivel foglalkozik a törvényjavaslat, a közfoglalkoztatással összefüggő egyes kérdések. Itt több problémánk van. Az egyik, amit régóta mond a Szocialista Párt, hogy mi azt szeretnénk, hogy a közfoglalkoztatottak ne páriák legyenek, ne kizsájtottjai legyenek a munka világának, hanem kapják meg azokat a jogosítványokat, még ha egyébként azok nem is túl nagy jogosítványok, amelyeket a munka törvénykönyve egyébként minden munkavállaló számára biztosít. Nos, ebben a dologban, ha tetszik, mindenképpen előrelépés ez a javaslat, ami előttünk van, de hát attól még rendkívül távol van, hogy azt tudjuk mondani, hogy bizony egy közfoglalkoztatottnak is ugyanolyan jogosítványai vannak, mint a munka törvénykönyve által biztosított más foglalkoztatottnak, még akkor is, hogyha ezek a jogok sem túl jelentős jogok.

Itt érünk el a dolog formai részéhez. Rejtő könyvében a kazánkovács és balerinára mindenki emlékszik, itt is azt láthatjuk, hogy előttünk van egy anyakönyvi eljárásról és egy közfoglalkoztatásról szóló törvény salátája, ami annak fényében egyébként különösen jó, hogy néhány napirendi pont múlva egy újabb közfoglalkoztatási törvényt van szerencséje megvitatni a Háznak. Tehát arról van szó, hogy most van egy salátánk, amely két egymással messze nem összetartozó területről fog beszélni, és ehhez képest néhány perc múlva fogunk vitatkozni egy másik törvényről, amely beletartozik egyébként abba az egyik törvénybe, amiről most szó van.

Ha valaki nem érti, hogy ez miért van itt, akkor nem a készülékben van a hiba, hanem az előterjesztésben. A Törvényalkotási bizottság ülésén az előterjesztő arról beszélt, hogy valóban így alakult, hogy

nem egyszerre terjesztették be ezt a két törvényjavaslatot. Szerintünk ez mindenképpen hiba. Azért is hiba, mert valóban azt lehet mondani, hogy a jogalkotásról szóló törvény valamennyi kritériumának ellentmond és a józan észnek is ellentmond az, hogy két olyan törvényről beszélünk, ami semmilyen módon nem kapcsolható össze.

Amikor tehát én magam is egyszerre két típusú kritikát fogalmazok meg, a felületes szemlélő azt hiheti, hogy hát valóban elment a józan eszem, hiszen mi köze van az anyakönyvi eljárásnak a közfoglalkoztatottakhoz. Kicsit olyan a helyzet, ha emlékeznek vissza, elnézést kérek, hogy megint Rejtőt citálok ide, amikor arról van szó, hogy kapnak egy gemkapcsot, egy darab kesztyűt és egy teniszütőt a legionáriusok, és mire lehet ezeket alkalmazni. Hát a gemkapoccsal a teniszütőre lehet rögzíteni az egy darab kesztyűt. Most is hasonló vitáknak lehetünk részesei, azt gondolom.

Helyesebb lenne tehát az, hogyha a kormányzat egy kiszámítható jogalkotást kezdene el végre a harmadik ciklusuk második évét kezdve. Azért is fontosnak tartjuk ezt, mert egész egyszerűen ez így nevetséges. Tehát nevetséges az, amikor össze nem illeszhető dolgokat citálnak össze. Kérem, önök is vegyék komolyabban a jogalkotást! Önök programozzák ezt a tevékenységet előre, készítene egy jogalkotási programot. Elvárhatja a parlament szerintem joggal azt, hogy azokat a törvényeket kapcsolják össze, amelyek valóban össze is tartoznak. A Törvényalkotási bizottságon is elmondtuk ezt a kritikánkat, és továbbra is fenntartjuk azt, hogy egy szerencsétlen megoldás volt.

Kérem önöket, hogy igyekezzenek azon, hogy ez ne történjen meg, mert méltatlan a Ház jogalkotásához ez a gyakorlat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nem módosítva a képviselő úr felszólalásának tartalmát, az idézett szerzőnél kőfaragók és balett-táncosok szerepelnek, csak a történelmi hűség kedvéért. *(Kiss László: Elnézést.)* Így aztán most továbblépünk, és megkérdem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Pogácsás Tibor nemet jelez.)* Államtitkár úr jelzi, hogy most nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószóló úrnak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja. Tessék!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm szépen. Sehr geehrter Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a közfoglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 4451.

számú törvényjavaslat első részével, az első negyven paragrafusával, az anyakönyvezési eljárással foglalkozott. Erről szeretném a bizottságunk véleményét ismertetni.

A Magyarországon élő nemzetiségeket nevesítetten, direkt módon a törvényjavaslat 15. §-a említi, mely szerint az Atv. 46. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép: „Nemzetiségi családi név, valamint a nemzetiségi utónévjegyzékben nem szereplő nemzetiségi utónév anyakönyvezhetőségéről az érintett országos nemzetiségi önkormányzat állásfoglalása az irányadó. Az érintett országos nemzetiségi önkormányzat állásfoglalását a megkereséstől számított 30 napon belül adja meg. Azt az utónevet, melynek bejegyzését az érintett országos nemzetiségi önkormányzat jóváhagyta, a nemzetiségi utónévjegyzékbe fel kell venni.”

Ez a módosítás egyrészt a nemzetiségi utónevek vonatkozásában folyamatos aktualizálási lehetőséget biztosít, másrészt a módosítás kiterjeszti az országos nemzetiségi önkormányzatok hatáskörét a nemzetiségi utónevek mellett a nemzetiségi családi név anyakönyvezhetőségével kapcsolatos állásfoglalásra is, mellyel bizottságunk egyetért és támogatja. Reméljük, hogy ezzel a lehetőséggel szaporodni és egyszerűsödni fognak azok a névváltoztatási kérelmek is, amelyekben a korábbi évtizedekben törvényi, fizikai vagy lelki nyomásra nevüket magyarosító nemzetiségi lakosok vagy leszármazottaik visszaveszik eredeti nemzetiségi nevüket.

Ezen 15. §-on kívül természetesen a törvény módosítás minden pontja érinti, érintheti a Magyarországon élő nemzetiségeket, ezért általánosságban is szeretném kijelenteni, hogy a törvény módosítás alapvető céljaival, azok megoldási javaslataival a Magyarországi nemzetiségek bizottsága egyetért, azokat támogatja.

Kiemelném ezek közül a törvényjavaslat 12. § (1) bekezdését, mely rendezi a kéttagú családi nevek kötőjellel vagy kötőjel nélküli egységes kezelését, nyilvántartását, hiszen nemzetiségi körben - többek között a már említett névvisszavételek miatt - a kettős családi név használata az átlagnál gyakoribb. Úgyszintén egyetértünk a 12. § 2. pontjával, mely szerint, ha valamelyik szülő nem magyar állampolgár, az anyakönyvvezető a szülők kérelmére a gyermek utónevét az anyakönyvbe az érintett nem magyar állampolgárra irányadó szabályok szerint is bejegyezheti, mivel a magyarországi nemzetiségeknél ez is az átlagnál gyakrabban fordul elő.

Az anyakönyvezés az ember életét végigkövető, annak legszebb, legcsodálatosabb mérföldköveit - születést, házasságot - és a végén a halálát, földi elmúlását is rögzíti. Pontosan két hónappal ezelőtt, az általános vita során, ahogy Kiss László említette, részletesen elmondtam és a házszabályt kicsit megficskázva szemléltettem is önöknek ezzel kapcsolatban egy abszolút bensőséges, személyes nemzetiségi történetet, melynek az volt a lényege, hogy a 2005.

február 24-én született fiam, Ritter Gergely anyakönyvezésénél négyéves kálváriát kellett végigjárjak ahhoz, hogy a fiam, aki tíz generáció óta német nemzetiségű szülők német nemzetiségű gyermeke, német nemzetiségi anyakönyvi kivonatot kapjon. Más kérdés, hogy ma valószínűleg a fiam az egyetlen Magyarországon, akinek egyidejűleg három különböző eredeti, hiteles anyakönyvi kivonata van: egy magyar nyelvű, egy háromnyelvű, úgynevezett idegen és egy német nemzetiségi.

Mindezt azért mondtam el akkor önöknek, mert egy olyan törvény és törvény módosítás van előttünk, mely szerint a Magyarországon élő nemzetiségeknek alanyi jogon, automatikusan jár a nemzetiségi anyakönyvezés. Papíron, törvényi szinten látszólag minden rendben van.

(21.10)

A gyakorlatban mégis négy év harc kellett hozzá, hogy ezzel élni tudjunk, és ha nekem, aki a törvényi háttérrel tisztában voltam, aki az országos nemzetiségi önkormányzat elnökhelyettese voltam, aki az akkor még önálló nemzetiségi ombudsmantól kezdve minden létező erőt mozgósítottam, négy év kellett, hogy ezt elérjem, akkor azt kell mondani, hogy Magyarországon a törvénynek ezen része nem működik.

Az elmúlt két hónapban szószóló kollégáimmal utánanéztünk és ellenőriztük, ma már az anyakönyvkiállító központi elektronikus rendszer érdemi többletmunka nélkül alkalmas mind a 13 Magyarországon élő nemzetiség részére a nemzetiségi anyakönyvi kivonat magyar és nemzetiségi nyelven történő kiállítására. Ennek ellenére az elmúlt két hónap konkrét gyakorlati tapasztalatai még mindig azt mutatják, hogy az érintett köztisztviselők többsége nincsen tudatában ennek, elzárkóznak a nemzetiségi anyakönyvek kiadásától, így a törvény végrehajtása során továbbra is jelentősen sérülnek a Magyarországon élő nemzetiségek érdekei. Kérjük ezért ezúton is a törvény végrehajtásáért felelős szaktárca sürgős intézkedését a törvény betartásának, végrehajtásának biztosítására. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für ihre Aufmerksamkeit. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, MSZP, aki írásban előre jelezte felszólalási szándékát. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az első pillanatoktól kezdve, amikor betérjesztésre került ez a törvénytervezet, az ember azon gondolkodott, hogy ugyan, mi kapcsolja össze az anyakönyvi eljárás és a közfog-

lalkoztatás dolgait. Kerestem-kutattam, nem találtam akkor sem, most itt erre az időszakra sem érett meg a történet. Egyszerűen arról van szó, hogy logikai kötelék nélküli, össze nem tartozó dolgok jelennek meg egy adott törvénytervezet keretei között. Nem mondom, hogy ez alkotmányellenes, a törvényalkotás rendszerében gyakorlatilag példa nélküli, de nyugodt lelkiállással mondhatom, hogy ez egy lusta magatartásforma, mondhatom, egy pofátlan magatartásforma. Sok mindent mondhatnék az önök szavajárásával, mert hiszen a törvényalkotási program keretei között is, amikor nekiindultak, akkor, ha jól emlékszem, az egyik a 42., a másik a 43. szám alatt önállóan beterjesztendő törvényjavaslatként volt megjelölve. No de hát az élet már csak ilyen, önök így mosták össze ezt a két történetet, az anyakönyvi eljárás és a közfoglalkoztatás rendszeréről szóló történetet.

2014 júliusától, ha emlékképeim nem csalnak meg, az elektronikus anyakönyvi nyilvántartási rendszer adott. Mint ahogy Kiss László képviselőtársam is szólt róla, gyakorlatilag itt a formai és a tartalmi dolgok tekintetében voltak kifogások a TAB keretei között is. Én inkább a tartalmi részéről beszélnék, a formairól már nem sokat. Ott talán még annyi megjegyzést tennék hozzá, hogy egy dolgot tudtam felfedezni, hogy mi az, ami összekapcsolja egyébként ezt a két történetet, az magában a Belügyminisztérium, vagy azt mondom, Pintér Sándor, vagy teljesen mindegy, hogy mit mondok, tehát ezen kötelékek közé sorolható ez a törvénytervezet, ennyi a kötőkapocs, de ez önmagában nekem túl kevésnek tűnt.

Én a közfoglalkoztatási részét bontanám egy kicsit ki, az anyakönyvi eljárás tekintetében azokat az adminisztratív változtatási dolgokat nem, amelyekről már itt részben szó is esett, meg egyébként is az általános vita kapcsán kibontásra került. A közfoglalkoztatás tekintetében pedig legkiváltképp azt a részét szeretném újra felidézni önökben - Kósa képviselőtársamban is -, ami az elmúlt öt esztendőben történt. Tudja, képviselőtársam, mert olyan szépen használja a számokat, csak hibásakat, hogy a közfoglalkoztatottak 2010-ben, a kormányváltást megelőzően 60 200 forintot vettek a kezükbe havonta; azt is tudja, hogy önök egy csodálatos, 47 ezer forintos pénzeszközt adtak, juttattak a számukra. Zsiga Marcell szavait ismeri ön is, ott volt tőle nem messze, amikor ezek elhangzásra kerültek.

Szóval, azt szeretném mondani, hogy az a pénz ma sem sokkal több 51-52 ezer forintos nagyságrendű kézbe vett pénzként, de vásárlóerő-értékben, ön is tudja, hogy 40-42 ezer forintot ér, magyarul, a dicső kétharmados kormányuk ezeknek az embereknek a bérének a vásárlóerő-értékének az egyharmadát elvette. Csak akkor, amikor munkaerőpiacról beszél és büszkélkedik, akkor a közfoglalkoztatottak jelennek meg mindig úgy a fejében, a gondolkodásában, az agyában, hogy ezek az emberek, ezek az emberek

bizony a bérük vásárlóerő-értékének az egyharmadát elvesztették az önök jóvoltából.

A másik része, ami jelenjen meg, hogy mivel önök alapvetően sajnos nem tudják biztosítani azt, hogy ez a nagyságrend, mármint egy 200 ezres nagyságrendű embercsoport értékteremtő közfoglalkoztatási tevékenységet végezzen, ebből kifolyólag sajnos sok embernek az ellenszenvét váltja ki, és ez nem jó. Nem jó, mert az, aki a gépek mellett monoton munkatevékenységet végez 8 órán keresztül, az nem jó, hogyha a közfoglalkoztatott emberekre úgy néz rá, hogy az nem értékteremtéssel párosuló munkát végez, és ezért nemhogy azt a pénzt, hanem még annak a felét se érdemelné meg. Ezek a köznyelv szintjén megfogalmazódó gondolatok, csak sokkal finomabban, mint ahogy ezek megtörténnek.

Önök gyakorlatilag a közfoglalkoztatottakból sajnos általában vetten a munka világának másik szegmentumában lévő emberek részéről bizonyos értelemben ellenségképet is festettek. Ez nem jó, ki kellene egyenesíteni ezt a pályát. Sokkal inkább arra kellene törekedni, hogy aki közfoglalkoztatásban van, az értékteremtő tevékenységet tudjon folytatni, és hogyha ezt tudja tenni, akkor kapja meg érte azt a pénzt, ami ma Magyarországon, mondjuk, minimálbérként megfogalmazódik. Arról már nem is akarok beszélni, hogy a minimálbér meg érje el azt a létminimum összegét legalább, amit önök most már a szóhasználatból is töröltetni kívánnak, már azt sem szeretnék, hogy világos és tiszta legyen, hogy hogyan válik el a minimálbér a létminimumtól, hogyan nyílik az olló e tekintetben.

A közfoglalkoztatottak tekintetében, itt, ennek a törvénytervezet kapcsán, amikor bevezetik azt, hogy egy háromnapos futamidőre történő - idézőjel - „képzésre” elmehetnek, és közfoglalkoztatott státusban maradnak és bért is kapnak, akkor nem csodát csinálnak, hanem mondhatom azt is, hogy még veszteséget is termelnek, mert egy közfoglalkoztatott számára ahhoz, hogy az elsődleges munkaerőpiacon el tudjon helyezkedni, ahhoz nem háromnapos ilyen típusú képzésekre, hanem sokkal hosszabb futamidejű képzések sokaságára van szükség, ezt önök is tudják.

Akkor, amikor a 90 napról megemelik 120 napra azt a futamidőt, ami az időmunka tekintetében a közfoglalkoztatott áthelyezési lehetőségét teremti meg, akkor meg azt a fajta - idézőjelbe tett - rab-szolgatartó, „adom-veszem a közmunkást” tevékenységet alapozzák meg, ami egy másik törvény keretei között szegényes módon a polgármesterek bérének az összekötésével párosulna, hogyha a józan eszük nem jön meg addigra, mire a döntést meg kell hozni ezekben a törvényekben.

Szóval, azt akarom mondani mindezzel, hogy önök eddig a közfoglalkoztatottakért nem túl sok jót tettek. Elvenni már elvettek tőlük azzal, hogy a közfoglalkoztatásban részesülők számát megnövelték - most, hogy elmondjam a mesét önök helyett,

amit szoktak mondani, hogy segély helyett munkát adtak, nem, segély helyett egy másik formátum keretei közé helyeztek sajnos nagyon sok embert, és nem munkát adtak -, azzal, hogy kirugdostak rengeteg embert a közsférából, majd visszafoglalkoztatták a közfoglalkoztatás keretei között, és a különféle állami fenntartású intézmények keretei között foglalkoztatták, azzal megint pénzeket vettek el ezektől az emberektől, és morálisan olyan válságos helyzetbe hozták őket, amelyet önök el sem tudnak képzelni.

Szóval, azt szeretném mondani, hogy megint csak ki kellene egyenesíteni ezt a történetet. Egy szó, mint száz, a közfoglalkoztatottnak tisztos munkát, olyan tisztos munkát, amelyik értékteremtéssel párosul és mások becsületét élvezzi, a közfoglalkoztatottnak tisztos bért, legalább a minimálbért, nem pedig külön kitalált közfoglalkoztatotti bért. Ha tisztos munkát végez, akkor tisztos bért mellette, és biztonságot, olyat, amelyet önök nem adtak meg, 2012-ben a munka törvénykönyvében keresztül még azt is elvették, ami volt. Megkülönböztetett a közfoglalkoztatott még a vonatkozásban is, hogy a szabadságok tekintetében pótszabadság a közfoglalkoztatottnak nem jár, nem úgy jár, mint az Mt. keretei között, hiába nevel három gyermeket, hiába van 30 év szolgálati ideje, ezeket nem vehetik figyelembe és nem érvényesíthetik.

(21.20)

Egy szó, mint száz: nem statisztikai alanyoknak kell tekinteni ezeket az embereket. Nem olyanoknak, akik tekintetében Kósa képviselőtársam ki tud állni és arról beszél, hogy 4 millió 100 ezer ember. Igaz, ő nem ezt a számot használja, hanem 4 millió 200 ezret, ami soha nem volt Magyarországon a rendszerváltás óta foglalkoztatottként. Segíték neki: 4 millió 100 ezer ember, amiből persze 200 ezernél több a közfoglalkoztatott, akik közül, mint mondtam, sajnos sokan nem értékteremtő munkatevékenységet folytatnak csökkentett bérekért.

Azt szeretném kérni önöktől tehát, hogy ne statisztikai alanyként tekintsenek ezekre az emberekre, hanem tisztos, dolgozó emberekként. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a frakciók részére fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólani. (Kósa Lajos jelentkezik.) Normál szót kérőként Kósa Lajos képviselő úr, Fidesz, tessék!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gúr Nándor képviselőtársam hozzászólása inspirált arra, hogy néhány gondolatot elmondjak ebben a vitában.

Gúr Nándor a számokat emlegette. Tudjuk, hogy a számok emlegetése az összefüggések nélkül önma-

gában nem sokat árul el. Ha például azt mondom, hogy a nyolcvanas évek közepén volt utoljára ilyen magas Magyarországon a munkában lévők száma, akkor 4 millió 100 ezer volt, most pedig 4 millió 200 ezer van munkában, ez azért nem mond önmagában túl sokat, mert a nyolcvanas évek közepén a nyugdíjkorhatár sokkal alacsonyabb volt. Tehát effektíve nem volt lehetőség arra, hogy az emberek tovább foglalkoztatásban legyenek. Ezért helyes, ha egymással összehasonlítható számokat mondunk az érveink alátámasztására, nem pedig olyanokat, amelyek nem függenek össze egymással.

Másrészt szeretném Gúr Nándor képviselő úr figyelmét felhívni arra (Gúr Nándor, *elfoglalva a jegyzői székét: Figyelek!*), hogy a közfoglalkoztatottak és a nehezen élő emberek elleni legnagyobb arcátlanúság mégiscsak az volt, amikor a Szocialista Párt azzal a Simon Gáborral szervezte az éhség menetét, aki egyébként több száz millió forintot parkoltatott éppen különböző külföldi bankszámlákon. Volt mersze az éhezők menete élén hülyét csinálni az emberekből, meg az MSZP-ből is, meg egyébként Gúr Nándorból is. És nem kérték ki maguknak azóta sem, sőt megpróbálták úgy tenni, mintha Simon Gábort nem is ismerték volna.

Az az összehasonlítás is helytelen volt a képviselőtársam részéről, amikor az általunk szervezett közfoglalkoztatást a szocialisták által szervezett közfoglalkoztatással és bérekkel hasonlította össze. Az lett volna a helyes, hogy az egyébként valóban minimálisan elérhető szociális segélyt veti össze a közmunkával. Mi ugyanis valójában egy olyan rendszert szerveztünk, amikor nem a korábbi közmunkát váltottuk ki, hanem azt mondtuk, hogy aki segélyt szeretne kapni... - 27 ezer forint volt egyébként akkor, amikor a szocialisták ezt megvalósították. Próbáljon meg ebből Gúr Nándor is megélni, ha tud, mert előszeregettel mondták, hogy hogy lehet megélni 47 ezer meg 62 ezer forintból. Ők 27 ezret adtak, abból biztos sokkal jobban meg lehetett élni, mint az általunk adott jóval magasabb összegekből. Mindenesetre ezt a rendszert kell összehasonlítani azzal, amit a szocialisták megvalósítottak.

A szocialisták mindig is az elosztásban voltak érdekeltek, ebben nincs vita. Ők azt szerették volna, ha minél több olyan ember van, aki egyedül az állami transzferekre tudja alapozni az egzisztenciáját. Mi a munka pártján vagyunk, sokszor elmondtuk ezt, és most is ezt állítjuk.

A közfoglalkoztatással kapcsolatban igyekszünk olyan rendszert megvalósítani, amely nemcsak hogy emberi méltóságot ad annak, aki ebben a rendszerben részt vesz, mert a munka nem szegény, hanem értelmessé is teszi ezeknek az embereknek a kétkezi munkáját. Nagyon sok helyen az országban ez így is valósul meg. Tekintettel arra, hogy alapvetően önkormányzatok és polgármesterek szervezik a közmunkaprogramokat, az ország 3200 önkormányzata között természetesen van egészen biztosan akár több

tucatnyi olyan önkormányzat is, ahol nem jól nyúlnak hozzá, nem jól szervezik meg.

Valóban kelthet az embereken rossz érzést, mondjuk, a közmunka szervezésének a metódusa. De azért többségében az önkormányzatok kifejezetten értelmes munkát adnak ezeknek az embereknek. Ilyen, amikor a korábban, a szocialista kormányzatok által előszeretettel elhanyagolt felszíni vízvezetési rendszernek a rendszeres karbantartása van, amikor az utakat, a közterületeket tartják karban - szükség is van erre - olyan jól, hogy érezhető azon az adott falun, hogy emberek dolgoznak a közterületért, azért, hogy a környezet normálisabb legyen. Vagy például amikor - és ez is nagyon fontos - olyan általános szemétszedési programot csinálnak, ami utána adott esetben a másodlagos nyersanyagok értékesítésében még a közfoglalkoztatást szervező vállalatnak vagy szervezetnek bevételt jelent. Ez igenis értékkeremtő, képzelje el, Gúr Nándor úr, bár tudom, hogy nehezen képzelem el ezt, mert előszeretettel szervez politikai éhségmeneteket krózus szocialista képviselőkkel az oldalán, mint hogy inkább az emberek közé menjen.

Én igenis találkoztam azzal Jándon, hogy a közmunkaprogram keretében megszervezett eperértékesítés kapcsán azok az emberek, akik nem kerestek nagyon sokat ezzel meg a közmunkaprogrammal, még az eper értékesítéséből származó bevételt megkaphatták, és igenis büszkék voltak a munkájukra. Nem azt érezték, hogy segélyen vannak és majd a nagyságos szocialista vagy nem tudom, milyen urak pénzt adnak a zsebükbe, ha éppen jó helyre teszik az x-et, hanem azt érezték, hogy értéket állítanak elő. Ezt szerte az országban nagyon sok helyen lehet megtapasztalni, ha az ember kicsit figyel arra, hogy mi történik. Mint amikor - tudom, meghökkenítő - Tiszalökön a közmunka-átalakításról volt a szó, pedig igazán nem a legjobban menő települések közé tartozik, akkor a közmunkában foglalkoztatott emberek tüntettek azért, hogy az önkormányzat tartsa fenn a közmunkaprogramot. Értik! Az emberek, a Gúr Nándor szerint halálra megalázott, kisémmizett, jövedelmüktől megfosztott emberek tüntettek azért, hogy egyébként ebben a programban részt vehessenek mindenki legnagyobb meglepetésére.

Egyáltalán nem mondható tehát az, hogy azok az állítások kiállnának a valósággal való összevetést, amelyeket Gúr Nándor képviselőtársam elmond. Azt tudjuk és nyilvánvalóan meg is kell mondani mindenkinek, ebből a szempontból örülök is Gúr Nándor felszólalásának, hogy ha a szocialisták kormányoznak, egy pillanat alatt fogják megszüntetni a közfoglalkoztatási rendszert, mert ők segélyben érdekeltek. Nem baj, legalább tudják a választók, hogy mikor majd odakerül a sor, akkor mi lesz, kitől mire számíthatnak. Ezért azt gondolom, hogy az emberek méltóságát, az emberek értékkeremtő képességét kiaknázó közfoglalkoztatási rendszer és az ezzel a rendszerrel összefüggő javító módosító javaslatok

feltétlenül támogatandók. Persze, a folyamatosan csak az újraelosztásban érdekeltek oldaláról ez nyilvánvalóan nem így van.

Mindenesetre kérem a tisztelt Házat, hogy a javaslatot, vagyis a javaslatnak ezt a részét, hiszen a felszólalásomban csak a közfoglalkoztatás egyes kérdéseire tértem ki, támogassák. Az anyakönyvi eljárásról szóló rész pedig, ahogy a német kisebbségi szószóló is elmondta, egy igen fontos, szimbolikusan is igen fontos módosítás, amely feltétlenül szükséges és támogatandó. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a frakciók részére fenntartott időkeret terhére kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Most megadom a szót Koranisz Laokratisz úrnak, a nemzetiségi bizottság által felkért görög szószólónak, a házszabály szerinti ötperces időkeretben. Szószóló úr, parancsoljon!

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló: Αξιότιμε Πρόεδρε, Κυρίες και κύριοι Βουλευτές Σας ευχαριστώ πολύ που δώσατε τον λόγο!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Csatlakozva az előttem felszólaló német nemzetiségi szószóló által elmondottakhoz, szeretném az önök figyelmét felhívni arra, hogy már az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény, illetve annak a most eljárásra kerülő módosításai biztosítják a lehetőséget a Magyarországon élő nemzetiségek tagjai részére, hogy a születendő gyermek családi nevében nemzetiségi nyelv szabályainak megfelelő anyakönyvezését kérjék és gyermeküknek...

(21.30)

ELNÖK: Bocsánat, hogy közbeszólók! Legyen szíves a mikrofonját egy kicsit följebb tenni, mert nem hallatszik jól mindaz, amit mond. *(Koranisz Laokratisz: Jó.)* Próbálja meg még egyszer!

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló: Így rendben van?

ELNÖK: Nem a saját mikrofonját használja a szószóló úr...

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló: Lehetséges?

ELNÖK: Igen, innen azt tartom a legvalószínűbbnek. Ezt majd beszámítjuk, hogy rendesen el tudja mondani a véleményét.

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló: Van itt még egy...

ELNÖK: A saját mikrofonjába...

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló:
Igen, ez már jó lesz.

ELNÖK: Igen, van több is (*Derűltég.*), de érdemes a sajátot használni.

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló:
Ez már jobb lesz, igen.

ELNÖK: Parancsoljon!

KORANISZ LAOKRATISZ nemzetiségi szószóló:
Akkor újrakezdeném.

Αξιότιμε Πρόεδρε, Κυρίες και κύριοι Βουλευτές
Σας ευχαριστώ πολύ που δώσατε τον λόγο!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Csatlakozva az előttem felszólaló német nemzetiségi szószóló által elmondottakhoz, szeretném az önök figyelmét felhívni arra, hogy bár az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény, illetve annak a most tárgyalásra kerülő módosításai biztosítják a lehetőséget a Magyarországon élő nemzetiségek tagjai részére, hogy a születendő gyermek családi nevének a nemzetiségi nyelv szabályainak megfelelő anyakönyvezését kérik, és gyermeküknek az adott nemzetiségnek megfelelő utónevet adhassanak, és ennek keretében szabályozva van az is, hogy a nemzetiségi családi név, valamint nemzetiségi utónév anyakönyvezhetőségének kérdésében adott esetben az érintett országos nemzetiségi önkormányzat állásfoglalását kérik az anyakönyvvezetők. A gyakorlatban azonban ezen jogok biztosításával adódnak problémák, amelyekre a törvény, illetve a jelenlegi módosítás ugyan tartalmaz egyértelmű rendelkezést, de az eljáró anyakönyvvezetők nem mindig találják meg a megoldást.

Kérjük a kormány és az illetékes minisztérium segítségét abban, hogy az anyakönyvvezetőket megfelelő jogszabályi rendelkezések útján utasítsák arra, hogy kérdések felmerülése esetén forduljanak az érintett országos nemzetiségi önkormányzatokhoz, és a jogok alkalmazásának elutasítása helyett vegyék fel a kapcsolatot az országos nemzetiségi önkormányzat hivatalával, és működjenek együtt az anyakönyvi iratok elkészítésében.

Mivel a német szószóló úr elmondta a saját példáját, elmondom én is. Hasonlóképpen jártunk mi is, amikor a harmadik unokám is megszületett, és kértük a nemzetiségi nyelven kiállított anyakönyvet, meg is érkezett - angol nyelven. Újra kértem, most már harmadik hónapja, újra kaptam egy olyan írást, hogy közöljem az anyakönyvi hivattal, hogy melyik görög betű melyik, a klaviatúrán szereplő latin betűnek felel meg. Ezért kérem még egyszer, és még egyszer felolvasom, hogy az anyakönyvvezetők vegyék fel a kapcsolatot a hivatalokkal, a magyarországi nemzetiségi önkormányzatok hivatalaival, és együtt-

tesen töltsék ki, illetve segítsenek ennek a problémának a megoldásában.

Ευχαριστώ την προσοχή σας.
Κοινωνώ την meghallgatást. (*Taps.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Az államtitkár urat megkérdem. (*Pogácsás Tibor jelzésére:*) Jelzi, hogy kíván reagálni. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat vitája mind a plenáris ülésen, mind a bizottságban nagyon sok általános vagy inkább általános kérdéseket fogalmazott meg, és inkább általános érvek vagy ellenérvek fogalmazódtak meg a törvényjavaslattal kapcsolatban. Különösen igaz ez az anyakönyvi eljárásról szóló törvényi részre, amelynek módosítása vitathatatlannul azért is szükséges, mert a bevezetésre került eljárás használata során láthatóvá vált, hogy a rendszer korrekcióra szorul. Én azt gondolom, hogy a javaslatnak ez az egyik érdeme, hogy a szükséges korrekciókat a kormányzat elvégzi.

A nemzetiségi szószólók az általános vita alkalmával is elmondták, megfogalmazták azt az igényüket, azt a teljesen jogos és természetes igényüket, hogy a dokumentumokban az anyanyelven történő névfeltüntetés, ennek a felvezetése, a megfelelő betűkészletek használata szükséges. Tulajdonképpen az általános vita után is egyeztettek a Belügyminisztérium munkatársaival is, és végül is az legalább megnyugtatóvá vált mindenki számára, hogy maga a jogszabály egyértelműen biztosítja azt, hogy az anyanyelven a szükséges anyakönyvezés megtörténjen. Én bízom abban, sőt én azt mondom, azt állítom, hogy a közigazgatás átalakítása, az ehhez kapcsolódó képzés, a végrehajtási rendeletek és ezeknek az ellenőrzése biztosítani, sőt garantálni fogja azt, hogy nemcsak a törvény adja meg ezt a lehetőséget, hanem ezzel a valóságban is, illetve a mindennapi életben is élhetnek a nemzetiségek.

A közfoglalkoztatással kapcsolatos vita a közfoglalkoztatással kapcsolatos általános érveket, ellenérveket hozta ismételtelen elő. Én azt gondolom, hogy a törvény közfoglalkoztatással kapcsolatos rendelkezései előremutatóak, és segítik azt a célt, amelyet maga a közfoglalkoztatás is szolgál, mely szerint az álláskeresők megfelelő munkatapasztalatokat szerezhetnek, és a munkatapasztalat megszerzése, illetve szinten tartása mellett olyan ismereteket is elsajátíthatnak, amelyek aztán a munkaerőpiacon való elhelyezkedést is segítik, segítik azt, hogy mielőbb visszatérjenek a piaci munkába.

Az átalakítással lehetővé válik az, hogy a közfoglalkoztatás időszaka megszakításra kerüljön akár rövid tartamú képzésre, akár hosszabb időtartamra, 90 nap helyett 120 napos fizetés nélküli szabadsággal akár az idején munkában foglalkoztathassák a

közfoglalkoztatottakat, illetve ők itt találjanak maguknak munkát.

Úgyhogy úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat mindkét szakasza előremutató, az anyagkönyvi eljárással kapcsolatban a szükséges módosításokat, korrekciókat végrehajtjuk, a közfoglalkoztatottak esetében pedig tovább segítjük a munkaerőpiacra való visszatérésüket.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/4822. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Horváth Lászlónak, a bizottság előadójának.

Parancsoljon!

HORVÁTH LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság a június 25. napján megtartott ülésén tárgyalta a T/4822. számon benyújtott, egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatról, és ezzel összefüggésben a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014-es országgyűlési határozat 46. §-ára tekintettel 20 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

A módosítás célja a vízgazdálkodásról szóló '95. évi LVII. törvénynek a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény nemzeti vagyonkezeléssel kapcsolatos szabályaival, illetve a víziközmű-szolgáltatásokról szóló 2011. évi CCIX. törvény víziközmű-fogalmával történő összhangjának megteremtése. Ezenkívül a belterületen történő csapadékvíz-gazdálkodás szabályai egyértelműsítésre kerülnek, oly módon, hogy a település belterületén a csapadékvíz elvezetését biztosító árkok fenntartása és vízi létesítmények üzemeltetése az önkormányzat feladata, kivéve az országos közút, illetve a közforgalmú vasút víztelenítését szolgáló árkokat, csatornákat és egyéb vízelvezető vízi létesítményeket, ahol a közút, illetve vasút fenntartója köteles a fenntartásról gondoskodni.

(21.40)

A feladat természetesen nem új közfeladat, az önkormányzatok ezt a településüzemeltetés keretében jelenleg is ellátják, most az ágazati törvény pontosítására kerül sor. A fentiek alapján a törvényjavaslat a megfelelő öntözővíz-továbbítás biztosítására és a víztovábbítást akadályozó művek állami üzemeltetésbe vételére tesz javaslatot.

A javaslat új felhatalmazó rendelkezést is tartalmaz, a vízgazdálkodási törvény hatályos 32/A. §-a meghatározza a vízgazdálkodási bírság kiszabásának eseteit és a bírság mértékét, az új felhatalmazás pedig a bírság kiszabása során alkalmazandó szempontrendszerek és a bírság megfizetési módja részletszabályainak rendeletben történő megállapítására ad a kormánynak felhatalmazást.

Továbbá a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló '96. évi XXXI. törvény módosításának célja az uniós és hazai szabályozási előírások összhangjának megteremtése. Ehhez kérve támogatásukat köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Pogácsás Tibor jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a Fenntartható fejlődés bizottságában megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, parancsoljon!

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Nagyon szépen köszönöm a szót. A Fenntartható fejlődés bizottsága ülésén több kérdést is felvettem a jelen lévő helyettes államtitkároknak, államtitkároknak. Kaptam is rájuk választ, kíváncsi leszek, hogy itt is hasonló válasz születik-e rá, mert én megkérdeztem azt, hogy ez az a törvényjavaslat-módosítás, amiben egyszerre módosítunk mindent, amit a katasztrófavédelem fog átvenni, amennyiben nem működik a szolgáltatás. Megkérdeztem azt is, bár szerencsére az utolsó lépést a kéményseprésben nem tették meg, de mégis a jövő évben hogy gondolják, hogy ha 0,9 milliárddal emeljük a katasztrófavédelem költségvetését, akkor a 6,5 milliárdos kéményseprő-szektor majd hogy fér bele ebbe a feladatkörbe.

Ugye, önök módosítják most a hulladékgyűjtéssel kapcsolatban kijelölt szolgáltató időtartamát, hogy mennyire időre lehet majd kijelölni a szolgáltatót. Az a problémánk, hogy attól, hogy hosszabb időre lehet majd ő a kijelölt szolgáltató, attól még a probléma nem oldódik meg. A problémát magát kéne megoldaniuk önöknek. Az a baj, hogy most hozzányúlunk minden területhez tényleg, amit a katasztrófavédelem átvehet, ha kialakul a katasztró-

fa, merthogy önök katasztrófát okoztak ezekben a szolgáltatásokban, de attól nem oldódik meg a probléma, hiszen a katasztrófavédelem majd pont ugyanazt a szolgáltatót tudja csak azon a területen kijelölni. Azt nem értjük, hogy ha most módosítgatjuk ezeket a törvényeket, miért nem lehet már egyszer jól megcsinálni. Ezért tényleg kérdezem, hogy mikorra számíthatunk arra, hogy ebből bármi olyan lesz, ami működőképes és fenntartható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP, tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Miután ezeket a kérdéseket a bizottsági ülésen feltettem, ott nagyon őszinte válaszokat kaptam pont azzal kapcsolatban, hogy mind a hulladék-szolgáltatás, mind a víziközmű-szolgáltatás, mint minden ilyen típusú szolgáltatás jelen pillanatban nem fenntartható és veszteséges. És hogy jelen pillanatban a minisztériumok keresik azt a megoldást, hogy hogy lehet ezeket a rendszereket fenntarthatóvá, szilárdná, stabilná tenni.

Ha önök is tudják, hogy ezek nem fenntartható, veszteséges rendszerek most, amelyek nem szilárdan és stabilan működnek - pedig azt gondolom, hogy ezek azok a közszolgáltatások, amelyek az emberek mindennapi életét érintik, amiket az emberek értenek és tudnak, még akkor is, ha nem foglalkoznak a napi politikával. Nálunk a családban azt szokták mondani, hogy akkor van rendben a politika, és akkor működik jól egy parlament, ha a mindennapi életét az embereknek nem befolyásolja. Ezek azok a dolgok, amelyek tényleg a mindennapi életet befolyásolják, hiszen a vízhez, a tiszta ivóvízhez mindenkinek alapvető joga van. De ha a víziközmű-szolgáltatásokat és a vízgazdálkodást önök tönkreteszik, aminek a lépéseit már megtették, akkor egyszerűen maga a rendszer nem fog tudni működni, sokkal lassabban fogják elhárítani a problémákat, az embereknek gondot fog okozni, amikor csőtörés van, lassabban fog kiérni a szakma, lassabban fogják tudni megoldani ezeket a problémákat. A hulladékszállítással kapcsolatban számos esetben elmondtuk önöknek, hogy attól, hogy 6-7 új terhet rónak, díjakat, adókat ezekre a szolgáltatókra, attól nem válik fenntarthatóvá, sőt fenntarthatatlanná válik egy olyan rendszer, ami régen jól működött. A hétvégén egy sajtótájékoztató formájában is megpróbáltam eljuttatni ezt az információt önökhöz, hátha valaki végre meghallja, amikor azt a választ kaptam vissza rá, hogy én ezzel a nemzetközi szolgáltatókat támogatom.

Uraim! Ezek nagy részében önkormányzati tulajdonú, nonprofit cégek. Ezek a polgármesterek, az önök polgármesterei, akik ott ülnek ezekben a hulladékszállító, hulladékgazdálkodó cégekben, akik saját gyermeküknek tekintik ezeket a hulladékszállító cégeket, akik fenntarthatóan szeretnék ezt csinálni, ahogy csinálták egyébként előtte egész sokáig és jól. És most azt látják, hogy a saját gyermekük - ahogy ők szoktak fogalmazni - fog tönkremenni, és majd amikor bejelentik, hogy nem tudják tovább a szolgáltatást csinálni a településeken, akkor majd a katasztrófavédelem kijelöli az újabb szolgáltatót, aki megint csak egyébként ugyanez a cég lesz, hiszen nincsen valószínűleg ugyanazon a területen másnak szemétszállító autója, eszköze, embere, szakembere; maga az oktatás és a képzés is rengeteg pénzt elvenne, amire egyáltalán olyan embereket tudnának kiállítani, aki ezeket a munkákat meg tudja csinálni. Tehát ők az adott cég. Akkor le kéne velük ülni. A saját polgármesterekkel kéne leülni. A szakmával kéne leülni, és leegyeztetni azt, hogy hogy lehet ezt a rendszert jól megcsinálni.

Az, hogy kitoljuk a határidőket, és akkor majd hosszabb időre lehet tényleg kijelölni a szolgáltatót, azzal tényleg nem oldódik meg ez a probléma. Európában mi vagyunk az egyetlen olyan ország, ahol útdíjat kell fizetni a hulladékszállító cégeknek a szemétszállító autókra.

Ez már olyan szinten nonszensz, hogy tényleg azt gondolom, hogy az egyik minisztériumban azt nézik, hogy honnan lehetne még több adót, még több pénzt beszédni, amíg a másik minisztériumban valószínűleg már ordítanak a szakemberek, hogy uraim, több pénzt nem lehet már elvenni a szektortól, mert össze fog omlani.

Néha sajnálom önöket, mert valószínűleg olyan harcok lehetnek ezekben a dolgokban, hogy valami hihetetlen. Csak egyet értsenek meg: tényleg a szakembereket kell meghallgatni, a saját polgármestereiket, akik lassan már fölteszik a kezüket, és azt mondják, gyerekek, így ezt nem lehet tovább csinálni. Értsék meg, hogy nem lehet kapkodni ezekben a kérdésekben, de ahogy látjuk, ezekben a kérdésekben önök akkor kezdtek el kapkodni, amikor eleve elkezdték módosítani, akkor nem gondolták át rendesen.

És most azt a választ kaptam a helyettes államtitkár úrtól is, hogy akkor keresni fogják a megoldásokat, csak még nagyon keresik. Tényleg egyetlenegy dolog van: le kell ülni azokkal, akik értenek hozzá. És ez nagyon gyors és jó megoldás lesz.

Egyetlenegy apróság, ami már tényleg csak megmosolyogtató ennél a módosításnál, hogy egy 2008-as uniós parlamenti és tanácsi rendeletet kívánnak most sürgősséggel elfogadtatni. 2015-öt írunk, és egy 2008-as rendeletet teszünk át a magyar jogszabályba sürgősséggel. Tényleg ez a sürgősség a vicc kategóriája. Legalább ne írják oda! Nagyon szépen köszönöm.

Ez az egy kérésünk van: a saját polgármestereiket kérdezzék meg ebben a kérdésben. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő felszólalással folytatjuk a munkát. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amikor vízgazdálkodásról meg tűzvédelemről beszélünk egymás mellett, ez érthető, nem úgy, mint az előbbieken, az anyakönyv meg a közfoglalkoztatás.

Érthető, de ahogy Heringes Anita képviselőtársam befejezte a mondatát, azzal kezdem; szóval, az viszont már érthetetlen, hogy egy 2008-as uniós rendeletet 2015-ben sürgősséggel fogadjon el a parlament. Hogy hét év kell ahhoz, ez bámulatos gyorsaság. No mindegy, eye fene!

A tartalmi része sokkal fontosabb ettől. Az, ami a belterületi csapadékvíz-gazdálkodás egyértelműsítését érinti, az szerintem rendben van, tehát az, hogy az önkormányzatok feladatává teszi, kivéve nyilván a vasút- és az országos úthálózatok kivételével e kérdéskört. Ez szerintem rendben van. Ez mondjuk, olyanfajta munkatevékenység-béli lehetőséget is adhat, amiről az előbb beszéltünk akár a közfoglalkoztatás tekintetében is, hogy értelmes, olyan károk kialakulásának megelőzését, prevencióval párosuló tevékenységet jelenthet, ami gyakorlatilag már elismerésre méltó tevékenységként fogható a közfoglalkoztatás színpadán is. Tehát ezzel nincs semmi baj.

(21.50)

Azzal szerintem viszont sokkal nagyobb a baj, amit megint csak érintett képviselőtársam, Heringes Anita, hogy a közszolgáltatás tekintetében a hulladékgazdálkodás vonatkozásában nyilván látszik, hogy rendszerbéli problémák vannak. Tehát az elmúlt két év tapasztalásai, ha nem tekintünk távolabbra vissza, láthatóan mutatják azt, hogy olyan szintű gondok és problémák vannak, amelyek rendszerbéli felülgondolásokat kívánnának meg. Rendszerbéli felülgondolásokat kívánnának meg. Szóval az, hogy lerakási díj van, na de hogy mellette még az utak futásánál is kvázi útdíj fizetését kell megtenni, megfizetni ezeknek az autóknak, hát, nem tudom, nem tudom, hogy normálisnak nevezhető-e, amikor közszolgáltatási feladatok ellátásáról esik szó.

Ha arról szól a történet, hogy lepusztítani valamit, majd a lepusztítás után, mint ahogy már több minden tekintetében önök ezt megcsinálták, egy másfajta újraosztást csinálni a haveroknak, a kedvezményezetteknek, akik közel állnak önökhöz, akkor ez érthető, akkor ez világos. Én mindig reménykedem abban, hogy nem szólhat minden

arról, nem szólhat minden erről, mint amit az elmúlt időszakban csináltak akár a dohánypiac-, akár a szerencsejáték-, akár a gázterületen, de sok mindent lehetne mondani, önök is tudják, a földhaszonbérleti szerződésektől elkezdve sok minden máson keresztül.

Abban bízom, abban reménykedem, hogy ez nem arról szól vagy nem szólhat erről, és pontosan ebből kifolyólag az a naiv elképzelésem, hogy talán egyszer csak meghallják azt, amit ellenzéki oldalról sokan és sokszor mondunk, hogy itt a közszolgáltatás tekintetében, most jelen esetben a hulladékszállításra vonatkoztatva rendszerbéli felülgondolásokat mindenképpen meg kellene tenni. Egyszerűen azért, hogy holnap, holnapután - ezt vegyék idézőjelbe tetten -, hogy évek múltával is, ha már önök majd nem kormányoznak, mondjuk, három esztendő elteltével, akkor is működő rendszerek legyenek, olyanok, amelyek az emberek érdekeit szolgálják. Olyanok, amelyek fenntarthatóak, amelyek megfizethető szolgáltatási díjjal párosulnak, olyanok, amelyek mögött nemcsak a habrty van meg, a rezsi-csökkenés kapcsán is tudok konkrét példát mondani önöknek, hogy mennyivel drágább a szemétszállítási díj, mint mondjuk, 2010-ben adott esetben, mert először megemelték jócskán, utána meg részlegesen csökkentették, de ne menjünk ebbe bele. Azt szeretném csak kérni önöktől, hogy rendszerszerű felülgondolást tegyenek, ami az emberek javát szolgálja. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy kíván szólni. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat első része a vízgazdálkodásról szóló rész. Ez egyértelmű helyzetet teremt, egyrésztől biztosítja azt, hogy az állam a vízfolyások esetében, az állami tulajdonú vízfolyások esetében egy kezelővel egy felügyelet alatt biztosítsa a megfelelő minőségű karbantartást, a vízi létesítmények üzemeltetését. Hiszen a törvény erejénél fogva a vízi létesítmények használatára, üzemeltetésére kötött szerződéseknél a vízügyi igazgatóság lesz a szerződéses partner.

Ez nyilván egyfelől a magasvíz esetén, tehát a kárelhárításnál vagy a veszélyelhárításnál is nagyon lényeges, másrésztől pedig egyértelműen az öntözővíz, az öntözőhálózatok kialakításánál és azok működőképességének a biztosításánál is egy nagyon fontos szempont. Ugyanez igaz az önkormányzatok esetében az önkormányzati belterületi csapadékvíz-elvezetésnél. Tulajdonképpen a jogszabályok értelmezésében volt vita a közútkezelők, illetve a MÁV

vagy a vasút esetében. Most egyértelműsödik, hogy kinek mi a feladata. Itt egyébként nagyon lényeges, hogy semmiféle többletfeladat telepítése egyetlen irányban sem történik meg.

A vízgazdálkodással kapcsolatos bírságnál a szabályozás ésszerű módosítása megtörténik. Egyfelől a kialakult állapot, illetve a meglévő állapot figyelembevétele az esetleges bírság kiszabásánál, illetve mértékének meghatározásánál; másrészt pedig a hatályba léptetés ideje is eszerint változik.

A tűz elleni védekezésről szóló törvény módosításánál gyakorlatilag az európai szabályozás átvétele történik, azzal kiegészítve, hogy a rendelet alkalmazása vagy átvétele minden külön további szabályozás nélkül is egyértelmű, azonban ettől függetlenül indokoltnak tartottuk azt, hogy a törvényben a különböző tűzveszélyes kategóriák megjelölésre kerüljenek, hogy az alkalmazók, a vállalkozók pontosan be tudják sorolni azt, és mindig kapcsolódni tudjanak ehhez, tehát ebben egy tiszta képlet alakuljon ki.

A hulladékszállítással kapcsolatban sok minden elhangzott. Itt és most ennek a törvénynek az a célja, hogy a biztos és biztonságos hulladékszállítás feltételeit hosszú távon is biztosítsa, és azon túlmenően egyébként a szolgáltatókat is védi, hiszen a kijelöléssel együtt a szolgáltató a keletkezett többletköltségeinek - amit a fogyasztóra nem tud áthárítani - 90 százalékát előlegként, utólagos elszámolásra megkérheti, és később számolva el a teljes többletköltséget megkaphatja. Tehát a szolgáltatás biztonsága így megfelelően garantálható.

Meggyőződésem, hogy a törvényjavaslat mindhárom törvény esetében támogatható, és kérem az Országgyűlést, hogy támogassa is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A T/5141. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék.

HORVÁTH LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság június 25-én tárgyalta a T/5141. számon benyújtott, a közfoglalkozta-

tásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatról, és ezzel összefüggésben a bizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-ának megfelelően 19 igen szavazattal, 5 ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

A módosítás célja a közfoglalkoztatottak és az elsődleges munkaerőpiacon működő munkáltatók közti kapcsolatfelvétel megkönnyítése. Egyrészt lehetőséget kíván nyújtani arra, hogy a közfoglalkoztatottak minél nagyobb hányada munkalehetőséghez jusson az egyszerűsített foglalkoztatás keretében, másrészt könnyíti az egyszerűsített foglalkoztatás keretében foglalkoztatni kívánó munkáltatók szezonális munkaerő-igénylésének kielégítését elsősorban a mezőgazdaság területén.

A javaslat alapján a munkáltató a munkaerőigényét május 1-je és október 31-e között annak a településnek a polgármestereinél is bejelentheti, ahol a tervezett foglalkoztatás helye található. Ugyanakkor az egyszerűsített módon létesíthető munkaviszonyban foglalkoztató munkáltató minden év október 31-éig bejelentheti a tervezett foglalkoztatás helye szerint illetékes megyei foglalkoztatási szerv részére a következő év május 1-je és október 31-e között általa tervezett egyszerűsített foglalkoztatás helyét, a foglalkoztatni kívánt létszámot és a foglalkoztatás tervezett ütemezését.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A jelenlegi szabályozás egyébként 2015. január 1-jétől már tartalmaz az állami foglalkoztatási szerv által az álláskereső számára felajánlott megfelelő munkahelyek esetében. *(Sic!)*

Kérjük a módosítás támogatását, mivel az pontosan azt a célt szolgálja, hogy a közfoglalkoztatottak visszakerülhessenek a munkaerőpiacra. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni most a vitához. *(Jelzésre:)* Nem. Köszönöm.

A kijelölt Vállalkozásfejlesztési bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Elsőként írásban előre jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, úgyhogy meg is adom a képviselő úrnak a szót.

(22.00)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Visszautalok a

kettővel ezelőtti napirendi pontunkra, a közfoglalkoztatásról szolt az a kérdés is. Sajnálom, hogy Kósa képviselőtársam már nincs a teremben, elmondta a litániát, aztán utána elhúzott. *(Dr. Fónagy János: Jön vissza.)* Azt gondolom, hogy jó lett volna, ha még marad, mert akkor egy kicsit tudnánk beszélni. *(Kósa Lajos visszatér az ülésterembe.)* Ó, nagyon örülök neki, hogy újra itt van, mert így elemezni tudjuk a kérdést tovább.

Tehát a dolog lényege, hogy legyünk korrektek, tisztességesek egymáshoz, mondjuk azt, hogy hozzuk x-re azt a meccset, ami arról szól, hogy mit is jelent az emberek zsebében a megszerezhető forrás. Én azt támogatom, elfogadom és elismerem, hogy a 28 500 forintnál a 47 ezer is több. Ez tény. *(Kósa Lajos kezével az asztalára csap.)* Oké, akkor egy-null. Hogy hozzuk x-re a meccset, azt kérem Kósa képviselőtársamtól, hogy ismerje el azt, hogy a 60 200 forintnál a 47 ezer meg kevesebb. *(Kósa Lajos az asztalára csap.)* Oké, egy-egy.

Akkor, hogy kettő-egy legyen, de senki javára, legyen win-win a meccs, mindenki nyerjen, de legkiváltképp a közfoglalkoztatottak, akkor meg azt szeretném nagy tisztelettel kérni, hogy innentől kezdve arról beszéljünk egymás között, hogy hogy lehet olyan helyzetet teremteni, hogy minél több közfoglalkoztatott ember értékteremtő munkatevékenységet tudjon végezni, ezért az értékteremtő munkatevékenységért pedig olyan bért kapjon, mondjuk, minimálbért, ami több attól, mint amit ma meg tudnak keresni. És ezek mellett azokat a munkafeltételeket és azokat a jogszabályi háttereket, ami azonos módon kezeli őket - például pótszabadság megállapítása, egyebek -, ezeket terjesszük ki rájuk is. És akkor tettünk sok mindent értük, meg tettünk azért is, hogy produktívabb értékteremtéssel párosuló tevékenységet folytassunk. Szerintem, ha ezt csináljuk, akkor többre megyünk, mint ha egymás arcába vágunk egy-egy gondolatot, egy-egy fajta megközelítés alapján.

Ha ez így rendben van, akkor én erről többet nem beszélek. Rendben van, Kósa képviselőtársam? *(Kósa Lajos: Összekever a kormány képviselőjével!)* Hogyne, hát nekem nagyon fontos a képviselőtársam véleménye. *(Kósa Lajos az asztalára csap.)* Rendben, akkor maradjunk abban, hogy nézzük meg a mostani törvénytervezet kapcsán, hogy ott mi a problémánk, és ha lehet, akkor kezdjünk el azon gondolkodni, hogy lehet ezt orvosolni.

Azt gondolom, hogy az az egyszerűsített foglalkoztatási forma keretei között történő elsődleges munkaerőpiacra - idézőjelbe teszem - való mozgatás, ez a 120 nap időmunkára, nem jó, ha ez éhbéért működik, márpedig éhbéért működik, ezt önök is tudják, az előbb beszéltük meg. Nem jó, ezen változtatni kell. Ha megnézik, hogy ma a mezőgazdaságban a mezőgazdasági típusú tevékenységekhez illetően mennyi az idézőjelbe tett napszamos bére - most hagyjuk azt, hogy feketén, szürkén, hogyan,

miképpen -, mit kap kézbe az az ember, aki egy nap elmegy dolgozni, akkor nyugodt lelkülettel merem mondani, hogy az minimum az 5 ezer forintot jelenti; ötezer forintot, kézbe.

Az, amit önök a minimálbér 85 százalékán keresztül juttatnak négy hónap mezőgazdasági munkatevékenységéhez illeszkedően a közfoglalkoztatott embernek, az ennek a töredékét jelenti. Azt szeretném, hogy ne teremtsünk közösen, vagy ne teremtsenek önök nélkülünk olyan helyzetet, amely a kiharcolt, idézőjelbe tett munkabérek letöri áz által, hogy az egyszerűsített foglalkoztatás keretei között éhbéért foglalkoztatják az embereket. Változtassunk ezen, legalább a minimálbér szintjére terjedő, visszszámított napi foglalkoztatási bérek legyenek az uralkodóak e tekintetben.

A másik része a dolognak, hogy ha a munkavállaló felmondással vagy közös megegyezéssel szünteti meg a jogviszonyt, akkor három hónapig eltiltható a törvénytervezet szerint a közfoglalkoztatástól. Mielőtt államtitkár úr elkezdene írni, azelőtt mondom, hogy tudom, hogy Czomba államtitkár meg benyújtott egy másik módosító javaslatot, hogy mi miért ne legyen így a közös megegyezés tekintetében, amiről az általános vita kapcsán beszéltünk. Ha ezt fenntartják, támogatják, az szerintem nem eleget, de sokat javíthat a történeten, annak a formálása már megtörténhet.

De van ettől nagyobb baj is. Azt szeretném kérni, hogy felejtsék el azt, hogy főleg a kistéleplési polgármesterek bérét, tudják, jócskán csökkentettek, most úgy akarják helyére tenni, hogy hozzákötik egy olyan típusú tevékenységhez, hogy fejkvóta alapján, mondjuk, hogy a közfoglalkoztatottak vonatkozásában mennyi embert fognak majd bevonni és az időnyellegű munkákra közvetíteni. Felejtsék el, mert politikai ízű a történet, olyan, mintha a BM felügyelete alatt rövid pórázra akarnak fogni a polgármestereket, és illetéknéppen kívánnák meg gyakorlatilag béklyóba kötni őket. Nem jó, nem szerencsés a dolog. A másik oldalról őket is kiszolgáltatottá teszi. Harmadrészt meg, ha a polgármestereket nem a BM felől, hanem másik irányból nézem, akkor a mindek urává is teheti, merthogy egyrészt majd ő mondja meg azt, hogy kik azok, akik, és mikor mit tehetnek. Nem jó, nem szerencsés. A munkaerőpiac dikálja és döntse el alapvetően ezeket a folyamatokat.

Ehhez illetően még két dolgot szeretnék önöknek mondani és kérni nagy tisztelettel önöktől. Az egyik az, hogy - szerintem kell a közfoglalkoztatás egyébként, csak mondom, értékteremtéssel párosulva -, ha már ennyi pénzt fordítunk az országban közfoglalkoztatásra, jelesül a jövő évi költségvetésben 340 milliárdot, ha nem csálnak meg az emlékképeim, akkor törekedjünk arra, hogy tényleg ne éhbéért és idézőjelbe tett jobbgysorsba kényszerített emberek sokaságával valósuljon meg mindez.

Mondok példát önöknek. Biztos ismerik sokak nyelvhasználatát szerint Magyarország gázszelöljét,

aki adott esetben egy adott esztendőben - nem tudom, hogy '12 vagy '13 volt - 800 millió forint osztalékot vett fel, miközben 225 ember foglalkoztatásához 157 millió forint bérjellegű kiadása volt. Ez már nem is rabszolgatartó, meg kizsákmányoló, meg nem tudom, milyen jelzőkkel illethető foglalkoztatás, ez nagyon diszsonáns. Törekedjenek, törekedjünk arra közösen, hogy tényleg ne a haverok, tényleg ne a Fideszhez kapcsolódó oligarchák - mindegy, hogy hogy nevezzük - legyenek a haszonélvezői ennek a történetnek, hanem az emberek. Ahhoz viszont, hogy az emberek legyenek ennek az egész történetnek a haszonélvezői, arra van szükség, hogy ha közfoglalkoztatás, akkor értékteremtő tevékenység, tisztességes bér és biztonság, a munka törvénykönyvéhez illesztett biztonság. Napi 500 forintért lehet majd ezeket az embereket ide-oda dobálni bármikor, a minimálbér 85 százalékaért, a munkaalkalmassági vizsgálatok elvégzése nélkül. Nem tudom, ez így nem helyes, szerintem ez így nem támogatható.

Ne legyen önökre rásüthető az a bélyeg, hogy az önök politikája nem másról szól, csak arról, hogy hogyan és miképpen tudják az egyszerű embereket minél magasabb fokon kizsákmányolni. Ne legyen! Az önök politikai érdeke sem ezt kívánja. Én meg nem az önök politikai érdeke alapján gondolkodom elsődlegesen, hanem az emberek szemszögéből nézem ezt a történetet. Tehát én meg azért mondom azt, hogy másképp tegyék, és másképp cselekedjenek e vonatkozásban, mert azok az emberek, akik ma belekényszerülnek abba a helyzetbe, hogy a közfoglalkoztatottak kenyerét kell enniük, azok ne egyre növekvő kiszolgáltatottság mellett kelljen hogy éljék a mindennapjaikat.

Ezeket a módosításokat kellene még megtenni ebben a törvénytervezetben ahhoz, hogy ez tisztességgel támogatható legyen. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Révész Máriusz képviselőtársamnak, a Fidesz részéről.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Igazán nagyon röviden szeretnék hozzászólni, mert úgy látom, hogy Gúr Nándor igyekezett konstruktív lenni, én is megpróbálom konstruktívan elmondani, hogy mi miért gondoljuk azt, hogy jó, amit beterveztünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Egyszerre kérnek számon rajtunk két különböző dolgot, de ez a két dolog egymással ellentétes. Egyrészt önök, szocialisták azt kérik - meg baloldali újságírók is -, hogy a közmunkából lehetőleg minél többen térjenek vissza a valódi munka világába, és ne közmunkásként, hanem valódi munkásként tudjanak elhelyezkedni. Másrészt azt is kérik egyébként, mint ahogy most hozzászólásában kérte, hogy a közmunkásoknak fizessünk ugyanannyi bért, mint amennyit a valódi munka világában kapnának.

(22.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Javaslom, ezt gondolja végig, itt van némi ellentmondás, ugyanis, ha közmunkásként pontosan ugyanolyan juttatásokat, pontosan ugyanolyan minimálbért fizetnénk, akkor ebben az esetben nem lenne a közmunkából visszatérés egyébként a valódi munka világába. Ez a rendszer egyébként így működik, az a célunk nekünk is, képviselő úr, hogy minél többen, lehetőleg ne közmunkásként, hanem a valódi munka világában, vállalkozóként, munkavállalóként tudjanak elhelyezkedni. De ez két dolog, ha nincs ösztönző, nem fognak visszalépni ebbe a világba. Ez a rendszer egyébként így van kitalálva.

Azt is nagyon fontosnak tartjuk, hogy abban az esetben, ha közmunkásként 10-15 év kihagyás után, 10-15 év munkanélküliség után megtanulják ezek az emberek, Kőbányán is tudunk erről számos példát mondani, hogy mindennap fel kell kelni, be kell menni a munkahelyre, akkor ebben az esetben a munkaerőpiacon is könnyebben tudnak elhelyezkedni, különösen akkor egyébként, ha megvan az az erőteljes anyagi ösztönzés, ha a valódi munka világában helyezkednek el, akkor pedig többen fognak keresni.

Hogy mi diszsonáns gázszereplőként, mi nem, akkor erre én is hadd mondjak képviselő úrnak egy szemléletes példát: hát, elég diszsonáns volt az is, hogy mondjuk, a baloldali értékeket, elméletben baloldali értékeket képviselő pártnak, mondjuk, Gyurcsány Ferenc volt a miniszterelnöke, ahol egyébként itt is lehetne egy jó nagy összeget mondani, hogy évente mekkora osztalékot vett fel... - de ez szerintem nem tartozik a közmunkásokról szóló vitába igazán.

Még egyszer aláhúzom: szerintem az a lényeg, hogy mindenkinek lehetőleg, aki dolgozni akar, tudjunk munkát adni, és megmaradjon az az ösztönzés, hogy érdemes legyen neki a közmunka világából ezt követően visszatérni a valódi munka világába. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a szociális krízishelyzet, aminek a kérdésköre leginkább vidéken csúcsosodik ki, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy nem pusztán önmagában szemlélendő, hanem ez egy nemzetstratégiai kérdés is. Úgyhogy engedjék meg, hogy e mentén is néhány szegmensét ennek a kérdéskörnek itt megpróbáljam megvilágítani.

Csoóri Sándor valamikor még azt mondta, hogy ezt a nemzetet, ezt az országot ezer éven keresztül a magyar vidék tartotta meg. Tegyük a szívükre a kezüket, és mondják meg őszintén, hogy ez a törvénymódosítás még egy ilyen gondolat szellemében szü-

letett-e. Hozzájárul-e ahhoz, hogy a magyar vidék még ezer évig megmaradjon, és a magyar nemzetről még ezer évig lehessen beszélni? Az a véleményem egyébként, hogy nem. Nem! (Kósa Lajos: De!) Nagyon nem. Mondanék még valamit akkor, csak hogy íróóriásokat idézzek. Veres Péter, a balmazújvárosi szegényparaszi sorból nem álbaldali, hanem valódi nép-nemzeti íróóriássá váló írőfejedelem gondolatát mondanám.

Ő azt mondta, hogy föld, kenyér, szabadság, kultúra, ennyi az egész tulajdonképpen, amire a vidék lakosságának szüksége lenne, amire a vidék lakossága, a magyar parasztság vágyik. Nézzük meg, hogy ebből mennyi van most biztosítva számukra!

Dúró Dóra képviselőtársam nem oly rég felvázolta, sajnos tökéletes precizitással azt a szomorú helyzetet, hogy a kultúra mennyire nem jut el ezekhez a szegény rétegekhez, és mennyire ki vannak ebből rekesztve. Ha megnézzük azt, hogy a szabadság mint fogalom mennyire van órájuk kiterjesztve, akkor megint csak azt tudjuk mondani, hogy ez nem létező fogalom vidéken, és ahogy itt képviselőtársaim is elmondták, mondjuk, egy-egy vidéki polgármester olyan túlhatalommal rendelkezhet ebben az esetben, ami ezt a talán még meglévő kicsiny szabadságot is eltápossa, és megölné. Önök talán nem találkoznak ilyesmivel, nem találkoznak olyan emberekkel, amikor napról napra megkeresik a képviselőket panaszkodó polgárok azzal, hogy egyszerű megnyilvánulások miatt is milyen presszióknak vannak kitéve, milyen egzisztenciális fenyegetettségben élnek. Akkor el lehet képzelni, hogy ez a törvénymódosítás, ez a javaslat, ami kvázi jobbággyá, cseléddé, napszámoszá züllesztene a vidék lakosságát, ez milyen hatásokat gerjesztene. Aztán ott van a kenyér és a föld kérdése.

Hát, kedves képviselőtársaim, beszélhetünk számokról: a nettó közmunkásbér 52 ezer forint. A törvénymódosítás szerint, ha egyszerűsített foglalkoztatás keretében hajtánák őket valamelyik baráti oligarcha földjére dolgozni, 59 ezer forintot jelentene nettóban. A minimálbér 85 százalékáról beszélünk. Most lehet itt elsődleges munkaerőpiacról beszélni, csak ez a valósággal nem találkozik. Tehát mondjuk, egy olyan lepusztított és halmozottan hátrányos helyzetűvé züllesztett régióban, mint amilyen Dél-Somogy, arról ábrándozni, hogy majd ezek az emberek ilyesféle presszióval is talán akkor visszaterelhetők lesznek az elsődleges munkaerőpiacra, ez nem több, mint hiú ábránd. Nincsen igazi munkaerőpiac. Őtőlük azt a lehetőséget veszik el, hogy mondjuk, akkor a valódi napszám helyett, ami jelen állás szerint mifelénk olyan napi 5 ezer forintot jelent, ne havi 100 vagy 110 ezer forintot keressenek, hanem odahajtva valamelyik exkommunista vagy éppen Fidesz közeli oligarcha földjeire, ennek a feléből legyenek kénytelenek megélni. Erről van szó, nem másról.

De fel lehet vetni még néhány kérdést. Az, hogy milyen is, mondjuk az az ideális vidéki kép, amit önök is felvázoltak, szeretnék valakitől idézni, kíváncsi vagyok, hogy rájönnek-e, hogy ki mondta ezt. „Az erős Magyarország - a vidéki hivatás, az élet természetes rendjéhez való ragaszkodás a falu jövőképe, a portáit, határát szeretettel gondozó falu, a családi gazdaság jövőképe pedig a megélhetést biztosító, emberléptékű vállalkozás.” Ezt Orbán Viktor mondta. Családi gazdaság? És odaterelt jobbágytömegek? Hogyan tudjuk ezt összekapcsolni?

De még anno, amikor a Somogy megyei közgyűlés tagja lettem, nagyon örültem annak, amikor a fideszes elnök, Gelencsér Attila a beiktatási beszédében a mezőgazdaságnak viszonylag nagy részt szentelt, és elmondta, hogy a földek felét a nagybirtokosok tartják a kezükben, akik 70 ezer embernek adnak munkát, a másik felén viszont ott vannak a valódi kis- és közepes családi gazdálkodók, akik négyszer ennyi embert tudnak foglalkoztatni. És azt mondja, hogy aki a nagyokat preferálja támogatási rendszerekkel, törvényekkel, szabályozókkal, ami eddig ment, az a munkahelyek számának csökkentését támogatja. Aki viszont a kicsiket, az önfoglalkoztató - figyelem! - az önfoglalkoztató kis gazdaságokat, háztáji gazdaságokat, aki újraéleszti a vidéket ilyen értelemben, aki megpróbál feldolgozóipart idehozni, élelmiszer-feldolgozást, belső piaci szabályozást, sok-sok feladatot, az nem csinál mást, mint az agráriumban egyébként potenciálisan ma bent lévő több százezer munkahelyet hoz létre. No, erről lenne szó, ez lenne az igazi munkahelyteremtés. De akkor itt fel lehetne vetni néhány kérdést, kedves képviselőtársaim: hogy állunk ezekkel? Ez lenne az igazi munka.

Mi van a Hangya Szövetkezettel? Mi van a termékpályás szövetkezeti módokatoknak a segítségével? Erre kellene válaszolni. Miért van az, hogy a termelő, aki valóban megdolgozik azért, az összhazonnak mondjuk, 10 százalékát teheti zsebre? Az összes többi eltűnik a közvetítők és a lánckereskedők kezén. És lehet itt mutogatni, mondjuk, elmúlt nyolc évre, de önök már öt éve kormányon vannak. Ezt kellene elsődlegesen rendezni, és nem pedig ilyen látszattörvényekkel megoldani azt a helyzetet, azt a súlyos válsághelyzetet, ami a vidéken kialakult. Ebben kellene gondolkodni. Ugyanis, amit vidéken tapasztaltunk, az nem más, mint hogy a magyar nemzet etnikai jelenléte adott esetben kérdésessé vált. Elmenekülnek, eltűnnek a fiatalok, amilyen jövőképet önök, mondjuk, ezáltal felvázolnak a vidéken maradt lakosság számára, az nem vonzó. Ebből senki nem fog kérni. Ahogy, mondjuk, egy környékbeli egykori református tanító, lelkész, Arany Bálint fogalmazott egy évszázaddal ezelőtt, ő azt mondta, hogy pusztulunk, veszünk. És pusztulunk, veszünk, lehet ezen mosolyogni, kedves Révész képviselőtársam, de meg kell nézni azokat a demográfiai adatokat, amelyek mondjuk, az olyan vidéki régiókat jel-

lemzik, mint amilyen Dél-Somogy vagy éppen Belső-Somogy.

(22.20)

Igen, pusztulunk, veszünk, mert nincs perspektíva, és ez a cselédlét, a napszámosra való züllesztés, a nettó 59 ezer forintot való bérrabtartás nem jelent valós alternatívát a magyar fiatalok számára. S akkor nem kell csodálkozni, hogy Londonba mennek inkább mosogatni! Ez a mai magyar vidék képe. Olyan káros társadalmi folyamatok indultak el, és nem az elmúlt öt, de még csak nem is az elmúlt nyolc év alatt, hanem még a rendszerváltás előtt, amiket bizony-bizony ilyen törvényekkel, ilyen szabályozókkal csak még jobban megnehezítenek, és még fájóbbá tesznek az ott élő emberek számára.

Nemzetben gondolkodó felelős politikum ilyesféle agráriummal kapcsolatos szociálpolitikai intézkedéseket nem támogathat. Nem támogathatjuk! Hol van a háztáji rendszert összefogó... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Elnézést kérek, elnök úr. Hol van az, amit ígérték, hogy a háztáji gazdaságokat felfuttatják, összefogják, és ezáltal a vidéket próbálják majd helyzetbe hozni? Erre válaszoljanak! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Révész Máriusz: Az is egy törvény, de az egy másik törvény.)* És az hol van?

ELNÖK: Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Érdekesen alakult ez a vita, hiszen Gúr Nándor képviselő úr számos ponton előremutatónak gondolta ezt a törvényjavaslatot a közfoglalkoztatásban részt vevők átmenete tekintetében - és hadd tegyek itt egy megjegyzést: én nem mondanám azt, hogy a normális munka világába, mert aki egész nap közmunkát végez, vízelvezető rendszert tart karban, fát tuskóz, közterületen munkát végez, illetve önkormányzati vagy állami intézményekben hasznos munkát végez, az is valódi munkát végez. Ehhez képest nem valószínűbb az, ha valaki egy konzervgyárban éppen egy kampányfeldolgozásban vesz részt. Inkább úgy fogalmaznék, hogy közmunkát végez, illetve piaci alapon végez munkát. Egyébként a közmunkavégzés és a piaci alapon végzett munka nagyon sokszor egybe is eshet, hiszen nemcsak közmunkások tartanak fenn közterületet, hanem erre való vállalkozások is nem egyszer ugyanazt a munkát végzik.

A törvényjavaslat pont azt a célt szolgálja, hogy a közfoglalkoztatásban, a közmunkában részt vevőket ösztönzi arra - igaz, hogy ez az ösztönzés normatív jellegű -, hogy ha van rá kínálat, akkor vegyenek részt a piaci alapú idénymunkában. Ugyanis az a helyzet, hogy az ország számos részén fordul már elő, hogy a közmunkások adott esetben inkább a közmunka-foglalkoztatást választják, még ha kevesebbet

is keresnek, és nem mennek el idénymunkára. Itt van a meggysszezon - nézzék meg az ország keleti részén a meggytermelő vidékeket -, nem mennek el meggyet szedni nettó 110 ezer forintért sem! Itt van a meggyidény, és konkrét példa van rá, hogy egy Szabolcsba települt konzervgyár 50-70 kilométerről szervez idénymunkásokat a határ túloldaláról, Szatmárból és az Érmellékről, mert nem talál itt munkaeerőt, ugyanis azt mondták a közmunkások, hogy ha ők elveszítik a közmunkás jogviszonyukat, akkor nem mennek el dolgozni.

Az kétségtelenül vitatható, hogy ennek a kötelező jellege jó-e vagy sem, és az is vitatható, hogy ha kötelező jellegű, akkor ez nem nyomja-e le az idénymunka árát, és adott esetben nem járnak-e rosszabbul a közmunkások. Ezt meg kell nézni, mert ha ez a hatás érvényesül, akkor újra kell gondolni ezt a rendszert. De az kétségtelen, hogy miközben számtalan olyan felszólalást hall az ember, mint amit képviselőtársunk is elmondott az imént, hogy itt a kilátástalanság, a lehetőségnélküliség hogyan érinti az embereket, aközben pedig ott a lehetőség; akkor meg úgy tűnik, mintha nem is ugyanazon az országrészen járnánk, ahol az emberek korábban azt mondták, hogy nagyon szeretnének dolgozni, de nincs mit, amikor pedig effektív ott van a piaci kínálat, akkor pedig még jelentősen magasabb bérért sem mennek el dolgozni. Most ez a helyzet Hajdú-Bihar Ligetelja térségében, valamint Szabolcs számos olyan területén, ahol korábban az olcsó munkaerőre települő vállalkozások ma már egész messziről, sőt arra is van példa, hogy a határ túloldaláról kénytelenek munkaeerőt toborozni. Ez pusztán erről szól.

Arról szól, amit Révész Máriusz képviselőtársam is említett, hogy adott esetben hogyan segítsük piaci foglalkoztatásba átlépni a közfoglalkoztatásban dolgozó munkaerőt. Egyébként önkormányzata válogatja, hogy ezt hogy tudják megszervezni. Van, ahol ez nagyon jól működik, van, ahol kevésbé. S abban is igaza van képviselőtársamnak, hogy van olyan, ahol effektív hajtják az embereket, egészen brutális módon. Érpatakon van egy jobbikos polgármester, Orosz Mihály Zoltánnak hívják - talán már hallott róla -, aki egészen brutális középkori módszereket használ. Ha van valahol jobbágyásra hasonlító rendszer, az ott van, ahol az emberek rettegnak, ahol félelem uralja az egész falut. Tényleg úgy viselkedik az önmaga hatalmától megmámorosodott polgármester, mint aki a középkorból csöppent közénk. Majd tájékozódjon, kedves képviselőtársam, saját párttársának a most már tényleg rettegett voltáról. Még egyszer mondom, Orosz Mihály Zoltánnak hívják - megéri ezt a nevet megjegyezni - ezt az embert Érpatakon. Egész megdöbbentő az, amit csinál. *(Ander Balázs: Független!)* Mert most már a Jobbik is szeretné letagadni az egyébként nyilvánvalóan jobbikos polgármesterét. Megértem, mélyen megértem, de a helyzet az, hogy nem lehet eltagadni ezt. Először talán a saját házuk táján kellene egy kicsit

szétnézni, hogy ott milyen viszonyok vannak, amikor arról beszél valaki, hogy a modern kori jobbágyság hogyan néz ki.

Egyébként a foglalkoztatási adatok és elsősorban a mezőgazdasági foglalkoztatási adatok értelem-szerűen vidéken mutatják a legjobb javulást - hiszen hol mutatnák máshol? -, ami azért örömteli a tekintetben, hogy talán mégsem annyira rettenetes a jövő, mint ahogy azt képviselőtársam felvázolta. Ámbár legyen szabad megjegyezni, az már kétségtelen tény, hogy az ország száznyolcvan-egynéhány önkormányzata területén lakik az ország népességének 80 százaléka, ami azt jelenti, hogy az oly méltán idézett íróóriások óta, akikről ön beszélt, mégiscsak eltelt közelesem száz esztendő, ami az urbanizációs folyamatok terén alapvető változásokat hozott az országban. Magyarország ténylegesen egy urbanizált ország. Már korántsem az a helyzet, mint amit korábban a vidék emlegetése kapcsán lehetett tapasztalni. Az ország népességének a fele nagyvárosokban lakik, a fővárosban és a 23 megyei jogú nagyvárosban, és mondom még egyszer, száznyolcvan-egynéhány városban lakik az ország népességének a 80 százaléka. Ezek egyébként zömmel valóban városias, 10 ezernél nagyobb lélekszámú települések, vagy pedig olyanok, amelyek ugyan 10 ezernél még nem nagyobb lélekszámúak, de a történelmi múltjuk, az adott régióközponti voltak meghatározó, és tényleg városias települések, habár 10 ezer fő alattiak.

Tisztelt Ház! Ez a törvény természetesen nem vállalja fel a Hangya szövetkezetek vagy a mezőgazdasági integrátorok újraszervezését, de nem is ez a dolga. Persze e kérdés kapcsán - jó kis hangzatos szóvirág formájában - még egy csomó mindent meg lehet kérdezni, amiket ez a törvény nem tud.

(22.30)

És mi van a labdarúgó-utánpótlás akadémiák integrálásával? (*Derűtség a kormánypárti sorokból.*) Jó napot kívánok, ez a közfoglalkoztatási törvény! Hogy mi van a Hangya szövetkezetekkel (*Ander Balázs: Vidéken nem ez a helyzet.*), azt majd nyilván a szövetkezeti törvényben kell tárgyalni. Megvallom őszintén, hosszú percekig nem is tudtam egyébként, hogy a képviselőtársam vajon melyik törvényhez fog hozzászólni, mert annyira nem lehetett látni. (*Ander Balázs: Összefüggésekben gondolkodjál!*) Azt én kétségtelenül elhiszem, hogy minden mindennel összefügg, József Attila óta tudjuk, de azért ennyire nem, mert ez kísértetiesen emlékezteti az embert arra az egyébként falugyűléseken meg választójogi gyűléseken teljesen szokásos hozzászólásra, amikor egy választópolgár hozzászól, és akkor ott aztán a honfoglalástól a szovjet harcokcsik véráztatta magyar anyaföldet taposó voltán át egyébként a MÉH meg a vaszó nemzetársak helyzetéig mindenről lehet hallani. De a törvényalkotásban az nagyon

fontos, hogy képesek legyünk elemezni, hogy mi mindennel függ szorosan össze.

A közfoglalkoztatásról szóló módosítás kapcsán ráadásul nem is egy átfogó rendszer módosításról van szó, hanem pont arról, hogy hogyan próbáljuk megoldani azt, hogy a közfoglalkoztatásban részt vevők egyébként, amennyiben munkahelykínálat és munkalehetőség-kínálat van, ne zárkózzanak el ez elől, magasabb bérért is elzárkóznak ez elől, mert maradnak a rendszerben.

Még egyszer mondom: ha azt mondta volna képviselőtársam, hogy nem jó ez a rendszer, mert oké, segítsük elő, de ne legyen kötelező - korábban voltak ilyen verziók, csak nem volt világos, hogy az működőképes-e vagy sem -, az egy fontos megjegyzés lett volna. Én magam is azt mondom, hogy legyünk óvatosak, én támogatom ezt a javaslatot, de nagyon kíváncsi leszek a visszajelzésekre, főleg egyébként az ideny munka kapcsán. Jön még jó néhány szezon az mezőgazdasági munkában, ami tulajdonképpen pont ezt célozza, hogy ott nézzük meg, hogy mi történik. Ha nem működik a dolog jól, akkor ezen változtatni kell, és úgy kell felkészülni egyébként a következő mezőgazdasági szezonokra, hogy ha lehet, akkor minél kevesebb szezonmunkást kelljen áthozni a szomszédos országokból, mert egyébként itt is van olyan ember, akinek munkát kellene adni.

Az pedig külön jólesett, hogy a jobbikos képviselőtársam, ha jól érttem, akkor alapvetően a közfoglalkoztatás kapcsán a cigány nemzetársainkról beszélt olyan érzékenyen és szívhez szólóan, hiszen a közmunkaprogramban jelentősen például Dél-Somogyban is ők vesznek részt (*Ander Balázs: Nem csak ők.*), és az nagyon helyes, hogyha őket is próbáljuk támogatni. Külön üdítő színfolt, ha ezt a Jobbik is támogatja, úgyhogy ennek külön örültem.

Azt szeretném kérni azért a képviselőktől, hogy ha tudják, támogassák ezt a javaslatot, és szóljanak, ha azt látják, hogy nem működik a dolog, nem így kell csinálni, mert várjuk a javaslatokat a tekintetben, hogy hogyan lehetne ezt akkor úgy csinálni, hogy az a közös cél elérhető legyen, amiről, ha jól értem, képviselőtársam is beszélt, hogy a nem városias környezetben lakóknak is munkalehetőséget, ennek kapcsán szabadságot, önmegbecsülést, emberi méltóságot adjon, mert ez a legfontosabb, amit adhatunk nekik. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Horváth László képviselő úrnak.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is azért bátorodom erre a felszólalásra, mert Ander képviselőtársunk is alaposan elkalandozott a témától, és már többször felvetődött itt, hogy értéket teremt-e a közfoglalkoztatás.

Én is hoznék egy példát, egy vidéki példát, a magyar vidék egy példáját Észak-Hevesből, Mátra-

derecskéről. Mátraderecskén a közfoglalkoztatás nem kevesebbet oldott meg, mint hogy több mint 10 százalékkal csökkentette a munkanélküliséget. A település önellátó zöldségből és húsból. A településen jól működik a sertéstelep. A településen gombát termelnek a piacra. A településen közmunkából rendbe rakták a helyi strandot, a helyi strandot ők üzemeltetik, a helyi strand büféjében ők mérik ki azt, amit egyébként megtermelnek, és az önkormányzatnak többmilliós bevétele van szezonban ebből a helyi strandból. Lehet, elképzelhető, sőt valószínűnek tartom, hogy ez fenntartja a magyar vidéket, sokkal inkább, mint a handabanda.

Egyébként még egy példát szeretnék önnek a figyelmébe ajánlani. Gyöngyöspatán a volt jobbikos polgármester a gyanú szerint - és a gyanú miatt rendőrségi vizsgálat is indult - a saját telkén foglalkoztatta a közfoglalkoztatottakat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Pogácsás Tibor urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A közfoglalkoztatás célja az, hogy azok az emberek, akik a munkaerőpiacon átmenetileg nem kapnak lehetőséget ahhoz, hogy munkát vállaljanak, segély helyett hasznos tevékenységet végezve biztosítsák megélhetésüket saját maguknak és a családjuknak. A közfoglalkoztatás nem hosszú távú cél sem az egyénnek, aki a közfoglalkoztatásban részt vesz, sem pedig az állam számára. Nyilván az az ideális, az lenne az ideális, ha mindenki a munkaerőpiacon megtalálná a helyét.

Ugyanakkor az látszik a közfoglalkoztatás rendszerében, mellett, hogy szerencsétlen helyzetben versenytárrá is válhat a közfoglalkoztatás például az ideényjellegű munkánál is. Ahogy ezt képviselőtársaim az előbb itt plasztikusan bemutatták, előállt az a helyzet Magyarországon, hogy a közfoglalkoztatottak egy része az ideénymunkát nem vállalta vagy nem vállalja azért, hogy a közfoglalkoztatotti jogviszonyt ne veszítse el.

Ugyanakkor azt gondolom, az mindenki számára belátható cél, a magyar vidék számára is különösen belátható cél, hogy a mezőgazdasági ideénymunka elvégzéséhez munkaerőre, munkáskézre van szükség, ez így volt minden időben. Egyébiránt az ilyen ideényvel, hogy az ideénymunkára nem tudnak munkaerőt szervezni, alapvetően a kistermelők jelentenek, hiszen nekik van jóval kevesebb, esetenként egyáltalán nem alkalmazottakkal dolgoznak, nem tudják úgy az ideénymunkát megszervezni, mint a nagy termelők. Tehát pontosan a kistermelőket se-

gítheti az, hogyha a közfoglalkoztatásban alkalmazottakat a törvényjavaslat segítségével vagy a törvény segítségével könnyebben átírányíthatjuk, illetve könnyebben vállalhat szezonális jellegű ideénymunkát.

A törvényjavaslat a módosító indítványokkal egyébként jelentősen átalakul, és azok a markánsan megfogalmazott kritikák, amelyeket most is hallhatunk, ezen átalakulással okafogyottá válnak, hiszen például a javaslatból kikerül a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésének kizáró okká minősítése, tehát ez egyértelműen védi a közfoglalkoztatott érdekeit. Mint ahogy a polgármestert itt gonoszként és mindenható foglalkoztatóvá vagy jobbágytartóvá degradáló mondatoknak is erőteljesen ellentmond, hogy a javaslat módosítása azt mondja és a végleges javaslat majd azt tartalmazza, ha az Országgyűlés így fogadja el, hogy bejelenthető a polgármesternél is. Ennek az az előnye, hogy ha a polgármesternél is bejelentik az ideényt, hogy a települési közmunka, közfoglalkoztatás szervezésén a polgármester tud számolni azzal, hogy a piac milyen igényeket jelenít meg, de egyébként a munkaerőközvetítést kizárólag a járási foglalkoztatási szerv végzi.

Tehát azt gondolom, hogy a javaslat ezekkel a módosításokkal minden olyan felvetett kérdést megfelelő módon kezel, amely az általános vitában, illetve a részletes vitában elhangzott, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül majd sor.

Most soron következik a **víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/4821. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Vejkey Imrének, a bizottság előadójának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. június 25. napján történt ülésén megtárgyalta a víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4821. számú törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a bizottság az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat 46. §-ára tekintettel 26 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

(22.40)

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban található, a Gazdasági bizottság kétpontos és a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, melyek közül a tárca a Törvényalkotási bizottság részletes módosító javaslatát támogatta.

A törvényjavaslat egyrészt a jogalkalmazási feladatok elősegítését, másrészt a víziközműszolgáltatással összefüggő törvény fogalomrendszerének további egységesítését, pontosítását és a szabályozási céllal össze nem egyeztethető rendelkezések hatályon kívül helyezését célozza. Fentiek figyelembevételével - a kiemelt szabályozási tárgykörökre fókuszálva - a törvényjavaslat az alábbi területeket érintette. A törvényjavaslat megteremti a víziközműszolgáltató törvényes adatkezelésének lehetőségét, továbbá a közműhálózatra való csatlakozási kötelezettségre irányuló eljárás megindításához részletszabályokat állapít meg. A törvényjavaslat továbbá új alapokra helyezi a díjmegállapítást, szabályozza a kérelemre induló eljárás alapvető szabályait, valamint a fogyasztói érdekek védelmében szabályozza a víziközmű-szolgáltatók által külön díj alapján végzett szolgáltatások munkadíját, úgymint mellékvízmérőcsere, szünetelés, be- és kikapcsolás, s a többi.

A víziközmű-szolgáltatásért felelős miniszter a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal javaslatára rendeletben szabályozza a különdíjas szolgáltatások körét és az alkalmazható árakat. Továbbá helyenként szükséges volt nyelvhelyességi pontosításokat is eszközölni a törvényjavaslaton.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4821. számú törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e most hozzászólni a vitához. *(Szabó Zsolt nemet int.)* Egyelőre nem.

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Így megadom a szót Heringes Anitának, aki a Fenntartható fejlődés bizottságában megfogalmazódott kisebbségi véleményt ismerteti.

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. A Fenntartható fejlődés bizottsága utolsó ülésén egész hosszan beszélgettünk erről a törvényről is, és itt is őszinte vallomásokat hallgathattunk végig a helyettes államtitkár úrtól, aki úgyszintén bevallotta, hogy a víziközmű-szolgáltatás így, ebben a formában ráfizetéses és nem szilárd, nem stabil, nem fenntartható. Azt gondolom - ott is elmondtam -, ha így tudják, hogy ez így van, akkor miért nem állunk neki tényleg egy olyan törvénymó-

dosításnak, ami rendbe hozza ezt a szektort, egy olyan törvénymódosításnak, ami fenntarthatóvá, stabillá teszi ezt az egész rendszert, és nem ráfizetéses rendszert tart fenn.

Azt tudjuk, hogy az állam nem jó gazda, ezt vidéken is nagyon sok helyen elmondják, hogy amit az állam felügyel, vagy ami az állam tulajdonában van, abból csak a baj lesz. Mert ameddig helyi szinteken vannak a tulajdonlások, és ők felügyelik a rendszereket, addig van igény bennük, hogy rendben legyen, hiszen tudják a főnök urakról, hogy hol laknak, tudják, hová kell becsengetni, tudják, hol kell bekopogni az ajtón, amikor valami baj van a csatornahálózattal vagy egyáltalán az egész víziközmű-szolgáltatással.

Én felvettem ott is, hogy ha az Európai Unión belül, a többi tagállamban 10-20 évente cserélik a vízórákat, akkor nálunk ez a négyévenkénti csere miért jó megoldás. Azért, hogy még több pénzt le lehessen húzni az emberekről? Hogy munkaidőben az embernek otthon kelljen maradni a vízóracserét megejteni, és ezzel kiessen a munkából egy napot? Vagy milyen más megoldás van rá? Merthogy attól, hogyha nem cserélnék ki, csak 10-20 évente, mint külföldön, nem lenne akkora veszteség, mint amennyibe ez egyébként kerül.

Önök a kampányidőszakban még azt ígérték, hogy ingyenes lesz a vízóracseré, most hatósági ár lesz. Hát akkor a hatósági ár legyen nulla, vagy nem tudom. Mert hogyha azt ígérték a kampányban, igaz, hogy már nincs kampányidőszak, de attól függetlenül az ígéreteket illik betartani.

Kisebbségi véleményként ezeket fogalmaztuk meg. Majd a frakció véleményét a továbbiakban ismertetni fogom. Köszönöm.

ELNÖK: Most akkor újból megadom a szót Heringes Anitának, mert nincsen más jelen pillanatban. Úgyhogy a frakció véleményét is ismertetheti.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Úgy látszik, hogy csak minket érdekelnek tényleg azok a kérdések, ami az emberek mindennapját érinti, vagy pedig mi gondolkodunk el előre azon, hogy mi szeretnénk hozzászólni azokhoz a kérdésekhez, ami ténylegesen az emberek életét befolyásolja.

Nekem az a véleményem, hogy tényleg minden ember számára alapvető jog az egészséges ivóvízhez jutás és egyáltalán a vízszolgáltatás. Alapvető jog, ami most nem stabil, ahogy elmondtam, és ahogy helyettes államtitkár úr is megerősített ebben, mert ha rengeteg adóterhet rónak erre a szektorra is, akkor egy idő után ez a karbantartás és a rendszer rovasára fog menni, lassabban fognak tudni kimenni a víziközmű-szolgáltatók megoldani a problémákat, lassabban jut el hozzájuk az információ, kevesebb ügyfélszolgálati munkatárs lesz, kevesebb helyen lesz ügyfélszolgálat, és ez mind a szolgáltatás rovasára

fog menni. És ezt sajnos már a vidéki településeken érzik is az emberek.

A közműadó alapja a közművezeték hossza. Eből kifolyólag a legigazságtalanabb a víziközműszektorral ez az adó, olyan mennyiségű pénzt húznak le erről a szektorról is, ami 20-25 milliárd bevételkiesést okozott az ágazatnak 2014-től. Ez a szektor is régen fenntartható és jól működő szektor volt. Önök csak azt látták benne, hogy hogy lehet minél több pénzt kivenni úgy a rendszerből, hogy még épphogy ne omoljon össze. Most tényleg ott állunk, hogy épphogy nem omlik össze a víziközműszolgáltatás.

Tényleg, ha hazamennek a saját embereikhez, polgármestereikhez - és olyan jó látni ilyenkor a fideszes képviselők arcát, akik, látszik, hogy nem találkoznak ezekkel a problémákkal; hogy nem beszélnek azokkal a szakemberekkel, akik ezeket a cégeket üzemeltetik, akik lelkesedést és lelkiismeretet tesznek ebbe, mert körülbelül az tartja még fönn ezt a szektort, azoknak a helyi szakembereknek a lelkesedése és tenni akarása, akik a mai napon is még ott dolgoznak ebben a szektorban.

Tényleg kérjük önöket, hogy egyrészt gondolkodjanak el azon, hogy a vízórák cseréjét hosszabbítsuk meg, ne négyévente legyen kötelező, hanem úgy, mint külföldön, legalább 8-10 évre vagy akár hosszabb időszakra is ugyanaz a vízóra megfelelné az embereknek. És tényleg, a legtöbbször az a probléma, hogy hétköznap kell hazamenni, amikor a vízóracsere történik, és ez egy nap kiesés, és a legtöbb helyen nem is nagyon tudják megengedni maguknak az emberek, hogy haza tudjanak menni egy ilyen problémát megoldani.

Azt kell látniuk, hogy egy víziközmű-szolgáltatás áránál a 88 százalékot az alaptevékenység teszi ki, és fix költség. A többi az, amin lehet játszani. De hogyan egyszer nem marad pénz a rendszerben arra, hogy a karbantartást meg lehessen csinálni, hogy az eszközökből lehessen újat venni, a markológépet meg lehessen csináltatni, meg nincs elég mennyiségű szakember, akkor az tényleg az emberek ivóvizének a rovására fog menni.

Reméljük, hogy mind a hulladékgazdálkodásban, mind a vízszolgáltatásban önök meghallják ezeket a szavakat, hogy van mit módosítani rajta. És nagyon remélem, hogy amit ígértek, amit a helyettes államtitkár úr is ígért, hogy ősszel vissza fogják hozni ezeket a törvényeket, mert tudják jól, hogy egyelőre nem sikerül ezeket a problémákat megoldani - most nyilván tűzoltást végeznek, ami nem jelent majd pont semmit -, és nagyon remélem, hogy végre meghallgatják a szektort, meghallgatják az önkormányzatokat, meghallgatják az emberek véleményét, szakembereket hallgatnak meg és nem politikusokat elsősorban ebben a kérdésben. És végre egy olyan rendszert hoznak ide, ami működőképes. Mert ezek azok a szektorok, amihez nem lehet úgy hozzányúlni, hűbelebalázs módjára, ahogy önöknek sikerült.

(22.50)

Még egy apróságot mindenképpen szeretnék megosztani önökkel csak azért, hogy hátha meghallják, és hátha érzik ezeknek a dolgoknak a súlyát. Ahogy elmondtam a hulladéknál, ahogy elmondom itt a víznél, mindehhez, amit a katasztrófavédelemhez utalnak, ott már tényleg lassan katasztrófális a helyzet. Egyetlenegy olyan téma, ami tényleg engem is megrázott, amikor most megkaptam a Belügyminisztériumtól a választ, hogy mennyivel emelkedett a kéménytűzek száma az elmúlt időszakban, akkor kaptam egy olyan számot, hogy amíg 2014-ben 804 kéménytűz volt az egész országban, addig az első hat hónapban 649 darab kéménytűz volt az országban. Az a szerencsénk, hogy önök visszaléptek a kéményseprők tönkretételéből, de már sajnos, miután elindultak azon az úton, hogy ezt a szektort is tönkrevágják, ezért már most látszik sajnos a kéménytűzek számában ez a probléma. Ez, uraim, a tavalyi év 80 százalékát jelenti.

Emberéletekkel játszanak, nem tehetik ezt meg ezekben a szektorokban, hogy szétvernek mindent. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A közszolgáltatások tekintetében, mint ahogy ma este már többször hangsúlyoztuk, megítélésünk szerint rendszerszerű, rendszerszemléleti felülvizsgálatra van szükség. Egyszerűen az elmúlt esztendő története, amit csináltak, az ahhoz vezetett, hogy mindegy, hogy vízi közműről beszélünk vagy hulladékszállításról, hulladékos cégekről, a szolgáltatók egyre inkább ellehetetlenülnek. A működésük határon mozog, és ez nem a magyar vállalkozások kérdése, ez a magyar közszolgáltatásokat érintő kérdés.

Azzal, hogy a víziközmű-szolgáltatások tekintetében is a működés sok esetben az ellehetetlenülés határára ért, azzal egy olyan helyzet teremtődött, ami előbb-utóbb a lakosságot teszi kiszolgáltatottá. Akkor, amikor majd a karbantartások elvégzése tekintetében nincsenek meg a források és sok minden egyéb más, akkor fogják az emberek érezni ennek a problematikáját.

Én azzal egyetértek, hogy a lakosságra több terhet a közszolgáltatások tekintetében nem szabad és nem kell hárítani, de azt gondolom, hogy az államnak meg nagyobb felelősséget és nagyobb szerepvállalást kell tennie e tekintetben. Magasak a közműadóterhek, magasak, mert ezek a közműadóterhek gyakorlatilag feszítik szét a rendszert. Az a baj - mint ahogy Heringes Anita képviselőtársam is mondta -, hogy az adó alapját gyakorlatilag itt a közművezeték hossza alapján állapítják meg, a folyóméterek alapján állapítják meg, és tudják, ezek megint legkiváltképp azokat a víziközmű-szolgáltató cégeket

érintik hátrányosan, amelyek aprófalvas települések sokaságában végzik a szolgáltatást, ahol ráadásul - Kósa képviselőtársam szavait visszaidézve -, amikor is 180 településen él Magyarországon a lakosság 80 százaléka, ahol gyakorlatilag a 94 százaléka a településeknek 20 százalék lakosságot - idézőjelbe tettem - hordoz magában, nyilván fajlagosan jóval magasabb az adóteher, hiszen a folyóméter-mértékek, nagyságrendek mértékbeli eltolódást mutatnak. Ezek a víziközmű-szolgáltatók nyilván sokkal könnyebben tudnak a csőd szélére keveredni.

Érdeemes lenne tehát rendszerszemléletben újrágondolni ezt a történetet, de érdemes lenne a bekötési vízmérőórák négyévenkénti cseréjét is felülgondolni. Szó esett róla, 8-10-12 éves időtartamok vannak Európában, de a legfontosabb az, hogy az ígéreteiket tartásák. Ha azt mondták, hogy ingyenes óracserék vannak, lesznek, akkor ne a valamikori öt évvel ezelőtti 6 ezer forintról 18 ezerre, 19 ezerre emeljék, mert ma ez a helyzet, majd abból csökkentenek, és még így is magasabb legyen, mint amennyi volt 2010-ben, hanem tegyék meg azt, amit mondtak, a hatósági ár legyen nulla forint-egyenértékű.

Talán az alapvetékenység áfamérséklését is érdemes lenne megtenni, ezzel kompenzálni lehetne a rezsicsökkentés bevételkiesését a cégeknél. Ez az, amire mondtam, hogy kormányzati szerepvállalás kell, és ha díjtámogatást akarnak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akkor azt meg igazságosabbá kell tenni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Nincs jelzés.*) Nem látok jelentkezőt. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e... (*Jelzésre:*) A vitát lezárom és államtitkár úr a szó.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja alapján véve, hogy segítse a jogalkalmazási feladatoknak az ellátását, és közben megteremtse a lehetőségét annak, hogy a különdíjas szolgáltatásokra vonatkozó hatósági ár-képzés megtörténhessen. Szeretném leszögezni, hogy én csak a nonprofit víziközmű-szolgáltatásban hiszek, és nem hiszek a forprofitban. Kizárólag olyan szolgáltatókat lehet fölépíteni és fenntartani, akik ebben a rendszerben jól tudnak működni. És az, hogy 42 szolgáltatóból, ami a korábbiak a 10 százaléka, és van, amelyik eredményesen, azaz nulla százalék eredménnyel tud dolgozni, van, amelyik veszteséges, nem biztos, hogy a törvénnyel van gond, hanem úgy gondolom, hogy először meg kellene vizsgálni azokat a cégeket, amelyek veszteségesek, hogy miért veszteségesek.

És ha továbblépünk, amit önök mondtak, kedves képviselő asszony, hogy át kell nézni, ki az, aki

kistelepüléseken szolgáltat, ki az, aki alacsony GDP- és alacsony lakosság számra szolgáltat. Ezeket át kell nézni, és a szolidaritás elve alapján ezt rendbe kell szedni, ezt mi is tudjuk, és dolgozunk rajta mindenképpen, de ez nem jelenti azt, hogy általánosságban azt mondom, mindenki veszteséges, mert ez nem igaz. Én egy dologban hiszek, hogy a lakossági rezsicsökkentés nagyon hatásos, nagyon jó megoldás volt, és ezt kell tovább folytatnunk, és abban is hiszek, amit az Alaptörvényben megszavaztunk és rögzítettük, hogy az egészséges ivóvízhez minden magyar állampolgárnak joga van hozzájutni. Ehhez tartjuk magunkat a jogszabályokban is.

Mindezeket túl a törvény módosításának kiemelt törekvése, hogy a korábban nem nyújtott víziközmű-szolgáltatások hatósági ármegállapítását új alapokra helyezzük és az eljárási határidőket jelentősen lerövidítsük. Itt teszek egy észrevételt szintén, bár az ön képviselőtársa, ha jól látom, kiment a teremből. (*Gúr Nándor feláll a jegyzői székéből: Itt vagyok.*) Bocsánat, elnézést kérek. Csak mondom, hogy az áfa, hogy mekkora, az az árbevétel nem jelenti módosítani, hiszen ha kevesebb áfát szedek be, mondjuk, egy víziközmű-szolgáltatás esetében, kevesebbet fizetnek be akkor a központi költségvetésbe, ha többet, akkor többet. Tehát az áfa ilyen szempontból az árbevételre egy víziközmű-szolgáltatónál semmilyen hatással nincs, ha úgy tetszik, matematikailag konstans elem.

A villamosenergia- és a földgázszolgáltatásban már régóta alkalmazott különdíjas szolgáltatások esetében egy hatósági árképzést vezettünk be. Például klasszikusan ilyen a mellékvízmérő-csere vagy a vízkorlátozások és a szünetelés foganatosítása és annak az elszámolása. A törvényjavaslat ezeket a jó megoldásokat kiterjeszti a víziközmű-szolgáltatásra is. Az összegző módosító javaslat megfelel teljes egészében a kormány álláspontjának, és azt támogatjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezekre való tekintettel kérem önöket, hogy mind az összegző módosító javaslatot, mind pedig a törvényjavaslatot, e törvényjavaslat egészét támogatni szíveskedjenek a szavazáson. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypart pádsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvénynek az állami vagy önkormányzati vagyron gyarapításával összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája.** A Tilki Attila és Völner Pál képviselő által benyújtott T/5144. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztőt, Völner Pált, hogy kíván-e hozzászólni a vitához. (*Dr. Völner Pál: Majd*

a végén.) Ebben a részében még nem. Kérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy a vita lezárásakor is elmondtuk, a törvényjavaslat alapján biztosítottunk látjuk a nemzeti vagyon gyarapítására fordítható eszközök jövőbeli transzparens és hatékony felhasználását.

Mindezekre tekintettel a törvényjavaslatot a kormány támogatja és kérjük, hogy a parlament is ezt tegye. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

(23.00)

ELNÖK: A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Erre eddig egyedül Gúr Nándor képviselő úr jelentkezett. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az államtitkár úr nagyon röviden, velősen fogalmazott, gondolom, majd a zárszóban egy kicsit bővebben fog visszautalni néhány gondolatot. Jó lett volna persze, hogyha menet közben tudunk volna erről beszélni, de mindegy, egye fene!

A vagyonkezelés tekintetében - mondja, államtitkár úr, hogyha nem jól látom! - én azt érzem, hogy elképesztő koncentráció zajlik, tehát nagyon erős - nagyon erős! - központosítás zajlik. Ennek a központosításnak az a kimenetele az én értékítéletem szerint, hogy egy miniszter kezében összpontosul gyakorlatilag mindenfajta jogkör, mindenfajta lehetőség, és ez nagyon veszélyes, ez nem biztos, hogy szerencsés. Most teljesen mindegy, hogy milyen színvonalú egy kormány, baloldali, jobboldali, mindegy, teljesen mindegy, akkor és amikor ilyen hatalmi koncentrációja születik az állami vagyon feletti gazdálkodásnak - nehogy nyelvbortlást mondjak, gazdálkodásnak -, akkor szerintem nagyon veszélyes pályát fut a kormány.

Nem tudom persze, hogy mi a cél: hogy Lázár miniszter urat „temessék el az akták”, vagy egyszerűen az, hogy az MFB-n, a Magyar Fejlesztési Bankon keresztül bármely cég megszerezhetősége adott legyen, és hogyha ő rámutat bármire, akkor az úgy legyen. Nem tudom, mi a cél. Az a cél, hogy mindent uraljon? Az a cél, hogy minden berken belül legyen? Nem tudom. Kérdezem. Bár valószínűsítem valószínűsítem, hiszen minden, ami a törvénytervezet kapcsán íródik, az ezt sejteti, ezt hozza magával, legalábbis a számomra. Bármely állami gazdasági társaság szóba jöhet, nincsenek kivételek, minden, minden szóba jöhet.

Magát a jogokat, a jogok sokaságának a kezelését a miniszter egymaga úgy alakítja és formálja,

ahogy kénye-kedve azt diktálja. Megvonhatja, odaadhatja, átrendezheti, variálhatja, bármit csinálhat vele, azt csinál magyarul, amit akar. Nem tudom, hogy ez így jó-e, vagy inkább úgy gondolom: ez így biztos, hogy nem jó. Miért csinálják akkor? Azon gondolkodom, hogy mi a háttere a történetnek, mi van a háttérben a történetnek. Lehet, hogy rá sem akarok jönni; lehet, hogy rá sem akarok jönni, mert az nem lenne jó, nem az én számomra, úgy általában vetten.

Én azt gondolom, hogy az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás tekintetében az ellenőrizhetőség, a számonkérhetőség, a monitoringozás és sok minden más nagyon fontos, de most azt látom, hogy ez, akár az ellenőrizhetőség, akár a számonkérhetőség egyre inkább - egyre inkább! - beszűkül, egyre kevesebb lehetőség adatik meg e tekintetben, vagy legalábbis sokkal bonyolultabbá válik; lehet, hogy ez a cél, a követhetlenség.

Lázár János kezében egyre nagyobb állami vagyon összpontosul, ez a törvény olvasatából adódik. Ennek a vagyonnak a kezeléséről, mint mondtam, hihetetlen szabadságfokkal dönt a miniszter. Szerintem ez így nem jó. Nem jó, mert - még egyszer és utoljára - áttekinthetetlen s követhetetlen, remélem, az előbb mondtam, hogy olybá tűnne, mintha ez lenne a cél, de remélem, hogy nem ez, nem az, hogy a társadalmi ellenőrzés ellehetetlenüljön, nem az, hogy amit most már kezdenek szokásjoggá alakítani, hogy a parlamenti műfajt kikerülve kormányrendeletekkel kormányoznak; ez is valami hasonló.

Azt szeretném csak kérni, gondolják meg, hogy ez így jó-e. Gondolják meg, hogy ez így jó-e, mert nem jó ez akkor sem, ha nem önök kormányoznak. Érdemes lenne előrenézni. Három év után is lesz élet.

Önök után is van élet Magyarországon. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Próbáltam értelmezni - ne haragudjon, képviselőtársam! -, amit ön mond, de őszintén szólva, elnézést kérek, nehéz megőrizni a komolyságomat. Ön szemmel láthatólag összekeverte az MNV Zrt.-t az MFB Zrt.-vel. Lázár Jánost emlegette - nyilván vele kel, vele fekszik -, de a következő a helyzet: nem véletlen, hogy a kormányból egy olyan államtitkár ül a parlamenti vitán, aki nem Lázár János államtitkára, hanem Seszták Miklós államtitkára. Nem volt gyanús? Mert állandóan azt emlegette, hogy majd Lázár János mindent maga alá gyűr. Konkrétan egy olyan törvényről van szó, amit egészen véletlenül Seszták Miklós, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium vezetője, akinél egyébként az állami vagyon döntő többsége koncentrálódik, felügyel, és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. alá tartozó vagyonelemekről

van szó. Nem tudom, hogy miért emlegette Lázár Jánost, de valami félreértés van. Seszták Miklóst kellett volna emlegetni, ha egyáltalán valakit emlegetni kell.

Ráadásul én azt teljesen megértem, hogy a szocialisták nehezen birkóznak azzal a gondolattal, hogy nem százféle vagyongazdálkodó kezeli egy teljesen átláthatatlan viszonyrendszer mellett az állami vagyont, hanem egyébként az állami vagyongazdálkodó, és az nagymértékben koncentrálódik, ráadásul ezért a felelősségi kör is nagymértékben egyértelműbb lesz; arról nem is beszélve, hogy természetesen nem a miniszter dönt ezek felett a kérdések felett, hanem a kormány döntéseit hajtja végre a miniszter. Most, amikor például, mondjuk, a magyar állam úgy döntött, hogy megveszi a Budapest Bankot, amit a szocialisták privatizáltak a saját későbbi pénzügyminiszterükön, Bokros Lajoson keresztül, most mikor azt döntötték, hogy visszakerül a Budapest Bank teljes állami tulajdonosi körbe, ez nem úgy jött létre, hogy egyszer csak a Fónagy János arra ébredt fel egy hajnalon, hogy azt mondta: vegyük már meg a Budapest Bankot is, ha már nálunk van a vagyongazdálkodás - hanem a kormány döntött, a minisztérium végrehajtotta. Mint ahogy egyébként azokról a vagyongazdálkodókról, amelyek adott esetben Lázár János felügyelete alá tartoznak, azokról is a kormány dönt, a miniszter végrehajtja. De még fontosabb tudni azt, hogy mindezt az alapján az állami vagyongazdálkodásról szóló törvény alapján, amely rendkívül szigorúan meghatározza, hogy milyen feltételek mellett lehet egyáltalán szóba ejteni azt, hogy állami vagyont adjunk el.

Egyébként hogyha, mondjuk, az államháztartási körön belül tartjuk az állami vagyongazdálkodást, akkor pedig nem értem a rettegésnek az okát, mert hogyha az állam ingyenesen megfelelő korlátozással átadhat önkormányzati tulajdonba állami vagyont, akkor a megfelelő korlátozás pont azt jelenti, hogy, kedves képviselőtársam, ne az legyen a buli, ami annak idején a Kopaszi-gát kapcsán a Molnár Gyulával volt, a Leisztinger nagyon közeli, jó ismerősével kapcsolatban, biztos emlékszik rá: Újbuda kiharcolta az államtól az ingyenes vagyongazdálkodást. Mit tesz a véletlen? Az állami vagyongazdálkodás igen rövid időn belül Leisztingerhez került, aki viszont egy portugál befektetőnek adta el, na, ott már aranyáron, de pénzt meg nem látott senki. Tudom, hogy ezt a rendszert nosztalgiával nézik a szocialisták, hogy hú, mikor még a hőskorban ilyen óbudai hengermalomügyleteket lehetett az állami vagyongazdálkodás rovására elkövetni, az milyen jó világ volt - mi teljesen máshogy gondolkodunk erről, teljesen máshogy gondolkodunk erről. Ráadásul amúgy ez a módosítás, amit a képviselőtársaink előterjesztettek, külön nem is erről a kérdésről szól, hanem arról, hogy az önkéntesnek mondott nyugdíj-biztosítási pénztáraknak a fennmaradó vagyongazdálkodást egyébként vagyongazdálkodóként lehet hasznosítani.

(23.10)

Tehát nem is az állami vagyongazdálkodásról, hanem az állami vagyongazdálkodásról meg a vagyongazdálkodásról, hanem arról, hogy egyébként maradtak vagyongazdálkodók, és adott esetben ezzel lehessen valamit kezdeni, ami értelmes, önkormányzati tulajdonba adni, mert ha visszaemlékszik képviselőtársunk, akkor bizony ennek az egész rendszernek a felszámolása kapcsán kiderült, hogy az önkéntes nyugdíj-biztosítási pénztáraknál nyilvántartott vagyongazdálkodók a töredéküket érik, de azoknak a hasznosítása is rendkívül nehéz.

Ezeknek az elrendezéséről van szó, nem másról. Tehát tetszett a stílusa is a hozzászólásnak, hogy bele sem mernek gondolni, hogy itt milyen hatalomkoncentráció van. Ne gondoljon bele, mert nem Lázár János, hanem hatalomkoncentráció, nem az állami vagyongazdálkodás elherdálása. Tudom, hogy nehéz ezzel megbirkózni, ráadásul ez csak egy konkrét szelvény, és még egyszer mondom, Lázár János és Seszták Miklós nem keverendő össze, mint ahogy a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó sem a Magyar Fejlesztési Bankkal. Üssön szöveget mindig a képviselőtársam fejébe, hogy hoppá, melyik államtitkár van itt, abból nagyjából már be lehet lőni, hogy vajon melyik minisztériumhoz tartozhat a kérdés, hacsak nem nyúl mellé nagyon a kormány. De most ebből a szempontból meg szeretném nyugtatni, nem nyúlt mellé. Ezért van az, hogy Seszták Miklós úr egyik parlamenti államtitkára, Fónagy János ül itt a vitában.

Egyébként pedig azt külön szeretném kérni, hogy ezt a dolgot támogassák, mert ha ez a törvénymódosítás nincs, akkor szemben az ön víziójával, az ágazati miniszter nem fog tudni önkényesen dönteni arról, hogy ide-oda teszi a vagyongazdálkodókat, hanem felhatalmazás nélkül még a kormány sem tud dönteni róla, és akkor egész egyszerűen még annyira sem tudjuk hasznosítani az egyébként fölöttébb vitatható hasznosságú vagyongazdálkodást, mint amennyire tehetnénk.

Tehát szeretném kérni a képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha cinikus akarnék lenni, akkor kezdhethetném úgy, hogy tuszi, muti, hutyi *(Kósa Lajos közbeszól.)*, de nem kezdem így - tudja, érti. *(Kósa Lajos: Könyvnyű annak, aki sohasem hibázik!)* Nem, csak azért mondom képviselőtársam, hogy ha cinikus akarnék lenni; nem, nem akarok az lenni. Véletlenül sem akarok az lenni. Nem tévedés volt a részemről, nem.

A dolog egyszerűen arról szól, hogy ha követi a saját kormányának a működését, akkor ön is látja, hogy vannak a kormányban miniszterek, és van egy miniszterek feletti miniszterük. Ön is ismeri talán Lázár Jánost. És van a miniszterelnök, Orbán Viktor.

Orbán ezekkel a kérdésekkel nem nagyon foglalkozik, ahogy én látom. Ön biztosan jobban látja, elmondhatja, ha többet foglalkozik vele. De hogy Lázár Jánosnak attól függetlenül, hogy nem közvetlen felügyeletgyakorlást végez e tekintetben, nincs ehhez a történethez köze, ezt, ugye, nem akarja sem velem elhíttetni, sem másokkal, akik majd adott esetben lesznek olyan - idézőjelben tetten - örültek, hogy egy jegyzőkönyvet végig fognak olvasni. Szóval, ezt a részét itt zárnam.

A másik részére viszont szeretnék választ kapni, mert úgy látom, hogy Kósa képviselőtársam bensőséges információkkal bír, szakavatottan tudja az ügyeket képviselni. Jó lenne tudni a törvényjavaslat elfogadását megelőzően, hogy jelenleg milyen olyan vagyonelemek vannak, amelyeket ez a törvénymódosítás érint. De ha ön nem tud válaszolni, akkor ismerve Fónagy államtitkár urat, őt egy nagy tudású embernek tartom, biztosan tud ebben segíteni, úgyhogy őt kérem erre, vagy közös erővel próbáljanak válaszolni.

A másik kérdésem pedig az lenne, hogy milyen szempontok szerint fog majd a kormány, nem az egyes miniszter, hanem úgy en bloc a kormány bizonyos önkormányzatoknak vagyont átadni, és másoknak meg miért nem. Ezeket jó lenne látni. Remélem, érti a kérdéseket. Ha nem érti, talán még lesz annyi időm, hogy még egyszer kifejtsem önnek.

Harmadjára a kérdéseken túl csak annyit szeretnék mondani, hogy igen, én tényleg erős hatalmi koncentrációt látok e tekintetben, és veszélyesnek tartom, ha e mögött a koncentráció mögött az ellenőrizhetőség, a számonkérhetőség megbicsaklik. Nem az én érdekem, nem a mi érdekünk az szerintem, hogy ez adott legyen, hanem mindegyikünk érdeke, Magyarország érdeke, úgy gondolom. Tehát e tekintetben szerintem érdemes lenne lépéseket tenni, mielőtt a törvénytervezet elfogadásra kerül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdézem az előterjesztőt, Völner Pált, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház a mai napon lezárta ennek a T/5144. számú törvényjavaslatnak a tárgyalását, amelyhez módosító javaslat nem érkezett.

A képviselőtársaim is kicsit tágabban kitekintettek az állami vagyon kezelése kapcsán az állami vagyon sorsára. Ezért megemlíteném, hogy az elmúlt 20 évben az állami vagyon az egytizedére csökkent az ésszerűtlen és a felelőtlen gazdálkodás következtében, amely a megelőző kormányokat jellemezte, többnyire a baloldaliakat természetesen. A jelenlegi

kabinet ezzel szemben megfordította ezt az irányt. A privatizáció korszakát lezárta, az állami vagyon megőrzésére, gyarapítására és hasznosítására helyezte a hangsúlyt. Olyan stratégiai vállalkozásokban sikerült ismét állami tulajdont szerezni, mint a MOL, a Rába, a Főgáz, az MKB Bank vagy éppen az E.ON gázüzletága.

Létrehoztuk a felelős vagyongazdálkodás kereteit meghatározó jogszabályi környezetet. A legnagyobb eredmény e tekintetben a nemzeti vagyonnól szóló sarkalatos törvény megalkotása volt, mely a nemzeti vagyon, stratégiai cégek, természeti és kulturális értékek fokozottabb védelmét tette lehetővé és egyúttal átláthatóbbá a vagyonelemezési viszonyokat. Ez a rendszer ma már biztosítja, hogy a nemzeti vagyon valamennyi elemét azonos tulajdonosi szemlélet alapján kezeljék, ahogy Kósa képviselőtársam is utalt rá, megvalósuljon a felelős vagyongazdálkodás. A cél a különböző vagyonelemekből származó bevételek növelése és az azokban rejlő lehetőségek hatékonyabb kihasználása. A vagyontörvény tehát biztosítékul szolgál arra, hogy a nemzeti tulajdont többé ne lehessen elherdálni, a közvagyon a közjót szolgálja.

A kormány felülvizsgált számos olyan PPP-s projektet is, amelyben az államra aránytalanul nagy kockázat jutott, miközben a haszon és az extraprofit a vállalkozóknál csapódott le. Elkezdődött az állami tulajdonban levő ingatlanok ingyenes önkormányzati tulajdonba adása. Ennek eredményeképpen több mint 50 milliárd forint értékű vagyont kaptak meg az önkormányzatok, így több vasutas létesítmény, sporttelep, helyőrségi klubok kerültek jó kezekbe, ahol garantálják a megfelelő közcélú működtetést, és így jobban elérhető az ott lakó emberek számára.

Az előttünk lévő törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy az állami és önkormányzati vagyon növelésére lehessen fordítani a 2015. január 31-én megszünt Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap vagyonát. Jelenleg a kezelői feladatokat az MNB Zrt. látja el, de indokolt, hogy az eszközökhöz kapcsolódó bevételek, osztalékok, hozamok, értékesítésből származó bevételek ne csak adósságcsökkentésére, hanem vagyon gyarapítására is fordíthatók legyenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm, hogy a vitában részt vettek, és arra kérem önöket, hogy a szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a szót, köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Most soron következik **az egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről, valamint ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javas-**

lat vitája. A Gulyás Gergely, Vas Imre, Dunai Mónika, Szabolcs Attila képviselők által benyújtott T/5135. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre maximum 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Révész Máriusznak, a bizottság előadójának.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 25-ei ülésén megtárgyalta az egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről, valamint ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló T/5135. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, amely a törvényjavaslat eredeti célját fenntartva arra irányul, hogy a vasúthatósági engedélyezési eljárás-hoz hasonlóan a törvényjavaslat sajátos hatósági eljárási rendelkezései alól legyen meghatározva kivételként a kisajátítási eljárások, valamint az előzetes vizsgálat és környezeti hatásvizsgálati eljárások köre azok speciális, hosszabb határidőt igénylő jellegére, a kisajátítási eljárás esetében továbbá annak alkotmányos kötöttségei által meghatározott kereteire tekintettel.

(23.20)

Az említett módosító javaslatot bizottságunk 26 igen szavazattal, egyhangúlag fogadta el. A javaslat célja, hogy az Országgyűlés a fővárosi városfejlesztési célkitűzések érvényesülése és a budapesti közösségi közlekedés színvonalának emelése érdekében, valamint a helyi közlekedési fejlesztésként megvalósuló budapesti M3-as metróvonal rekonstrukciójával és északi meghosszabbításával kapcsolatos, továbbá a Budapest főváros III. kerületében a csillaghegyi öblözet árvízi biztonságának növeléséhez kapcsolódó egyes fővárosi fejlesztési beruházások megvalósítását gyorsítsa és egyszerűsítését elősegítse.

A beruházások kiemelt fontosságára való tekintettel a javaslat a megjelölt beruházásokkal összefüggésben lefolytatott közigazgatási hatósági eljárásokban a vasúthatósági engedélyezési eljárások kivételével a törvény általános ügyintézési határidőkhöz képest rövidebb ügyintézési és szakhatósági eljárási határidőt állapít meg azzal, hogy a jogszabály ennél rövidebb határidőt is megállapíthat egyes eljárási típusokra.

A Budapesten zajló állami és fővárosi beruházások összehangoltan, egymást segítve zajlanak. E

kiemelt fontosságú fővárosi fejlesztések minél gyorsabb és egyszerűbb megvalósulása érdekében született az említett törvényjavaslat. Erre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 27 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e valaki hozzászólni ebben a szakaszban. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Kérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e hozzászólni valaki. *(Jelzésre:)* Fónagy János államtitkár úr a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Előljáróban engedjék meg, hogy a parlament valamennyi frakciójának megköszönjem e nagyon fontos jogszabály-módosítás támogatását, amelyet az összegző módosító javaslattal kiegészítve a kormány támogat, és hasonlóan kérem a frakciókat, hogy a végszavazás során is támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások lennének, ha valaki jelentkezik felszólalásra. De ha nem, akkor a nem létező vitát le is zárom. Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván hozzászólni. Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Budapesten megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Kósa Lajos és Tuzson Bence, Mengyi Roland képviselők önálló, T/5044. számú előterjesztése és az ahhoz érkezett, nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a T/5044. számon benyújtott, a Budapesten megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és

ahhoz a bizottság 26 igen szavazattal, 3 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Gazdasági bizottság indítványának szinte valamennyi pontját, továbbá a Törvényalkotási bizottság saját indítványát is. A szakbizottsági javaslat 3. pontjánál a Törvényalkotási bizottság túlterjeszkedést állapított meg a benyújtott törvényjavaslatához képest, így azt a hárszabálynak megfelelően a bizottság nem tudta támogatni.

Az előterjesztők jelezték egyébként, hogy az érintett rendelkezést így külön törvényjavaslatként kívánják benyújtani. Az összegző módosító javaslatban kapcsolatban megjegyezném, hogy a helyszínek körének Balatonfüreddel történő kibővítése indokolja, hogy a Balatonfüred területén megvalósuló beruházások tekintetében az építendő Balatonfüred város önkormányzata legyen.

Továbbá a beruházást segíti a kormány felhatalmazása, hogy a létesítményfejlesztési ingatlanl kapcsolatos további építési követelményeket, illetve a beruházás keretében megvalósuló egyes létesítmények tekintetében az építendő személyét rendeletben állapítsa meg.

Kérem, támogassák a javaslatot, nemcsak az úszó-világbajnokság sikeres megvalósítása érdekében, hanem az ország, a főváros, ezen belül a XIII. kerület fejlesztése érdekében is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, Kósa Lajos urat, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Kérdezem a kormány részéről Fónagy János államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Őné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A kormány támogatja a bizottsági javaslatot.

ELNÖK: Rendben, köszönjük. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek.

Ennek értelmében Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy azt képviselőtársam, a Törvényalkotási bizottság fideszes tagja elmondta, valóban ellenszavazat nélkül érkezett be módosító javaslat. Elképzelhető egyébként a mai törvényalkotási bizottsági ülés után, hogy ez volt az utolsó ilyen kegyelmi állapot, mert úgy néz ki, hogy van olyan párt a parlamentben, nevezetesen a szocialisták, akik kihátrálni látszanak ebből az eddig egyöntetűnek... - egy kisebb rész kivételével, az LMP nem támogatta eddig a módosításokat és a különbö-

ző törvényjavaslatokat, amik a vizes vb-vel kapcsolatosan bekerültek a tisztelt Ház elé.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom kifejezte... - és jelen pillanatban is tartjuk magunkat ahhoz a megállapodáshoz, amit egy ötpárti egyeztetésen mi is kifejeztünk, hogy mennyire fontosnak tartjuk egy szerűen csak a vizes vb-t, hogy ne kelljen fölsorolnom teljes mértékben, hogy melyik világbajnokságról van szó, mint ahogy az elnök úr tette a legelején. A vizes vb megrendezése valóban, úgy gondoljuk, hogy nagyon fontos egész Magyarország számára, és ugyanígy fontosnak kell lennie a parlamentnek is.

A most benyújtott törvényjavaslatban először egy szinte egyoldalú, ha a mellékletet nem számítom, egy egyoldalú törvényjavaslat került elé, amit utána a Gazdasági bizottság kiegészített. Ez azért furcsa csak egy kicsit, mert ha ötpárti egyeztetésekről beszélünk, akkor adott az úszó-világbajnokság szervezőbizottsága, a vizes vb szervezőbizottsága, aki úgy gondolja, hogy be kellene nyújtani egy törvénymódosító javaslatot, lehetne egyeztetni véleményünk szerint, mondjuk, a vizes vb-hez kirendelt kormány megbízottal vagy más emberekkel, és akkor össze lehetne dolgozni úgy, hogy ne fordulhasson elő az, mint ami most előfordult, hogy Kósa Lajos benyújtott egy törvénymódosító javaslatot, majd ez a törvénymódosító javaslat kiegészült szinte három oldal - az egy oldal -, utána a Törvényalkotási bizottságnál pedig ezt a képviselők nem tudták elfogadni, hiszen túlterjeszkedő volt, ezért került be a Ház elé, amihez a Jobbik Magyarországért Mozgalom szintén hozzájárult a mai nap folyamán, hogy hárszabálytól eltérően akár már a holnapi nap folyamán tárgyaljunk róla, az 5419. törvényjavaslat, ami most elvileg ezt az egy módosításban szereplő dolgot két törvényjavaslatban fogja letárgyalni.

Amiről még szeretnék beszélni, az pedig a következő lenne: mi abszolút a jóindulatunkat és a bizalmunkat adtuk a kormánynak a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről és utána a vizes vb szervezőbizottságának, amikor is azt mondjuk, hogy mindaddig támogatni fogjuk a vizes világbajnokságot, mindaddig támogatni fogjuk azokat a törvényjavaslatokat, amiket behoznak, ameddig úgy látjuk, hogy ez a normális mederben zajlik.

(23.30)

Hozzáteszem, a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről eddig még nem tapasztaltunk olyan dolgot, akár a szervezőbizottság részéről, akár az eddig előzetesen lefolytatott, általunk tudott tárgyalások részéről, ami arra készítené a Jobbik Magyarországért Mozgalmat, hogy az MSZP-hez hasonlóan kihátráljunk ebből a rendezvényből vagy legalábbis ne támogassuk ezt a rendezvényt, de azért egy-két dolgot szeretnék szóvá tenni.

Az egyik - és tényleg nem kritikaként fogalmazom meg elsődlegesen, hanem a jövőre nézve inkább azt mondom, tanulságként. Az egyik az, hogy kértük már többször, itt is az 1. mellékletben található jó pár helyrajzi szám. Ezekből a helyrajzi számokból egyébként, amiről nem tudjuk, tehát ha valaki ránéz egy helyrajzi számra, nem tudja pontosan, hogy melyik területekről van szó, már kértük régebben is, és nincs titkolnivaló, mert most is, amikor kértük, akkor kaptunk hozzá egy térképet, megmutatták, hogy elvileg miről van szó, de egyszerűbb lenne, ha a helyrajzi számok mögé oda lenne írva csak pár sorban, hogy miért is van ez a terület bevonva ebbe a körbe, és mi is a célja a világbajnoksághoz kapcsolódóan. Erre kaptunk többször ígéretet, ez nem sikerült. Most is ki lett belőle véve egypár olyan terület, ami véleményünk szerint nem kellett volna, hogy kikerüljön belőle, de mivel az MSZP kérte, önök kivettek ebből a felsorolásból egy jó pár területet.

A másik az, hogy ha tényleg nincs titkolnivalónk, és ötpárti egyeztetések folynak, és közös ügynek tekintjük a vizes világbajnokságot, akkor ugyanúgy közös ügy és teljesen érthető, hogy létre kívánunk hozni egy száz százalékban állami tulajdonú céget. Ez nevezetesen a Budapest 2017 Világbajnokság Szervező és Lebonyolító Nonprofit Kft., amely a projekt irányítójaként és lebonyolítójaként vesz majd részt a világbajnokság végrehajtásában, és ehhez rendelnek hozzá olyan feladatokat, amikor leírják, hogy milyen részletes feladatai vannak, de ez három mondat.

Tehát lehetne esetleg erről is egyeztetni, és el lehetne mondani azt, hogy hogyan képzelik, mondjuk, ennek a kft.-nek a működését. Adott esetben ennek a kft.-nek a vezetője, mondjuk, kinek tartozik majd beszámolóval? Ki fogja az ellenőrzést elvégezni? Ha ezt a kft.-t úgy képzelik - én most csak találgatok -, hogy van, mondjuk, a szervezőbizottság, aki meghatározza, hogy miket kell ennek a kft.-nek teljesíteni, és magát a lebonyolítást, magát a munkafolyamatot a kft. bonyolítja le, számláz, fizet és minden egyéb mást csinál, egyet lehet vele érteni. Nem tudunk arról, hogy egyáltalán milyen rendszerben kívánják ezt a kft.-t működtetni. Nem tudunk arról, hogy milyen emberekben gondolkoznak ennek a kft.-nek az irányításánál. Úgy érzem, hogy ezekről lehetne egyeztetni előtte.

És itt jön az ellenőrzés kérdése, hiszen mi kiemelten kértük azt, hogy a világbajnoksággal kapcsolatosan minden egyes tevékenységnél - hiszen kiemelten fontos most, hogy ennél a világbajnokságnál be tudjuk bizonyítani az embereknek is, hogy meg tudunk rendezni úgy egy ilyen nagy világeseményt, hogy ott mindenféle korrupciótól és mindenféle ilyen sötét ügyektől mentes lesz. Én hiszek abban, hogy ezt meg tudjuk csinálni. Viszont ha önök is ezt szeretnék, hogy ezt meg tudjuk csinálni, akkor az ellenőrzés nagyon fontos, és arra nagyon nagy hangsúlyt kell fektetni. Éppen ezért, ha leültünk volna, és

mondjuk, tárgyaltunk volna, mielőtt benyújtották ezt a törvényjavaslatot, akkor föl tudtuk volna tenni ezeket a kérdéseket, hogy milyen ellenőrzés lesz.

Hiszen nem árulok el azzal titkot, hogy gondolom, hogy ennek a kft.-nek lesz egy felügyelőbizottsága. Ebben a felügyelőbizottságban kik lesznek benne? Hiszen ha nincs semmilyen takargatnivalónk akár a lebonyolítással kapcsolatban is, de ha számolgotok, szerintem azért ez a kft., mire vége lesz a világbajnokságnak, biztos, hogy egy 2 milliárd forint át fog folyni a kezei között a kft.-n keresztül, ha nem több. Azért ez egy elég nagy összeg véleményem szerint. Lehet, hogy nem lesz ennyi, Kósa Lajos benne van a szervezőbizottságban, ő lehet, hogy többet tud akár csak arról az összegről is, ami hozzákapcsolódik majd ehhez a kft.-hez. Ha az ellenőrzést normálisan meg lehetne oldani, és biztos meg lehet oldani, most megint azért, hogy nehegy félreértse a szavaimat, nem azt mondom, hogy önök el akarnak titkolni bármit is, de az sokkal tisztább és egyenesebb lenne, talán úgy is mondhatnám, hogy elegánsabb, ha mondjuk, a felügyelőbizottságban ugyanúgy az ellenzéki pártok is kaptak volna egy helyet, és akkor biztosak lehetnének abban, hogy igen, tessék, mindenbe belenézhetek, nekünk nincs takargatnivalónk.

Mi nem szeretnénk olyan, én azt mondom, kicsinyes dolgokba belemenni, bár ezek hibák egyébként, de rövid az idő, és megértem azt is, hogy önöknek sietni kell. Tehát nem szeretnénk olyanokba belemenni, mint amibe az MSZP belekapaszkodott, hogy most előbb egyeztek-e meg két héttel a kormányrendelet előtt egy vállalkozóval vagy nem, és akkor itt mutyi van a háttérben. Nem, mert szerintem avval sincsenek tisztában, hogy ha esetleg - ami nekünk fontos - magyar vállalkozókat kívánunk adott esetben bevonni a világbajnokság megrendezésébe, akkor igenis acélszerkezet-gyártásban egyetlen cég van ma Magyarországon, aki erre megfelelő kapacitással rendelkezik, ha nem akarunk külföldit bevonni; igenis, velük lehet, hogy már előre tárgyalni kell bizonyos dolgokat.

Tehát mi nem akarunk kicsinyeskedni ebben, de azt kérem továbbra is önöktől és szeretném kérni azt, hogy próbáljuk meg - azt szokták mondani, hogy nemcsak tisztának kell lenni, hanem annak is kell látszani. Tehát adjunk nagyon sokat a látszatra, arra is, hogy igen, valóban, ezt korrupciómentesen akarjuk levezényelni, de mindent megteszünk azért, hogy ezt a közvélemény felé és mindenki felé normálisan kommunikálni is tudjuk. Tehát nekem ennyi lenne a kérésem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nincs túl sok jelentkező a vitához. Kósa Lajos képviselő úr jelentkezett. Megkérdezem, hogy mint előterjesztő kíván-e zárszót mondani, vagy - mert sok mindenki nincs, aki már vitázzon, illetve ideje nincsen, én azt látom. Mindenesetre megadom a szót, és akkor... *(Kósa Lajos: Zárszót)*

mondok akkor.) Zárszót kíván mondani, akkor viszont lezárom a vitát, és az előterjesztőnek megadom a szót.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egyszerűség kedvéért akkor zárszót mondom, de természetesen inkább a vitához tartozik ez, amit Szilágyi képviselő úr feszegetett, mert számos pontatlanság volt abban, amit elmondott, de talán azért, mert a szervezőbizottság munkája meg az egész vizes vb előkészítése nem különösebben egyszerű folyamat.

Amikor a FINA döntött arról, hogy a '17-es vb szervezési jogát átadja Magyarországnak, '21-ről hoztuk előre, akkor aláírt a FINA, a Magyar Úszó Szövetség és a magyar kormány egy háromoldalú megállapodást, amiből egy példányt egyébként mindazon frakciónak eljuttattunk, pontosabban a frakciók által megnevezett embernek, akiket ők megneveztek, akik az előzetes egyeztetésben benne voltak, hogy értsék, hogy mi fog történni.

A szerződésnek megfelelően haladunk. A helyzet az, hogy a szervezőbizottság még nem alakult meg. Arról volt szó, hogy a szervezőbizottságba a frakciók egy-egy küldöttet delegálnak, amiről kiderült - miután sajnos elvált az egyeztetés, mert én, akit a Magyar Úszó Szövetség még 2013-ban lejelentett, mint a budapesti vizes vb szervezőbizottsági elnökét, ez benne van a szerződésben, hogy azt meg kell nevezni a szerződés aláírásakor; és azért esett rám a választás, mert szervezőbizottsági elnökként két vizes világeseményt szerveztem már Debrecenben, amikor a szervezőbizottság helyi elnöke voltam, egy rövidpályás úszó-Európa-bajnokságot és egy hosszúpályás úszó-Európa-bajnokságot. Ezért a LEN, illetőleg a FINA azonnal elfogadott engem. Gyárfás Tamást azért nem lehetett nevezni, mert Gyárfás Tamás időközben a FINA-nak a treasurerje lett, tehát az a pénztárnoka, aki aláírja a magyar kormánnyal és a szervezőbizottsággal a szerződéseket a FINA nevében, tehát önmagával nem tud szerződni.

A helyzet az, hogy a szervezőbizottságot egy kormányhatározat fogja létrehozni. A szervezőbizottság munkájának az ellenőrzésébe lehetne bevonni az előzetes frakciómegállapodás alapján azokat az embereket, akiket a frakciók delegáltak, mínusz LMP, mert az LMP eleve az alaptörvényt sem támogatta. Ugyanakkor, miután már szerződéses kötelezettségeket kell vállalni, és a szervezőbizottság nem jogi személy, nem is tud szerződést kötni, ezért a magyar kormány a FINA-val kötött háromoldalú szerződés alapján létrehozta azt a nonprofit kft.-t, amiről a képviselőtársam most úgy beszélt, mint egy jövőben megalakítandó cégről, de az már létrejött egy kormányhatározattal, az a Közlönyben meg is jelent. Azért is ül itt Fónagy úr, mert hozzájuk tartozik, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő hozta létre, őalá tartozik, a vezetője egy Borók György nevű úr, aki egyébként Boros Anita állami vagyonkezelésért fele-

lős helyettes államtitkár vagyongazdálkodási főosztályvezetője volt. Azért választottuk ezt a konstrukciót, mert ez egy államháztartási körben gazdálkodó vállalat, és teljesen tisztában kell lenni azzal, hogy államháztartási körben mi a működés rendje.

(23.40)

Ennek a kft.-nek viszont van felügyelőbizottsága, és Bánki Erik úr említette, hogy a mai ötpárti egyeztetésen - ahol talán Szőlősi (sic!) úr is ott volt a Jobbik részéről - vetődött fel, hogy az ellenőrzés végett a felügyelőbizottságot bővítsük ki; amire egyébként sort lehet keríteni nyugodtan, sőt még talán erre kormányhatározat sem kell, mert azt Seszták úr már mint felügyelő miniszter meg tudja tenni, és akkor abba a cégbe, aki konkrétan a szerződések írája alá... - mert azt kell ellenőrizni. Hát a szervezőbizottság iránymutatása alapján a konkrét felelősségvállalást, a szervezeti lépéseket a cég fogja végezni, most év végéig 60 fővel, aztán, amikor a vizes vb lesz, akkor legalább 300 főre kell ezt felhúzni, mert annyi feladat van; és a felügyelőbizottságba azokat a frakciókat, akik delegálnak oda tagot, ezt én abszolút mértékben tudom támogatni, mert ott tudnak mindenre rálátni.

Maga az egyeztetés szintén nagyon fontos. Hozzáteszem, hogy az idő nem nekünk dolgozik, tehát itt egy sor olyan döntést már kellett hozni, aminek kapcsán most pillanatnyilag a saját érdekeinkért küzdünk. Ugyanis például az a vita, hogy a host broadcaster-feladatokat ki lássa el. Tehát aki a közvetítés jelét kiadja a világban, és tőle kell megvásárolni, az egy nagyon nagy vita, mert összesen egy 7 millió dolláros megbízásról van szó. Ezt a FINA is szeretné magának, hogy ő bízson meg valakit - az EBU-t akarja megbízni -, viszont ezt azért teszi, mert a kazanyi vb, ami most lesz, ott az oroszok nem vállalták el ezt a feladatot, tehát az orosz állami tévé, és ezért az EBU-t bízták meg vele - ez a European Broadcasting Union rövidítése -, mi meg ezt nem akarjuk, mert szerintünk a magyar tévé erre alkalmas. De itt nagyon sok pénzről van szó, majd szívesen tájékoztatom a részletekről az érdeklődőket, mert majd a cégnek kell szerződni, a szervezőbizottsági cégnek arra, hogy a host broadcaster-feladatokat ki látja el.

Ezekben nem hoztunk döntést, de pozíciót kellett fogni. A múlt héten volt a Marculescu úr vezetésével a FINA-delegáció ellenőrizni a munkálatokat, és ott jeleztük, hogy mi nem akarjuk ezt adni. Kifizetjük az EBU-nak a 200 ezer dollárt, ha kell, mert egyébként annyiba kerül az EBU kiváltása, de azt gondoljuk, hogy a 7 millió dollárból a magyar tévé fel tud készülni arra, hogy ellássa ezt a feladatot. Nem egyszerű, 4,6 milliárd nézője volt a legutóbbi vizes világbajnokságnak a FINA hivatalos adatai szerint,

ami nyilván azt jelenti, hogy 4 milliárd 600 millió kapcsolat jött létre. Nyilván ebben az ismétlések benne vannak, tehát ténylegesen 2 milliárdnál nem volt több ember, aki nézte, de 4,6 milliárdszor. Ilyen nyilvánossága a fővárosnak nem lesz még egyszer a közeljövőben.

Tehát ezekre nagyon oda kell figyelni, mert nem teljesen mindegy, hogy amikor a host broadcaster a jelet kiadja, akkor mi az az öt másodperc, ami a világon minden tévénézőnek minden csatornán ugyanúgy látszik. Ez kulcskérdés, mert szerintem a fővárost kell mutatni, nem is kérdés.

Mag a javaslat, amiről most beszélünk... - mert itt most egy sor dolgról beszéltem, ami nem közvetlenül idetartozik, de azokat a frakciókat, akik az együttműködésben részt vesznek, ebbe nagyon szívesen bevonjuk, majd ebben egyezünk meg, és akkor természetesen betartva az összeférhetetlenségi szabályokat, mindenki javasoljon valakit, aki részt vesz ebben a munkában és az ellenőrzést végzi. Tényleg nincsen mit takargatni. Sőt, nem is baj, ha a frakciók belelátnak ebbe a munkába, mert ha Magyarország az olimpiát meg akarja rendezni, akkor egyáltalán nem baj, hogy a frakciók rendelkeznek azzal a tudással, amivel egyébként ezt a közös erőfeszítést meg lehet csinálni. Nem önmagában kormánypárti vagy ellenzéki ügy egy ilyen vizes világbajnokság sem, ez egy abszolút magyar ügy.

A mostani javaslat azért került a Ház elé, mert az eredeti javaslat kizárólag a beruházási kérdéseket fogalmazta meg, Balatonfüred nélkül. Most ebbe bejött Balatonfüred, és amikor már kiadtuk államigazgatási körözésre, akkor a kormánybiztos, Fürjes Balázs úr jelezte, hogy neki még néhány pontosítási javaslata van, ezeket bevettük. De én jeleztem neki, hogy ezeknek egy része túlterjeszkedő lesz, tehát ezt nem így kell csinálni. Nincsen bennük semmi, egyébként korábban is meglévő javaslatokat pontosított. Ebből a legfontosabb az, hogy a beépítési százalékok meghatározásánál az ideiglenes lelátót nem kell figyelembe venni az engedélyek meghatározásánál, hiszen azt egyébként szeptemberben úgyis elbontjuk. Tehát ez nem egy nagy etvasz.

A helyrajzi számok esetén a pontosításra pedig a következők miatt került sor; én se értettem egyébként, csak beadtam a derekamat. Az történt, hogy a XIII. kerület - mint tudjuk, szocialista vezetésű kerülete a fővárosnak - jelezte, hogy bizonyos helyrajzi számokkal nem ért egyet. A szocialisták jelezték, hogy amennyiben ezek nem kerülnek törlésre, akkor kő kövön nem marad, és ők nem támogatják. Megkérdeztem Fürjes urat, hogy egyébként a beruházás kapcsán a konkrét helyrajzi számok kellenek-e, azt mondta nem, a szervezőbizottságnak végképp nem kellenek, azt mondta, hogy húzzuk ki. Hát, ha a szocialistáknak ez fáj, akkor hadd tegyünk már valamifajta gesztust, amiről kiderült utólag, hogy értelmetlen egyébként természetesen, mert bár azt mondták, hogy ha ez kikerül, akkor a XIII. kerületnek ez volt a

fontos. Nem mondták meg miért egyébként, mert bár ellenőriztük a helyrajzi számokat, én nem értettem pontosan, hogy miért, de kikerült. Most meg nem támogatják. Nem csodálkozom, csak sajnálom egy kicsit a dolgot, de ez a rejtélye a helyrajzi számoknak. Egyébként valóban Fürjes Balázs úrnál, illetőleg most már nálunk is megvan az összesnek az indoklása, hogy mire miért van szükség.

Kérném a frakciókat, hogy ezt támogassák, és akkor az egyeztetést folytassuk Bánki Erik úr vezetésével, és nyitottak vagyunk természetesen. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra szintén a holnapai ülésnapon kerül sor.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „A büntudat kufárai” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Közismert, hogy a XX. századi diktatúrák milyen előszeretettel éltek a büntudatkeltés fegyverének kínzóeszközével. Ezzel kapcsolatosan szeretnék néhány gondolatot megosztani kedves képviselőtársaimmal.

„Szisztematikus büntudatot keltettek az emberekben, társadalmi csoportokban és gyakorlatilag az egész társadalomban. Félelmetes fegyver volt ez, mert a büntudat megbénítja az embert, csökkenti ellenálló képességét, védtelenebbé teszi az elnyomással szemben. Elég, ha itt csak arra utalok, hogy az ötvenes-hatvanas években a kommunista hatalom milyen óriási rombolást végzett a magyar társadalom tudatában ezzel a büntudatkeltő stratégiával. Megalázták, megbélyegezték, megnyomorították az embereket. A mesterségesen gerjesztett büntudatot a politikai elnyomás szolgálatába állították.”

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem fogják kitalálni, hogy kitől vannak ezek a mondatok. A szélsőjobb oldali vagy éppen nacionalista elhajlással igazán nem vádolható, viszont kétségkívül hatalmas, bámulatos tudással rendelkező Hankiss Elemér „Az emberi kaland” című könyvének „A büntudat politikája” című fejezetéből idéztem.

A Háárecnek, a LiveLeaknek és a kuruc.info-nak köszönhetően tudhatjuk, máshol is hasonlóképp működnek a dolgok, hiszen a minap Berlinben egy izraeli újságírókkal megejtett beszélgetés során az izraeli nagykövetségi szóvivő kerek perec kijelentette: a cionista államnak nem az az érdeke, hogy normalizálódjon a két ország közötti kapcsolat, hanem az, hogy fenntartsák a németek lelkében a holokauszt miatti büntudatot. Ez azonban legyen a németek baja.

Minket súlyosabban érint, hogy kétféle tükröt, egyet a maguk, egyet pedig a világ maradék része számára használó amerikai külügyminisztérium is kiadta a jelentését az emberi jogok állapotáról, ami- ben - micsoda meglepetés - megállapították, hogy kirekesztők, cigányellenesek és antiszemiták vagyunk. A trianoni gyalázatot PR-szinten megalapozó, a magyarságot bő évszázada lejárató antantügynök Wickham Steed és Seton-Watson sírva könyörögne a receptért. És minderre - közpénzek felhasználásával - még itthonról is rájátszanak.

Ősszel kerül a mozikba a közbeszédben csak „Magyar Gárda-filmként” elhíresült Veszettek, amely a Filmalap eddigi legdrágább filmje. A készülő, úgynevezett remekművet Andy Vajna úr 790 millió forintos támogatásban részesítette, nyilván a magyar adófizetők pénzéből, s nem a Fidesztől hűbérbe kapott, jól jövedelmező kaszinóbiznisz által megtömtt száját zsebéből.

(23.50)

Viszont a Jobbik régi követelése, hogy a hazai filmgyártás - néhány kivételtől eltekintve - végre ne csak kétes értékű, bel-pesti romkocsmák sznobériába poshadt törzsközönségét szórakoztató rétegfilmeket, valamint a magyarságot kvázi bűnös múltú népként feltüntető alkotásokat készítsen, hanem mint normális helyzetű országok esetében, itt is kerüljön sor a nemzeti múlt büszkeségre okot adó hősi küzdelmeinek, példamutató heroikus személyeinek a bemutatására.

Csodálatos történeteink nem csupán a nagyvilág számára ismeretlenek, de azokról az itthon felnövekvő generációk tagjai is egyre kevesebbet tudnak, így szinte törvényszerűen filmvászonra vitelért kiáltanak. A nagyszabású, egész estés történelmi mozifilmek tudatformáló, nemzeti identitást erősítő ereje közismert.

Magyarországon a hazafiság bármiféle hangoztatása nacionalista, káros szélsőség volt, nemcsak a 9 millió fasisztáról vizionáló rákosista diktatúra, hanem a felpuhult kádári rendszer, valamint a rendszerváltást követő szélsőliberális véleményterror idején is. A kultúrpolitika korábban internacionalista, mára kozmopolitává vedlett megmondó- és pénzosztó szerepben lévő kulcsemberei általában zsigerből utasítják el a jogos nemzeti igényként felmerülő követeléseket.

Elmondtuk már máskor is, hiába lesz március 27-e - egyébként nagyon helyesen - Rákóczi-emléknap, hiába emlékezünk jogszabály szerint a II. Rákóczi Ferencre felesküdtöttek emléke előtt is, akik a „Cum Deo pro patria et libertate” zászló alatt küzdöttek a magyar szabadság kivívásáért, ha a Bán Frigyes által rendezett Rákóczi hadnagya már több mint 60 éves, s a jelen állás szerint remény sincs hasonló

tematikájú film forgatására hazánkban. Pedig ezzel, vagy a dicsőséges pozsonyi csata, esetleg Hunyadi hőstetteinek megfilmesítésével régi, fájó adósságot törlesztene a magyar kultúrpolitika.

Ceterum censeo: a nemzetünket mérgező bűntudat gyümölcseit porig kell égetni a hősi múltunk ősi parazsa által gyújtott tűzzel.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Június 26-27-én az Országos Erdészeti Egyesület vándorgyűlésén volt szerencsém részt venni. A rendezvény motója idén az értékteremtő erdőgazdálkodás volt. A választott mottó nagyon is lényegre törő, hiszen éppen az értékteremtés és annak felmutatása, a társadalom felé való bemutatása lehet a közeljövő legfontosabb erdőgazdálkodási feladata. Az értékteremtő erdőgazdálkodás lehet csak képes úgy eladni ezt a tevékenységet, hogy az a széles közvélemény számára is érthető, és legalábbis támogatott legyen. A rendezvény egyébként profin megszervezett, igényes, előremutató műsorokkal volt tarkítva. Nagyon jól éreztem magam mind a két napon.

Az egyesület, amely Európa legrégebbi erdősz civil szervezete, 146. alkalommal rendezte meg ezt a vándorgyűlést. Az idei találkozó házigazdája a somogyi erdőket kezelő SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt. volt. A rendezvényen több mint hétszáz résztvevő volt egyébként az egész országból, valamint Erdélyből és a Felvidékről. A SEFAG az ország egyik legjelentősebb erdőgazdálkodója, mintegy 86 ezer hektár állami területet kezel a Dél-Dunántúlon.

A rendezvényen hét szekció közül lehetett válaszítani, ahol az érdeklődők maguk dönthették el, hogy mi is érdekli őket. Ilyen volt az erdőgazdálkodás a Zselicben; turizmus és közjólét szintén ezen a területen; a vadgazdálkodást és a turizmust ismerhettük meg Lábodon; táj- és erdészettörténeti barangolásokra is lehetőség volt; Kaposvárt is részletebben meg lehetett ismerni; illetve a Vadgazdálkodási Tájékoztatópontban, Zselic szívében ismét lehetett próbálkozni azoknak, akiket éppen az adott terület érdekelt; és volt egy hetedik lehetőség, egy extra éjszakai program, amikor az égboltot, a csillagokat lehetett felfedezni egy nagyon kis romantikus erdei központból.

Az esti baráti találkozó volt, azt hiszem, a nap fénypontja, amely izgalmas fellépőkkel, tartalmas műsorral, jó hangulattal telt, ahol a szakma közvetlenül meg tudta beszélni ügyes-bajos dolgait, a kollégák együtt emlékezhetek a közös élményekre. Másnap az ünnepi közgyűlés is, úgy gondolom, méltóság- teljes volt.

Többek között a magyar erdészek csatlakoztak Áder János köztársasági elnök kezdeményezéséhez, és arra kértek minden erdőt szerető embert, hogy az „élő bolygónk” honlapon keresztül aláírásukkal is hívják fel a világ vezetőinek figyelmét a környezeti fenntarthatóság fontosságára. És pártpolitikai különbségek ide vagy oda, úgy gondolom, ez fontos lépés volt a magyar erdészek részéről, és egy támogató intézkedés. Egyébként az Országos Erdészeti Egyesület vándorgyűlésén Zambó Péter, az egyesület elnöke többek között azt mondta, hogy az erdészszakmát évszázadokkal ezelőtt pont a fenntarthatóság hívta életre, és az erdészek azóta is a napi munkájuk során érzik a következő generációk érdekeit figyelembe vevő gazdálkodás felelősségét. Nagyon egyetértek ezekkel a gondolatokkal.

A vándorgyűlés keretében adták át az Országos Erdészeti Egyesület legrangosabb kitüntetését is, az „Év erdésze – 2015” verseny díjait. Itt meg kell említenem, hogy az erdészeti technikusok országos versenyének döntőjét az idén a Gyulaj Zrt. erdésze, Tóth Péter nyerte, akinek ezúton is gratulálók. Így a következő évi versenyig az „Év erdésze” cím birtokosa lehet.

A barátaimon, egyetemi csoporttársaimon keresztül számomra eddig is jól ismert világ volt az erdészeké, mégis újra és újra meglep az az összetartó erő, bajtársi légkör, ami jellemzi a selmecebányai hagyományokra épülő szakmákat. Megható és megkapó érzés volt ebbe újra belekóstolni. Bátran mondhatom, bármilyen más terület irigykedve tekinthet erre a közösségre.

Ósztól, mint tudjuk, több, a területet érintő jogszabály tárgyalása előtt áll a Ház, ezért is tartom fontosnak most is felhívni a kormány figyelmét arra, hogy az ezen szakmákkal történő egyeztetést most kivételesen legyen szíves nem elmulasztani, hiszen úgy gondolom, ha a vadászok nélkül nem lehet az őket érintő jogszabályokat érdemben megváltoztatni, de ugyanez igaz az erdészekre is. Mindkét jogszabály előttünk van, és a Ház elé kerül, legalábbis az ígérek szerint. Remélem, hogy a hatályos törvények nem maradnak, tehát nem azért szólaltam fel, hogy a jelenleg hatályos törvényeket védjem. Én is úgy gondolom, hogy meg kell őket változtatni, de a szakmával történt egyeztetés nélkül ez, azt hiszem, hogy elképzelhetetlen, mert olyan területekről van szó, ahol ez nem spórolható meg.

Nekünk, a politikának pedig, úgy gondolom, hogy összesen három feladatunk maradt ezen a területen: meg kell hallgatni ezeket az embereket, megadni a forrást a megfelelő minőségű oktatási színvonal fenntartásához, és legfőképpen hagyni dolgozni a szakembereket. Jó szerencsét! Üdv az erdészeknek! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(o.oo)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelent-

kezett Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar nemzetgazdaság egyik kiemelten fontos területe a turizmus. Mindazoknak, akik ebből az ágazatból élnek, létkérdés, hogy miként alakul a turisztikai ágazat helyzete Magyarországon.

Ma hazánkban mintegy félmillió munkahely függ a turizmustól, a szektor pedig több mint 2000 milliárd forint értékben veszi ki a részesedését a nemzetgazdaságból. Balatoni emberként, a siófoki körzet országgyűlési képviselőjeként magam is kiemelt figyelmet fordítok ennek a gazdasági szegmensnek az alakulására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KSH legutóbbi adatait vizsgálva jó okunk van arra, hogy megnyugtassuk és biztassuk mindazokat, akik a turizmusban találták meg számításukat. A KSH legfrissebb adatai szerint ugyanis 2015 áprilisában az eltöltött vendégéjszakák száma a külföldi vendégek esetében 2,5, a belföldi vendégek esetében pedig mintegy 7,9 százalékkal nőtt az egy évvel korábbi szinthez képest. A külföldi vendégek összesen 1 millió 19 ezer vendégéjszakát töltöttek a kereskedelmi szálláshelyeken, számuk pedig 7,5 százalékkal haladta meg az előző évi adatot.

Örvendetes az a tény is, hogy a külföldi vendégek által eltöltött éjszakák száma a kilenc turisztikai régióból öt esetében is emelkedett. A belföldi vendégek számában 12 százalékos növekedés tapasztalható. A KSH adatai szerint a kereskedelmi szálláshelyeken eltöltött vendégéjszakák száma esetükben mintegy 793 ezerre tehető. A turizmus erősödését mutatja az a tény is, hogy a belföldi vendégek által eltöltött éjszakák alapján mért vendégforgalom a kilenc turisztikai régióból hét régió esetében is növekedni tudott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az országos adatok ismertetése után kérem, engedjék meg, hogy figyelmüket a Balaton-régióra irányítsuk, amely Budapest után az ország második legfontosabb turisztikai célpontja.

2014-ben 1 millió 445 ezer ember 4 millió 887 ezer vendégéjszakát töltött el a balatoni kereskedelmi szálláshelyeken. Ezen belül a belföldi vendégéjszakák alakulásában mintegy 4 százalékos emelkedés mutatható ki. A Balatonhoz látogató belföldi vendégek száma megközelítette az 1 millió 100 ezret, míg a külföldieké majd' 360 ezer főt tett ki. Ezen számok tükrében nyugodtan kijelenthetjük, hogy a belföldi vendégek tekintetében az ország első számú turisztikai desztinációja a Balaton.

Ha mindezt települési szintre lebontva nézzük, akkor azt láthatjuk, hogy a Balatonnál eltöltött vendégéjszakák rangsorában az első tíz település között három az általam képviselt siófoki választókerülethez tartozik: úgymint a Balaton-régiós összesítésben

második helyen álló Siófok több mint 700 ezer, majd az ötödik helyen szereplő Zamárdi közel 250 ezer és a hatodik helyen álló Balatonszemes közel 170 ezer eltöltött vendégéjszakával.

Azt is pozitív eredményként kell elkönyvelnünk, hogy a hagyományos küldőországok - mint Németország, Ausztria vagy Oroszország - mellett Szlovákiából 2 ezerrel, Csehországból 3 ezerrel, Lengyelországból pedig mintegy 4500-zal több vendég érkezett hozzánk. Mindez a vendégéjszakák tekintetében a lengyel vendégek részéről 38 százalékos, a szlovákok esetében közel 14 százalékos, míg a cseh turisták tekintetében 11 százalékos növekedést jelent. Fontos kiemelni azt is, hogy Európán kívülről - például Kínából - 2014-ben 1600 fővel többen látogattak el a Balatonhoz, mint egy évvel korábban.

A magyar turizmus kapcsán fontos megemlíteni, hogy a második Orbán-kormány által bevezetett Széchenyi-pihenőkártyát ma már a működő balatoni szálláshelyek mintegy 80 százaléka elfogadja, s ezeknél a szálláshelyeknél az összes szállásdíj egynegyede ezzel a fizetési eszközzel került kiegyenlítésre, mintegy 4,2 milliárd forint értékben.

A turisztikai termékek és infrastruktúra tudatos fejlesztésének köszönhetően lassan elmondhatjuk azt is, hogy a Balaton immáron mind a négy évszakban minőségi és vonzó ajánlatokkal képes megjeleni a piacon.

A Balaton turisztikai vonzerejét jelentősen növelheti azon területek erősítése, amelyek a korábbi

időszakokban nem kaptak megfelelő publicitást, illetve a fejlesztési források hiánya miatt nem kerülhetett sor a bennük rejlő lehetőségek széles körű kiaknázására. Ilyen területek lehetnek a balatoni bor és gasztrokultúra, a kerékpáros lehetőségek, a konferencia- vagy akár a vallási turizmus erősítése egyaránt. Szerencsére a közelmúlt fejlesztései révén már ezen területek esetében is komoly előrelépésekről tudunk beszámolni térségünkben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A turizmus erősítése és egy még sikeresebb, vonzóbb Balaton nemcsak az ott élők, hanem az egész ország érdeke is egyben. Ezért is fontos, hogy tisztában legyünk lehetőségeinkkel, és mindent elkövessünk azok fejlesztéséért. Bízom benne, hogy az utóbbi években a turizmusban tapasztalt pozitív változások tovább folytatódnak a jövőben is, és ezáltal olyan turisztikai övezetek, mint például a Balaton és környéke, biztos megélhetést és kiszámítható jövőt kínálhat az ott élő embereknek és családjaiknak egyaránt.

Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést.

Az ülésnapot bezárom. Mindenkinek nyugodalmass jó éjszakát kívánok.

(Az ülésnap 0 óra 3 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)